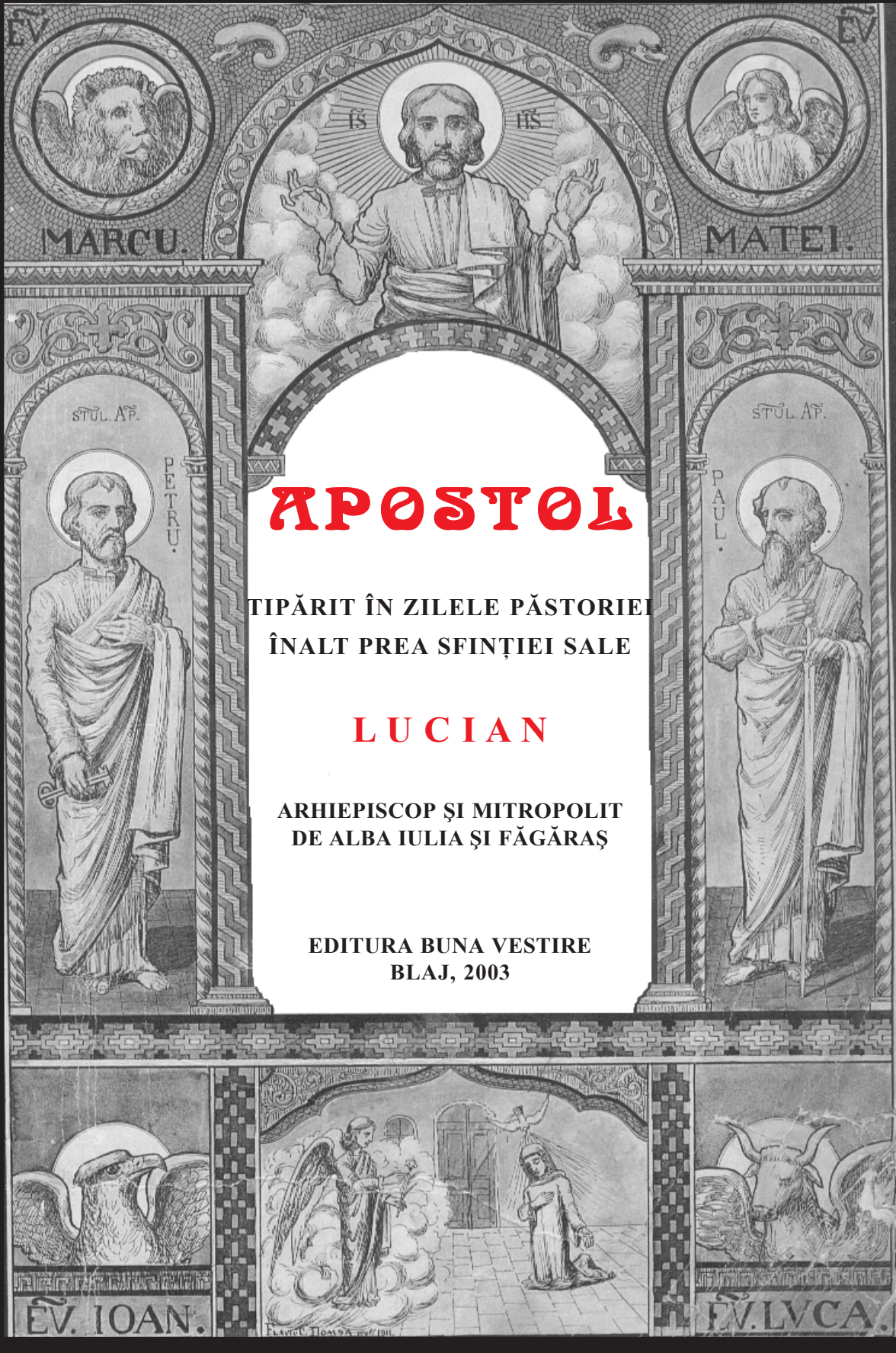
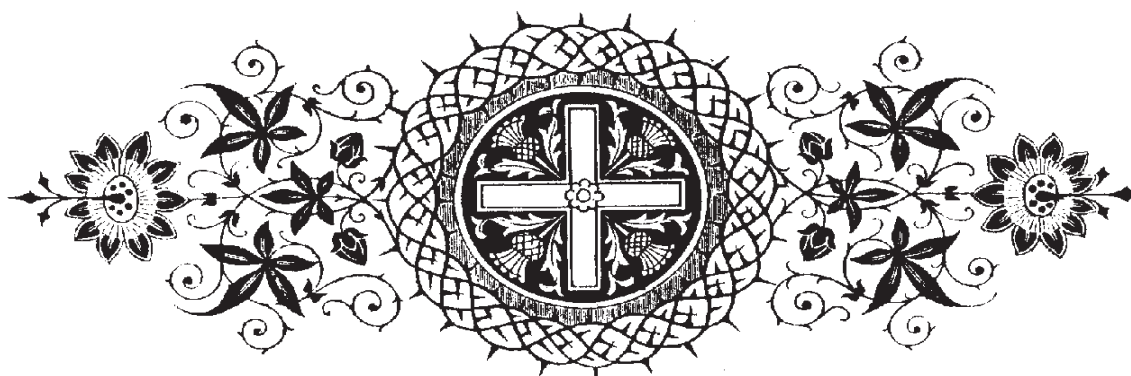

APOSTOL

©
Editura
Toate drepturile rezervate
ISBN

CUVÂNT ÎNAINTE

Lipsa cărților liturgice din Biserica Română Unită s-a făcut tot mai simțită, și pentru faptul că decenii de-a rândul editarea lor n-a fost posibilă, iar vechile cărți liturgice sunt astăzi tot mai rare. Pentru remedierea acestei situații s-a trecut la realizarea acestui *Apostol*, primul după ediția din 1911, realizată la Blaj.

Desigur, întocmitorii acestei ediții au fost insuflați și de spiritul primenitor al Conciliului Vatican II, care prin documentele publicate a îndemnat apropierea de textul sacru și de o mai intensă trăire liturgică a acestuia, izvor și culme a îndumnezeirii omului. Dar lecturile biblice din cadrul sfintelor ceremonii bisericești se citesc din vechime. Încă din primele secole creștine există numeroase mărturii care afirmă că în adunările de cult, în care se „frângea pâinea”, se citeau și diferite fragmente din Sfânta Scriptură. Însă conținutul *Apostolului* s-a definitivat în timp: intrarea Bisericii creștine în libertate, prin edictul lui Constantin și Liciniu, din anul 313, epoca de aur a patristicii din veacurile IV și V, a făcut necesară o tot mai precisă rânduială în cult, pentru ca prin reformele sfinților Ioan Damaschinul și Teodor Studitul să se ajungă la forma aproximativă de astăzi. Totuși, *din cauza timpurilor sau a oamenilor*, dacă această trăire a devenit mai formală, suntem invitați de Conciliu să *câștigăm o cunoaștere tot mai profundă și o practică tot mai perfectă* în cele sfinte, iar atunci când această cunoaștere ajunge deficitară să *ne întoarcem la tradițiile strămoșești*, așa cum Sfântul Pavel scrie corintenilor: *v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit*.

Celebrarea liturgică conține pe lângă imnografie și texte biblice dispuse organic, de-a lungul anului liturgic, Cuvântul dat de Dumnezeu, fiind *de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre*

*înțeleptirea cea întru dreptate, astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru orice lucru bun, după cum scrie Sfântul Apostol Pavel către Timotei (II Tim. 3, 16-17). Pe de altă parte, textul sacru, integrat corespunzător în rugăciunea liturgică, demonstrează o mare capacitate de implicare a persoanei umane, frumusețea sfintelor slujbe exprimând armonia dumnezeiască și omenirea transfigurată. În complexitatea tainei lui Christos, celebrarea pământească unește cerul cu pământul, iar glasul Bisericii noastre, *interpretă vie a tezaurului de tradiții pe care ea îl păstrează*, anticipează fericirea veșnică.*

Românii uniți vor avea spre lectură și meditație textul *Apostolului mare*. Pentru exprimarea gândului sfânt s-a ținut cont de tradiția liturgică blăjană și de echilibrul dintre nou și vechi, dar și dorințele credinciosului de a înțelege cuvântul sacru. Fecioara Maria, chivotul sfânt al Fiului care ia firea omenească, templu adumbrat prin puterea Spiritului Sfânt, să răsplătească râvna celor care s-au ostenit la alcătuirea acestei sfinte cărți, iar harul Domnului nostru Isus Christos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit să fie cu voi cu toți.

Blaj, la praznicul “Bunevestiri”

25 03 2003

† L U C I A N

MITROPOLITUL BISERICII ROMÂNE UNITE

PROCHIMENE, ALILUIA ȘI CUMINECARE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

L U N I

Amintirea Sfinților fără de trup

Prochimen, Vers 4 (Ps. 103,5): Cel ce faci pe îngerii Tăi spirite și pe slugile Tale pară de foc.

Stih, (Ps. 103,1): Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-
Te-ai foarte.

Aliluia, (Ps. 148,1): Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

Cuminecar, (Ps. 103,5): Cel ce faci pe îngerii Tăi spirite și pe slugile Tale pară de foc.

M A R Ț I

Amintirea Înaintemergătorului

Prochimen, Vers 7 (Ps. 63,11): Veselise-va cel drept întru Domnul, și va nădăjdui în El.

Stih, (Ps. 63,1): Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Aliluia, (Ps. 91,12): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Cuminecar, (Ps. 111,6): Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme.

M I E R C U R I

Amintirea Preasfintei Năcătoare de Dumnezeu

Prochimen, Vers 3 (Lc. 1, 46-47): Mărește suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat spiritul
meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih, (Lc. 1,48): Că a căutat spre smerenia servei Sale, că iată, de acum mă vor ferici
toate neamurile.

Aliluia, (Ps. 131,8): Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale.

Cuminecar, (Ps. 115,4): Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

J O I**Amintirea Sfinților Apostoli**

Prochimen, Vers 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih, (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Aliluia: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Cuminecar, (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

V I N E R I**Amintirea Sfintei Cruci**

Prochimen, Vers 8 (Ps. 98,5): Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Stih, (Ps. 98,1): Domnul împărățește; să tremure popoarele.

Aliluia, (Ps. 73,2): Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău pe care l-ai câștigat de la început.

Cuminecar, (Ps. 73,13): Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

S Â M B Ă T Ă**Amintirea tuturor Sfinților și a Morților**

Prochimen, Vers 7 (Ps. 31,12): Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor.

Stih, (Ps. 31,1): Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și cei cărora li s-au acoperit păcatele.

Aliluia, (Ps. 64,4): Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Cuminecar, (Ps. 32,1): Bucurați-vă, dreptilor, de Domnul. Celor drepti li se cuvine laudă.

Stih, (Ps. 64,4): Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile Tale.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA DUMINICĂ A PAȘTILOR

După: Bine este cuvântată împărăția ...,

Poporul: Amin.

Preotul, Tropar, V5: Christos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Poporul cântă același Tropar, de două ori.

Preotul zice stihurile (Ps. 67, 117):

1. Să se scoale Dumnezeu și să se risipească dușmanii lui.

Poporul, după fiecare stih: Christos a înviat...

2. Precum se risipește fumul, să se risipească; precum se topește ceara de fața focului.
3. Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, și dreptii să se veselească.
4. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-

însa.

5. Mărire Tatălui - Și acum -

Preotul: Christos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând,

Poporul: și celor din morminte viață dăruindu-le.

Ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Antifonul I. Ps. 65. Vers 2.

1. Strigați Domnului tot pământul.

(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

2. Cântați numelui lui, dați mărire laudei lui.
3. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile tale! Întru mulțimea puterii tale te vor linguși vrășmașii Tăi.
4. Tot pământul să Ți se închine și să-Ți cânte, numelui Tău să-i cânte.

Mărire - Și acum -

Antifonul II. Ps. 66. Vers 2.

1. Dumnezeu, îndură-Te spre noi și ne binecuvintează.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ai înviat din morți,
pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

2. Arată-Ți fața Ta spre noi și ne miluiește.
 3. Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta: întru toate neamurile mântuirea Ta.
 4. Pe Tine Te vor lăuda popoarele, Dumnezeu, toate popoarele Te vor lăuda.
- Mărire - Și acum - Unule născut -

Antifonul III. Ps. 67. Vers 5.

1. Să se scoale Dumnezeu și să se risipească dușmanii lui.
(după fiecare stih): Christos a înviat...
2. Precum se risipește fumul...
3. Așa să piară păcătoșii...
4. Aceasta este ziua...

La Intrarea mică:

În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul, voi cei născuți din Israel.
Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ai înviat din morți, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 5: Christos a înviat din morți....

Ipacoi, 4: Venit-au mai înainte de dimineață * Maria și cele ce era cu dânsa, * și aflând piatra răsturnată de pe mormânt * auzit-au de la înger: * Pe cel ce este în lumina cea veșnică * de ce-l căutați între morți ca pe un om? * Vedeți înfășurăturile de îngropare, * alergați și lumii vestiți: * A înviat Domnul, omorând moartea: * că este Fiul lui Dumnezeu, * cel ce mântuiește neamul omenesc.

Mărire - Și acum -

Condac, 8: Deși te-ai coborât în mormânt, * Tu cel fără de moarte, * puterea iadului ai zdrobit * și ai înviat biruitor, Christoase Dumnezeule, * zicând femeilor de mir purtătoare: * Bucurați-vă! * și apostolilor tăi pace dăruind * Tu, cel ce dai celor căzuți înviere.

În loc de Sfinte Dumnezeule..., se cântă: Câți în Christos v-ați botezat, în Christos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Prochimen, 8 (Ps. 117,24): Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

Stih, (Ps. 117,1): Lăudați pe Domnul că este bun, în veac este mila Lui.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (I, 1-8)

In cartea cea dintâi am scris, o, Teofile, despre toate cele ce a început Isus a face și a învăța, până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Spiritul Sfânt Apostolilor pe care i-a ales, cărora S-a și înfățișat pe Sine viu, după patima Sa, prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre Împărăția lui Dumnezeu. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (*a zis El*) ați auzit-o de la Mine: că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Spirit Sfânt, nu mult după aceste zile. Iar ei, adunându-se, Îl întrebau, zicând: Doamne, oare în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? El a zis către ei: nu este al vostru a ști anii sau vremurile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa. Ci veți lua putere, venind Spiritul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea, și în Samaria, și până la marginea pământului.

Aliluia, 8 (Ps. 101,14): Sculându-Te vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

Stih (Ps. 32,13): Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

În loc de Cuvine-se ..., **se cântă Axionul:** Îngerul a strigat * către cea plină de har: * Curată Fecioară, bucură-te, * și iarăși zic: bucură-te! * Că Fiul tău a înviat * a treia zi din mormânt * și pe morți i-a ridicat. * Bucurați-vă, popoare!

Și Irmos: Luminează-te, luminează-te, * noule Ierusalime: * Că mărirea Domnului peste tine a răsărit. * Saltă acum și te bucură, Sioane! * Iar Tu, curată Născătoare de Dumnezeu, * veselește-te întru învierea Fiului tău.

Cuminecar: Trupul lui Christos primiți, din izvorul cel fără de moarte gustați. Aliluia.

Când diaconul sau preotul zice: Cu frică de Dumnezeu, cu credință..., **în loc de** Bine este cuvântat ..., **se cântă:** Christos a înviat ...

În loc de Văzut-am lumina ..., **se cântă:** Christos a înviat ...

În loc de: Să se umple gurile noastre ..., **se cântă:** Christos a înviat ...

În loc de: Fie numele Domnului binecuvântat ..., **se cântă:** Christos a înviat ... (de trei ori)

Preotul zice: Christos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând,

Iar poporul: și celor din morminte viață dăruindu-le, Doamne îndură-Te spre noi *(3 ori)*. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează.

În celelalte zile ale Săptămânii Luminate se urmează toate ca în ziua de Paști, afară de Prohimen, Apostol, și Aliluia.

L U N I ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.
Stih, (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (I, 12-17, 21-26)

In zilele acelea, Apostolii s-au întors la Ierusalim de la muntele ce se cheamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, cale de o sâmbătă. Și când au intrat, s-au suit în încăperea de sus, unde se adunau de obicei: Petru și Ioan, Iacob și Andrei, Filip și Toma, Vartolomeu și Matei, Iacob al lui Alfeu și Simon Zelotul și Iuda a lui Iacob. Toți aceștia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui. Și în zilele acelea, sculându-se Petru, în mijlocul fraților (*iar numărul lor era ca la o sută douăzeci*), a zis: bărbați frați, trebuia să se îplinească Scriptura aceasta pe care Spiritul Sfânt, prin gura lui David, a spus-o dinainte despre Iuda, care s-a făcut călăuza celor ce L-au prins pe Isus. Căci era numărat cu noi și luase sorțul acestei slujiri. Deci trebuie ca unul din acești bărbați, care s-au adunat cu noi în timpul cât a petrecut între noi Domnul Isus, începând de la botezul lui Ioan, până în ziua în care S-a înălțat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui. Și au pus înaintea pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iustus, și pe Matia. Și rugându-se, au zis: Tu, Doamne, Care cunoști inimile tuturor, arată pe care dintre aceștia doi l-ai ales, ca să ia locul acestei slujiri și al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Și au tras la sorți, și sorții a căzut pe Matia, și s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli.

Aliluia, 4 (Ps. 88,6): Lăuda-vor cerurile minunile Tale Doamne și adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih, (Ps.88,8): Domnul cel Preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui.

M A R Ț I ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Prochimen, 3 (Lc. 1,46-47): Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat sufletul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Stih, (Lc. 1,48): Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (II, 14-21)

In zilele acelea, stând Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a vorbit: bărbați iudei și toți care locuiți în Ierusalim, aceasta să vă fie cunoscută și luați în urechi cuvintele mele; că aceștia nu sunt beți, cum vi se pare vouă, căci este al treilea ceas din zi; ci aceasta este ce s-a spus prin proorocul Ioil: “Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Spiritul Meu peste tot trupul și fiii voștri și fiicele voastre vor prooroci, și cei mai tineri ai voștri vor vedea vedenii și bătrânii voștri vise vor visa. Încă și peste slujile Mele și peste slujnicele Mele voi turna în acele zile din Spiritul Meu, și vor prooroci. Și minuni vor face sus în cer și, jos pe pământ, semne: sânge, foc și fumegare de fum. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului cea mare și strălucită. Și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui”.

Aliluia, 8 (Ps. 131,8): Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih, (Ps. 131,11): Juratu-S-a Domnul lui David, adevărul nu-l va lepăda: “Că din rodul pântecelui Tău voi pune pe scaunul tău”.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Prochimen, 6 (Ps. 44,20): Pomeni-voi numele Tău în tot neamul.

Stih, (Ps. 44,12): Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (II, 22-38)

In zilele acelea, zis-a Petru către popor: bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea: pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat într-voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni și prin semne pe care le-a făcut prin El, Dumnezeu, în mijlocul vostru, precum și voi știți, pe Acesta, fiind dat, după sfatul cel rânduit și după știința cea dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați luat și, pironindu-L prin mâinile celor fără de lege, L-ați omorât. Pe care Dumnezeu L-a înviat, dezlegând durerile morții, întrucât nu era cu puțință ca El să fie ținut de ea. Căci David zice despre El: “Totdeauna am văzut pe Domnul înaintea mea, căci El este de-a dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea și s-a veselit limba mea; chiar și trupul meu se va odihni într-o nădejde. Căci nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel sfânt al Tău să vadă stricăciune. Făcutu-mi-ai cunoscute căile vieții; cu înfățișarea Ta mă vei umple de bucurie”. Bărbați frați, cuvi-ne-se a vorbi cu îndrăznire către voi despre strămoșul David, că a murit și s-a îngropat, iar mormântul lui este la noi, până în ziua aceasta. Deci el, fiind prooroc și știind că Dumnezeu i S-a jurat cu jurământ să așeze pe tronul din rodul coapselor lui, mai înainte văzând, a vorbit despre învierea lui Christos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui și nici trupul Lui n-a văzut putreziciunea. Dumnezeu a înviat pe Acest Isus, Căruia noi toți Îi suntem martori. Deci înălțându-Se prin dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Spiritului Sfânt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeți și auziți voi. Căci David nu s-a suit la ceruri, dar el a zis: “Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale”. Cu siguranță să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu, pe acest Isus pe Care voi L-ați răstignit, L-a făcut Domn și Christos. Ei, auzind acestea, au fost pătrunși la inimă și au zis către Petru și ceilalți apostoli: bărbați frați, ce să facem? Iar Petru a zis către ei: pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Isus Christos, spre iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Spiritului Sfânt.

Aliluia, 6 (Lc. 1,46-47): Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih, (Lc. 1,48): Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

J O I ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

Stih, (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (II, 38-43)

In zilele acelea, zis-a Petru către popor: pocăiți-vă! Și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Isus Christos, spre iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Spiritului Sfânt. Căci vouă vă este dată făgăduința și copiilor voștri, și tuturor celor de departe, pe oricâți îi va chema Domnul Dumnezeu nostru. Și cu alte mai multe vorbe mărturisirea și-i îndemna, zicând: mântuiți-vă de acest neam viclean. Deci cei ce au primit cuvântul lui s-au botezat și în ziua aceea s-au adăugat ca la trei mii de suflete. Și stăruiau în învățătura apostolilor și în împărtășire, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Și tot sufletul era cuprins de teamă, căci multe minuni și semne se făceau în Ierusalim prin apostoli, și mare frică îi stăpânea pe toți.

Aliluia, 4 (Ps. 44, 5-6): Încordează-Ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândește și dreptate.

Stih, (Ps. 44,9): Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Prochimen, 4 (Ps. 103,25): Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih, (Ps. 103,1): Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (III, 1-8)

In zilele acelea, Petru și Ioan se suiau la templu pentru rugăciunea din ceasul al nouălea. Și era un bărbat olog din pântecele mamei sale, pe care-l aduceau și-l puneau în fiecare zi la poarta templului, zisa Poarta Frumoasă, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în templu; care, văzând că Petru și Ioan vor să intre în templu, le-a cerut milostenie. Iar Petru, căutând spre el, împreună cu Ioan, a zis: privește la noi; iar el se uita la ei cu luare-aminte, așteptând să primească ceva de la ei. Iar Petru a zis: argint și aur nu am; dar ce am, aceea îți dau. În numele lui Isus Christos Nazarineanul, scoală-te și umblă! Și, apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat și îndată gleznele și tălpile picioarelor lui s-au întărit. Și sărind, a stat în picioare și umbla și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

Aliluia, 8 (Ps.88,6): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne și adevărul Tău, în adunarea sfinților

Stih, (Ps.88,8): Domnul cel Preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Prochimen, 3 (Ps. 26,1): Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih, (Ps. 26,2): Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(III, 11-16)

In zilele acelea, fiindcă ologul cel vindecat se ținea de Petru și de Ioan, tot poporul, uimit, alerga la ei, în pridvorul numit al lui Solomon.

Petru, văzând aceasta, a răspuns către popor: bărbați israeliți, de ce vă mirați de acest lucru sau de ce stați cu ochii ațintiți la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie l-am fi făcut pe acesta să umble? Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac, și al lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri a preamărit pe Fiul Său, Isus, pe Care voi L-ați predat și L-ați tăgăduit în fața lui Pilat, care găsisese cu cale să-L elibereze. Dar voi v-ați lepădat de Cel sfânt și drept și ați cerut să vă dăruiască un bărbat ucigaș. Iar pe Începătorul vieții L-ați omorât, pe Care însă Dumnezeu L-a înviat din morți și ai Căruia martori suntem noi. Și prin credința în numele Lui, pe acesta pe care îl vedeți și îl cunoașteți l-a întărit numele lui Isus, și credința cea întru El i-a dat lui întregirea aceasta a trupului înaintea voastră, a tuturor.

Aliluia, 5 (Ps. 92,1): Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih, (Ps. 92,2): Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

D U M I N I C A A DOUA DUPĂ PAȘTI, A LUI TOMA

Prochimen, 3 (Ps. 146,5): Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui, și priceperea Lui nu are hotar.

Stih, (Ps. 134,3): Lăudați pe Domnul, că este bun.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (V, 12-20)

In zilele acelea, prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor, și erau toți, într-un cuget, în pridvorul lui Solomon. Și nimeni dintre ceilalți nu cuteza să se alipească de ei, dar poporul îi lăuda. Și din ce în ce mai mulți se adăugau celor ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei, încât scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe tărgi ca, venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimprejurul Ierusalimului, aducând bolnavi și bătuiți de duhuri necurate, și toți se vindecau. Și sculându-se arhiereul, și toți cei împreună cu el - cei din eresul saducheilor - s-au umplut de invidie. Și au pus mâna pe apostoli și i-au băgat în temnița obștească. Iar un înger al Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile temniței și, scoțându-i, le-a zis: mergeți și, stând, grațiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia.

Aliluia, 8 (Ps. 94,1): Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Stih, (Ps. 94,3): Că Dumnezeu mare este Domnul și Împărat mare peste tot pământul.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(III, 19-26)

In zilele acelea, Petru a zis către popor: pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre, ca să vină de la fața Domnului vremuri de ușurare și ca să vă trimită pe Cel mai dinainte vestit vouă, pe Isus Christos, pe Care trebuie să-L primească Cerul până la vremurile stabilirii din nou a tuturor celor despre care a vorbit Dumnezeu prin gura Sfinților Săi prooroci din veac. Moise a zis către părinți: “Domnul Dumnezeu va ridica vouă dintre frații voștri Prooroc ca mine. Pe El să-L ascultați în toate câte vă va spune. Și tot sufletul care nu va asculta de Proorocul Acela va fi nimicit din popor”. Iar toți proorocii de la Samuel și cei câți le-au urmat au vorbit și au vestit zilele acestea. Voi sunteți fiii proorocilor și ai legământului pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții noștri, grăind către Avram: “Și întru seminția ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului”. Dumnezeu, înviind pe Fiul Său, L-a trimis întâi la voi să vă binecuvânteze, ca fiecare să se întoarcă de la răutățile sale.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 1-10)

In zilele acelea, pe când Apostolii vorbeau către popor, au venit peste ei preoții, căpetenia gărzii templului și saducheii, mâniindu-se că ei învață poporul și vestesc întru Isus învierea din morți. Și, punând mâna pe ei, i-au pus sub pază până a doua zi, căci acum era seară. Totuși mulți din cei ce auziseră cuvântul au crezut, și numărul bărbaților credincioși s-a făcut ca la cinci mii. Și a doua zi s-au adunat căpeteniile lor și bătrânii, și cărturarii din Ierusalim și Anna, arhierul, și Caiafa, și Ioan și, Alexandru, și câți erau din neamul arhieresc și, punându-i în mijloc, îi întrebau: cu ce putere sau în al cui nume ați făcut voi aceasta? Atunci Petru, plin fiind de Spiritul Sfânt, le-a vorbit: căpetenii ale poporului și bătrâni ai lui Israel, fiindcă noi suntem astăzi cercetați pentru

facere de bine unui om bolnav, prin cine a fost el vindecat, cunoscut să vă fie vouă tuturor, și la tot poporul Israel, că în numele lui Isus Christos Nazarineanul, pe Care voi l-ați răstignit, dar pe Care Dumnezeu L-a înviat din morți, întru Acela stă acesta sănătos înaintea voastră!

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 13-22)

In zilele acelea, văzând ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan și știind că sunt oameni fără carte și simpli, se mirau și îi cunoșteau că fuseseră împreună cu Isus; și văzând pe omul cel tămăduit stând cu ei, n-aveau nimic de zis împotriva, dar poruncindu-le să iasă afară din sinedriu, vorbeau între ei zicând: ce vom face acestor oameni? Căci este învederat tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim că prin ei s-a făcut o minune cunoscută și nu putem să tăgăduim. Dar ca aceasta să nu se răspândească mai mult în popor, să le poruncim cu amenințare să nu mai vorbească în numele acesta nici unui om. Și, chemându-i, le-au poruncit ca nicidecum să nu mai grăiască, nici să mai învețe în numele lui Isus. Iar Petru și Ioan răspunzând, au zis către ei: judecați dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decât de Dumnezeu. Căci noi nu putem să nu vorbim cele ce am văzut și am auzit. Dar ei, amenințându-i din nou, le-au dat drumul, negăsind nici un chip cum să-i pedepsească, din cauza poporului, fiindcă toți preamăreau pe Dumnezeu, pentru ceea ce se făcuse. Căci omul cu care se făcuse această minune a vindecării avea mai mult ca (de) patruzeci de ani.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 23-31)

In zilele acelea, Apostolii fiind eliberați, au venit la ai lor și le-au spus câte le-au vorbit lor arhieriei și bătrânii. Iar ei, auzind, într-un cuget au ridicat glasul către Dumnezeu și au zis: stăpâne, Dumnezeule,

Tu, Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt în ele, Care prin Spiritul Sfânt și prin gura părintelui nostru David, slujitorul Tău, ai zis: “Pentru ce s-au întărit neamurile și popoarele au cugetat cele deșarte? Ridicatu-s-au regii pământului și căpeteniile s-au adunat laolaltă împotriva Domnului și împotriva Unsului Lui”, căci asupra Sfântului Tău Fiu, Isus, pe Care Tu L-ai uns, s-au adunat laolaltă, cu adevărat, în cetatea aceasta, și Irod, și Pontiu Pilat cu păgânii și cu popoarele lui Israel, ca să facă toate câte mâna Ta și sfatul Tău mai dinainte au rânduit să fie, și acum, Doamne, caută, spre amenințările lor și dă robilor Tăi să grăiască cuvântul Tău cu toată îndrăzneala, întinzând dreapta Ta spre vindecare și săvârșind semne și minuni, prin numele Sfântului Tău Fiu, Isus. Și pe când se rugau astfel, s-a cutremurat locul în care erau adunați, și s-au umplut toți de Spiritul Sfânt și grăiau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (V, 1-11)

In zilele acelea un om, anume Anania, cu Safira; femeia lui, și-a vândut țarina. Și a dosit din preț, știind și femeia lui, și aducând o parte, a pus-o la picioarele apostolilor. Iar Petru a zis: Anania, de ce a umplut satana inima ta, ca să minți tu Spiritul Sfânt și să dorești din prețul țarinei? Oare, păstrând-o, nu-ți rămânea ție, și vândută nu era în stăpânirea ta? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? N-ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu. Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut și a murit. Și frică mare i-a cuprins pe toți care au auzit. Și sculându-se cei tineri l-au înfășurat și, scoțându-l afară, l-au îngropat. După un răstimp, ca de trei ceasuri, a intrat și femeia lui, neștiind ce se întâmplase. Iar Petru a zis către ea: spune-mi dacă ai vândut țarina cu atât? Iar ea a zis: da, cu atât. Iar Petru a zis către ea: de ce v-ați învoit voi să ispitiți Spiritul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate afară și pe tine. Și ea a căzut îndată la picioarele lui Petru și a murit. Și intrând tinerii au găsit-o moartă și, scoțând-o afară, au îngropat-o lângă bărbatul ei. Și frică mare a cuprins toată Biserica și pe toți care au auzit aceasta.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(V, 21-32)

In zilele acelea, apostolii au intrat de dimineață în templu și învățau. Dar venind arhiereul și cei împreună cu el, au adunat sinedriul și tot sfatul bătrânilor fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă pe apostoli. Dar, ducându-se, slugile nu i-au găsit în temniță și, întorcându-se, au vestit, zicând: temnița am găsit-o încuiată în toată siguranța și pe paznici stând la uși, dar când am descuiat, înăuntru n-am găsit pe nimeni. Când au auzit aceste cuvinte, căpetenia pazei templului și arhieriei erau nedumeriți cu privire la ei, ce-ar putea să fie aceasta. Dar, venind cineva, le-a dat de veste: iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând și învățând poporul. Atunci, ducându-se, căpetenia pazei templului împreună cu slujitorii i-au adus, dar nu cu sila, că se temeau de popor să nu-i omoare cu pietre. Și, aducându-i, i-au pus în fața sinedriului. Iar arhiereul i-a întrebat, zicând: au nu v-am poruncit vouă cu poruncă să nu mai învățați în numele acesta? Și iată ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și voiți să aduceți asupra noastră sângele Acestui Om! Iar Petru și apostolii, răspunzând, au zis: trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus, pe Care voi L-ați omorât, spânzurându-L pe lemn. Pe Acesta Dumnezeu, prin dreapta Sa, L-a înălțat Stăpânitor și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertarea păcatelor. Și suntem martori ai acestor cuvinte noi și Spiritul Sfânt, pe Care Dumnezeu L-a dat celor ce Îl ascultă.

D U M I N I C A A TREIA DUPĂ PAȘTI, A MIRONOSIȚELOR

Prochimen, 2 (Ps. 117,14): Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire.
Stih, (Ps. 117,18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (VI, 1-7)

In zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eleniștii murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: nu este drept ca noi, lăsând la o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Spirit Sfânt și de înțelepciune, pe care noi să-i rânduiim la această slujbă. Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului. Și a plăcut cuvântul înaintea întregii mulțimi, și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Spirit Sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmena, și pe Nicolae, prozelit din Antiohia, pe care i-au pus înaintea apostolilor, iar ei, rugându-se, și-au pus mâinile peste ei. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă și mulțime de preoți se supuneau credinței.

Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă Domnul în ziua necazului și să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob.

Stih, (Ps. 19,10): Doamne mântuiește, pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

L U N I ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VI, 8-15; VII, 1-5, 47-60)**

In zilele acelea, Ștefan, fiind plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor. Și s-au ridicat unii din sinagoga ce se zicea a libertinilor și a cirenenilor, și a alexandrinilor, și a celor din Cilicia și din Asia, certându-se cu Ștefan. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și a Spiritului cu care el vorbea. Atunci au pus pe niște bărbați să zică: l-am auzit spunând cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu. Și au întăritat poporul și pe bătrâni, și pe cărturari și, năvălind asupra-i, l-au răpit și l-au dus în sinedriu. Și au pus martori mincinoși, care ziceau: acest om nu încetează a vorbi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a Legii. Că l-am auzit zicând că Isus, Nazarineanul acesta, va strica locul acesta și va schimba datinile pe care ni le-a lăsat nouă Moise. Și ațintin- du-și ochii asupra lui, toți cei ce ședeau în sinedriu au văzut fața lui ca o față de înger. Și a zis arhiereul: adevărate sunt acestea? Iar el a zis: bărbați frați și părinți, ascultați! Dumnezeuul măririi S-a arătat prietenului nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui în Haran și a zis către el: ieși din pământul tău și din rudenia ta și vino în pământul pe care ți-l voi arăta. Atunci, ieșind din pământul caldeilor, a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum. Și nu i-a dat moștenire în ea nici o palmă de pământ, ci i-a făgăduit că i-o va da lui spre stăpânire și urmașilor lui după el, neavând el copil. Iar Solomon l-a zidit Lui casă, dar cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini, precum zice proorocul: "Cerul este Tronul Meu și pământul așternut picioarelor Mele. Ce casă Îmi veți zidi Mie - zice Domnul - sau care este locul odihnei Mele? Nu mâna Mea a făcut toate acestea?" Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur, la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Spiritului Sfânt, precum părinții voștri așa și voi! Pe care dintre prooroci nu l-au prigonit părinții voștri ? Și au ucis pe cei ce au vestit mai dinainte sosirea Celui Drept, ai Cărui vânzători și ucigași v-ați făcut voi acum, voi care ați primit Legea întru rânduielei de la îngeri și n-ați păzit-o! Iar ei, auzind acestea, fremătau de furie în inimile lor și scrâșneau din dinți împotriva lui. Iar Ștefan, fiind plin de Spirit Sfânt și privind la cer, a văzut mărirea lui Dumnezeu și pe Isus stând de-a dreapta lui Dumnezeu, și a zis: iată văd cerurile deschise și pe Fiul

Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu! Iar ei, strigând cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit asupra lui. Și scoțându-l afară din cetate îl băteau cu pietre. Iar martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul. Și îl băteau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: Doamne Isuse, primește spiritul meu! Și îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta! Și, zicând acestea, a murit. Și Saul s-a făcut părtaș la uciderea lui.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 5-17)

In zilele acelea, Filip, coborându-se într-o cetate a Samariei, le propovăduia pe Christos. Și mulțimile luau aminte într-un cuget la cele spuse de către Filip, ascultându-l și văzând semnele pe care le săvârșea. Căci din mulți care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ele ieșeau și mulți slăbănogi și șchiopi s-au vindecat. Și s-a făcut mare bucurie în cetatea aceea. Dar era mai dinainte în cetate un bărbat, anume Simon, vrăjind și unind neamul Samariei, zicând că el este cineva mare, la care luau aminte toți, de la mic până la mare, zicând: aceasta este puterea lui Dumnezeu, numită cea mare. Și luau aminte la el, fiindcă de multă vreme, cu vrăjile lui, îi uimise. Iar când au crezut lui Filip, care le propovăduia despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Isus Christos, bărbați și femei se botezau. Iar Simon a crezut și el și, botezându-se, era mereu cu Filip. Și văzând semnele și minunile mari ce se făceau, era uimit. Iar apostolii din Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan care, coborând, s-au rugat pentru ei, ca să primească Spiritul Sfânt. Căci nu Se pogorâse încă peste nici unul dintre ei, ci erau numai botezați în numele Domnului Isus. Atunci își puneau mâinile peste ei, și ei luau Spiritul Sfânt.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 18-25)**

In zilele acelea, Simon, văzând că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Spiritul Sfânt, le-a adus bani, zicând: dați-mi și mie puterea a c e a s t a , ca acela pe care voi pune mâinile să primească Spiritul Sfânt. Iar Petru a zis către el: banii tăi să fie cu tine spre pierzare! Căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Tu n-ai parte, nici moștenire la chemarea aceasta, pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te deci de această răutate a ta și te roagă lui Dumnezeu, doar ți se va ierta cugetul inimii tale, căci întru amărăciunea fieri, și întru legătura nedreptății te văd că ești. Și, răspunzând, Simon a zis: rugați-vă voi la Domnul, pentru mine, ca să nu vină asupra mea nimic din cele ce ați zis. Iar ei, mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și în multe sate ale samarinenilor binevesteau.

J O I ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 26-39)**

In zilele acelea, un înger al Domnului a grăit către Filip, zicând: ridică-te și mergi spre miazăzi, pe calea care coboară de la Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie. Și, ridicându-se, a mers. Și iată un bărbat din Etiopia, famen (*eunuc*), mare dregător al Candachiei, regina Etiopiei, care era peste toată vistieria ei și care venise la Ierusalim ca să se închine, se întorcea acasă; și, șezând în carul său, citea pe proorocul Isaia. Iar Spiritul i-a zis lui Filip: apropie-te și te alipește de carul acesta. Și, alergând, Filip l-a auzit citind pe proorocul Isaia și i-a zis: înțelegi, oare, ce citești? Iar el a zis: cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva? Și a rugat pe Filip să se urce și să stea cu el. Iar locul din Scriptură pe care-l citea era acesta: “ca un miel care se aduce spre junghiere și ca o oaie fără de glas înaintea celui ce-o tunde, așa nu și-a deschis gura sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat, și neamul Lui cine-l va spune? Că se ridică

de pe pământ viața Lui”. Iar famenul, răspunzând, a zis lui Filip: rogu-te, despre cine zice proorocul acesta, despre sine, ori despre altcineva? Iar Filip, deschizând gura sa și începând de la scriptura aceasta, l-a binevestit pe Isus. Și, pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă; iar famenul a zis: iată apă. Ce mă împiedică să fiu botezat? Filip a zis: dacă crezi din toată inima, este cu putință. Și el, răspunzând, a zis: cred că Isus Christos este Fiul lui Dumnezeu. Și a poruncit să stea carul; și s-au coborât amândoi în apă, și Filip și famenul, și l-a botezat. Iar când au ieșit din apă, Spiritul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. Și el s-a dus în calea sa, bucurându-se.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 40-IX, 1-19)**

In zilele acelea, Filip s-a aflat în Azot și, mergând, binevestea prin toate cetățile, până ce a sosit în Cezareea. Iar Saul, suflând încă amenințare și ucidere împotriva ucenicilor Domnului, a mers la arhiereu și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc ca, dacă va afla acolo pe vreunii, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim. Dar pe când călătorea el și se apropia de Damasc, o lumină din cer, ca de fulger, l-a învăluit deodată. Și, căzând la pământ, a auzit un glas, zicându-i: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? Iar el a zis: cine ești, Doamne? Și Domnul a zis: Eu sunt Isus, pe Care tu Îl prigonești. Greu îți este să izbești cu piciorul în țepușă. Și el, tremurând și înspăimântat fiind, a zis: Doamne, ce voiești să faci? Iar Domnul i-a zis: Ridică-te, intră în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci. Iar bărbații, care erau cu el pe cale, stăteau înmărmuriți, auzind glasul, dar nevăzând pe nimeni. Și s-a ridicat Saul de la pământ, dar, deși avea ochii deschiși, nu vedea nimic. Și luându-l de mână, l-au dus în Damasc. Și trei zile a fost fără vedere; și n-a mâncat, nici n-a băut. Și era în Damasc un ucenic, anume Anania, și Domnul i-a zis în vedenie: Anania! Iar el a zis: iată-mă, Doamne; și Domnul a zis către el: sculându-te, mergi pe ulița care se cheamă Ulița Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe un om din Tars, cu numele Saul, că, iată, se roagă. Și a văzut în vedenie pe un bărbat, anume Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să vadă iarăși. Și a

răspuns Anania: Doamne, despre bărbatul acesta am auzit de la mulți câte rele a făcut sfinților Tăi în Ierusalim. Și aici are putere de la arhierei să lege pe toți care cheamă numele Tău. Și a zis Domnul către el: mergi, fiindcă acesta Îmi este vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor și a regilor, și a fiilor lui Israel; căci Eu îi voi arăta câte trebuie să pătimească el pentru numele Meu. Și a mers Anania și a intrat în casă și, punându-și mâinile pe el, a zis: Frate Saul, Domnul Isus, Cel ce ți S-a arătat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca să vezi iar și să te umpli de Spirit Sfânt. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi; și a văzut iarăși și, sculându-se, a fost botezat. Și, luând mâncare, s-a întărit.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IX, 19-31)

In zilele acelea, a stat Saul cu ucenici din Damasc câteva zile. Apoi propovăduia în sinagogi pe Isus, că Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Și se mirau toți care îl auzeau și ziceau: nu este oare acesta cel care prigonea în Ierusalim pe cei ce cheamă acest nume și a venit aici pentru aceea ca să-i ducă pe ei legați la arhierei? Și Saul se întărea mai mult și, tulbura pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Acesta este Christos. Și după ce au trecut destule zile, iudeii s-au sfătuit să-l omoare. Și s-a făcut cunoscut lui Saul vicleșugul lor. Și ei păzeau porțile și ziua și noaptea, ca să-l ucidă. Și, luându-l ucenicii lui noaptea, l-au coborât peste zid, lăsându-l jos într-un coș. Și, venind la Ierusalim, Saul încerca să se alipească de ucenici; și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic. Iar Barnaba, luându-l pe el, l-a dus la apostoli și le-a istorisit cum a văzut pe cale pe Domnul și că El i-a vorbit lui și cum a propovăduit la Damasc, cu îndrăzneală, în numele lui Isus. Și era cu ei intrând și ieșind în Ierusalim, și propovăduia cu îndrăzneală în numele Domnului. Și vorbea și se certa cu eleniștii, iar ei căutau să-l ucidă. Dar frații, aflând aceasta, l-au dus pe Saul la Cezareea și de acolo l-au trimis la Tars. Deci Biserica, în toată Iudeea și Galileea, și Samaria, avea pace, zidindu-se și umblând în frica de Domnul, și sporea prin mângâierea Spiritului Sfânt.

D U M I N I C A A PATRA DUPĂ PAȘTI, A PARALITICULUI

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați.

Stih, (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (IX, 32-42)

In zilele acelea, Petru, trecând pe la toți, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida. Și acolo a găsit pe un om, anume Enea, care de opt ani zăcea în pat, fiindcă era paralytic. Și Petru i-a zis: Enea, te vindecă Isus Christos. Ridică-te și strânge-ți patul. Și îndată s-a ridicat. Și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lida și în Saron, care s-au și întors la Domnul. Iar în Iope era o uceniță, cu numele Tavita, care se tâlcuiește Căprioară. Aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care le făcea. Și în zilele acelea ea s-a îmbolnăvit și a murit. Și, spălând-o, au pus-o în camera de sus. Și fiind aproape Lida de Iope, ucenicii, auzind că Petru este în Lida, au trimis pe doi bărbați la el, rugându-l: nu pregeta să vii până la noi. Și Petru, sculându-se, a venit cu ei. Când a sosit, l-au dus în camera de sus și l-au înconjurat toate văduvele, plângând și arătând cămășile și hainele câte le făcea Căprioara, pe când era cu ele. Și Petru, scoțând afară pe toți, a îngenuncheat și s-a rugat și, întorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoa-lă-te! Iar ea și-a deschis ochii și, văzând pe Petru, a șezut. Și dându-i mâna, Petru a ridicat-o și, chemând pe sfinți și pe văduve, le-a dat-o vie. Și s-a făcut cunoscută aceasta în întreaga Iope și mulți au crezut în Domnul.

Aliluia, 3 (Ps. 30,1): Spre Tine Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac: întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate.

Stih, (Ps. 30,2): Fii mie, Dumnezeu apărător, și casă de scăpare, ca să mă mântuiești.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X,1-16)

In zilele acelea, în Cezareea era un bărbat cu numele Corneliu, sutaș din cohorta ce se chema Italica, cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui și, care făcea multe milostenii poporului și se ruga lui Dumnezeu totdeauna. Și a văzut în vedenie, lămurit, cam pe la ceasul al nouălea din zi, un înger al lui Dumnezeu, intrând la el și zicându-i: Corneliu! Iar Corneliu, căutând spre el și înfricoșându-se, a zis: ce este, Doamne? Și îngerul i-a zis: rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu. Și acum, trimite bărbați la Iope și cheamă să vină un oarecare Simon, care se numește și Petru. El este găzduit la un oarecare Simon, tăbăcar, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce să faci. Și după ce s-a dus îngerul care vorbea cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale din casă și pe un ostaș cucernic din cei ce îi erau mai apropiați. Și după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iope. Iar a doua zi, pe când ei mergeau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit pe acoperiș, să se roage pe la ceasul al șaselea. Și i s-a făcut foame și voia să mănânce, dar, pe când ei îi pregăteau să mănânce, a căzut în extaz. Și a văzut cerul deschis și coborându-se ceva ca o față mare de pânză, legată în patru colțuri, lăsându-se pe pământ. În ea erau toate dobitoacele cu patru picioare și târătoarele pământului, și păsările cerului. Și glas a fost către el: sculân-du-te, Petre, junghie și mănâncă. Iar Petru a zis: nicidecum, Doamne, căci niciodată n-am mâncat nimic spurcat și necurat. Și iarăși, a doua oară, a fost glas către el: cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate. Și aceasta s-a făcut de trei ori, și îndată acel ceva s-a ridicat la cer.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 21-33)

In zilele acelea, Petru, coborându-se la bărbații trimiși la el de Corneliu, le-a zis: iată, eu sunt acela pe care îl căutați. Care este pricina pentru care ați venit? Iar ei au zis: Corneliu, sutașul, om drept și temător de

Dumnezeu și mărturisit de tot neamul iudeilor, a fost înștiințat de către un sfânt înger să trimită să te cheme acasă la el, ca să audă cuvinte de la tine. Deci, chemându-i înăuntru, i-a găzduit. Iar a doua zi, sculându-se, a plecat împreună cu ei; iar câțiva din frații cei din Iope l-au însoțit. Și în ziua următoare a intrat în Cezareea. Iar Corneliu îi aștepta și chemase acasă la el rudeniile sale și prietenii cei mai de aproape. Și când a fost să intre Petru, Corneliu, întâmpinându-l, i s-a închinat, căzând la picioarele lui. Iar Petru l-a ridicat, zicându-i: scoală-te. Și eu sunt om. Și, vorbind cu el, a intrat și a găsit pe mulți adunați. Și a zis către ei: voi știți că nu se cuvine unui bărbat iudeu să se unească sau să se apropie de cel de alt neam, dar mie Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat. De aceea, chemat fiind să vin, am venit fără împotrivire. Deci vă întreb: pentru care cuvânt ați trimis după mine? Corneliu a zis: acum patru zile eram, postind până la ceasul acesta, și mă rugam în casa mea, în ceasul al nouălea, și iată un bărbat în haină strălucitoare a stat în fața mea. Și el a zis: Corneliu, a fost ascultată rugăciunea ta și milosteniile tale au fost pomenite înaintea lui Dumnezeu. Trimite, deci, la Iope și cheamă pe Simon, cel ce se numește Petru; el este găzduit în casa lui Simon, tăbăcarul, lângă mare. Deci îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Și acum noi toți suntem de față înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate cele poruncite ție de Domnul.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI
LA ÎNJUMĂTĂȚIREA PRAZNICULUI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIV, 6-18)

In zilele acelea, Pavel și Barnaba au înțelese primejdia și au fugit în cetățile Licaoniei: la Listra și Derbe și în ținutul dimprejur. Și acolo propovăduiau Evanghelia. Și ședea jos, în Listra, un om neputincios de picioare, fiind olog din pânțelele maicii sale și care nu umblase niciodată. Acesta asculta pe Pavel când vorbea. Iar Pavel, căutând spre el și văzând că are credință ca să se mântuiască, a zis cu glas puternic: scoală-te drept, pe picioarele tale. Și el a sărit și umbla. Iar mulțimile, văzând ceea ce făcuse Pavel, au ridicat glasul lor în limba licaonă, zicând: zeii, asemănându-se oamenilor, s-au coborât la noi. Și numeau pe Barnaba,

Zeus, iar pe Pavel, Hermes, fiindcă el era purtătorul cuvântului. Iar preotul lui Zeus, care era înaintea cetății, aducând la porți tauri și cununi, voia să le aducă jertfă împreună cu mulțimile. Și auzind apostolii, Pavel și Barnaba, și-au rupt veșmintele, au sărit în mulțime, strigând și zicând: bărbaților, de ce faceți acestea? Doar și noi suntem oameni, asemenea pătimitori ca voi, binevestind să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni către Dumnezeu cel viu, Care a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt în ele, și Care, în veacurile trecute, a lăsat ca toate neamurile să meargă în căile lor, deși El nu S-a lăsat pe Sine nemărturisit, făcându-vă bine, dându-vă din cer ploi și timpuri roditoare, umplând de hrană și de bucurie inimile voastre. Și acestea zicând, abia au potolit mulțimile, ca să nu le aducă jertfă.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 34-43)

In zilele acelea, Petru, deschizându-și gura, a zis: cu adevărat înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor ci, în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate este primit de El. Și El a trimis fiilor lui Israel cuvântul, binevestind pacea prin Isus Cristos: Acesta este Domn peste toate. Voi știți cuvântul care a fost în toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan, (*adică despre*) Isus din Nazaret, cum a uns Dumnezeu cu Spiritul Sfânt și cu putere pe Acesta, Care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El. Și noi suntem martori pentru toate cele ce a făcut El și în țara iudeilor, și în Ierusalim; pe Acesta L-au omorât, spânzurându-L pe lemn; dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și I-a dat să Se arate, nu la tot poporul, ci nouă, martorilor, dinainte rânduți de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu El, după învierea Lui din morți. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că El este Cel rânduit de Dumnezeu să fie Judecător al celor vii și al celor morți. Despre Acesta mărturisesc toți proorocii că, tot cel ce crede în El va primi iertarea păcatelor, prin numele Lui.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 44-48; XI, 1-10)

In zilele acelea, pe când Petru vorbea aceste cuvinte, Spiritul Sfânt a venit peste toți cei care ascultau cuvântul. Iar credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți, pentru că darul Spiritului Sfânt s-a revărsat și peste neamuri. Căci îi auzeau pe ei vorbind în limbi și preamărind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru: poate, oare, cineva să oprească apa, ca să nu fie botezați aceștia care au primit Spiritul Sfânt ca și noi? Și a poruncit ca aceștia să fie botezați în numele lui Isus Christos. Atunci l-au rugat pe Petru să rămână la ei câteva zile. Apostolii și frații, care erau prin Iudeea, au auzit că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu. Și când Petru s-a suit în Ierusalim, credincioșii tăiați împrejur se împotriveau, zicându-i: ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei. Și începând, Petru le-a înfățișat pe rând, zicând: eu eram în cetatea Iope și mă rugam; și am văzut, în extaz, o vedenie: ceva coborându-se ca o față mare de pânză, legată în patru colțuri, lăsându-se în jos din cer, și a venit până la mine. Privind spre aceasta, cu luarea aminte, am văzut dobitoacele cele cu patru picioare ale pământului și fiarele și târătoarele, și păsările cerului. Și am auzit un glas care-mi zicea: sculându-te, Petre, junghie și mănâncă. Și am zis: nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea. Și glasul mi-a grăit a doua oară din cer: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate. Și aceasta s-a făcut de trei ori și au fost luate iarăși toate în cer.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 1-11)

In vremea aceea, regele Irod (*Agripa*) a pus mâna pe unii din Biserică, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan. Și văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru, pe care, prinzându-

l, l-a băgat în temniță, dându-l la patru străji de câte patru ostași, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paști. Deci Petru era păzit în temniță și se făcea neconținut rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică. Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostași legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și iată un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat, zicând: scoală-te, degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mâini. Și a zis îngerul către el: încin-ge-te și încălță-te cu sandalele. Și el a făcut așa. Și i-a zis lui: pune haina pe tine și vino după mine. Și, ieșind, mergea după înger, dar nu știa că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci i se părea că vede vedenie. Și trecând de straja întâia și de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate, și poarta s-a deschis singură. Și, ieșind, îngerul s-a depărtat de la el. Și Petru, venindu-și în sine, a zis: acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scos din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul iudeilor.

D U M I N I C A A CINCEA DUPĂ PAȘTI, A SAMARINENCEI

Prochimen, 4 (Ps.103,25): Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.
Stih, (Ps.103,1): Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XI, 19-30)

In zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din cauza tulburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru, și în Antiohia, nimănui grăind cuvântul, decât numai iudeilor. Și erau unii dintre ei, bărbați ciprieni și cireneni care, venind în Antiohia, vorbeau și către elini, binevestind pe Domnul Isus. Și mâna Domnului era cu ei și era mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul. Și vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia. Acesta, sosind și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să rămână în Domnul, cu inimă statornică. Căci era bărbat bun și plin de Spirit Sfânt și de credință. Și s-a adăugat Domnului mulțime multă. Și a plecat Barnaba la Tars, ca să caute pe Saul și, aflându-l, l-a adus la Antiohia. Și au stat acolo un an întreg, adunându-se în biserică și învățând mult popor. Și în Antiohia, întâia oară, ucenicii s-au numit creștini. În acele zile s-au coborât, de la Ierusalim în Antiohia, prooroci. Și, sculându-se unul dintre ei, cu numele Agav, a arătat, prin Spiritul, că va fi în toată lumea foamete mare, care a și fost în zilele lui Claudiu. Iar ucenicii au hotărât ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită spre ajutorare fraților care locuiau în Iudeea; ceea ce au și făcut, trimițând preoților prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

Aliluia, 4 (Ps. 44,5-6): Încordează-Ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândește și dreptate, și te va povățui minunat dreapta Ta.

Stih, (Ps. 44,9): Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei mai mult decât pe părtașii Tăi.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 12-17)

In zilele acelea, gândindu-se Petru la cele petrecute cu el, a venit în casa Mariei, mama lui Ioan, cel numit și Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau. Și bătând Petru la ușa de la poartă, o slujnică, cu numele Rodi, s-a dus să asculte. Și recunoscând glasul lui Petru, de bucurie nu a deschis ușa ci, alergând înăuntru, a spus că Petru stă înaintea porții. Iar ei au zis către ea: ai înnebunit. Dar ea stăruia că este așa. Iar ei ziceau: este îngerul lui. Dar Petru bătea mereu în poartă. Și deschizându-i, l-au văzut și au rămas uimiți. Și făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum l-a scos Domnul pe el din temniță. Și a zis: vestiți acestea lui Iacob și fraților. Și ieșind, s-a dus în alt loc.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 25; XIII, 1-12)

In zilele acelea, Barnaba și Saul, după ce au îndeplinit slujba lor, s-au întors de la Ierusalim la Antiohia, luând cu ei pe Ioan, cel numit Marcu. Și erau în Biserica din Antiohia prooroci și învățători: Barnaba și Simeon, ce se numea Niger, Luciu Cirineul, Manain, cel ce fusese crescut împreună cu Irod tetrarhul, și Saul. Și pe când slujeau Domnului și posteau, Spiritul Sfânt a zis: Păstrați-mi pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrul la care i-am chemat. Atunci, postind și rugându-se, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece. Deci ei, mânați de Spiritul Sfânt, au coborât la Seleucia și de acolo au plecat cu corabia la Cipru. Și ajungând în Salamina, au vestit cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Și aveau și pe Ioan slujitor. Și, străbătând toată insula până la Pafos, au găsit pe un oarecare bărbat iudeu, vrăjitor, prooroc mincinos, al cărui nume era Bariisus, care era în preajma proconsulului Sergius Paulus, bărbat înțelept. Acesta, chemând la sine pe Barnaba și pe Saul, dorea să audă cuvântul lui Dumnezeu. Dar le stătea împotrivă Elimas

vrăjitorul - căci așa se tâlcuiește numele lui - căutând să întoarcă pe proconsul de la credință. Iar Saul - care se numește și Pavel - fiind plin de Spirit Sfânt, a privit țintă la el, și a zis: o, tu cel plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiu al diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei înceta de a strâmba căile Domnului cele drepte? Și acum, iată mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut peste el pâclă și întuneric și, dibuind împrejur, căuta cine să-l ducă de mână. Atunci proconsulul, văzând ce s-a făcut, a crezut, mirându-se foarte de învățătura Domnului.

M I E R C U R I **ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI**

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XIII, 13-24)

In zilele acelea, de la Patmos, Pavel și cei ce erau împreună cu el s-au urcat în corabie și au venit în Perga Pamfiliei. Iar Ioan, despărțindu-se de ei, s-a întors la Ierusalim. Iar ei, trecând de la Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei, și intrând în sinagogă, într-o zi de sâmbătă, au șezut. Și după citirea Legii și a Proorocilor, mai-marii sinagogii au trimis la ei, zicându-le: bărbați frați, dacă aveți vreun cuvânt de mângâiere către popor, vorbiți. Și ridicându-se Pavel, și făcându-le semn cu mâna, a zis: bărbați israeliți și cei temători de Dumnezeu, ascultați: Dumnezeuul acestui popor al lui Israel a ales pe părinții noștri și pe popor l-a înălțat, când era străin în pământul Egiptului, și cu braț înalt i-a scos de acolo, și vreme ca de patruzeci de ani i-a hrănit în pustie. Și nimicind șapte neamuri în țara Canaanului, pământul acela l-a dat lor spre moștenire. Și după acestea, ca la patru sute cincizeci de ani, le-a dat judecători, până la Samuel proorocul. Și de acolo au cerut rege și Dumnezeu le-a dat, timp de patruzeci de ani, pe Saul, fiul lui Chiș, bărbat din seminția lui Beniamin. Și înlăturându-l, le-a ridicat rege pe David, pentru care a zis mărturisind: "Aflat-am pe David al lui Iesei, bărbat după inima mea, care va face toate voile Mele". Din urmașii acestuia, Dumnezeu, după făgăduință, i-a adus lui Israel un Mântuitor, pe Isus, după ce Ioan a propovăduit, înaintea venirii Lui, botezul pocăinței la tot poporul lui Israel.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIV, 20-28; XV, 1-4)

In zilele acelea, înconjurându-l ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. Și a doua zi a ieșit cu Barnaba către Derbe. Și binevestind cetății aceleia și făcând ucenici mulți, s-au înapoiat la Listra, la Iconiu și la Antiohia, întărind sufletele ucenicilor, îndemnându-i să stăruie în credință și *(arătându-le)* că prin multe suferințe trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu. Și hirotonindu-le preoți în fiecare biserică, rugându-se cu postiri, i-au încredințat pe ei Domnului în care crezuseră. Și străbătând Pisidia, au venit în Pamfilia. Și după ce au grăit cuvântul Domnului în Perga, au coborât la Atalia. Și de acolo au mers cu corabia spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au împlinit. Și venind și adunând biserica, au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei și că a deschis neamurilor ușa credinței. Și au petrecut acolo cu ucenicii nu puțină vreme. Și unii, coborându-se din Iudeea, învățau pe frați că: dacă nu vă tăiați împrejur, după rânduiala lui Moise, nu puteți să vă mântuiți. Și făcându-se pentru ei împotrivire și discuție nu puțină cu Pavel și Barnaba, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei să se suie la apostolii și la preoții din Ierusalim pentru această întrebare. Deci ei, trimiși fiind de Biserică, au trecut prin Fenicia și prin Samaria, istorisind despre convertirea neamurilor și făceau tuturor fraților mare bucurie. Și sosind ei la Ierusalim, au fost primiți de Biserică și de apostoli și de preoți, și au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XV, 5-12)

In zilele acelea, unii din eresul fariseilor, care trecuseră la credință, s-au ridicat zicând că trebuie să-i taie împrejur și să le poruncească a păzi Legea lui Moise. Și apostolii și preoții s-au adunat ca să cerceteze despre acest cuvânt. Și făcându-se multă vorbire, s-a sculat Petru și le-a

zis: bărbați frați, voi știți că din primele zile Dumnezeu m-a ales între voi, ca prin gura mea neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, Cel ce cunoaște inimile, le-a mărturisit, dându-le Spiritul Sfânt, ca și nouă. Și nimic n-a deosebit între noi și ei, curățind inimile lor prin credință. Acum deci, de ce ispitiți pe Dumnezeu și vreți să puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi n-am putut să-l purtăm? Ci prin harul Domnului nostru Isus Christos credem că ne vom mântui în același chip ca și aceia. Și a tăcut toată mulțimea și asculta pe Barnaba și pe Pavel, care istoriseau câte semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei între neamuri.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XV, 35-41)

In zilele acelea, Pavel și Barnaba petreceau în Antiohia, învățând și binevestind împreună cu mulți alții cuvântul Domnului. Și după câteva zile, Pavel a zis către Barnaba: întorcându-ne, să cercetăm cum se află frații noștri în toate cetățile în care am vestit cuvântul Domnului. Barnaba voia să ia împreună cu ei și pe Ioan, cel numit Marcu; dar Pavel cerea să nu-l ia pe acesta cu ei, fiindcă se despărțise de ei din Pamfilia și nu venise alături de ei la lucrul la care fuseseră trimiși. Deci s-a iscat neînțelegere între ei, încât s-au despărțit unul de altul. Și Barnaba, luând pe Marcu, a plecat cu corabia la Cipru; iar Pavel, alegând pe Sila, a plecat, fiind încredințat de către frați harului Domnului. Și străbătea Siria și Cilicia, întărind Bisericile.

D U M I N I C A A ȘASEA DUPĂ PAȘTI, A ORBULUI

Prochimen, 5 (Ps. 11,7): Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.
Stih, (Ps. 11,1): Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împruținat adevărul de la fiii oamenilor.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XVI, 16-34)

In zilele acelea, când ne duceam noi Apostolii la rugăciune, ne-a întâmpinat o slujnică, ce avea duh pitonicesc și care aducea mult câștig stăpânilor ei, ghicind. Aceasta, ținându-se după Pavel și după noi, striga, zicând: acești oameni sunt servi ai Dumnezeului celui Preaînalt, care vă vestesc vouă calea mântuirii. Și aceasta o făcea timp de multe zile. Iar Pavel, mâniindu-se și întorcându-se, a zis duhului: în numele lui Isus Christos îți poruncesc să ieși din ea. Și în acel ceas a ieșit. Și stăpânii ei, văzând că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au dus în piață înaintea dregătorilor. Și ducându-i la judecători, au zis: acești oameni, care sunt iudei, tulbură cetatea noastră și vestesc obiceiuri care nouă nu ne este îngăduit să le primim, nici să le facem, fiindcă suntem romani. Și s-a sculat și mulțimea împotriva lor. Și judecătorii, rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu vergi. Și, după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, poruncind temnicerului să-i păzească cu grijă. Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a băgat în fundul temniței și le-a strâns picioarele în butuci; iar la miezul nopții, Pavel și Sila, rugându-se, laudau pe Dumnezeu în cântări, iar cei ce erau în temniță îi ascultau. Și deodată s-a făcut cutremur mare, încât s-au zguduit temeliile temniței și îndată s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia, voia să se omoare, socotind că cei închiși au fugit. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: să nu-ți faci nici un rău că toți suntem aici. Iar el, cerând lumină, s-a repezit înăuntru și, tremurând de spaimă, a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila; și scoțându-i afară le-a zis: domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc? Iar ei au zis: crede în Domnul Isus și te vei mântui tu și casa ta. Și i-au grăit lui cuvântul lui Dumnezeu și tuturor celor din casa lui. Și el, luându-i la sine în acel ceas al nopții, a spălat rănilor lor și s-a botezat el și toți ai lui îndată. Și, ducându-i în casă, a pus masa și s-a veselit cu toată casa, crezând în Dumnezeu.

Aliluia, 5 (Ps. 88,1-2): Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

Stih (Ps. 88,3): Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVII, 1-9)

In zilele acelea, Pavel și Sila, după ce au trecut prin Amfipoli și prin Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor. Și după obiceiul său, Pavel a intrat la ei și în trei sâmbete le-a grăit din Scripturi, deschizându-le și arătându-le că: “Christos trebuia să pătimească și să învie din morți” și că: “Acesta, pe Care vi-l vestesc eu, este Christosul, Isus”. Și unii dintre ei au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila, și mare mulțime de elini închinători la Dumnezeu, și dintre femeile de frunte, nu puține. Iar iudeii, umplându-se de invidie și luând cu ei pe câțiva oameni de rând, răi, adunând gloată, întărâtau cetatea și ducându-se la casa lui Iason, căutau să-i scoată afară, înaintea poporului. Dar negăsindu-i, târau pe Iason și pe câțiva frați la mai-marii cetății, strigând că cei ce au tulburat toată lumea au venit și aici; pe aceștia i-a găzduit Iason; și toți aceștia lucrează împotriva poruncilor Cezarului, zicând că este un alt împărat: Isus. Și au tulburat mulțimea și pe mai-marii cetății care auzeau acestea. Și, luând cheazășie de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVII, 19-28)

In zilele acelea, atenienii au luat cu ei pe Pavel și l-au dus în Areopag, zicând: putem să cunoaștem și noi ce este această învățătură nouă, grăită de tine? Căci tu aduci la auzul nostru lucruri străine. Voim deci să știm ce vor să fie acestea. Toți atenienii și străinii, care locuiau acolo, nu-și petreceau timpul decât spunând sau auzind ceva nou. Și Pavel, stând în mijlocul Areopagului, a zis: bărbați atenieni, în toate văd că sunteți foarte evlavioși. Căci străbătând cetatea voastră și privind locurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care era scris: “Dumnezeului necunoscut”. Deci pe Cel pe Care voi, necunoscându-L, Îl cinstiți, pe Acesta Îl vestesc eu vouă. Dumnezeu, Care a făcut lumea și toate cele ce

sunt în ea, Acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini, nici nu este slujit de mâini omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva, El dând tuturor viață și suflare și toate, și a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuirii lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, doar L-ar pipăi și L-ar găsi, deși nu e departe de fiecare dintre noi, căci în El trăim și ne mișcăm, și suntem, precum au zis și unii dintre poeții voștri: căci al Lui neam și suntem.

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVIII, 22-28)**

În zilele acelea, Pavel, coborându-se la Cezareea, s-a suit (*la Ierusalim*) și îmbrățișând biserica, s-a coborât la Antiohia. Și stând acolo câțva timp, a plecat, străbătând pe rând ținutul Galatiei și Frigia, întărind pe toți ucenicii; iar un iudeu cu numele Apollo, alexandrin de neam, bărbat iscusit la cuvânt, puternic fiind în Scripturi, a sosit la Efes. Acesta era învățat în calea Domnului și arzând cu spiritul, grația și învăța drept cele despre Isus, cunoscând numai botezul lui Ioan. Și el a început să vorbească, fără sfială, în sinagogă. Auzindu-l, Priscila și Acvila l-au luat cu ei și i-au arătat, mai cu de-amănuntul, calea lui Dumnezeu. Și voind el să treacă în Ahaia, l-au îndemnat frații și au scris ucenicilor să-l primească. Și sosind (*în Corint*), a ajutat mult cu harul celor ce crezuseră; căci cu tărie și în fața tuturor, el înfrunta pe iudei, dovedind din Scripturi că Isus este Christos.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

LA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI NOSTRU ISUS CHRISTOS

Antifonul I. Ps. 46. Vers 2.

1. Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.
3. Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre.
 Mărire - Și acum -

Antifonul II. Ps. 47. Vers 2.

1. Mare este Domnul și laudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel ce Te-ai înălțat la cer, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

2. Dumnezeu în turnurile ei Se cunoaște, atunci când o apără.
3. Că iată împărații s-au adunat, strânsu-s-au împreună.
 Mărire - Și acum - Unule născut -

Antifonul III. Ps. 48. Vers 5.

1. Auziți toate acestea neamuri, ascultați toți cei ce locuiți în lume.
(după fiecare stih) Tropar, 4: Înălțatu-te-ai întru mărire, Christoase Dumnezeul nostru, * bucurie făcând învățăcelilor cu făgăduința Sfântului Spirit * încredințându-se ei prin binecuvântare, * că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii.

2. Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.
3. Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

La Intrarea mică:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
 Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel Te-ai înălțat la cer, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 4: Înălțatu-Te-ai întru mărire....
 Mărire - Și acum -

Condac, 6: Cele rânduite pentru noi plinind * și cele de pe pământ cu cele cerești unind, * întru mărire Te-ai înălțat, Christoase Dumnezeul nostru; * dar nicidecum Te-ai depărtat, * și neîncetat cu noi rămăi, * strigând celor ce te iubesc: * Eu cu voi sunt, nimenea împotriva voastră.

Prochimen, 7 (Ps.56,7): Înălță-Te la ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea Ta.
Stih, (Ps. 56,10): Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea.

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
 (I, 1-12)**

Cuvântul cel dintâi l-am scris, o, Teofile, despre toate cele ce a început Isus a face și a învăța, până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Spiritul Sfânt Apostolilor pe care i-a ales, cărora S-a și înfățișat pe Sine viu, după patima Sa, prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu. Și, cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care ați auzit-o de la Mine: că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Spiritul Sfânt, nu mult după aceste zile. Iar ei, adunându-se, Îl întrebau, zicând: Doamne, oare în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? El a zis către ei: nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa, ci veți lua putere, venind Spiritul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea, și în Samaria, și până la marginea pământului. Și acestea zicând, pe când ei priveau, S-a înălțat și un nor L-a luat de la ochii lor. Și privind ei, pe când El mergea la cer, iată doi bărbați au stat lângă ei, îmbrăcați în haine albe, care au și zis: bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer. Atunci ei s-au întors la Ierusalim de la muntele ce se cheamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim cale de o sâmbătă.

Aliluia, 2 (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
Stih, (Ps. 46,5): Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

În loc de Cuvine-se ... *se cântă:* Mărește, suflete al meu, * pe Christos Dătătorul de viață, * Cel ce s-a înălțat de pe pământ la cer!

Și Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu mai presus de cuget și de cuvânt, * care ai născut, născut, în timp pe cel fără de timp, * credincioșii cu un gând te mărim.

Cuminecar (Ps. 46,5): Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță. Aliluia.

În loc de Văzut-am lumina ... *se cântă până la încheierea sărbătorii Înălțării,*
Troparul 4: Înălțatu-Te-ai întru mărirea Christoase...

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIX, 1-8)

In zilele acelea, când Apollo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus, a venit la Efes. Și găsind câțiva ucenici, a zis către ei: primit-ați voi Spiritul Sfânt când ați crezut? Iar ei au zis către el: dar nici n-am auzit dacă este Spirit Sfânt. Și el a zis: deci în ce v-ați botezat? Ei au zis: în botezul lui Ioan. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului să creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Isus Christos. Și auzind ei, s-au botezat în numele Domnului Isus. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, Spiritul Sfânt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau toți ca la doisprezece bărbați. Și el, intrând în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, vorbind cu ei și căutând să-i încredințeze de împărăția lui Dumnezeu.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XX, 7-12)

In zilele acelea, în ziua întâia a săptămânii, (*Duminica*) adunându-ne noi să frângem pâinea, Pavel, care avea de gând să plece a doua zi, a început să le vorbească și a prelungit cuvântul lui până la miezul nopții. Iar în camera de sus unde erau adunați erau multe lumini aprinse. Dar un tânăr cu numele Eutihie, șezând pe fereastră, pe când Pavel ținea lungul său cuvânt, a adormit adânc și doborât, de somn, a căzut jos de la etajul al treilea, și l-au ridicat mort. Iar Pavel, coborându-se, s-a plecat peste el și, luându-l în brațe, a zis: nu vă tulburați căci sufletul lui este în el. Și suin-du-se și frângând pâinea și mâncând, a vorbit cu ei mult până în zori, și atunci a plecat. Iar pe tânăr l-au adus viu și foarte mult s-au mângâiat.

D U M I N I C A

A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI, A SFINȚILOR PĂRINȚI

Prochimen, 4 (Dan.3): Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.

Stih: Că drept ești, de toate câte ai făcut nouă, și toate lucrurile Tale sunt adevărate.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XX, 16-18, 28-36)

In zilele acelea, Pavel hotărâse să treacă pe apă pe lângă Efes, ca să nu i se întâmple să întârzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi cu putință, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii. Și trimițând din Milet la Efes, a chemat la sine pe preoții Bisericii. Și când ei au venit la el, le-a zis: luați aminte de voi înșivă și de toată turma întru care Spiritul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu, pe care a câștiga-t-o cu însuși sângele Său. Căci eu știu aceasta că, după plecarea mea, vor intra între voi lupi îngrozitori, care nu vor cruța turma. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați grăind învățături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei. Drept aceea, privegheați, aducându-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat, noaptea și ziua, să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi. Și acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, cel ce poate să vă zidească și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți. Argint sau aur, sau haină n-am poftit de la nimeni; voi înșivă știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor care erau cu mine. Toate vi le-am arătat, căci ostenindu-vă astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, căci El a zis: mai fericit este a da decât a lua. Și după ce a spus acestea, plecându-și genunchii, s-a rugat împreună cu toți aceștia.

Aliluia, 1 (Ps. 49,1-2): Dumnezeuul dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apus.

Stih, (Ps. 49,6): Adunați-I Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 8-14)

In zilele acelea, pornind a doua zi, noi și cei ce eram cu Pavel, am venit în Cezareea. Și intrând în casa lui Filip binevestitorul, care era dintre cei șapte, (*diaconi*) am rămas la el. Și acesta avea patru fiice fecioare, care prooroceau. Și rămânând noi acolo mai multe zile, a coborât din Iudeea un prooroc cu numele Agav; și venind el la noi, a luat brâul lui Pavel și, legându-și picioarele și mâinile, a zis: Acestea zice Spiritul Sfânt: pe bărbatul al căruia este acest brâu, așa îl vor lega iudeii la Ierusalim și-l vor da în mâinile neamurilor. Și când am auzit acestea, îl rugam și noi și localnicii să nu se suie la Ierusalim. Atunci a răspuns Pavel: ce faceți de plângeți și-mi sfâșiați inima! Căci eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci să și mor în Ierusalim pentru numele Domnului Isus. Și, neînduplecându-se el, ne-am liniștit, zicând: facă-se voia Domnului.

M A R Ț I
ÎN SĂPTAMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 26-32)

In zilele acelea, Pavel, luând cu el pe acei bărbați, curățindu-se împreună cu ei a doua zi, a intrat în templu, vestind împlinirea zilelor curățirii, până când a fost adusă ofranda pentru fiecare din ei. Și când era să se împlinească cele șapte zile, iudeii din Asia, văzându-l în templu, au întăritat toată mulțimea și au pus mâna pe el, strigând: bărbați israeliți, ajutați! Acesta este omul care învață pe toți, pretutindeni, împotriva poporului și a Legii, și a locului acestuia; încă și elini a adus în templu și a spurcat acest loc sfânt. Căci ei văzuseră mai înainte cu el împreună în cetate pe Trofim din Efes, pe care socoteau că Pavel l-a adus în templu. Și s-a mișcat toată cetatea și poporul a alergat din toate părțile și, punând mâna pe Pavel, îl trăgeau afară din templu și îndată au închis porțile. Dar când căutau ei ca să-l omoare, a ajuns veste la comandantul cohorței că tot Ierusalimul s-a tulburat. Acela, luând îndată ostași și sutași, a alergat la ei; iar ei, văzând pe comandant și pe ostași, au încetat de a mai bate pe Pavel.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXIII, 1-11)

In zilele acelea, Pavel, fixând sinedriul cu privirea, a zis: bărbați frați, eu cu bun cuget am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta. Arhiereul Anania a poruncit celor ce ședeau lângă el să-l bată peste gură. Atunci Pavel a zis către el: te va bate Dumnezeu, perete văruit! Și tu șezi să mă judeci pe mine după Lege și, călcând Legea, poruncești să mă bată? Iar cei ce stăteau lângă el au zis: pe arhiereul lui Dumnezeu îl faci tu de ocară? Iar Pavel a zis: fraților, nu știam că este arhiereu; căci este scris: “pe mai-marele poporului tău să nu-l vorbești de rău”. Dar Pavel, știind că o parte erau saducheii și cealaltă farisei, a strigat în sinedriu: bărbați frați! Eu sunt fariseu, fiu de farisei. Pentru nădejdea și învierea morților sunt eu judecat! Și grăind el aceasta, între farisei și saducheii s-a iscat neînțelegere și mulțimea s-a dezbinat; căci saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici spirit, iar fariseii mărturisesc și una și alta. Și s-a făcut mare strigare și, ridicându-se unii cărturari din partea fariseilor, se certau zicând: nici un rău nu găsim în acest om; iar dacă i-a vorbit lui un spirit sau înger, să nu ne împotrivism lui Dumnezeu. Deci, făcându-se mare neînțelegere și temându-se comandantul ca Pavel să nu fie sfâșiat de ei, a poruncit ostașilor să se coboare și să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în fortăreață. Iar în noaptea următoare arătându-i-Se Domnul, i-a zis: îndrăznește, Pavele! Căci precum ai mărturisit cele despre Mine la Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI. CITIRE:
(XXV, 13-19)

In zilele acelea, regele Agripa și Berenice au sosit la Cezareea, ca să salute pe Festus. Și rămânând acolo mai multe zile, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zicând: este aici un bărbat, lăsat legat de Felix, în privința căruia, când am fost în Ierusalim, mi s-au înfățișat arhieriei și bătrânii iudeilor, cerând osândirea lui. Eu le-am răspuns că romanii n-au

obiceiul să dea pe vreun om la pierzare înainte ca cel învinuit să aibă de față pe învinuitorii lui și să aibă puțința să se apere pentru vina sa. Adunându-se deci ei aici și nefăcând eu nici o amânare, a doua zi am stat la judecată și am poruncit să fie adus bărbatul. Dar învinuitorii care s-au ridicat împotriva lui nu i-au adus nici o învinuire dintre cele rele, pe care le bănuiam eu, ci aveau cu el niște neînțelegeri cu privire la religia lor și la un oarecare Isus mort, de care Pavel zicea că trăiește.

V I N E R I ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXVII, 1-44; XXVIII, 1)**

In zilele acelea, după ce s-a hotărât să plecăm pe apă în Italia, au dat în primire pe Pavel și pe alți câțiva legați unui sutaș cu numele Iuliu, din cohorta Augusta. Și, întorcându-se pe o corabie de la Adramit, care avea să treacă prin locurile de pe coasta Asiei, am plecat; și era cu noi Aristarh, macedonean din Tesalonic. Și a doua zi am ajuns la Sidon. Iuliu, purtându-se față de Pavel cu omenie, i-a dat voie să se ducă la prieteni ca să primească purtarea lor de grijă. Și, plecând de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau împotriva. Și, străbătând marea Ciliciei și a Pamfiliei, am sosit la Mira Licie. Și găsind sutașul acolo o corabie din Alexandria, plutind spre Italia, ne-a suit în ea. Și multe zile plutind cu încetineală, abia am ajuns în dreptul Cnidului și, fiindcă vântul nu ne slăbea, am plutit pe sub Creta, pe lângă Salmone. Și abia trecând noi pe lângă ea, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune, de care era aproape orașul Lasea. Și trecând multă vreme, și plutirea fiind periculoasă, fiindcă trecuse și postul, Pavel îi îndemna, zicându-le: bărbaților, văd că plutirea va să fie cu necaz și cu multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, ci și pentru sufletele noastre. Iar sutașul se încredea mai mult în cârmaci și în stăpânul corabiei decât în cele spuse de Pavel. Și limanul nefiind bun de iernat, cei mai mulți dintre ei au dat sfatul să plecăm de acolo și, dacă s-ar putea, să ajungem și să iernăm la Fenix, un port al Cretei, deschis spre vântul de miazăzi-apus și spre vântul de miazănoapte-apus. Și, suflând ușor un vânt de miazăzi, și crezând că sunt în stare să-și împlinească gândul, ridicând ancora, pluteau cât mai aproape de Creta. Și nu după multă vreme s-a pornit asupra ei un vânt puternic, numit Eurachilon. Și, smulgând corabia, iar ea neputând

să meargă împotriva vântului, ne-am lăsat duși în voia lui. Și, trecând pe lângă o insulă mică, numită Cauda, cu greu am putut să fim stăpâni pe corabie. Și după ce au ridicat-o, au folosit unelte ajutătoare, încingând corabia pe dedesupt. Și, temându-se să nu cadă în Sirta, au lăsat pânzele jos și erau duși așa. Și, fiind tare loviți de furtună, în ziua următoare au aruncat încărcătura. Și a treia zi, cu mâinile lor, au aruncat uneltele corabiei. Și, nearătându-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, și amenințând furtună mare, ni se luase orice nădejde de scăpare. Și, fiindcă nu mâncaseră demult, Pavel, stând în mijlocul lor, le-a zis: trebuia, o, bărbaților, ca ascultându-mă pe mine, să nu fi plecat din Creta; și n-ați fi îndurat nici primejdia aceasta, nici paguba aceasta. Dar acum vă îndemn să aveți voie bună, căci nici un suflet dintre voi nu va pieri, ci numai corabia. Căci mi-a apărut în noaptea aceasta un înger al Dumnezeuului, al Căruia eu sunt și Căruia mă închin, zicând: nu te teme, Pavele. Tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce sunt în corabie cu tine. De aceea, bărbaților, aveți curaj, căci am încredere în Dumnezeu, că așa va fi după cum mi s-a spus. Și trebuie să ajungem pe o insulă. Și când a fost a paisprezecea noapte de când eram purtați încoace și încolo pe Adriatica, pe la miezul nopții, corăbierii au presimțit că se apropie de un țarm. Și, aruncând măsurătoarea în jos, au găsit douăzeci de stânjeni și, trecând puțin mai departe și măsurând iarăși, au găsit cincisprezece stânjeni. Și, temându-se ca nu cumva să nimerim pe locuri stâncoase, au aruncat patru ancore de la partea din urmă a corabiei, și doreau să se facă ziuă. Dar corăbierii căutau să fugă din corabie și au coborât luntrea în mare, sub motiv că vor să întindă și ancorele de la partea dinainte. Pavel a spus sutașului și ostașilor: dacă aceștia nu rămân în corabie, voi nu puteți să scăpați. Atunci ostașii au tăiat funiile luntrei și au lăsat-o să cadă. Iar până să se facă ziuă, Pavel îi ruga pe toți să mănânce, zicându-le: paisprezece zile sunt azi de când n-ați mâncat, așteptând și nimic gustând. De aceea, vă rog să mâncați, căci aceasta este spre scăparea voastră. Căci nici unuia din voi un fir de păr din cap nu-i va pieri. Și, zicând acestea, și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor și, frângând, a început să mănânce. Și devenind toți voioși, au luat și ei și au mâncat. Și erau în corabie, de toți, două sute șaptezeci și șase de suflete. Și, săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare. Și când s-a făcut ziuă, ei n-au cunoscut pământul, dar au zărit un golf, având țarm nisipos, în care voiau, dacă ar putea, să scoată corabia. Și, desfăcând ancorele, le-au lăsat în mare, slăbind totodată funiile cârmelor și, ridicând pânza din frunte în bătaia vântului, se îndreptau spre țarm. Și, căzând pe un dâmb de nisip, au înțepenit corabia, și partea

dinainte, înfigându-se, stătea neclintită, iar partea dinapoi se sfărâma de puterea valurilor. Iar ostașii au făcut sfat să omoare pe cei legați, ca să nu scape vreunul, înotând. Dar sutașul, voind să ferească pe Pavel, i-a împiedicat de la gândul lor și a poruncit ca aceia care pot să înoate, aruncându-se cei dintâi, să iasă la uscat, iar ceilalți, care pe scânduri, care pe câte ceva de la corabie. Și așa au ajuns cu toții să scape, la uscat. Și după ce am scăpat, am aflat că insula se numește Malta.

S Â M B Ă T A ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.
Stih (Ps. 24,1): Către Tine Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu..

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XXVIII, 1-31)

In zilele acelea, după ce am scăpat de pe corabie, cei ce eram cu Pavel am aflat că insula se numește Malta. Iar locuitorii ei ne arătau o deosebită omenie, căci, aprinzând foc, ne-au luat pe toți la ei din pricina ploii care era și a frigului. Și strângând Pavel grămadă de găteje și punându-le pe foc, o viperă a ieșit de căldură și s-a prins de mâna lui. Și când locuitorii au văzut vipera atârănând de mâna lui, ziceau unii către alții: desigur că ucigaș este omul acesta, pe care dreptatea nu l-a lăsat să trăiască, deși a scăpat din mare. Deci el, scuturând vipera în foc, n-a pățimit nici un rău. Iar ei așteptau ca el să se umfle, sau să cadă deodată mort. Dar așteptând ei mult și văzând că nu i se întâmplă nimic rău, și-au schimbat gândul și ziceau că el este un zeu. Și împrejurul aceluia loc erau țarinile căpeteniei insulei, Publius, care, primindu-ne, ne-a găzduit prietenos trei zile. Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea în pat, cuprins de friguri și de dizenterie cu sânge, la care, intrând Pavel și rugându-se, și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat. Și, întâmplându-se aceasta, veneau la el și ceilalți din insulă care aveau boli și se vindecau; și aceștia ne-au cinstit mult și, când am plecat, ne-au pus la îndemână cele de trebuință. După trei luni am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în insulă și care avea pe ea semnul Dioscurilor. Și ajungând la Siracusa, am rămas acolo trei zile. De unde, înconjurând, am sosit la Regium. Și după o zi, suflând vânt de miazăzi, am ajuns la Puteoli, în cealaltă zi. Găsind

acolo frați, am fost rugați să rămânem la ei șapte zile. Și așa am venit la Roma. Și de acolo, auzind frații cele despre noi, au venit într-o întâmpinare noastră până la Forul lui Appius și la Trei Taverne, pe care, văzându-i, Pavel a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat. Iar când am intrat în Roma, sutașul a predat pe cei legați comandantului taberei, iar lui Pavel i s-a îngăduit să locuiască aparte cu ostașul care îl păzea. Și după trei zile Pavel a chemat la el pe cei care erau fruntașii iudeilor. Și, adunându-se, zicea către ei: bărbați frați, deși eu n-am făcut nimic împotriva poporului (*nostru*) sau a datinilor părintești, am fost predat de la Ierusalim, în mâinile romanilor. Aceștia, după ce m-au cercetat, voiau să-mi dea drumul, fiindcă nu era în mine nici o vină vrednică de moarte. Dar iudeii, împotrivindu-mi-se, am fost nevoit să cer să fiu judecat de Cezarul, dar nu că aş avea de adus vreo învinuire neamului meu. Deci pentru această cauză v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi. Căci pentru nădejdea lui Israel mă aflu eu în acest lanț. Iar ei au zis către el: noi n-am primit din Iudeea nici scrisori despre tine, nici nu a venit cineva dintre frați ca să ne vestească sau să ne vorbească ceva rău despre tine. Dar dorim să auzim de la tine cele ce gândești; căci despre eresul acesta ne este cunoscut; că pretutindeni i se stă împotrivă. Deci, rânduiindu-i o zi, au venit la el, la gazdă, mai mulți. Și de dimineața până seara el le vorbea, dând mărturie despre împărăția lui Dumnezeu, căutând să-i încredințeze despre Isus din Legea lui Moise și din prooroci. Și unii credeau celor spuse, iar alții nu credeau. Și neînțelegându-se unii cu alții, au plecat, zicând Pavel un cuvânt că: bine a vorbit Spiritul Sfânt, prin Isaia proorocul, către părinții noștri, când a zis: “Mergi la poporul acesta și zi: cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și uitându-vă veți privi dar nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a învârtosât și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și i-au închis. Ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă și să-l vindec”. Deci cunoscut să vă fie vouă că această mântuire a lui Dumnezeu s-a trimis neamurilor, și ele vor asculta. Și după ce a zis el acestea, iudeii au plecat având între ei mare neînțelegere. Iar Pavel a rămas doi ani întregi în casa luată de el cu chirie, și primea pe toți care veneau la el, propovăduind împărăția lui Dumnezeu și învățând cele despre Domnul Isus Christos cu toată îndrăzneala și fără nici o piedică.

Aliluia, 6 (Ps. 64,4): Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.

Stih, (Ps. 64,6): Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului.

Cuminecar, 6 (Ps. 64,4): Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.

D U M I N I C A POGORĂRII SPIRITULUI SFÂNT, A RUSALIILOR SAU A CINCIZECIMII

Antifonul I. Ps. 18. Vers 2.

1. Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

2. Ziua zilei spune cuvânt și noaptea nopții vestește știința.
 3. Nu sunt graiuri nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă.
 4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.
- Mărire - Și acum -

Antifonul II. Ps. 19. Vers 2.

1. Să te audă Domnul în ziua necazului și să te apere numele Dumnezeului lui Iacob.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Mângâietorule Bune, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

2. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine.
 3. Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie.
- Mărire - Și acum - Unule născut -

Antifonul III. Ps. 20. Vers 8.

1. Doamne întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura.
(după fiecare stih) Tropar, 8: Bine ești cuvântat Christoase Dumnezeul nostru, * cel ce preaînțelepti pe pescari i-ai arătat, * trimițându-le lor Spiritul Sfânt; * și printr-înșii lumea în mreajă ai prins. * Iubitorule de oameni mărire Ție.

2. După dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit.
3. Că l-ai întâmpinat cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4. Viața a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

La Intrarea mică:

Înalță-Te Doamne întru puterea Ta: cânta-vom și vom preamări tăria Ta.
Mântuiește-ne pe noi, Mângâietorul Bune, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 8: Bine ești cuvântat Christoase....
Mărire - Și acum -

Condac, 8: Când cel Preaînalt s-a pogorât limbile amestecând, * neamuri a despărțit;
* iar când a împărățit limbile de foc, * l-a unire pe toți i-a chemat; * deci pe preasfântul
Spirit * întru glas îl mărim.

În loc de Sfinte ... se cântă: Câți în Christos v-ați botezat, în Christos v-ați îmbrăcat. Aliluia.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih, (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (II, 1-11)

In zilele acelea, când a sosit ziua Cincizecimii, apostolii era toți împreună în același loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde sedeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Spiritul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Spiritul a grăi. Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer. Și, iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulțimea și s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. Și erau uimiți toți și se minunau zicând: iată, nu sunt aceștia, care vorbesc, toți galileieni? Și cum auzim noi fiecare limba noastră în care ne-am născut? Parți și mezi, și elamiți, și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia, în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cea de lângă Cirene, și romanii în treacăt, iudei și prozeliți, cretani și arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu.

Aliluia, 8 (Ps.32,6): Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit și cu spiritul gurii Lui toată puterea lor.

Stih, (Ps.32,13): Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

În loc de Cuvine-se ... se cântă: Bucură-te Împărăteasă, * mărită Mamă și Fecioară! * că nici limba cea mai limpede și mai frumoasă, * prin vorbe nu te poate lăuda după cuviință; * și cugetând la nașterea ta orice minte amețește. * Pentru aceasta într-un glas te preamărim.

Cuminecar (Ps. 142,10): Spiritul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Aliluia.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 8 (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 8-19)

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați întru Domnul; umblați ca fii ai luminii! Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și adevăr, încercând ce este bine-plăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei rușine este a le și grăi. Iar tot ce este pe față se descoperă prin lumină, căci tot ceea ce este descoperit lumină este. Pentru aceea zice: “Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Christos”. Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Spiritul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări spirituale, laudând și cântând Domnului în inimile voastre.

Aliluia, 8 (Ps. 50, 1): Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih, (Ps. 50,12): Nu mă lepăda de la fața Ta, și Spiritul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 3 (Ps. 146,5): Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui, și priceperea Lui nu are hotar.

Stih, (Ps. 32,6): Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit și cu spiritul gurii Lui toată puterea lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-7; 13-17)

Pavel, serv al lui Isus Christos, chemat de El apostol, rânduit pentru vestirea Evangheliei lui Dumnezeu, pe care a făgăduit-o mai înainte, prin proorocii Săi, în Sfintele Scripturi, despre Fiul Său, Cel născut din sămânța lui David, după trup, Care a fost rânduit Fiu al lui Dumnezeu întru putere, după Spiritul sfințeniei, prin învierea Lui din morți, Isus Christos, Domnul nostru, prin Care am primit har și apostolie, ca să aduc, în numele Său, la ascultarea credinței toate neamurile, între care sunteți și voi chemați ai lui Isus Christos: tuturor celor ce sunteți în Roma, iubiți de Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Christos! Fraților, nu vreau ca voi să nu știți că, de multe ori, mi-am pus în gând să vin la voi, dar am fost până acum împiedecat, ca să am și între voi vreo roadă, ca și la celelalte neamuri. Dator sunt și elinilor și barbarilor și învățaților și neînvățaților; astfel, cât despre mine, sunt bucuros să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma. Căci nu mă rușinez de Evanghelia lui Christos, pentru că este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea a tot celui care crede, iudeului întâi, și elinului. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descoperă în ea din credință spre credință, precum este scris: "Iar dreptul din credință va fiu viu".

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18-27)

Fraților, mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer peste toată fărădelegea și peste toată nedreptatea oamenilor care țin nedreptatea drept adevăr. Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este cunoscut de către ei: fiindcă Dumnezeu le-a arătat lor. Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegându-se din fapte, adică veșnica Lui putere și dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvânt de apărare, pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au mărit ca pe Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit, ci s-au rătăcit în gândurile lor și inima lor cea nesocotită s-a întunecat. Zicând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni. Și au schimbat mărirea lui Dumnezeu Celui nestricăcios cu asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al păsărilor, și al celor cu patru picioare, și al târătoarelor. De aceea, Dumnezeu i-a dat necurăției, după poftele inimilor lor, ca să-și pângărească trupurile lor, între ei, ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit făpturii, în locul Făcătorului, Care este binecuvântat în veci. Amin. Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci și femeile lor au schimbat fireasca rânduială cu cea împotriva firii; asemenea și bărbații, lăsând rânduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați, săvârșind rușinea și luând în ei răsplata cuvenită rătăcirii lor.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 28-32; II, 1-9)

Fraților, precum n-au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor fără judecată, să facă cele ce nu se cuvine. Plini fiind de toată nedreptatea, de desfrânare, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de

înșelăciune, de purtări rele, bârfitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, semeți, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, nesupuși părinților, neînțelepți, călcători de cuvânt, fără dragoste, fără milă; aceștia, deși au cunoscut dreapta orânduire a lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că fac ei acestea, ci le și încuviințează celor care le fac. Pentru aceea, oricine ai fi, o, omule, care judeci, ești fără de cuvânt de răspuns, căci, în ceea ce judeci pe altul, pe tine însuși te osândești, căci aceleași lucruri faci și tu care judeci. Și noi știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr, față de cei ce fac unele ca acestea. Și socotești tu, oare, omule, care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, dar le faci și tu, că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? Sau disprețuiești tu bogăția bunătății Lui și a îngăduinței și a îndelungii Lui răbdări, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar după învârtoșarea ta și după inima ta nepocăită îți aduni mânie în ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui: viață veșnică celor ce, prin stăruință în faptă bună, caută mărire, cinste și nestricăciune, iar iubitorilor de ceartă, care nu se supun adevărului, ci se supun nedreptății: mânie și furie. Necaz și strâmtorare peste sufletul oricărui om care săvârșește răul, al iudeului mai întâi, și al elinului.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14-29)

Fraților, când păgânii care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt lor înșiși lege, ceea ce arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătesc sau îi și apără, în ziua în care Dumnezeu va judeca, prin Isus Christos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor. Dar dacă tu te numești iudeu și te reazimi pe lege și te lauzi cu Dumnezeu și cunoști voia Lui și știi să încuviințezi cele bune, fiind învățat din lege și ești încredințat că tu ești călăuză orbilor, luminezi celor ce sunt în întuneric, povățuitor celor fără de minte, învățător celor nevârstnici, având în lege dreptarul cunoștinței și al adevărului, deci tu, cel care înveți pe altul, pe

tine însuși nu te înveți? Tu, cel care propovăduiești: să nu furi - și tu furi? Tu, cel care zici: să nu săvârșești adulter, săvârșești adulter? Tu, cel care urăști idolii, furi cele sfinte? Tu, care te lauzi cu legea, Îl necinstești pe Dumnezeu prin călcarea legii? “Căci numele lui Dumnezeu, din pricina voastră, este hulit între neamuri”, precum este scris. Căci tăierea împrejur folosește, dacă păzești legea; dacă însă ești călcător de lege, tăierea ta împrejur s-a făcut netăiere împrejur. Deci dacă cel netăiat împrejur păzește hotărârile legii, netăierea lui împrejur nu va fi, oare, socotită ca tăiere împrejur? Iar el - din fire netăiat împrejur, dar împlinitor al legii - nu te va judeca, oare, pe tine, care prin litera legii și prin tăierea împrejur, ești călcător de lege? Pentru că nu cel ce se arată pe din afară e iudeu, nici cea arătată pe din afară în trup, este tăiere împrejur; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăierea împrejur este aceea a inimii, în spirit, nu în literă; a cărei laudă nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 7-12)

Fraților, Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Christos! Mulțumesc întâi Dumnezeului meu, prin Isus Christos, pentru voi toți, fiindcă credința voastră se vestește în toată lumea. Căci martor îmi este Dumnezeu, Căruia Îi slujesc cu spiritul meu întru Evanghelia Fiului Său, că neîncetat fac pomenire despre voi, cerând totdeauna în rugăciunile mele ca să am cumva, prin voința Lui, vreodată, bun prilej ca să vin la voi. Pentru că doresc mult să vă văd, ca să vă împărtășesc vreun dar spiritual, spre întărirea voastră. Și aceasta, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința noastră comună, a voastră și a mea.

D U M I N I C A ÎNTÂI DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT A TUTUROR SFÎNȚILOR

Prochimen, 4 (Ps. 67,35-36): Dați mărire lui Dumnezeu. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel.

Stih: (Ps. 67,27): În biserici binecuvântați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XI, 33-40; XII,1-2)

Fraților, proorocii prin credință au biruit împărații, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au închis gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; unele femei și-au luat pe morții lor înviați, iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți, ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisiți fiind prin credință, n-au primit făgăduința, pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea. De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară, și să alergăm, cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Isus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.

Aliluia, 4 (Ps. 33,16): Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

Stih, (Ps. 33,18): Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

L U N I
ÎN SĂPTAMÂNA A DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 28-29; III, 1-18)

Fraților, nu cel ce se arată pe din afară e iudeu, nici cea arătată pe din afară în trup este tăiere împrejur; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăierea împrejur este aceea a inimii, în spirit, nu în literă; a cărei laudă lui nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu. Care este deci întâietatea iudeului și folosul tăierii împrejur? Este mare în toate privințele. Întâi, pentru că lor li s-au încredințat cuvintele lui Dumnezeu. Căci ce este dacă unii n-au crezut? Oare necredința lor va nimici credințioșia lui Dumnezeu? Nicidecum! Ci Dumnezeu se vădește întru adevărul Său, pe când tot omul întru minciună, precum este scris: “Drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu”. Iar dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu care aduce mânia? - Ca om vorbesc. Nicidecum! Căci atunci cum va judeca Dumnezeu lumea? Căci dacă adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna mea, a prisosit spre mărirea Lui, pentru ce, dar, mai sunt și eu judecat ca păcătos? Și de ce n-am face rele, ca să vină cele bune? Precum suntem huliți și precum spun unii că zicem noi. Osânda acestora este dreaptă. Dar ce? Avem noi vreo precădere? Nicidecum! Căci am învinuit mai înainte și pe iudei și pe elini, că toți sunt sub păcat, după cum este scris: “Nu este drept nici unul; nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pe Dumnezeu. Toți s-au abătut împreună, netrebnici s-au făcut. Nu este cine să facă binele, nici măcar unul nu este. Mormânt deschis este gâtlejul lor; viclenii au vorbit cu limbile lor; venin de viperă este sub buzele lor; gura lor e plină de blestem și de amărăciune; iuți sunt picioarele lor să verse sânge; pustiire și nenorocire sunt în drumurile lor; și calea păcii ei nu au cunoscut-o; nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor”.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4-12)

Fraților, celui care face fapte, nu i se socotește plata după har, ci după datorie; iar celui care nu face fapte, ci crede în Cel ce îndreptează pe cel păcătos, credința lui se socotește cu dreptatea. Precum și David vorbește despre fericirea omului căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără fapte: “Feriți-vă aceia, cărora li s-au iertat fărădelegile și ale căror păcate li s-au acoperit! Fericiți bărbatul căruia Domnul nu-i va socoti păcatul”. Deci fericirea aceasta este ea numai pentru cei tăiați împrejur, sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci zicem: “I s-a socotit lui Avraam credința ca dreptate”. Dar cum i s-a socotit? Când era tăiat împrejur sau când era netăiat împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur. Iar semnul tăierii împrejur l-a primit ca pecete a dreptății pentru credința lui din vremea netăierii împrejur, ca să fie el părinte al tuturor celor ce cred, netăiați împrejur, pentru a li se socoti și lor (*credința*) ca dreptate, și părinte al celor tăiați împrejur. Dar nu numai al celor care sunt tăiați împrejur, ci și al celor care umblă pe urmele credinței pe care o avea părintele nostru Avraam, pe când era netăiat împrejur.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13-25)

Fraților, Avraam și seminția lui nu prin lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea cea din credință. Căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat, căci legea pricinuiește mânia; dar unde nu este lege, nu este nici călcare de lege. De aceea (*moștenirea făgăduită*) este din credință, ca să fie din har și ca făgăduința să rămână sigură pentru

toți urmașii, nu numai pentru toți cei ce se țin de lege, ci și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, care este părinte al nostru al tuturor, precum este scris: “Te-am pus părinte al multor neamuri”, în fața Celui în Care a crezut, a lui Dumnezeu, care înviază morții și cheamă la ființă cele ce încă nu sunt; împotriva oricărei speranțe, Avraam a crezut cu speranța că el va fi părinte al multor neamuri, după cum i s-a spus: “Așa va fi seminția ta”; și, neslăbind în credință, nu s-a uitat la trupul său amărât - căci era aproape de o sută de ani - și nici la amărârea pântecelui Sarrei; și nu s-a îndoit, prin necredință, de făgăduința lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință, dând mărire lui Dumnezeu, și fiind încredințat că ceea ce i-a făgăduit are putere să și facă. De aceea credința lui s-a socotit ca dreptate. Și nu s-a scris numai pentru el că i s-a socotit ca dreptate, ci se va socoti și pentru noi, cei care credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus, Domnul nostru, Care S-a dat pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptarea noastră.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 10-16)

Fraților, dacă, pe când eram vrășmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcați fiind, ne vom mântui prin viața Lui. Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Christos, prin Care am primit acum împăcarea. De aceea, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat, moartea, așa și moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el. Căci, până la lege păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește când nu este lege, ci a împărățit moartea de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Dar nu este cu greșeala cum este cu harul, căci dacă prin greșeala unuia cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Isus Christos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul care a păcătuit; căci judecata dintru-unul duce la osândire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 17-21; VI, 1-2)

Fraților, dacă prin greșeala unuia moartea a împărățit printr-unul, cu mult mai mult cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății vor împărăți în viață prin Unul Isus Christos. Așadar, precum prin greșeala unuia a venit osânda pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață; căci precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia se vor face drepti cei mulți. Iar Legea a intrat și ea ca să se înmulțească greșeala; iar unde s-a înmulțit păcatul, a prisosit harul; pentru că precum a împărățit păcatul prin moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Isus Christos, Domnul nostru. Ce vom zice, deci? Rămâne-vom, oare, în păcat, ca să se înmulțească harul? Nicidecum! Noi, care am murit păcatului, cum vom mai trăi în păcat?

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 19-26)

Fraților, știm că cele câte zice Legea, le spune celor care sunt sub Lege, ca orice gură să fie închisă și ca toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu. Pentru că din faptele Legii nici un om nu se va îndrepta înaintea Lui, căci prin Lege vine cunoștința păcatului. Dar acum, în afară de Lege, s-a arătat dreptatea lui Dumnezeu, fiind mărturisită de Lege și de prooroci. Dar dreptatea lui Dumnezeu vine prin credința în Isus Christos, pentru toți și peste toți cei ce cred, căci nu este deosebire. Fiindcă toți au păcătuit și sunt lipsiți de mărirea lui Dumnezeu;

îndreptându-se în dar cu harul Lui, prin răscumpărarea cea în Christos Isus, pe Care Dumnezeu L-a rânduit (*jertfă de*) ispășire, prin credința în sângele Lui, ca să-și arate dreptatea Sa, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute, întru îngăduința lui Dumnezeu, ca să-și arate dreptatea Sa, în vremea de acum, spre a fi El însuși drept, și îndreptând pe cel ce trăiește din credința în Isus.

D U M I N I C A A DOUA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 4 (Ps.32,21): Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih, (Ps. 32,1): Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 10-16)

Fraților, mărire, cinste și pace oricui face binele: iudeului, mai întâi, și elinului. Căci nu este părtinire la Dumnezeu! Câți, deci, fără Lege au păcătuit, fără Lege vor și pieri; iar câți au păcătuit în Lege, prin Lege vor fi judecați. Fiindcă nu cei ce aud Legea sunt drepti la Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Legea vor fi îndreptați. Căci, când păgânii, care nu au Lege, din fire fac ale legii, aceștia neavând Lege, își sunt lor îșiși Lege. Ceea ce arată fapta Legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătesc, sau îi apără, în ziua în care Dumnezeu va judeca, prin Isus Christos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor.

Aliluia, 1 (Ps. 17,51): Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele.

Stih, (Ps. 17,54): Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1-13)

Fraților, oare nu știți - că celor ce cunosc Legea vorbesc - că Legea are putere asupra omului, atât timp cât el trăiește? Căci femeia măritată e legată, prin lege, de bărbatul său, atâta timp cât el trăiește; iar dacă i-a murit bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului. Deci, trăind i bărbatul, se va numi adulteră dacă va fi cu alt bărbat; iar dacă i-a murit bărbatul, este liberă față de lege, ca să nu fie adulteră luând un alt bărbat. Așa că, frații mei, și voi ați murit Legii, prin trupul lui Christos, spre a fi ai Altuia, ai Celui ce a înviat din morți, ca să aducem roade lui Dumnezeu. Căci, pe când eram în trup, patimile păcatelor, care erau prin Lege, lucrau în mădularele noastre, ca să aducem roade morții; dar acum ne-am desfăcut de Lege, murind aceluia în care eram ținuți robi, ca noi să slujim întru înnoirea Spiritului, iar nu după litera cea veche. Ce vom zice, deci? Au doară Legea este păcat? Nicidecum! Dar eu n-am cunoscut păcatul, decât prin Lege. Căci n-aș fi știut pofta, dacă Legea n-ar fi zis: să nu poftesci! Dar păcatul, luând pricină prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte. Căci fără lege, păcatul era mort. Iar eu cândva trăiam fără lege, dar după ce a venit porunca, păcatul a prins viață; iar eu am murit. Și porunca, dată spre viață, mi s-a aflat a fi spre moarte. Pentru că păcatul, luând îndemn prin poruncă, m-a înșelat și m-a ucis prin ea. Deci, Legea e sfântă și porunca e sfântă și dreaptă și bună. Atunci, ce era bun s-a făcut pentru mine pricina morții? Nicidecum! Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a adus moartea, prin ceea ce a fost bun, pentru ca păcatul, prin poruncă, să fie peste măsură de păcătos.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 14-25; VIII, 1-2)

Fraţilor, ştim că Legea e spirituală; dar eu sunt trupesc, vândut sub păcat. Pentru că ceea ce fac nu ştiu; căci nu săvârşesc ceea ce voiesc, ci fac ceea ce urăsc. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc, recunosc prin Legea care nu voiesc, recunosc că legea este bună. Dar acum nu eu fac acestea, ci păcatul care locuieşte în mine. Fiindcă ştiu că nu locuieşte în mine, adică în trupul meu, ce este bun. Căci a voi se află în mine, dar a face binele nu aflu; căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârşesc. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc eu, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuieşte în mine. Găsesc deci în mine, care voiesc să fac bine, legea că răul este legat de mine. Că, după omul cel lăuntric, mă bucur de legea lui Dumnezeu. Dar văd în mădularele mele o altă lege, luptându-se împotriva legii minţii mele şi făcându-mă rob legii păcatului, care este în mădularele mele. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul morţii acesteia? Mulţumesc lui Dumnezeu, prin Isus Christos, Domnul nostru! Deci, dar eu însumi, cu mintea mea, slujesc legii lui Dumnezeu, iar cu trupul legii păcatului. Drept aceea nici o osândă nu este acum asupra celor ce sunt în Christos Isus. Căci legea spiritului vieţii în Christos Isus m-a liberat de legea păcatului şi a morţii.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 2-13)

Fraţilor, legea spiritului vieţii în Christos Isus m-a liberat de Legea păcatului şi a morţii, pentru că ceea ce era cu neputinţă Legii - fiind slabă prin trup - a săvârşit Dumnezeu, trimiţând pe Fiul Său într-o asemănare trupului păcatului şi pentru păcat a osândit păcatul în trup,

pentru ca îndreptarea din Lege să se împlinească în noi, care nu umblăm după trup, ci după Spirit. Căci cei ce sunt după trup cugetă cele ale trupului, iar cei ce sunt după Spirit, cele ale Spiritului. Căci dorința cărnii este moarte, dar dorința Spiritului este viață și pace; fiindcă dorința cărnii este vrășmășie împotriva lui Dumnezeu, căci nu se supune legii lui Dumnezeu, că nici nu poate. Iar cei ce sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu. Dar voi nu sunteți în carne, ci în Spirit, dacă Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Spiritul lui Christos, acela nu este al Lui. Iar dacă Christos este în voi, trupul este mort pentru păcat; iar Spiritul, viață pentru dreptate. Iar dacă Spiritul Celui ce a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Christos Isus din morți va face vii și trupurile voastre cele muritoare, prin Spiritul Său care locuiește în voi. Drept aceea, fraților, nu suntem datori trupului, ca să viețuim după trup. Căci dacă viețuiți după trup, veți muri, iar dacă ucideți, cu Spiritul, faptele trupului, veți fi vii.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VIII, 22-27)

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Spiritului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin speranță ne-am mântuit; dar speranța care se vede nu mai e speranță. Cum ar spera cineva ceea ce vede? Iar dacă sperăm ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare. De asemenea și Spiritul vine în ajutor slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci Însuși Spiritul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile știe care este dorința Spiritului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinți.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 6-19)

Fraților, nu se poate să cadă cuvântul lui Dumnezeu, căci nu toți cei din Israel sunt și israeliți; nici pentru că sunt urmașii lui Avraam sunt toți fii, ci întru Isaac a zis, se vor chema ție urmași, adică: nu copiii trupului sunt copii ai lui Dumnezeu, ci fiii făgăduinței se consideră urmași. Căci al făgăduinței este cuvântul acesta: “(*La anul*) pe vremea aceasta voi veni și Sara va avea un fiu”. Dar nu numai ea, ci și Rebeca, având copii gemeni dintr-unul Isaac, părintele nostru; și nefiind ei încă născuți și nefăcând ei ceva bun sau rău, ca să rămână voia lui Dumnezeu cea după alegere, nu din fapte, ci de la Cel care cheamă, i s-a zis ei că “cel mai mare va sluji celui mai mic”, precum este scris: “Pe Iacov l-am iubit, iar pe Isau l-am urât”. Ce vom zice dar? Nu cumva la Dumnezeu este nedreptate? Nicidecum! Căci grăiește către Moise: “Voi milui pe cine vreau să-l miluiesc și Mă voi îndura de cine vreau să Mă îndur”. Deci, dar nu este nici de la cel care voiește, nici de la cel ce aleargă, ci de la Dumnezeu care miluiește. Căci Scriptura zice lui Faraon: “Pentru aceasta chiar te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea Mea și ca numele Meu să se vestească în tot pământul”. Deci, Dumnezeu pe cine voiește îl miluiește, iar pe cine voiește îl împietrește. Îmi vei zice deci: de ce mai dojenește? Căci voinței Lui cine i-a stat împotrivă?

SÂMBĂȚĂ
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 28-31; IV, 1-3)

Fraților, socotim că prin credință se va îndrepta omul fără faptele Legii. Oare, Dumnezeu este numai al iudeilor? Nu este El și Dumnezeul păgânilor? Da, și al păgânilor, de vreme ce este un

singur Dumnezeu, Care va îndrepta, din credință pe cei tăiați împrejur, și prin credință pe cei netăiați împrejur. Desființăm deci noi Legea prin credință? Nicidecum! Dimpotrivă, întărim legea. Deci ce vom zice că a dobândit Avraam, strămoșul nostru după trup? Dacă Avraam s-a îndreptat din fapte, are de ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce spune Scriptura? Și “Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate”.

D U M I N I C A A TREIA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 2 (Ps. 117,14): Tăria mea și lauda mea este Domnul, și mi-a fost mie spre mântuire.
Stih, (Ps. 117,18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 1-10)

Fraților, fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Christos, prin Care am avut și apropiere, prin credință, la harul acesta în care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea măririi lui Dumnezeu. Și nu numai atât, dar ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea speranță; iar speranța nu rușinează, pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Spiritul Sfânt, Cel dăruit nouă. Căci Christos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărât, a murit pentru cei necredincioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Însă Dumnezeu își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Christos a murit când noi eram încă păcătoși. Cu atât mai vărtos, deci, acum, fiind îndreptați prin sângele Lui, ne vom izbăvi prin El de mânie. Căci dacă, pe când eram vrășmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, fiind împăcați, ne vom mântui prin viața Lui.

Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă, Domnul, în ziua necazului.

Stih, (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 18-33)

Fraților, pe cine vrea Dumnezeu îl miluiește, iar pe cine vrea îl împietrește. Îmi vei zice: de ce mai dojenește? Căci voinței Lui cine i-a stat împotrivă? Dar, omule, tu cine ești care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Oare făptura va zice Celui ce a făcut-o: de ce m-ai făcut așa? Sau nu are olarul putere peste lutul lui, ca din aceeași frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste? Și ce este dacă Dumnezeu, voind să-Și arate mânia și să facă cunoscută puterea Sa, a suferit cu multă răbdare vasele mâniei Sale, gătite spre pierire, și ca să facă cunoscută bogăția mării sale către vasele milei, pe care mai dinainte le-a gătit spre Mărire? Adică pe noi, pe care ne-a și chemat, nu numai dintre iudei, ci și dintre păgâni, precum zice El și la Osea: “Chema-voi poporul Meu pe cel ce nu este poporul Meu, și iubită pe cea care nu era iubită; și va fi în locul unde li s-a zis lor: nu voi sunteți poporul Meu - acolo se vor chema fii ai lui Dumnezeu Celui viu”. Iar Isaia strigă pentru Israel: “Dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, rămășița se va mântui. Pentru că împlinind și scurtând, Domnul va îndeplini, pe pământ, cuvântul Său” și precum a proorocit Isaia: “Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi lăsat nouă urmași, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora. Ce vom zice, deci? Că neamurile care nu căutau dreptatea au dobândit dreptatea, însă dreptatea din credință; iar Israel, urmărind legea dreptății, n-a ajuns la legea dreptății. Pentru ce? Pentru că nu o căutau din credință, ci ca din faptele Legii, și s-au poticnit de piatra poticnirii, precum este scris: “Iată pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel ce crede în El nu se va rușina”.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 11-21; XI, 1-2)

Fraților, zice Scriptura: “Tot cel ce crede în El nu se va rușina”. Căci nu este deosebire între iudeu și elin, pentru că Același este Domnul tuturor, Care îmbogățește pe toți cei ce-L cheamă pe El, căci: “Oricine va chema numele Domnului se va mântui”. Dar cum vor chema numele Aceluia în Care încă n-au crezut? Și cum vor crede în Acela de Care n-au auzit? Și cum vor auzi fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, de nu vor fi trimiși? Precum este scris: “Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc cele bune!”. Dar nu toți s-au supus Evangheliei, căci Isaia zice: “Doamne, cine a crezut celor auzite de la noi?”. Prin urmare, credința este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Christos. Dar întreb: oare n-au auzit? Dimpotrivă: “În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor”. Dar zic: nu cumva Israel n-a înțeles? Moise spune cel dintâi: “Voi întărâta râvna voastră prin cel ce nu este poporul (*Meu*) și voi ațâța mânia voastră cu un popor nepriceput”. Isaia îndrăznește și zice: “Am fost aflat de cei ce nu Mă căutau și M-am făcut arătat celor ce nu întrebau de Mine”. Dar către Israel zice: “Toată ziua întins-am mâinile mele către un popor neascultător și împotrivă grăitor”. Întreb deci: oare lepădat-a Dumnezeu pe poporul Său? Nicidecum! Căci și eu sunt israelit, din urmașii lui Avraam, din seminția lui Veniamin. Nu a lepădat Dumnezeu pe poporul Său, pe care mai înainte l-a cunoscut.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 2-12)

Fraților, știți, oare, ce zice Scriptura despre Ilie? Cum se roagă el împotriva lui Israel, zicând: “Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorât, jertfelnicele Tale le-au surpat și eu am rămas singur și ei caută să-mi ia sufletul!”. Dar ce-i spune dumnezeiescul răspuns? “Mi-am pus de o parte șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal”. Deci tot așa și în vremea de acum este o rămășiță aleasă prin har. Iar dacă este prin har, nu mai este din fapte; altfel harul nu mai este har. Iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu mai este faptă. Ce este deci? Ceea ce căuta Israel aceea nu a dobândit; iar cei aleși au dobândit, și ceilalți s-au împietrit, precum este scris: “Dumnezeu le-a dat spirit de amorțire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă până în ziua de azi”. Iar David zice: “Facă-se masa lor cursă și laț, și sminteală, și răsplătire lor! Întunece-se ochii lor ca să nu vadă și spinarea lor încovoae-o pentru totdeauna!”. Deci, întreb: s-a poticnit, oare, ca să cadă? Nicidecum! Și, prin căderea lor, neamurilor le-a venit mântuirea, ca Israel să-și întărească râvna față de ele. Dar dacă greșeala lor a fost bogăție lumii, și micșorarea lor bogăție neamurilor, cu atât mai mult întreg numărul lor!

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 13-24)

Fraților, v-o spun vouă, neamurilor: întrucât sunt eu, deci, apostol al neamurilor, măresc slujirea mea, doar voi izbuti să ațâț râvna celor din neamul meu și să mântuiesc pe unii dintre ei. Căci dacă înlăturarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor la loc, dacă

nu o înviere din morți? Iar dacă este pârga (*de făină*) sfântă, și frământătura este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt. Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și tu, care erai măslin sălbatec, ai fost altoit printre cele rămase, și părtaș te-ai făcut rădăcinii și grăsimii măslinului, nu te mândri față de ramuri; iar dacă te mândrești, nu tu porți rădăcina. Ci rădăcina pe tine. Dar vei zice: au fost tăiate ramurile, ca să fiu altoit eu. Bine! Din cauza necredinței au fost tăiate, iar tu stai prin credință. Nu te îngâmfa, ci te-ame-te; căci dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile firești, nici pe tine nu te va cruța. Vezi deci bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprimea Lui către cei ce au căzut și bunătatea Lui către tine, dacă vei stăruî în această bunătate; altfel și tu vei fi tăiat. Dar și aceia, de nu vor stăruî în necredință, vor fi altoiți; căci puternic este Dumnezeu să-i altoiască iarăși. Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic, și împotriva firii ai fost altoit în măslin bun, cu atât mai vârtos aceștia, care sunt după fire, vor fi altoiți în chiar măslinul lor.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 25-36)

Fraților, nu voiesc să nu știți voi taina aceasta, ca să nu vă socotiți pe voi înșivă înțelepți; că împietrirea sa făcut lui Israel în parte, până ce va intra tot numărul neamurilor. Și astfel întregul Israel se va mântui, precum este scris: “Din Sion va veni Izbăvitorul și va îndepărta nelegiuirile de la Iacov; și acesta este legământul Meu cu ei, când voi ridica păcatele lor”. Cât privește Evanghelia, ei sunt vrășmași din pricina voastră, dar cu privire la alegere ei sunt iubiți, din cauza părinților. Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu nu se pot lua înapoi. După cum voi, cândva, n-ați ascultat de Dumnezeu, dar ați fost miluiți prin neascultarea acestora, tot așa și aceștia n-au ascultat acum ca, prin mila către voi, să fie miluiți și ei acum. Căci Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare, pentru ca pe toți să-i miluiască. O, adâncul bogăției și al înțelepciunii, și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de necercetate judecățile Lui și cât de nepătrunse căile Lui! Căci cine a cunoscut gândul Domnului sau cine a fost sfetnicul

Lui? Sau cine mai înainte I-a dat Lui și va lua înapoi răsplată? Pentru că de la El și prin El, și întru El sunt toate. A Lui să fie mărirea în veci. Amin!

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11-17)

Fraților, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Christos Isus, Domnul nostru. Deci să nu împărățească păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să vă supuneți poftelor lui; nici să nu puneți mădularele voastre ca arme ale nedreptății în slujba păcatului, ci înfățișați-vă pe voi lui Dumnezeu, ca vii, sculați din morți, și mădularele voastre ca arme ale dreptății lui Dumnezeu. Căci păcatul nu avea stăpânire asupra voastră, fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har. Oare, atunci să păcătuim, fiindcă nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum. Au nu știți că celui ce vă dați spre ascultare servi, sunteți servii aceluia căruia vă supuneți: fie ai păcatului spre moarte, fie ai ascultării spre dreptate? Mulțumim însă lui Dumnezeu, că (*deși*) erați servi ai păcatului, v-ați supus din toată inima dreptarului învățaturii căreia ați fost încredințați.

D U M I N I C A A PATRA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați Împăratului nostru, cântați.
Stih, (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 18-23)

Fraților, izbăvindu-vă de păcat, v-ați făcut servi ai dreptății. Omenește vorbesc, pentru slăbiciunea trupului vostru. Căci precum ați făcut mădularele voastre serve necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre serve dreptății, spre sfințire. Căci atunci, când erați servi ai păcatului, erați liberi față de dreptate. Deci ce roadă aveți atunci? Roade de care acum vă e rușine; pentru că sfârșitul acelora este moartea. Dar acum, eliberați fiind de păcat și servi făcându-vă lui Dumnezeu, aveți roadă făcându-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul, viață veșnică. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu, viața veșnică, în Christos Isus, Domnul nostru.

Aliluia, 2 (Ps. 30,1): Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.
Stih, (Ps. 30,2): Fii mie Dumnezeu ocrotitor casă de scăpare spre mântuirea mea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 4-5 și 15-21)

Fraților, precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare, așa și noi, cei mulți, un trup suntem în Christos și fiecare suntem mădulare unii altora; bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng. Cugetați același lucru unii pentru alții; nu cugetați la cele înalte, ci lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă socotiți voi înșivă înțelepți. Nu răsplătiți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor. Dacă se poate, pe cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii. Nu vă răzbunați singuri, iubiților, ci lăsați loc mâniei lui (*Dumnezeu*), căci scris este: “A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul”. Deci, dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i de mâncare; dacă îi este sete, dă-i să bea, căci, făcând aceasta, vei aduna cărbuni de foc pe capul lui. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 9-18)

Fraților, pentru aceasta a murit și înviat Christos, ca să stăpânească și peste cei morți și peste cei vii. Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Și tu, de ce disprețuiești pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea judecății lui Dumnezeu. Căci scris este: “Viu sunt Eu - zice Domnul -. Tot genunchiul să Mi se plece și toată limba să dea mărire lui Dumnezeu”. Astfel, fiecare din noi va da seama despre sine lui Dumnezeu. Deci să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai degrabă judecați aceasta: să nu dați fratelui prilej de poticnire sau sminteală. Știu și sunt încredințat în

Domnul Isus că nimic nu este întinat prin sine, dar pentru cel ce gândește că ceva e spurcat, pentru acela spurcat este. Dar dacă, pentru mâncare, fratele tău se mârnește, nu mai umbli potrivit iubirii. Nu pierde, cu mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Christos. Nu lăsați ca bunul vostru să fie defăimat. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace, și bucurie în Spiritul Sfânt. Iar cel ce slujește lui Christos, în aceasta este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 7-16)

Fraților, primiți-vă unii pe alții precum și Christos v-a primit pe voi, spre mărirea lui Dumnezeu. Căci spun: Christos S-a făcut slujitor al tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele date părinților, iar neamurile să mărească pe Dumnezeu pentru mila Lui, precum este scris: “Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri și voi cânta numelui Tău”. Și iarăși zice Scriptura: “Veseliți-vă neamuri, cu poporul Lui”. Și iarăși: “Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele”. Și iarăși Isaia, zice: “Și se va arăta rădăcina lui Iesei, Cel Care Se ridică să domnească peste neamuri; întru Acela neamurile vor nădăjdui “. Iar Dumnezeul speranței să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească speranța voastră prin puterea Spiritului Sfânt. Și, frații mei, sunt încredințat eu însumi despre voi, că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoștința, putând să vă povățuiți unii pe alții. Și v-am scris, fraților, mai cu îndrăzneală, în parte, ca să vă amintesc despre harul ce mi-a fost dat de Dumnezeu, ca să fiu slujitor al lui Isus Christos la neamuri, slujind Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca prinosul neamurilor, fiind sfințit în Spiritul Sfânt, să fie bine primit.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 17-29)

Fraților, în Christos Isus am laudă, în cele către Dumnezeu, căci nu voi cuteza să spun ceva din cele ce n-a săvârșit Christos prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvânt și prin faptă, prin puterea semnelor și a minunilor, prin puterea Spiritului Sfânt, așa încât de la Ierusalim și din ținuturile de pîmprejur, până în Iliria, am împlinit propovăduirea Evangheliei lui Christos, râvnind astfel să binevestesc acolo, unde Christos nu fusese numit, ca să nu zidesc pe temelie străină ci, precum este scris: “Căroră nu li s-a vestit despre El, aceia Îl vor vedea; și cei ce n-au auzit, Îl vor înțelege”. De aceea am și fost împiedicat, de multe ori, ca să vin la voi. Dar acum, nemaiavând loc în aceste ținuturi și având dorința de mulți ani să vin la voi, când mă voi duce în Spania, voi veni la voi. Căci sper să vă văd în trecere și de către voi să fiu însoțit până acolo, după ce mă voi bucura întâi, în parte, de voi. Acum însă mă duc la Ierusalim, ca să slujesc sfinților. Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții de la Ierusalim. Căci ei au binevoit și sunt datori față de ei. Căci dacă neamurile s-au împărțășit de cele spirituale ale lor, datori sunt și ei să le slujească în cele trupesti. Săvârșind deci aceasta și încredințându-le roada aceasta, voi trece pe la voi, în Spania. Și știu că, venind la voi, voi veni cu deplinătatea binecuvântării lui Christos.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 1-16)

Fraților, vă încredințez pe Febe, sora noastră, care este diaconiță a Bisericii din Chenhreea, ca s-o primiți în Domnul, cu vrednicia cuvenită sfinților și să-i fiți de ajutor la orice ar avea nevoie de

ajutorul vostru. Căci și ea a ajutat pe mulți, și pe mine însumi. Îmbrățișați pe Priscila și Acvila, împreună-lucrători cu mine în Christos Isus, care și-au pus capul lor pentru viața mea și căroră nu numai eu le mulțumesc, ci și toate Bisericele dintre păgâni și Biserica din casa lor. Îmbrățișați pe Epenet, iubitul meu, care este pârga Asiei, în Christos. Îmbrățișați pe Maria, care s-a ostenit mult pentru voi. Îmbrățișați pe Andronic și Iunias, cei de un neam cu mine și împreună închiși cu mine, care înaintea mea au fost în Christos. Îmbrățișați pe Ampliat, iubitul meu în Domnul. Îmbrățișați pe Urban, împreună-lucrător cu mine în Christos, și pe Stahis, iubitul meu. Îmbrățișați pe Apelles, cel încercat în Christos. Îmbrățișați pe cei ce sunt din casa lui Aristobul. Îmbrățișați pe Irodion, cel de un neam cu mine. Îmbrățișați pe cei din casa lui Narcis, care sunt în Domnul. Îmbrățișați pe Trifena și pe Trifosa, care s-au ostenit în Domnul. Îmbrățișați pe draga Persida, care mult s-a ostenit în Domnul. Îmbrățișați pe Ruf, cel ales întru Domnul, și pe mama lui, care este și a mea. Îmbrățișați pe Asinerit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Hermas și pe frații care sunt împreună cu ei. Îmbrățișați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpan și pe toți sfinții care sunt împreună cu ei. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfântă. Vă îmbrățișează pe voi, toate Bisericele lui Christos.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 14-21)

Fraților, toți câți sunt mânați de Spiritul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu, pentru că n-ați primit iarăși un duh al robiei, spre temere, ci ați primit Spiritul înfierii, prin care strigăm: Avva! Părinte! Spiritul însuși mărturisește împreună cu spiritul nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. Și dacă suntem fii, suntem și moștenitori - moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Christos - dacă pătimim împreună cu El, ca împreună cu El să ne și preamărim. Căci socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi, pentru că speranța cea dornică a făpturii așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci făptura a fost supusă deșărtăciunii - nu de voia ei, ci din cauza aceluia care a supus-o - cu speranță, pentru că și făptura însăși se va elibera din robia stricăciunii, ca să fie părtașă la libertatea mării fiilor lui Dumnezeu.

D U M I N I C A

A CINCEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 4 (Ps. 103,25): Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Stih, (Ps. 103,1): Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (X, 1-10)

Fraților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu, pentru Israel, este spre mântuire. Căci le mărturisesc că au râvnă pentru Dumnezeu, dar sunt fără cunoștință, deoarece, necunoscând dreptatea lui Dumnezeu și căutând să statornicească dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu, ei nu s-au supus. Căci sfârșitul legii este Christos, spre dreptate tot celui ce crede. Căci Moise scrie despre dreptatea care vine din lege, că: “Omul care o va îndeplini, va trăi prin ea”. Iar dreptatea din credință grăiește așa: “Să nu zici în inima ta: cine se va sui la cer?”, ca adică să coboare pe Christos! Sau: “Cine se va coboarî într-o adânc?”, ca să ridice pe Christos din morți! Dar ce zice Scriptura? “Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și inima ta”- adică cuvântul credinței pe care-l propovăduim. Că de vei mărturisi cu gura ta că Isus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mântui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire.

Aliluia, 4 (Ps. 44,5): Încordează-ți arcul, propășește și împărtășește pentru adevăr.

Stih, (Ps. 44,9): Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 17-24)

Fraților, vă îndemn să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei, căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Isus Christos, ci pântecelui lor, și prin vorbele lor frumoase și măgulitoare înșeală inimile celor fără de răutate. Căci ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi și voiesc să fiți înțelepți spre bine și nevinovați la rău. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi repede sub picioarele voastre pe satana. Harul Domnului nostru Isus Christos cu voi! Vă îmbrățișează Timotei, cel împreună-lucrător cu mine, și Luciu, și Iason, și Sosipatru, cei de un neam cu mine. Vă îmbrățișează în Domnul, eu, Tertius, care am scris epistola. Vă îmbrățișează Gaius, gazda mea și a toată Biserica. Vă îmbrățișează Erast, vistiernicul cetății și fratele Cvartus. Harul Domnului nostru Isus Christos să fie cu voi cu toți. Amin!

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-9)

Pavel, chemat apostol al lui Isus Christos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sostene, Bisericii lui Dumnezeu din Corint, celor sfințiți în Isus Christos, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Isus Christos în tot locul, și al lor și al nostru: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Isus Christos. Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu dat vouă în Christos Isus. Căci întru El v-ați îmbogățit deplin întru toate, în tot cuvântul și în toată cunoștința; astfel mărturia lui

Christos s-a întărit în voi; încât voi nu sunteți lipsiți de nici un dar, așteptând arătarea Domnului nostru Isus Christos, Care vă va și întări până la sfârșit, ca să fiți nevinovați în ziua Domnului nostru Isus Christos. Credincios este Dumnezeu, prin Care ați fost chemați la împărtășirea cu Fiul Său, Isus Christos, Domnul nostru.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 9-16; III, 1-8)

Fraților, precum este scris: “Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-a suit, acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El”. Iar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Spiritul Său, fiindcă Spiritul toate le cercetează, chiar și adâncurile lui Dumnezeu. Căci cine dintre oameni știe cele ale omului, decât spiritul omului, care este în el? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut decât Spiritul lui Dumnezeu. Iar noi n-am primit spiritul lumii, ci Spiritul cel de la Dumnezeu, ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu; pe care le și grăim, dar nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Spiritul Sfânt, lămurind lucruri spirituale oamenilor spirituali. Omul firesc nu primește cele ale Spiritului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă ele se judecă spiritual. Dar omul spiritual toate le judecă, pe el însă nu-l judecă nimeni; căci cine a cunoscut gândul Domnului, că să-L învețe pe El? Noi însă avem gândul lui Christos. Și eu, fraților, n-am putut să vă vorbesc ca unor oameni spirituali, ci ca unora trupești, ca unor prunci în Christos. Cu lapte v-am hrănit, nu cu bucate, căci încă nu puteați mânca și încă nici acum nu puteți, fiindcă sunteți tot trupești. Câtă vreme este între voi ură și ceartă, și dezbinări, nu sunteți, oare, trupești și nu după firea omenească umblați? Când zice unul: eu sunt al lui Pavel, iar altul: eu sunt al lui Apollo, oare nu sunteți oameni trupești? Dar ce este Apollo? Și ce este Pavel? Slujitori prin care ați crezut voi și după cum i-a dat Domnul fiecăruia. Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească. Astfel nici cel ce sădește nu e ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu, Care face să crească. Cel care sădește și cel care udă sunt una, și fiecare își va lua plata după osteneala sa.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 18-23)

Fraților, nimeni să nu se amăgească. Dacă i se pare cuiva, între voi, că este înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept. Căci înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, pentru că scris este: “El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor”. Și iarăși: “Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt deșarte”. Așa că nimeni să nu se laude cu oamenii. Căci toate sunt ale voastre: fie Pavel, fie Apollo, fie Chefa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele de față, fie cele viitoare, toate sunt ale voastre. Iar voi sunteți ai lui Christos, iar Christos al lui Dumnezeu.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5-8)

Fraților, nu judecați ceva înainte de vreme, până ce nu va veni Domnul, Care va lumina cele ascunse ale întunericului și va vădi sfaturile inimilor. Și atunci fiecare va avea de la Dumnezeu lauda. Și acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apollo, dar ele sunt pentru voi, ca să învățați din pilda noastră, să nu treceți peste ce e scris, ca să nu vă făliți unul cu altul împotriva celui alt. Căci cine te deosebește pe tine? Și ce ai, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te fălești, ca și cum nu l-ai fi primit? Iată, sunteți sătui; iată, v-ați îmbogățit; fără de noi ați domnit și, de ați fi domnit măcar, ca și noi să domnim împreună cu voi.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1-5)

Fraților, spun adevărul în Christos, nu mint, martor fiindu-mi conștiința mea în Spiritul Sfânt, că mare îmi este întristarea și necurmată durerea inimii. Căci aş fi dorit să fiu eu însumi anatema de la Christos pentru frații mei, cei de un neam cu mine, după trup, care sunt israeliți, ale căroră sunt înfierea și mărirea, și legămintele, și Legea, și închinarea, și făgăduințele, ai căroră sunt părinții și din care după trup este Christos, Cel ce este peste toate Dumnezeu, binecuvântat în veci. Amin!

D U M I N I C A A ȘASEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 5 (Ps. 11,7): Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih, (Ps. 8,1): Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 6-14)

Fraților, avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinței; dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învață, să se sârguiască în învățatură; dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluiește, să miluiască cu voie bună! Dragostea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine. În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate. La sârguință, nu pregetați; cu spiritul fiți fierbinti; Domnului slujiți. Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători, la rugăciune stăruți. Faceți-vă părtași la trebuințele sfinților, iubirea de străini urmând. Binecuvânta-ți pe cei ce vă prigonesc, binecuvântați-i și nu-i blestemați.

Aliluia, 5 (Ps. 88,1): Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

Stih, (Ps. 88,3): În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 9-13; VI, 1-11)

Fraților, v-am scris în epistolă să nu vă amestecați cu desfrânații; dar nu am spus, desigur, despre desfrânații acestei lumi, sau despre lacomi, sau despre răpitori, sau despre închinători la idoli, căci altfel ar trebui să ieșiți afară din lume. Dar eu v-am scris acum să nu vă amestecați cu vreunul care, numindu-se frate, va fi desfrânat, sau ocărâtor, sau bețiv, sau răpitor. Cu unul ca acesta nici să nu ședeți la masă. Căci ce am eu ca să judec și pe cei din afară? Însă pe cei dinăuntru, oare, nu-i judecați voi ? Iar pe cei din afară îi va judeca Dumnezeu. Scoateți afară dintre voi pe cel rău. Îndrăznește, oare, cineva dintre voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrești și nu înaintea celor sfinți? Au nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea este judecată de voi, oare sunteți nevrednici să judecați lucruri atât de mici? Nu știți, oare, că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele lumești? Deci dacă aveți judecați lumești, puneți pe cei nebăgați în seamă din Biserică să vă judece. O spun spre rușinea voastră. Nu este, oare, între voi nici un om înțelept, care să poată judeca între frate și frate? Ci frate cu frate se judecă, și aceasta înaintea necredincioșilor? Negreșit, și aceasta este o scădere pentru voi, că aveți judecați unii cu alții. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba? Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților. Nu știți, oare, că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici pervertiții sexuali, nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii dintre voi. Dar v-ați spălat, dar v-ați sfințit, dar v-ați îndreptat în numele Domnului Isus Christos și în Spiritul Dumnezeului nostru.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 20; VII, 1-12)

Fraților, preamăriți pe Dumnezeu în trupul vostru și în spiritul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu. Cât despre cele ce mi-ați scris, bine este pentru om să nu se atingă de femeie. Dar din cauza desfrânării, fiecare să-și aibă femeia sa și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său. Bărbatul să-i dea femeii iubirea datorată, asemenea și femeia bărbatului. Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia. Să nu vă lipsiți unul de altul, decât cu bună învoială pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea, și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească satana, din pricina neînfrînării voastre. Și aceasta o spun ca un sfat, nu ca o poruncă. Eu voiesc ca toți oamenii să fie cum sunt eu însumi. Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui; unul așa, altul într-alt fel. Celor ce sunt necăsătoriți și văduvelor le spun: bine este pentru ei să rămână ca și mine. Dacă însă nu pot să se înfrâneze, să se căsătorească. Fiindcă mai bine este să se căsătorească decât să ardă. Iar celor căsătoriți le poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia să nu se despartă de bărbat! Iar dacă s-a despărțit, să rămână nemăritată, sau să se împace cu bărbatul său; tot așa, bărbatul să nu-și lase femeia. Celorlalți le grăiesc eu, nu Domnul: dacă un frate are o femeie care nu crede și ea vrea să locuiască cu el, să nu o lase.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 12-24)

Fraților, dacă un frate are o femeie necredincioasă și ea vrea să locuiască cu el, să nu o lase. Și o femeie, dacă are un bărbat necredincios și el binevoiește să locuiască cu ea, să nu-și lase bărbatul. Căci bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă,

și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Altfel copiii voștri ar fi necurați, dar acum ei sunt sfinți. Dacă însă cel necredincios se desparte, să se despartă. În astfel de împrejurare, fratele sau sora nu sunt legați; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace. Căci ce știi tu, femeie, dacă îți vei mântui bărbatul? Sau ce știi tu, bărbate, dacă îți vei mântui femeia? Numai că, așa cum a dat Domnul fiecăruia, așa cum l-a chemat Dumnezeu pe fiecare, astfel să umble. Și așa rânduiesc în toate Bisericile. A fost cineva chemat, fiind tăiat împrejur? Să nu se ascundă. A fost cineva chemat în netăiere împrejur? Să nu se taie împrejur. Tăierea împrejur nu este nimic; și netăierea împrejur nu este nimic, ci paza poruncilor lui Dumnezeu. Fiecare, în chemarea în care a fost chemat, în aceasta să rămână. Ai fost chemat fiind rob? Fii fără grijă. Iar de poți să fii liber, mai mult folosește-te! Căci robul, care a fost chemat în Domnul, este un eliberat al Domnului. Tot așa cel chemat liber, este rob al lui Christos. Cu preț ați fost cumpărați! Nu vă faceți robi oamenilor. Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VII, 24-35)

Fraților, fiecare, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu. Cât despre fecioare, n-am poruncă de la Domnul. Vă dau însă sfatul meu, ca unul care am fost miluit de Domnul să fiu vrednic de crezare. Socotesc deci că aceasta este bine pentru nevoia ceasului de față: bine este pentru oricine să fie așa. Te-ai legat cu femeie? Nu căuta dezlegare. Te-ai dezlegat de femeie? Nu căuta femeie. Dacă însă te vei însura, n-ai greșit. Și fecioara, de se va mărita, n-a greșit. Numai că unii ca aceștia vor avea suferință în trupul lor. Eu însă aș vrea să vă cruț pe voi. Și aceasta v-o spun fraților: că vremea s-a scurtat de acum, așa încât și cei ce au femei să fie ca și cum nu ar avea. Și cei ce plâng să fie ca și cum n-ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum n-ar stăpâni; și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi deplin de ea. Căci chipul acestei

lumi trece. Dar eu vreau ca voi să fiți fără de grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijește de cele ale lumii, cum să placă femeii, și este împărțire: și femeia nemăritată și fecioara poartă grijă de cele ale Domnului, ca să fie sfinte și cu trupul și cu spiritul. Iar cea care s-a măritat poartă de grijă de cele ale lumii, cum să placă bărbatului. Și aceasta o spun chiar în folosul vostru, nu ca să vă întind o cursă, ci spre bunul chip și alipirea de Domnul fără clintire.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 35-40; VIII, 1-7)

Fraților, aceasta o spun chiar în folosul vostru, nu ca să vă întind o cursă, ci spre bunul chip și alipirea de Domnul fără clintire. Iar de socotește cineva că i se face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă trece de floarea vârstei, și că trebuie să facă așa, facă ce voiește. Nu păcătuiește; căsătorească-se. Dar cel ce stă neclintit în inima sa și nu este silit, ci are stăpânire peste voința sa și a hotărât aceasta în inima sa, ca să-și țină fecioara, bine va face. Așa că, cel ce își mărită fecioara bine face; dar cel ce n-o mărită și mai bine face. Femeia este legată prin lege atâta vreme cât trăiește bărbatul ei. Iar dacă bărbatul ei va muri, este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul. Dar mai fericită este dacă rămâne așa, după părerea mea. Și socot că și eu am Spiritul lui Dumnezeu. Cât despre cele jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Cunoștința însă semețește, iar iubirea zidește. Iar dacă i se pare cuiva că cunoaște ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască. Dar dacă iubește cineva pe Dumnezeu, acela este cunoscut de El. Iar despre mâncarea celor jertfite idolilor, știm că idolul nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât Unul singur. Căci, deși sunt așa-ziși dumnezei, fie în cer, fie pe pământ - precum și sunt dumnezei mulți și domni mulți, - totuși, pentru noi, este un singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sunt toate și noi întru El; și un singur Domn, Isus Christos, prin Care sunt toate și noi prin El. Dar nu toți au cunoștință. Căci unii, din obișnuința de până acum cu idolul,

mănâncă din cărnuri jertfite idolilor, și conștiința lor fiind slabă, se întinează.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 1-3)

Fraților, vă îndemn, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine-plăcută lui Dumnezeu, ca o slujire a voastră cuvântătoare. Și să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit. Căci, prin harul ce mi s-a dat, spun fiecăruia din voi să nu cugete despre sine mai mult decât trebuie să cugete, ci să cugete fiecare spre a fi înțelept, precum Dumnezeu i-a împărțit măsura credinței.

D U M I N I C A A ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 6 (Ps.27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XV, 1-7)

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră, ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine spre zidire. Că și Christos n-a căutat plăcerea Sa ci, precum este scris: “Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea”. Căci toate câte s-au scris mai înainte s-au scris spre învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Isus Christos. Pentru ca toți împreună și cu o singură gură să măriți pe Dumnezeu și Tatăl, Domnului nostru Isus Christos. Drept aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Christos v-a primit pe voi, spre mărirea lui Dumnezeu.

Aliluia, 6 (Ps. 90,1): Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt.

Stih, (Ps. 90,2): Va zice Domnului: Sprijinatorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 13-18)

Fraților, nu știți că cei ce săvârșesc cele sfinte, mănâncă de la templu, și cei ce slujesc altarului, au parte de la altar? Tot așa a poruncit și Domnul celor ce propovăduiesc Evanghelia, ca să trăiască din Evanghelie. Dar eu nu m-am folosit de nimic din acestea și nu am scris acestea ca să se facă și cu mine așa. Căci mai bine este pentru mine să mor, decât să-mi zădărnicească cineva lauda. Căci dacă vestesc Evanghelia, nu-mi este laudă, pentru că este datoria mea. Căci, vai mie, dacă nu voi binevesti! Căci dacă fac aceasta de bună voie, am plată; dar dacă o fac fără voie, am numai o slujire încredințată. Care este, deci, plata? Că, binevestind, pun fără plată Evanghelia lui Christos înaintea oamenilor, fără să mă folosesc de dreptul meu din Evanghelie.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 5-12)

Fraților, cei mai mulți dintre ei nu au plăcut lui Dumnezeu, căci au căzut în pustie. Și acestea s-au făcut pilde pentru noi, ca să nu poftim la cele rele, cum au poftit aceia; nici închinători la idoli să nu vă faceți, ca unii dintre ei, precum este scris: “A șezut poporul să mănânce și să bea și s-au sculat la joc”; nici să nu ne desfrânăm cum s-au desfrânat unii dintre ei, și au căzut într-o zi douăzeci și trei de mii; nici să ispitim pe Domnul precum L-au ispitit unii dintre ei și au pierit de șerpi; nici să cârțiți precum au cârtit unii din ei și au fost nimiciți de către pierzătorul. Și toate acestea li s-au întâmplat aceluia, ca preînchipuiri ale viitorului, și au fost scrise spre povățuirea noastră, la care au ajuns sfârșiturile veacurilor. De aceea, cel căruia i se pare că stă neclintit, să ia seama să nu cadă.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 12-22)

Fraților, cel care crede că stă bine să ia seama să nu cadă. Nu v-a cuprins ispită care să fi fost peste putere omenească. Dar credincios este Dumnezeu; El nu va îngădui ca să fiți ispitiți mai mult decât puteți, ci odată cu ispita va aduce și scăparea din ea, că să puteți răbda. De aceea, iubiții mei, fugiți de închinare la idoli. Ca unor înțelepți vă vorbesc. Judecați voi ce vă spun. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărtășirea cu sângele lui Christos? Pâinea pe care o frângem nu este, oare, împărtășirea cu trupul lui Christos? Că o pâine, un trup suntem cei mulți; căci toți ne împărtășim dintr-o pâine. Priviți pe Israel după trup: cei care mănâncă jertfele nu sunt ei, oare, părtași altarului? Deci ce spun eu? Că ce s-a jertfit pentru idol e ceva? Sau idolul este ceva? Ci (*zic*) că cele ce jertfesc neamurile, jertfesc demonilor și nu lui Dumnezeu. Și nu voiesc ca voi să fiți părtași ai demonilor. Nu puteți să beți paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să vă împărtășiți din masa Domnului și din masa demonilor. Oare vrem să mâniem pe Domnul? Nu cumva suntem mai tari decât El?

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 28-33; XI, 1-8)

Fraților, dacă va spune cineva: Aceasta este din jertfa idolilor, să nu mâncați pentru cel care v-a spus și pentru conștiință. Iar conștiință, zic, nu a ta însuși, ci a altuia. Căci de ce libertatea mea să fie judecată de o altă conștiință? Dacă eu sunt părtaș harului, de ce să fiu hulit pentru ceea ce aduc mulțumire? De aceea, ori de mâncați, ori de beți, ori altceva

de faceți, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți. Nu fiți piatră de poticnire nici iudeilor, nici elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu, precum și eu plac tuturor, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să se mântuiască. Fiți următori, precum și eu sunt al lui Christos. Fraților, vă laud că în toate vă aduceți aminte de mine și țineți învățăturile precum vi le-am dat. Dar voiesc ca voi să știți că Christos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul, iar capul lui Christos: Dumnezeu. Orice bărbat care se roagă sau proorocește, având capul acoperit, necinstește capul său. Iar orice femeie care se roagă sau proorocește, cu capul neacoperit, își necinstește capul; căci tot una este ca și cum ar fi rasă. Căci dacă o femeie nu-și pune vâl pe cap, atunci să se și tundă. Iar dacă este lucru de rușine pentru femeie ca să se tundă ori să se radă, să-și pună vâl. Căci bărbatul nu trebuie să-și acopere capul, fiind chip și mărirea a lui Dumnezeu, iar femeia este mărirea bărbatului. Pentru că nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 8-23)

Fraților, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat, și pentru că n-a fost zidit bărbatul pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

De aceea, femeia este datoare să aibă (*semn de*) supunere asupra capului ei, pentru îngeri. Totuși, nici femeia fără bărbat, nici bărbatul fără femeie în Domnul. Căci precum femeia este din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie, și toate sunt de la Dumnezeu. Judecați în voi înșivă: este, oare, cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu cu capul descoperit? Nu vă învață oare însăși firea că necinste este pentru bărbat să-și lase părul lung? Și că pentru o femeie, dacă își lasă părul lung, este o cinste? Căci părul i-a fost dat ca acoperământ. Iar dacă se pare cuiva că aici poate să ne găsească pricină, un astfel de obicei (*ca femeile să se roage cu capul descoperit*) noi nu avem, nici Bisericile lui Dumnezeu. Și aceasta poruncin-du-vă, nu vă laud, fiindcă voi vă adunați nu spre mai

bine, ci spre mai rău. Căci mai întâi aud că, atunci când vă adunați în biserică, între voi sunt dezbinări, și în parte cred. Căci trebuie să fie între voi și eresuri, ca să se arate între voi cei încercați. Când vă adunați deci împreună, nu se poate mânca Cina Domnului; căci, șezând la masă, fiecare se grăbește să ia mâncarea sa, încât îi este foame, iar altul se îmbată. N-aveți, oare, case ca să mâncați și să beți? Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu și rușinați pe cei ce nu au? Ce să vă zic? Să vă laud? În aceasta nu vă laud. Căci eu de la Domnul am primit ceea ce v-am dat și vouă.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI
SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 1-10)

Fraților, tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite. Pentru aceea, cel ce se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu. Iar cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Căci dregătorii nu sunt de temut pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Voiești, deci, să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. Căci ea este slujitoarea lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia; pentru că ea este slujitoarea lui Dumnezeu și răzbunătoare a mâniei Lui asupra celui ce săvârșește răul. De aceea este nevoie să vă supuneți, nu numai pentru mânie, ci și pentru conștiință. Că pentru aceasta plătiți și dări. Căci (*dregătorii*) sunt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în această slujire neîncetat. Dați deci tuturor cele ce sunteți datori: celui cu darea, dare; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste. Nimănui cu nimic nu fiți datori, decât cu iubirea unuia față de altul; că cel care iubește pe aproapele a împlinit Legea. Pentru că (*poruncile*): să nu săvârșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; să nu poftești..., și orice altă poruncă ar mai fi, se cuprind în acest cuvânt: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iubirea nu face rău aproapelui; iubirea este deci împlinirea legii.

D U M I N I C A A OPTA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 7 (Ps. 28, 11): Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Stih, (Ps. 28,1): Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE (I, 10-17)

Fraților, vă îndemn, pentru numele Domnului nostru Isus Christos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere; căci, frații mei, despre voi, prin cei din casa lui Hloe, mi-a venit știre că la voi sunt certuri. Și spun aceasta, că fiecare dintre voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apollo, iar eu sunt al lui Chefa, iar eu sunt al lui Christos! Oare S-a împărțit Christos? Nu cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau fost-ați botezați în numele lui Pavel? Mulțumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, decât pe Crispus și pe Gaius, ca să nu zică cineva că ați fost botezați în numele meu. Am botezat și casa lui Ștefanus; afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva. Căci Christos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înțelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Christos.

Aliluia, 7 (Ps. 91,1): Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numelui Tău, preaînalte.

Stih, (Ps. 91,2): A vesti dimineța mila Ta.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE
(XI, 31-34; XII, 1-6)

Fraților, de ne-am fi judecat noi înșine, nu am mai fi judecați. Dar, fiind judecați de Domnul, suntem pedepsiți, ca să nu fim osândiți împreună cu lumea. De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. Iar dacă îi este cuiva foame, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte însă le voi rânduî când voi veni. Iar cât privește darurile spirituale, nu vreau, fraților, să fiți în necunoștință. Știți că, pe când erați păgâni, vă duceați la idoli cei mulți, ca și cum erați mânați. De aceea, vă fac cunoscut că precum nimeni, grăind în Spiritul lui Dumnezeu, nu zice: anatema fie Isus! Tot așa nimeni nu poate să zică: Domn este Isus, decât în Spiritul Sfânt. Darurile sunt felurite, dar același Spirit. Și felurite slujiri sunt, dar același Domn. Și lucrările sunt felurite, dar este Același Dumnezeu care lucrează toate în toți.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 12-26)

Fraților, precum trupul unul este și are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, multe fiind, sunt un trup, așa și Christos. Pentru că într-un Spirit ne-am botezat noi toți, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Spirit ne-am adăpat. Căci și trupul nu este un mădular, ci multe. Dacă piciorul ar zice: fiindcă nu sunt mână, nu sunt trup, pentru aceasta nu este el din trup? Și urechea dacă ar zice: fiindcă nu sunt ochi, nu fac parte din trup, pentru aceasta nu este ea din trup? Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Si dacă ar fi tot auz, unde ar fi mirosul? Dar acum Dumnezeu a pus mădularele, pe fiecare din

ele, în trup, cum a voit. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul? Dar acum sunt multe mădulare, însă un singur trup. Și nu poate ochiul să zică mâinii: n-am trebuință de tine; sau, iarăși, capul să zică picioarelor: n-am trebuință de voi. Ci cu mult mai mult mădularele trupului, care par a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase. Și pe cele ale trupului care ni se par că sunt mai de necinste, pe acelea cu mai multă cinste le îmbrăcăm; și cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuviință. Iar cele cuviincioase ale noastre n-au nevoie de acoperământ. Dar Dumnezeu a întocmit astfel trupul, dând mai multă cinste celui căruia îi lipsește, că să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să se îngrijească deopotrivă unele de altele. Și dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună; și dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 4-13; XIV, 1-5)

Fraților, dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu invidiază, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii, se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși; pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim. Dar când va veni ceea ce e desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa. Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu. Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea. Căutați dragostea. Râvniți însă cele spirituale, dar mai ales ca să proorociți. Pentru că cel ce vorbește într-o limbă străină nu vorbește oamenilor, ci lui

Dumnezeu; și nimeni nu-l înțelege, fiindcă el, în spirit, grăiește taine. Cel ce proorocește, vorbește oamenilor, spre zidire, spre îndemn și mângâiere. Cel ce grăiește într-o limbă străină pe sine singur se zidește, iar cel ce proorocește, zidește Biserica. Voiesc ca voi toți să graiți în limbi: dar mai cu seamă să proorociți. Cel ce proorocește e mai mare decât cel ce grăiește în limbi, afară numai dacă tălmăcește, ca Biserica să ia întărire.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XIV, 6-19)

Fraților, dacă aș veni la voi, grăind în limbi, de ce folos v-aș fi, dacă nu v-aș vorbi sau în descoperire, sau în cunoștință, sau în proorocie, sau în învățătură? Că precum cele neînsuflețite, care dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite, cum se va cunoaște ce este din fluier, sau ce este din chitară? Și dacă trâmbița va da un sunet nelămurit, cine se va pregăti de război? Așa și voi: dacă prin limbă nu veți da cuvânt lesne de înțeles, cum se va cunoaște ce ați grai? Veți fi niște oameni care vorbesc în vânt. Sunt așa de multe feluri de limbi în lume, dar nici una din ele nu este fără înțelesul ei. Deci dacă nu voi ști înțelesul cuvintelor, voi fi barbar pentru cel ce vorbește, și cel care vorbește, barbar pentru mine. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori după cele spirituale, căutați să prisosiți în ele, spre zidirea Bisericii. De aceea, cel ce grăiește într-o limbă străină, să se roage, ca să și tălmăcească. Căci, dacă mă rog într-o limbă străină, spiritul meu se roagă, dar mintea mea este neroditoare. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu spiritul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu spiritul, dar voi cânta și cu mintea. Fiindcă, dacă vei binecuvânta cu spiritul, cum va răspunde omul simplu: “Amin”, la mulțumirea ta, de vreme ce el nu știe ce zici? Căci tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu se zidește. Mulțumesc Dumnezeului meu că vorbesc în limbi mai mult decât voi toți; dar în Biserică vreau să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zeci de mii de cuvinte într-o limbă străină.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT
DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 26-40)

Fraților, când vă adunați împreună, fiecare din voi are psalm, are învățătură, are descoperire, are limbă, are tălmăcire: toate spre zidire să se facă. Dacă grăiește cineva într-o limbă străină, să fie câte doi, sau cel mult trei, și pe rând să grăiască, și unul să tălmăcească. Iar dacă nu e tălmăcitor, să tacă în biserică și să-și grăiască numai lui și lui Dumnezeu. Iar proorocii să vorbească doi sau trei, iar ceilalți să judece, iar dacă se va descoperi ceva altuia care șade, să tacă cel dintâi. Căci puteți să proorociți toți, câte unul, ca toți să învețe și toți să se mângâie. Și spiritele proorocilor se supun proorocilor. Pentru că Dumnezeu nu este al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților, femeile voastre să tacă în biserică, căci lor nu le este îngăduit să vorbească, ci să se supună, precum zice și Legea. Iar dacă voiesc să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbații lor, căci este rușinos ca femeile să vorbească în biserică. Oare de la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu, sau a ajuns numai la voi? Dacă i se pare cuiva că este prooroc sau om spiritual, să cunoască că cele ce vă scriu sunt porunci ale Domnului. Iar dacă cineva nu vrea să știe, să nu știe. Așa că, frații mei, râvniți a prooroci și nu opriți să se grăiască în limbi. Dar toate să se facă cu cuviință și după rânduială.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 6-9)

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul; și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine; că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Christos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

D U M I N I C A A NOUA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 8 (Ps. 75, 11): Domnului, Dumnezeului vostru faceț-I făgăduințe și pliniți-le.

Stih, (Ps. 75,1): Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE (III, 9-17)

Fraților, noi împreună lucrători cu Dumnezeu suntem; voi sunteți zidirea lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un înțelept meșter, am pus temelia; iar altul zidește. Dar fiecare să ia seama cum zidește. Căci nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea pusă, care este Isus Christos. Iar de zidește cineva pe această temelie: aur, argint sau pietre scumpe, lemne, fân, trestie, lucrul fiecăruia se va face cunoscut; îl va vădi Ziua (*Domnului*). Pentru că în foc se descoperă, și focul însuși va lămuri în ce fel este lucrul fiecăruia. Dacă lucrul cuiva, pe care l-a zidit, va rămâne, va lua plată. Dacă lucrul cuiva se va arde, el va fi păgubit; el însă se va mântui, dar așa ca prin foc. Nu știți, oare, că voi sunteți templu al lui Dumnezeu și că Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi? De va strica cineva templul lui Dumnezeu îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi.

Aliluia, 8 (Ps. 94,1): Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Stih, (Ps. 94,2): Să întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I cântăm Lui.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 12-19)

Fraților, dacă se propovăduiește că Christos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Christos n-a înviat. Și dacă Christos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră; ne aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Christos, pe Care nu L-a înviat, dacă, deci, morții nu înviază. Căci dacă morții nu înviază, nici Christos n-a înviat. Iar dacă Christos n-a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre; și atunci și cei ce au adormit în Christos au pierit. Iar dacă nădăduim în Christos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 29-38)

Fraților, ce vor face cei care se botează pentru morți? Dacă morții nu înviază nicidecum, pentru ce se mai botează pentru ei? De ce mai suntem și noi în primejdie în tot ceasul? Mor în fiecare zi! V-o spun, fraților, pe lauda pe care o am pentru voi, în Christos Isus, Domnul nostru. Dacă m-am luptat, ca om cu fiarele în Efes, care îmi este folosul? Dacă morții nu înviază, să bem și să mâncăm, căci mâine vom muri! Nu vă lăsați înșelați. Tovărășiile rele strică obiceiurile bune. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuiți. Căci unii nu au cunoștință de Dumnezeu; o spun spre rușinea voastră. Dar va zice cineva: cum înviază morții? Și cu ce trup au să vină? Nebun ce ești! Tu, ce semeni, nu dă viață, dacă nu va

fi murit. Și ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie, ci grăunte gol, poate de grâu, sau de altceva din celelalte, iar Dumnezeu îi dă un trup, precum a voit, și fiecărei semințe un trup al său.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 5-12)

Fraților, voi veni la voi, când voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia trec. La voi mă voi opri, poate, sau voi ierna, ca să mă petreceți în călătoria ce voi face. Căci nu vreau să vă văd acum numai în treacăt, ci nădăjduiesc să rămân la voi câțeva vreme, dacă va îngădui Domnul. Voi rămâne însă în Efes, până la praznicul Cincizecimii. Căci mi s-a deschis ușă mare spre lucru mult, dar sunt mulți potrivnici. Iar de va veni Timotei, vedeți să fie fără de teamă la voi, căci lucrează ca și mine lucrul Domnului. Nimeni, deci, să nu-l disprețuiască; ci să-l petreceți cu pace, ca să vină la mine; că îl aștept cu frații. Cât despre fratele Apollo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații; totuși, nu i-a fost voia să vină acum. Ci va veni când va găsi prilej.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-7)

Pavel, Apostol al lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele: Bisericii lui Dumnezeu celei din Corint, împreună cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Christos! Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru, Isus Christos, Părintele

îndurărilor și Dumnezeu a toată mângâierea, Cel ce ne mângâie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem să mângâiem și noi pe cei care se află în tot necazul, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Că, precum prisosesc patimile lui Christos întru noi, așa prisosește prin Christos și mângâierea noastră. Deci, ori de suntem strâmtorați, aceasta este pentru a voastră mângâiere și mântuire, ori de suntem mângâiați, aceasta este pentru a voastră mângâiere care vă dă putere să îndurați cu răbdare aceleași suferințe pe care le suferim și noi. Și nădejdea noastră este tare pentru voi, știind că precum sunteți părtași suferințelor, așa și mângâierii.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12-20)

Fraților, lauda noastră aceasta este: mărturia conștiinței noastre că am umblat în lume, și mai ales la voi, în sfințenie și în curăție dumnezeiască, nu în înțelepciune trupească, ci în harul lui Dumnezeu. Căci nu vă scriem vouă altele decât cele ce citiți și înțelegeți. Și am nădejde că până la sfârșit veți înțelege, după cum ne-ați și înțeles în parte, că noi suntem lauda voastră, precum și voi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Isus. Cu această încredințare voiam să vin întâi la voi, ca să aveți bucurie a doua oară, și să trec pe la voi în Macedonia, și din Macedonia iarăși să vin la voi și să fiu petrecut de voi în Iudeea. Deci, aceasta voind, m-am purtat, oare, cu ușurință? Sau cele ce hotărăsc trupește, ca la mine, da, da să fie, și nu, nu? Credincios este Dumnezeu, că n-a fost cuvântul nostru către voi da și nu. Fiul lui Dumnezeu, Isus Christos, Cel propovăduit vouă - prin noi, prin mine, prin Silvan și prin Timotei - nu a fost da și nu, ci da a fost, în El. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El, sunt da; și prin El Amin, spre mărirea lui Dumnezeu, prin noi.

S Â M B Ă T A
ÎN SĂPTĂMÂNA A ZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 30-33)

Fraților, vă îndemn pentru Domnul nostru Isus Christos și pentru iubirea Spiritului Sfânt, ca împreună cu mine să luptați în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine, ca să scap de necredincioșii din Iudeea și ca ajutorul meu la Ierusalim să fie bine primit de către sfinți, ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să-mi găsesc liniștea împreună cu voi. Iar Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toți. Amin!

D U M I N I C A
A ZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 1 (Ps. 32, 22): Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.
Stih, (Ps. 32, 1): Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9-16)

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osândiți la moarte, fiindcă ne-am făcut priveriște lumii și îngerilor, și oamenilor. Noi suntem nebuni pentru Christos; voi însă, înțelepți întru Christos. Noi suntem slabi; voi sunteți tari. Voi sunteți întru mărire, iar noi suntem întru necinste! Până în ceasul de acum flămânzim și însetăm; suntem goi și suntem palmuiți și pribegim, și ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărăți fiind, binecuvântăm. Prigoniți fiind, răbdăm. Huliți fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți. Că de ați avea zeci de mii de învățători în Christos, totuși nu aveți mulți părinți. Că eu v-am născut prin Evanghelie în Isus Christos. Așadar, vă rog să-mi fiți următori, precum și eu lui Christos.

Aliluia, 1 (Ps. 17,51): Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele.
Stih, (Ps. 17,54): Cel ce sporești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 3-15)

Fraților, v-am scris vouă aceasta, ca nu cumva, la venirea mea, să am întristare de la aceia care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră a tuturor. Că din multă supărare și cu inima strânsă de durere v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință pentru voi. Și dacă m-a întristat cineva, nu pe mine m-a întristat, ci în parte - ca să nu spun mai mult - pe voi toți. Destul este pentru un astfel de om pedeapsa aceasta dată de către cei mai mulți. Așa încât voi, dimpotrivă, mai bine să-l iertați și să-l mângâiați, ca să nu fie copleșit de prea multă întristare unul ca acesta. De aceea vă îndemn să întăriți în el dragostea. Că pentru aceasta v-am scris, ca să cunosc încercarea voastră, dacă sunteți ascultători în toate. Iar cui îi iertați ceva, îi iert și eu; pentru că și eu, dacă am iertat ceva, am iertat pentru voi, în fața lui Christos, ca să nu ne lăsăm covârșiți de satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute. Și venind eu la Troa, pentru Evanghelia lui Christos, și ușa fiindu-mi deschisă în Domnul, n-am avut odihnă în spiritul meu, fiindcă nu l-am găsit pe Tit, fratele meu, ci despărțindu-mă de ei, am plecat în Macedonia. Mulțumire fie adusă deci lui Dumnezeu, celui ce ne face pururea biruitori în Christos și descoperă prin noi, în tot locul, mireasma cunoștinței Sale. Pentru că suntem lui Dumnezeu bună mireasmă a lui Christos între cei ce se mântuiesc și între cei ce pier.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14-17; III, 1-3)

Fraților, mulțumire fie adusă deci lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Christos și descoperă prin noi, în tot locul, mireasma cunoștinței sale! Pentru că suntem lui Dumnezeu bună mireasmă a lui Christos între cei ce se mântuiesc și între cei ce pier: unora, adică, mireasmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață. Și pentru aceasta, cine este destoinic? Că nu suntem ca cei mulți, care strigă cuvântul lui Dumnezeu, căci grăim ca din curăția inimii, ca de la Dumnezeu înaintea lui Dumnezeu, în Christos. Au doară începem iar să spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie - cum au unii - de scrisori de laudă către voi sau de la voi? Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii, arătându-vă că sunteți scrisoare a lui Christos, slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Spiritul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 4-11)

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu; nu că de la noi înșine suntem destoinici să cugetăm ceva ca de la noi înșine, ci destoinicia noastră este de la Dumnezeu, Cel Ce ne-a învrednicit să fim slujitori ai unui Nou Testament, nu ai literei, ci ai spiritului; pentru că litera ucide, iar spiritul face viu. Iar dacă slujirea cea de moarte aducătoare, săpată în litere, pe piatră, s-a făcut într-o mărire, încât fiii lui Israel nu puteau să-și ațintească ochii la fața lui Moise, din

pricina măririi celei trecătoare a feței lui, cum să nu fie mai mult întru mărire slujirea Spiritului? Că de a avut parte de mărire slujirea care aduce osânda, cu mult mai mult prisosește în mărire slujirea dreptății. Și nici măcar nu este mărit ceea ce era mărit în această privință, față de mărirea cea convârșitoare. Că dacă ce este trecător s-a săvârșit prin mărire, cu atât mai mult ce e netrecător va fi în mărire.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1-12)

Fraților, având această slujire, după cum am fost miluiți, nu ne pierdem nădejdea, ci ne-am lepădat de cele ascunse ale rușinii, neumblând în vicleșug, nici stricând cuvântul lui Dumnezeu, ci făcându-ne cunoscuți prin arătarea adevărurilor față de orice conștiință omenească înaintea lui Dumnezeu. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, este pentru cei pierduți, în care Dumnezeu veacului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei măririi lui Christos, Care este chipul lui Dumnezeu. Căci nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Christos Isus, Domnul, iar noi înșine suntem slugile voastre, pentru Isus. Fiindcă Dumnezeu, Care a zis: “Strălucească din întuneric lumina!” - El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucească cunoștința măririi lui Dumnezeu, pe fața lui Christos. Comoara aceasta însă o avem în vase de lut, pentru ca această covârșitoare putere să fie aceea a lui Dumnezeu, și nu de la noi. Noi întru toate suntem necăjiți, dar nu striviți; lipsiți fiind, dar nu deznădăjduiți; prigoniți fiind, dar nu părăsiți; doborâți, dar nu nimiciți; purtând întotdeauna în trup omorârea lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru. Căci pururea noi, cei vii, suntem dați spre moarte pentru Isus, ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru cel muritor. Astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi, viața.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A UNSPREZECEA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13-18)

Fraților, având același spirit al credinței - după cum este scris: “Crezutam, pentru aceea am și grăit” - și noi credem; pentru aceea și grăim, știind că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi cu Isus, și ne va înfățișa împreună cu voi. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să prisosească prin mai mulți mulțumirea, spre mărirea lui Dumnezeu. De aceea nu ne pierdem curajul și, chiar dacă omul nostru cel din afară trece, cel dinăuntru însă se înnoiește din zi în zi. Căci necazul nostru de acum, ușor și trecător, ne aduce nouă, mai presus de orice măsură, mărire veșnică, covârșitoare, neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

S Â M B Ă T A
ÎN SĂPTĂMÂNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 3-9)

Fraților, har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Isus Christos. Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu dat vouă în Christos Isus. Că întru El v-ați îmbogățit deplin întru toate, în tot cuvântul și în toată cunoștința; astfel mărturia lui Christos s-a întărit în voi; încât voi nu sunteți lipsiți de nici un dar, așteptând arătarea Domnului nostru Isus Christos, Care vă va și întări până la sfârșit, ca să fiți nevinovați în ziua Domnului nostru Isus Christos. Credincios este Dumnezeu, prin Care ați fost chemați la împărtășirea cu Fiul Său, Isus Christos, Domnul nostru.

D U M I N I C A A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 2 (Ps. 117, 14): Tăria mea și lauda mea este Domnul, și mi-a fost mie spre izbăvire.
Stih, (Ps. 117, 18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IX, 2-12)

Fraților, voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Apărarea mea către cei ce mă judecă aceasta este. N-avem, oare, dreptul să mâncăm și să bem? N-avem, oare, dreptul să purtăm cu noi o femeie-soră, ca și ceilalți apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chefa? Sau numai mie și lui Barnaba nu ne stă-n putere să ne întreținem din muncă? Cine slujește vreodată, în oaste, cu solda lui? Cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei? Oare după judecata omenească spun eu acestea? Oare nu și Legea le spune? Că în Legea lui Moise este scris: “Să nu legi gura boului care treieră”. Oare de boi se îngrijește Dumnezeu? Sau în adevăr pentru noi s-a scris: “Cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce treieră, cu nădejdea că va avea parte de roade”. Dacă noi am semănat la voi cele spirituale, este, oare, mare lucru dacă noi vom secera cele pământești ale voastre? Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, oare nu cu atât mai mult îl avem și noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm, ca să nu punem piedică Evangheliei lui Christos.

Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă Domnul în ziua necazului.

Stih, (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 10-15)

Fraților, noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Christos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău. Cunosând deci frica de Domnul, căutăm să înduplecăm pe oameni, dar lui Dumnezeu îi suntem binecunoscuți și nădăjduiesc că suntem binecunoscuți și în cugetele voastre. Căci nu vă spunem iarăși cine suntem, ci vă dăm prilej de laudă pentru noi, ca să aveți ce să spuneți acelor care se laudă cu fața și nu cu inima. Că, dacă ne-am ieșit din fire, este pentru Dumnezeu, iar dacă suntem cu mintea întreagă, este pentru voi. Căci dragostea lui Christos ne stăpânește pe noi, care socotim aceasta, că dacă unul a murit pentru toți, au murit deci toți. Și a murit pentru toți, ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru sine, ci Aceluia Care, pentru ei, a murit și a înviat.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 15-21)

Fraților, Christos a murit pentru toți, ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru sine, ci Aceluia Care, pentru ei, a murit și a înviat. De aceea noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; chiar dacă am cunoscut pe Christos după trup, acum nu-l mai cunoaștem. Prin urmare, dacă este cineva în Christos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi. Și toate sunt de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Christos și Care ne-a dat nouă slujirea împăcării; pentru că Dumnezeu era în Christos, împăcând lumea cu Sine Însuși, nesocotindu-le lor greșelile și punând întru noi cuvântul împăcării. În numele lui

Christos, aşadar, ne înfăţişăm ca mijlocitori, ca şi cum Însuşi Dumnezeu v-ar îndemna prin noi. Vă rugăm, în numele lui Christos, împăcaţi-vă cu Dumnezeu! De dragul nostru L-a făcut El păcat pe Cel Ce n-a cunoscut păcatul, pentru ca întru El să devenim noi dreptate lui Dumnezeu.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11-16)

Fraţilor, gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor, inima noastră s-a lărgit. În inima noastră nu sunteţi la strâmtorare; dar strâmtorare este pentru noi în inimile voastre. Plătiţi-mi şi voi aceeaşi plată - vă vorbesc ca unor copii ai mei - lărgiţi şi voi inimile voastre! Nu vă înjugaţi la jug străin cu cei necredincioşi, căci ce însoţire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împărtăşire are lumina cu întunericul? Şi ce învoire este între Christos şi Veliar, sau ce parte are un credincios cu un necredincios? Sau ce înţelegere este între templul lui Dumnezeu şi idol? Că noi suntem templul lui Dumnezeu celui viu, precum Dumnezeu a zis.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1-10)

Fraţilor, să ne curăţim pe noi de toată întinarea trupului şi a spiritului, desăvârşind sfinţenia în frica lui Dumnezeu. Faceţi-ne loc în inimile voastre! N-am nedreptăţit pe nimeni, n-am vătămat pe nimeni, n-am înşelat pe nimeni. Nu o spun spre osândirea voastră, căci v-am spus înainte că sunteţi în inimile noastre, ca împreună să murim şi împreună să trăim. Multă îmi este încrederea în voi! Multă îmi este lauda pentru voi;

umplu-tu-m-am de mângâiere! Cu tot necazul nostru, sunt covârșit de bucurie! Căci, după ce am sosit în Macedonia, trupul nostru n-a avut odihnă, necăjiți fiind în tot felul: din afară lupte, dinăuntru temeri. Dar Dumnezeu, Cel ce mângâie pe cei smeriți, ne-a mângâiat pe noi cu venirea lui Tit. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea cu care el a fost mângâiat la voi, vestin-du-ne nouă dorința voastră, plânsul vostru, râvna voastră pentru mine, ca eu mai mult să mă bucur. Căci, chiar dacă v-am întristat prin scrisoare, nu-mi pare rău, deși îmi părea rău; căci văd că scrisoarea aceea, fie și numai pentru un timp, v-a întristat. Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat spre pocăință. Că v-ați întristat după Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de către noi. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea lumii aduce moarte.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VII, 10-15)

Fraților, întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mântuire fără părere de rău; iar întristarea lumii aduce moarte. Căci iată, însăși aceasta, că v-ați întristat după Dumnezeu, câtă sânguință v-a adus, ba încă și dezvinovățire, și mâhnire, și teamă, și dorință, și râvnă, și ispășire! Întru totul ați dovedit că voi înșivă sunteți curați în acest lucru. Deci, deși v-am scris, aceasta n-a fost din cauza celui ce a nedreptățit, nici din cauza celui ce a fost nedreptățit, ci ca să se vadă la voi sânguința voastră pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. De aceea, ne-am mângâiat; dar, pe lângă mângâierea noastră, ne-am bucurat peste măsură mai ales de bucuria lui Tit, căci spiritul lui s-a liniștit din partea voastră a tuturor. Că dacă m-am lăudat înaintea lui cu ceva pentru voi, n-am fost dat de rușine; ci, precum toate vi le-am grăit întru adevăr, așa și lauda noastră pentru Tit s-a făcut adevăr. Și inima lui este și mai mult la voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu frică și cu cutremur.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 26-31; II, 1-5)

Fraților, priviți chemarea voastră, că nu mulți sunt înțelepți, după trup, nu mulți sunt puternici, nu mulți sunt de bun neam; ci Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; Dumnezeu și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari; Dumnezeu Și-a ales pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt, ca nici un trup să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. Din El, dar, sunteți voi în Christos Isus, Care pentru noi S-a făcut înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate, și sfințire, și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: “Cel ce se laudă în Domnul să se laude”. Și eu, fraților, când am venit la voi și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca iscusit cuvântător sau ca înțelept. Că am judecat să nu știu între voi altceva decât pe Isus Christos, și pe Acesta răstignit. Și eu întru slăbiciune și cu frică, și cu cutremur mare am fost la voi. Iar cuvântul meu și propovăduirea mea nu stăteau în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenești, ci în adevărarea Spiritului și a puterii, pentru ca nici credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

D U M I N I C A A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 3 (Ps. 46, 6): Cântați Dumnezeului nostru; cântați Împăratului nostru, cântați.
Stih, (Ps. 46, 1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XV, 1-11)

Fraților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o - dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar - că v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Christos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi; și că a fost îngropat, și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor; iar la urmă tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul Său, care este în mine, n-a fost în zadar; dimpotrivă, m-am ostenit mai mult decât ei toți - dar nu, nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Prin urmare, ori că sunt eu, ori că sunt ei, noi așa propovăduim, și voi așa ați crezut.

Aliluia, 5 (Ps. 30,1): Spre Tine, Doamne, am nădărdit, să nu fiu rușinat în veac.

Stih, (Ps. 30,2): Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mântuiești.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 7-15)

Fraților, precum întru toate prisosiți: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice sânguință, în iubirea voastră către noi, așa și în acest dar să prisosiți. Nu cu poruncă o spun, ci încercând și curăția dragostei voastre, prin sânguința altora. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Christos, că El, bogat fiind, pentru voi a sărăcit, ca voi cu sărăcia Lui să vă îmbogățiți. Și sfat vă dau în aceasta: că aceasta vă este de folos vouă, care încă de anul trecut ați început nu numai să faceți, ci să și voiți. Duceți dar acum până la capăt fapta, ca precum ați fost gata să voiți, tot așa să și îndepliniți din ce aveți. Căci dacă este bunăvoință, bine primit este darul, după cât are cineva, nu după cât nu are. Nu doar ca să fie altora ușurare, iar vouă necaz, ci ca să fie potrivire: prisosul voastru să îmlinească lipsa acelora, pentru ca și prisosul lor să îmlinească lipsa voastră, spre a fi potrivire, precum este scris: “Celui cu mult nu i-a prisosit, și celui cu puțin nu i-a lipsit”.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 16-24; IX, 1-5)

Fraților, mulțumire fie adusă lui Dumnezeu, Care a dat aceeași râvnă pentru voi în inima lui Tit. Căci, pe de o parte, a primit îndemnul nostru, iar pe de altă parte, făcându-se și mai sânguitor, de bună voie a plecat către voi. Și am trimis împreună cu el și pe fratele a cărui laudă, întru Evanghelie, este în toate Bisericiile; dar nu numai atât, ci este și ales de către Biserici ca să ne fie însoțitor în călătoria darului acestuia, slujit de noi, spre mărirea Domnului însuși și spre osârdia noastră. Prin

aceasta ne ferim ca să nu ne defăimeze cineva, în această îmbelșugată strângere de daruri, de care ne îngrijim noi. Pentru că ne îngrijim de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. Și l-am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru, pe care l-am încercat în multe, de multe ori, ca fiind sânguitor, prin multă încredere în voi. Astfel, dacă e vorba de Tit, el este însoțitorul meu și împreună-lucrător la voi; dacă e vorba despre frații noștri, ei sunt apostoli ai Bisericilor, mărire lui Christos. Arătați deci către ei, în fața Bisericilor, dovada dragostei voastre, ca și a laudei noastre pentru voi. Despre strângerea de ajutoare pentru sfinți îmi este de prisos să vă scriu, că știu bunăvoința voastră, cu care, pentru voi, mă laud către Macedoneni, anume că Ahaia s-a pregătit de anul trecut, și râvna voastră a însuflețit pe cei mai mulți. Am trimis dar pe frați, ca lauda noastră pentru voi, în privința aceasta să nu fie zadarnică, ci să fiți gata, precum ziceam, ca nu cumva, când Macedonenii vor veni împreună cu mine și vă vor găsi nepregătiți, să fim rușinați noi, ca să nu zicem de voi, în această laudă încrezătoare. Am socotit deci că este nevoie să îndemn pe frați să vină întâi la voi și să pregătească darul vostru cel dinainte făgăduit, ca el să fie gata, așa ca un dar, nu ca o faptă de zgârcenie.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 12-15; X, 1-7)

Fraților, slujirea acestui dar nu numai că împlinește lipsurile sfinților, ci prisosește prin multe mulțumiri în fața lui Dumnezeu; mărind ei p e

Dumnezeu, prin adevărarea acestei ajutorări, pentru supunerea mărturisirii voastre Evangheliei lui Christos, și pentru dărnicia împărtășirii către ei și către toți, se roagă pentru voi și vă iubesc pentru harul lui Dumnezeu, cel ce prisosește la voi. Iar lui Dumnezeu mulțumire pentru darul Său cel negrăit. Eu însumi, Pavel, vă îndemn prin blândețea și îngăduința lui Christos - eu care de față sunt smerit între voi dar, în lipsă, îndrăznesc față de voi - vă rog, dar, să nu mă siliți, când voi fi de față, să îndrăznesc cu încrederea cu care gândesc că voi îndrăzni împotriva unora

care socotesc că noi umblăm după trup. Pentru că, deși umblăm în trup, nu ne luptăm trupește. Căci armele luptei noastre nu sunt trupești, ci spre dărâmarea întăriturilor. Noi surpăm iscodirile minții și toată trufia care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și tot gândul îl supunem spre ascultarea lui Christos, și gata suntem să pedepsim toată neascultarea, atunci când supunerea voastră va fi deplină. Judecați lucrurile așa cum se arată: dacă cineva are încredere în sine că este al lui Christos, tot așa suntem și noi.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 7-18)

Fraților, dacă cineva are încredere în sine că este al lui Christos, să gândească iarăși de la sine aceasta, că precum este el al lui Christos, tot așa și noi ai lui Christos suntem. Și chiar de mă voi lăuda, ceva mai mult, cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea, iar nu spre dărâmarea voastră, nu mă voi rușina, ca să nu par că v-aș înfricoșa prin scrisori. Că scrisorile lui, zic ei, sunt grele și tari, dar înfățișarea trupului este slabă și cuvântul lui disprețuit. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama că așa cum suntem cu cuvântul prin scrisori, când nu suntem de față, tot așa suntem și cu fapta, când suntem de față. Căci nu îndrăznim să ne numărăm sau să ne asemănăm cu unii care se laudă singuri; dar aceia, măsurându-se și asemănându-se pe ei cu ei înșiși, nu au pricepere. Iar noi nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și până la voi. Că nu ne întindem peste măsură, ca și cum n-am fi ajuns la voi, căci am și ajuns cu Evanghelia lui Christos până la voi. Nu ne lăudăm peste măsură cu ostenele altora, ci avem nădejde că, tot crescând credința voastră, ne vom mări în voi cu prisosință, după măsura noastră. Ca să propovăduim Evanghelia și în ținuturile de dincolo de voi, dar fără să ne lăudăm cu măsură străină, în cele de-a gata. Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Pentru că nu cel ce se laudă singur este dovedit bun, ci acela pe care Domnul îl laudă.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 5-21)

Fraților, socotesc că nu sunt cu nimic mai prejos decât cei mai de frunte dintre apostoli. Și chiar dacă sunt neiscusit în cuvânt, nu însă în știință; dimpotrivă, v-am dovedit-o în totul față de voi toți. Sau am făcut păcat că v-am propovăduit în dar Evanghelia lui Dumnezeu, smerin-du-mă pe mine însumi, pentru ca voi să vă înălțați? Alte Biserici am prădat, luând plată ca să vă slujesc pe voi. Și de față fiind la voi, și în lipsuri aflându-mă, n-am făcut supărare nimănui. Căci în cele ce mi-au lipsit, m-au îndestulat frații veniți din Macedonia. Și în toate m-am păzit și mă voi păzi să nu vă fiu povară. Este în mine adevărul lui Christos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngrădită în ținuturile Ahaiei. Pentru ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe! Dar ceea ce fac, voi face și în viitor, ca să tai prilejul celor ce poftesc un prilej, pentru a se afla ca și noi în ceea ce se laudă. Pentru că unii ca aceștia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Christos. Nu este de mirare, deoarece însuși satana se pre-face în înger al luminii. Nu este deci lucru mare dacă și slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi după faptele lor. Iarăși zic: să nu mă socotească cineva că sunt nebun, iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un nebun, ca să mă laud și eu puțin. Ceea ce grăiesc, nu după Domnul grăiesc, ci ca într-un nebunie, într-o această stare de lăudăroșenie. Deoarece mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu. Pentru că voi înțelepți fiind, îngăduiți bucuroși pe cei neînțelepți. Căci de vă robește cineva, de vă mănâncă cineva, de vă ia ce este al vostru, de vă privește cineva cu mândrie, de vă lovește cineva peste obraz - răbdați. Spre necinste o spun, că noi ne-am arătat slabi.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 6-9)

Fraților, noi propovăduim înțelepciunea la cei desăvârșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpânitorilor acestui veac, care sunt pieritori, ci propovăduim înțelepciunea de taină a lui Dumnezeu, ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veci, spre mărirea noastră, pe care nici unul dintre stăpânitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul mării; dar, precum este scris: pe cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit, și la inima omului nu s-a suit, acestea le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc pe El.

D U M I N I C A

A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 4 (Ps. 103,25): Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih, (Ps. 103,1): Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XVI, 13-24)

Fraților, privegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă. Toate ale voastre cu dragoste să se facă. Vă îndemn, însă, fraților - știți casa lui Ștefan, că este pârga Ahaiei, și că spre slujirea sfinților s-au rânduie pe ei înșiși - ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și oricui lucrează și se ostenește împreună cu ei. Mă bucur de venirea lui Ștefan, a lui Fortunat și a lui Ahaic, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră și au liniștit spiritul meu și al vostru. Cunoașteți bine deci pe unii ca aceștia. Vă îmbrățișează Biserica Asiei. Vă îmbrățișează mult, în Domnul, Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor. Vă îmbrățișează frații toți. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutarea sfântă. Salutarea cu mâna mea, Pavel. Cel ce nu iubește pe Domnul, să fie anatema! Maran tha! (*Domnul vine!*) Harul Domnului Isus Christos cu voi. Dragostea mea cu voi toți, în Christos Isus. Amin!

Aliluia, 4 (Ps. 44,5): Încordează-Ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr.

Stih, (Ps. 44,9): Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 10-19)

Fraților, mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări pentru Christos, căci, când sunt slab, atunci sunt tare. M-am făcut ca unul fără minte, lăudându-mă. Voi m-ați silit! Căci se cuvenea să vorbiți voi de bine despre mine, pentru că nu sunt cu nimic mai prejos decât cei mai de frunte dintre apostoli, deși nu sunt nimic. Dovezile mele de apostol s-au arătat la voi în toată răbdarea, prin semne, prin minuni și prin puteri. Căci cu ce sunteți voi mai prejos decât celelalte Biserici, decât numai că eu nu v-am fost povară? Iertați-mi mie această nedreptate. Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi și nu vă voi fi povară, că nu caut ale voastre, ci pe voi. Pentru că nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii. Deci eu foarte bucuros voi cheltui și mă voi cheltui pentru sufletele voastre, deși, iubindu-vă mai mult, eu sunt iubit mai puțin. Dar fie! Eu nu v-am împovărat. Dar, fiind isteț, v-am prins cu meșteșug. Am tras eu folos de la voi, prin vreunul din aceia pe care i-am trimis? L-am rugat pe Tit și am trimis, împreună cu el, pe fratele. V-a asuprit Tit cu ceva? N-am umblat noi în același spirit? N-am călcat noi pe aceleași urme? De mult vi se pare că ne apărăm față de voi. Dar noi grăim în Christos, înaintea lui Dumnezeu. Și toate acestea, iubirii mei, pentru zidirea voastră.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 20-21; XIII, 1-2)

Fraților, mă tem ca nu cumva, venind, să nu vă găsesc pe voi așa precum voiesc, iar eu să fiu găsit de voi așa precum nu voiți; mă tem adică de certuri, de pizmă, de mâinii, de întărâtări, de clevetiri,

de murmure, de îngâmări, de tulburări; mă tem ca nu cumva, venind iarăși, să mă umilească Dumnezeu meu la voi și să-i plâng pe mulți care au păcătuit înainte și nu s-au pocăit de necurăția și de desfrânarea, și de necumpătarea pe care le-au făcut. A treia oară vin la voi. În gura a doi sau a trei martori va sta tot cuvântul. Am spus dinainte și spun iarăși dinainte, ca atunci când am fost de față a doua oară, și acum, nefiind de față, scriu celor ce au păcătuit înainte și tuturor celorlalți că, de voi veni iarăși, voi fi necruțător.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 3-13)

Fraților, voi căutați dovadă că Christos grăiește întru mine, Care nu este slab față de voi, ci puternic în voi, că, deși a fost răstignit din slăbiciune, din puterea lui Dumnezeu este însă viu. Și noi suntem slabi întru El, dar vom fi vii împreună cu El, din puterea lui Dumnezeu față de voi. Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; încercați-vă pe voi înșivă. Sau nu vă cunoașteți voi singuri bine, că Christos Isus este întru voi? Afară numai dacă nu sunteți netrebnici. Nădăjduiesc însă că veți cunoaște că noi nu suntem netrebnici. Și ne rugăm lui Dumnezeu ca să nu săvârșiți voi nici un rău, nu ca să ne arătăm noi încercați, ci pentru ca voi să faceți binele, iar noi să fim ca niște netrebnici. Că împotriva adevărului n-avem nici o putere; avem pentru adevăr. Fiindcă ne bucurăm când nu suntem slabi, iar voi sunteți tari. Aceasta și cerem în rugăciunea noastră: desăvârșirea voastră. Pentru aceea vă scriu acestea, nefiind de față, ca atunci când voi fi de față, să nu lucrez cu asprime, după puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre dărâmare. Deci, fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfântă. Sfinții toți vă îmbrățișează. Harul Domnului nostru Isus Christos și dragostea lui Dumnezeu, și împărțirea Sfântului Spirit să fie cu voi cu toți!

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-3, 20-24; II, 1-5)

Pavel, apostol nu de la oameni, nici prin vreun om, ci prin Isus Christos și prin Dumnezeu-Tatăl, Care L-a înviat pe El din morți, și toți frații care sunt împreună cu mine, Bisericii Galatiei: Har vouă și pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul nostru Isus Christos. Dar cele ce vă scriu, iată (*spun*) înaintea lui Dumnezeu, că nu vă mint. După aceea am venit în ținuturile Siriei și ale Ciliciei. Și după față le eram necunoscut Bisericii lui Christos, celor din Iudeea, ci numai auziseră că cel ce ne prigonea pe noi odinioară acum binevestește credința pe care altădată o nimicea; și preamăreau pe Dumnezeu în mine. Apoi, după paisprezece ani, m-am suit iarăși la Ierusalim cu Barnaba, luând cu mine și pe Tit. M-am suit, potrivit unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc la neamuri, îndeosebi celor mai de seamă, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. Dar nici Tit, care era cu mine și care era elin, n-a fost silit să se taie împrejur, din cauza fraților mincinoși, care veniseră, furișându-se, să iscodească libertatea noastră, pe care o avem în Christos Isus, ca să ne robească, căroră nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână neclintit la voi.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 6-10)

Fraților, cu privire la cei ce sunt mai de seamă - oricine ar fi fost ei cândva, nu mă privește; Dumnezeu nu caută la fața omului - cei mai de seamă n-au adăugat nimic la Evanghelia mea. Ci dimpotrivă,

văzând că mie mi-a fost încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru, pentru cei tăiați împrejur, căci Cel ce a lucrat prin Petru în apostolia tăierii împrejur a lucrat și prin mine la neamuri și, cunoscând harul ce mi-a fost dat mie, Iacov și Chefa, și Ioan, cei socotiți a fi stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba dreapta spre unire cu ei, pentru ca noi să binevestim la neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur, numai să ne aducem aminte de săraci, ceea ce tocmai m-am și silit să fac.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1-5)

Fraților, așa să ne socotească pe noi fiecare om: ca slujitori ai lui Christos și ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu. Iar la iconomi mai ales se cere ca fiecare să fie aflat credincios. Dar mie prea puțin îmi este că sunt judecat de voi sau de vreo omenească judecată de toată ziua; fiindcă nici eu nu mă judec pe mine însumi. Căci nu mă știu vinovat cu nimic, dar nu întru aceasta m-am îndreptat. Cel care mă judecă pe mine este Domnul. De aceea, nu judecați ceva înainte de vreme, până ce nu va veni Domnul, Care va lumina cele ascunse ale întunericului și va dezvălui sfaturile inimilor. Și atunci fiecare va avea de la Dumnezeu laudă.

D U M I N I C A A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 5 (Ps. 11,7): Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih, (Ps. 11,1): Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 21-24; II, 1-4)

Fraților, Cel ce ne întărește pe noi, împreună cu voi, în Christos, și ne-a uns pe noi este Dumnezeu, Care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Spiritului, în inimile noastre. Și eu Îl chem pe Dumnezeu ca martor asupra sufletului meu, că din cruțare pentru voi n-am venit încă în Corint. Nu că am fi noi stăpâni pe credința voastră, dar suntem împreună-lucrători ai bucuriei voastre; că stați tari în credință. Și am judecat în mine aceasta, să nu vin iarăși la voi cu întristare. Că dacă eu vă întristez, cine este cel care să mă înveselească, dacă nu cel întristat de mine? Și v-am scris vouă aceasta, ca nu cumva la venirea mea să am întristare de la aceia care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră, a tuturor. Că din multă supărare, și cu inima strânsă de durere, v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință către voi.

Aliluia, 5 (Ps. 88,1): Milele tale, Doamne, în veac le voi cânta.

Stih, (Ps. 88,3): În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11-16)

Fraților, când Chefa a venit în Antiohia, pe față i-am stat împotrivă, căci era vrednic de înfruntare. Căci înainte de a veni unii de la Iacov, el mânca cu cei dintre neamuri; dar când au venit ei, se ferea și se ținea de-o parte, temându-se de cei din tăierea-mprejur și, împreună cu el, s-au fățarnicit și ceilalți iudei, încât și Barnaba a fost atras în fățarnicia lor. Dar, când am văzut că ei nu calcă drept, după adevărul Evangheliei, am zis lui Chefa, înaintea tuturor: dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, de ce silești pe păgâni să trăiască ca iudeii? Noi suntem din fire iudei, iar nu păcătoși dintre neamuri. Știind însă că omul nu se îndreptează din faptele Legii, ci prin credința în Christos Isus, am crezut și noi în Christos Isus, ca să ne îndreptăm din credința în Christos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 21; III, 1-7)

Fraților, nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin Lege, atunci Christos a murit în zadar. O, galateni fără de minte, cine v-a ademenit pe voi să nu vă încredeți adevărului, pe voi, în ochii căroră a fost zugrăvit Isus Christos răstignit? Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: din faptele Legii primit-ați voi Spiritul, sau din ascultarea credinței? Atât de fără de minte sunteți? După ce ați început în Spirit, sfârșiți în trup? Ați pătimat atâtea în zadar? - dacă a fost în zadar, cu adevărat. Deci Cel ce vă dă vouă Spiritul și săvârșește minuni la voi, le face, oare, din faptele Legii, sau din ascultarea credinței? Precum și Avraam a crezut în Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate. Să știți, deci, că cei ce sunt din credință, aceștia sunt fii ai lui Avraam.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 15-22)

Fraților, ca un om grăiesc; că și testamentul întărit al unui om nimeni nu-l strică sau îi mai adaugă ceva. Făgăduințele au fost rostite lui Avraam și urmașului său. Nu zice: “și urmașilor” - ca fiind mai mulți - ci de unul singur: “și Urmașului tău”, Care este Christos. Aceasta zic, dar: un testament întărit dinainte de Dumnezeu în Christos nu-l desființează Legea, care a venit după patru sute treizeci de ani, ca să desființeze făgăduința. Că dacă moștenirea este din Lege, nu mai este din făgăduință, dar Dumnezeu i-a dăruit lui Avraam moștenirea prin făgăduință. Deci ce este Legea? Ea a fost adăugată pentru călcările de lege, până când era să vină Urmașul, Căruia i s-a dat făgăduința, și a fost rânduită prin îngeri, în mâna unui Mijlocitor. Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul. Este deci Legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Că dacă s-ar fi dat Legea, care să poată da viață, cu adevărat dreptatea ar veni din Lege. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca făgăduința să se dea din credința în Isus Christos celor ce cred.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 23-29; IV, 1-5)

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Christos, pentru ca să ne îndreptăm prin credință. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub călăuză. Fiindcă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Christos Isus. Căci câți în

Christos v-ați botezat, în Christos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Christos Isus. Iar dacă voi sunteți ai lui Christos, sunteți deci urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință. Zic însă: câtă vreme moștenitorul este copil, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpân peste toate; ci este sub epitropi și iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său. Tot așa și noi, când eram copii, eram robiți sub stihiiile lumii. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 8-21)

Fraților, necunoscând pe Dumnezeu, slujeați celor ce din fire nu sunt dumnezei. Acum însă, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la înțeleșurile celor slabe și sărace, căroră iarăși voiți să le slujiți ca înainte? Țineți zile și luni, și timpuri, și ani? Mă tem de voi, să nu mă fi ostenit la voi în zadar. Fiți, vă rog, fraților, precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi. Nu mi-ați făcut nici un rău. Dar știți că din cauza unei slăbiciuni a trupului, am binevestit vouă mai întâi, și voi nu ați disprețuit încercarea mea, ce era în trupul meu, nici nu v-ați scârbit, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Christos Isus. Unde este deci fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, de ar fi fost cu putință, v-ați fi scos ochii voștri și mi i-ați fi dat mie. Am ajuns deci vrăjmașul vostru spunându-vă adevărul? Aceia vă râvnesc, dar nu cu gând bun; ci vor să vă despartă (*de mine*), ca să-i iubiți pe ei. Dar e bine să râvniți totdeauna binele, și nu numai atunci când eu sunt de față, la voi. O, copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii, până ce Christos va lua chip în voi! Aș vrea acum să mă găsesc la voi și glasul să mi-l schimb, că nu știu ce să cred despre voi! Spuneți-mi voi, care vreți să fiți sub Lege, nu auziți Legea?

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 17-21; V, 1-5)

Fraților, pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit și credincios în Domnul. El vă aduce aminte căile mele cele în Christos Isus, cum învăț eu pretutindeni, în toată Biserica. Și unii, crezând că n-am să mai vin la voi, s-au semețit. Dar eu voi veni la voi degrabă - dacă Domnul va voi - și voi cunoaște nu cuvântul celor ce s-au semețit, ci puterea lor. Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci în putere. Ce voiți? Să vin la voi cu toiagul, sau să vin cu dragoste și cu duhul blândeții? Îndeobște se aude că la voi e desfrânare, și o astfel de desfrânare cum nici între neamuri nu se pomenește, ca unul să trăiască cu femeia tatălui său. Iar voi v-ați semețit, în loc ca mai degrabă să vă fi întristat, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a săvârșit această faptă. Ci eu, deși departe cu trupul, însă de față cu spiritul, am judecat, ca și cum aș fi de față, pe cel ce a făcut una ca aceasta: în numele Domnului nostru Isus Christos, adunându-vă voi și spiritul meu, cu puterea Domnului nostru Isus Christos, să dați pe unul ca acesta satanei, spre pieirea trupului, ca spiritul să se mântuiască în ziua Domnului Isus.

D U M I N I C A A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 6 (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat. Dumnezeuul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IV, 6-15)

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: “Strălucească din întuneric lumina!” - El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucească cunoștința slavei lui Dumnezeu, pe fața lui Christos. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca să se arate că puterea covârșitoare este a lui Dumnezeu, și nu de la noi. În toate pătimind necaz, dar nefiind striviți; lipsiți fiind, dar nu deznădăjduiți; prigoniți fiind, dar nu părăsiți; doborâți dar nu nimiciți, purtând totdeauna în trup omorârea lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru. Căci pururea noi, cei vii suntem dați spre moarte pentru Isus, ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru cel muritor. Astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi, viața. Dar având același spirit al credinței - după cum este scris “Crezut-am, pentru aceea am și grăit” - și noi credem; pentru aceea și grăim, știind că Cel Ce L-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi cu Isus și ne va înfățișa împreună cu voi. Fiindcă toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să prisosească prin mai mulți mulțumirea spre mărirea lui Dumnezeu.

Aliluia, 6 (Ps. 90,1): Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt.

Stih, (Ps. 90,2): Va zice Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 28- 31; V, 1-10)

Fraților, noi suntem după Isaac, fii ai făgăduinței. Precum atunci cel ce se născuse după trup prigonea pe cel ce se născuse după Spirit, tot așa și acum. Dar ce zice Scriptura? “Izgonește pe sclavă și pe fiul ei, căci nu va moșteni fiul sclavei, împreună cu fiul celei libere”. Deci, fraților, nu suntem copii ai sclavei ci copii ai celei libere. Stați deci tari în libertatea cu care Christos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei. Iată eu, Pavel, vă spun vouă: că de vă veți tăia împrejur, Christos nu vă va folosi la nimic. Și din nou mărturisesc oricărui om care se taie împrejur, că el este dator să împlinească toată Legea. Cei ce voiți să vă îndreptați prin Lege v-ați îndepărtat de Christos, ați căzut din har; căci noi așteptăm în Spirit nădejdea îndreptării din credință. Căci în Christos Isus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care este lucrătoare prin iubire. Voi alergați bine. Cine v-a oprit ca să nu vă supuneți adevărului? Înduplecarea aceasta nu este de la cel care vă cheamă. Puțin aluat dospește toată frământătura. Eu am încredere în voi, întru Domnul, că nimic altceva nu veți cugeta; dar cel ce vă tulbură pe voi își va purta osânda, oricine ar fi el.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11-21)

Fraților, dacă propovăduiesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt prigonit? Deci sminteala crucii a încetat! O, de s-ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc pe voi! Fiindcă voi, fraților, ați fost chemați la libertate; numai să nu folosiți libertatea ca prilej de a sluji trupului, ci slujiți unul

altuia prin iubire. Căci toată Legea se cuprinde într-un singur cuvânt, în acesta: iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iar dacă vă mușcați unul pe altul și vă mâncați, vedeți să nu vă nimiciți voi între voi. Zic dar: în Spirit să umblați și să nu împliniți pofta trupului. Fiindcă trupul pofteste împotriva spiritului, iar spiritul, împotriva trupului; căci acestea se împotrivesc unul altuia, ca să nu faceți cele ce ați voi. Iar de vă purtați în Spirit nu sunteți sub Lege. Iar faptele trupului sunt cunoscute, și ele sunt: adulter, desfrânare, necurăție, destrăbălare, închinare la idoli, vrăjtorie, vrajbe, certuri, dușmăanii, mâinii, gâlcevi, dezbinări, erezii, pizmuiri, ucideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum dinainte v-am și spus că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 2-10)

Fraților, purtați-vă greutatea slăbiciunilor unii altora și așa veți împlini Legea lui Christos. Că de se socotește cineva că este ceva, deși nu este nimic, se înșală pe sine însuși. Iar fapta lui însuși să și-o cerceteze fiecare, și atunci va avea laudă, dar numai față de sine însuși și nu față de altul. Căci fiecare își va purta sarcina sa. Cel care primește cuvântul învățaturii să facă parte învățătorului său din toate bunurile. Nu vă amăgiți: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera. Cel ce seamănă în trupul său însuși, din trup va secera stricăciune; iar cel ce va semăna în Spirit, din Spirit va secera viață veșnică. Să nu încetăm de a face binele, căci vom secera la timpul său, dacă nu ne vom lenevi. Deci, până când avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-9)

Pavel, apostol al lui Isus Christos prin voința lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor întru Christos Isus: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Christos! Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Christos, Cel ce, întru Christos, ne-a binecuvântat pe noi, în ceruri cu toată binecuvântarea spirituală; precum întru El ne-a ales, înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără de prihană înainte Lui, mai înainte rânduindu-ne, în a Sa iubire, spre înfierea întru El, prin Isus Christos, după buna socotință a voii Sale, spre lauda măririi harului Său, cu care ne-a dăruit pe noi, prin Fiul Său cel iubit; întru El avem răscumpărarea prin sângele Lui și iertarea păcatelor, după bogăția harului Lui, pe care l-a făcut să prisosească în noi, în toată înțelepciunea și priceperea, făcându-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, așa cum hotărâse în Sine mai înainte.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 7-17)

Fraților, în Isus Christos, prin sângele Lui, avem răscumpărarea și iertarea păcatelor, după bogăția harului Lui, pe care l-a făcut să prisosească în noi, în toată înțelepciunea și priceperea, făcându-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, așa cum hotărâse în Sine mai înainte, spre economia plinirii vremurilor, ca toate să fie iarăși cuprinse în Christos, cele din ceruri și cele de pe pământ - toate în El, întru Care și moștenire am primit, rânduiți fiind mai înainte - după rânduiala Celui ce

toate le lucrează, potrivit sfatului voii Sale - ca să fim spre lauda măririi Sale noi, cei ce mai înainte am nădărdit întru Christos. Întru Care și voi, auzind cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, crezând în El, ați fost pecetluiți cu Spiritul Sfânt al făgăduinței, care este arvuna moștenirii noastre, spre răscumpărarea celor dobândiți de El și spre lauda măririi Sale. Drept aceea, și eu auzind de credința voastră în Domnul Isus și de dragostea cea către toți sfinții, nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Christos, Tatăl măririi, să vă dea vouă spiritul înțelepciunii și al descoperirii, spre deplina Lui cunoaștere.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 23-28)

Fraților, toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui. Mâncați tot ce se vinde în măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru. Căci al Domnului este pământul și plinirea lui. Dacă cineva dintre necredincioși vă cheamă pe voi la masă și voiți să vă duceți, mâncați orice vă este pus înainte, fără să întrebați nimic pentru conștiință. Dar, de vă va spune cineva: aceasta e din jertfa idolilor, să nu mâncați, pentru cel care v-a spus și pentru conștiință.

D U M I N I C A

A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 5 (Ps. 28,11): Domnul, tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Stih: (Ps. 28,1): Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 1-10)

Fraților, fiind împreună lucrători cu Christos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu, căci zice: la vremea potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat: iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii, nedând nici o sminteală întru nimic, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate înfățișându-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoie, în strâmtorări, în bătăi, în temnițe, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi, în curăție, în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Spiritul Sfânt, în dragoste nefățarnică; în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății celei de-a dreapta și celei de-a stânga, prin mărire și necinste, prin defăimare și laudă; ca niște amăgitori, deși iubitori de adevăr, ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți, ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim, ca niște pedepsiți, dar nu uciși; ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne, ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind, ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc.

Aliluia, 7 (Ps. 91,1): Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte.

Stih, (Ps. 91,2): A vesti, dimineața, mila Ta și adevărul Tău, toată noaptea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 22-23; II, 1-5)

Fraților, toate le-a supus Dumnezeu sub picioarele Fiului Său și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, care este trupul Lui, plinirea Celui ce plinește toate într-un toți. Iar pe voi v-a făcut vii, cei ce erați morți, prin greșelile și păcatele voastre, în care ați umblat mai înainte, potrivit veacului lumii acesteia, potrivit stăpânitorului puterilor văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării, între care și noi toți am petrecut odinioară, în poftele trupului și ale simțurilor și, din fire, eram fiii mâniei ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit pe noi, cei ce eram morți prin greșelile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Christos.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 19-22; III, 1-7)

Fraților, de acum nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Isus Christos. Întru El orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfânt în Domnul, în care voi împreună sunteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Spirit. Pentru aceasta, eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Christos pentru voi, neamurile, dacă în adevăr ați auzit iconomia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat mie pentru voi, că prin descoperire mi s-a dat în cunoștință această taină, precum v-am scris înainte pe scurt. De unde, citind, puteți să cunoașteți înțelegerea mea în taina lui Christos, Care în alte veacuri nu s-a făcut cunoscută

fiilor oamenilor, cum s-a descoperit acum sfinților Săi apostoli și prooroci, prin Spiritul, anume că neamurile sunt împreună-moștenitoare (*cu iudeii*) și mădulare ale aceluias trup și împreună-părtașe ale făgăduinței, în Isus Christos, prin Evanghelie, al cărei slujitor m-am făcut după harul lui Dumnezeu, ce mi-a fost dat mie, prin lucrarea puterii Sale.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8-21)

Fraților, mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta, ca să binevestesc neamurilor bogăția lui Christos, cea nepătrunsă și să descopăr tuturor care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Isus Christos, pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să se facă cunoscută acum, prin Biserică, domniilor și stăpâniilor, în ceruri, după hotărârea cea din veci, pe care El a împlinit-o în Isus Christos, Domnul nostru, întru care avem, prin credința în El, îndrăzneală să ne apropiem de Dumnezeu, cu deplină încredere. De aceea, vă rog să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi; ele sunt mărirea voastră. Pentru aceasta, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Christos, din Care își trage numele orice neam, în cer și pe pământ, să vă dăruiască, după bogăția măririi Sale, ca să fiți puternic întăriți, prin Spiritul Său, în omul dinăuntru, Christos să sălășluiască, prin credință, în inimile voastre, înrădăcinați și întemeiați fiind în iubire, ca să puteți înțelege împreună cu toți sfinții care este lărgimea și lungimea, și înălțimea și adâncimea, și să cunoașteți iubirea lui Christos, cea mai presus de cunoștință, ca să vă umpleți de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar Celui Ce poate să facă, prin puterea cea lucrătoare în noi, cu mult mai presus decât toate câte cerem sau pricepem noi, Lui fie-I mărirea în Biserică și întru Isus Christos, în toate neamurile și în veacul veacului. Amin!

J O I**ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT**

**DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 14-17)**

Fraților, să nu mai fim copii duși de valuri, purtați încoace și încolo de orice vânt al învățaturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin vicleșugul lor, spre uneltirea rătăcirii, ci ținând adevărul în iubire, să creștem întru toate pentru El, care este Capul - Christos. Din El, tot trupul bine alcătuit și bine încheiat prin legăturile care îi dau tărie își săvârșește creșterea, potrivit lucrării măsurate fiecăruia din mădulare, și se zidește întru dragoste. Așadar, aceasta zic și mărturisesc în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum cum umblă neamurile în deșertăciunea minții lor.

V I N E R I**ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT**

**DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 17-25)**

Fraților, aceasta zic și mărturisesc în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum cum umblă neamurile în deșertăciunea minții lor, întunecați fiind la cuget, înstrăinați fiind de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este în ei, din pricina împietririi inimii lor; aceștia petrec în nesimțire și s-au dat pe sine desfrânării, săvârșind cu nesaț toate faptele necurăției. Voi însă nu așa L-ați primit pe Christos, dacă, într-adevăr, L-ați ascultat și ați fost învățați întru El, așa cum este adevărul întru Isus; să vă dezbrăcați de viețuirea voastră de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică prin poftetele amăgitoare, și să vă înnoiți în spiritul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului. Pentru aceea, lepădând minciuna, grațiți adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia suntem mădulare.

S Â M B Ă T A
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 20-25)

Fraților, nu fiți copii la minte. Fiți copii când e vorba de răutate. La minte însă fiți desăvârșiți. În Lege este scris: “Voi grăi acestui popor în alte limbi și prin buzele altora, și nici așa nu vor asculta de Mine”, zice Domnul. Așa că vorbirea în limbi este un semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși; iar proorocia, nu pentru cei necredincioși, ci pentru cei ce cred. Deci, dacă s-ar aduna Biserica toată împreună și toți ar vorbi în limbi și ar intra neștiutori sau necredincioși, nu vor zice, oare, că sunteți nebuni? Iar dacă toți ar prooroci și ar intra vre un necredincios sau un neștiutor, el ar fi dovedit de toți, el ar fi judecat de toți; cele ascunse ale inimii lui se descoperă și, astfel, căzând cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu, mărturisind că Dumnezeu este într-adevăr printre voi.

D U M I N I C A
A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI
SFÂNT

Prochimen, 8 (Ps. 75,11): Faceți făgăduințe și le împliniți, Domnului Dumnezeului vostru.
Stih, (Ps. 75,1): Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 16-18; VII, 1)

Fraților, suntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: “Voi locui în ei și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu”. De aceea: “Ieșiți din mijlocul lor și vă deosebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi, și vă voi fi vouă tată, și-mi veți fi Mie fii și fiice”, zice Domnul Atotțitorul. Având deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a spiritului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, 8 (Ps. 94,1): Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Stih, (Ps. 94,2): Să întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-i strigăm Lui.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 25-32)

Fraților, lepădând minciuna, grați adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia suntem mădulare. Mâniați-vă și nu greșiți; soarele
să nu apună peste mânia voastră, nici să nu dați loc diavolului. Cel ce fură să nu mai fure, ci mai vârtos să se ostenească lucrând cu mâinile sale, lucrul cel bun, ca să aibă să dea și celui ce are nevoie. Din gura voastră să nu iasă nici un cuvânt rău, ci numai ce este bun, spre zidirea cea de trebuință, ca să dea har celor ce ascultă. Să nu întristați Spiritul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru Care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune și supărare, mânie, izbucnire și defăimare să piară de la voi, împreună cu orice răutate. Ci fiți buni între voi și milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vouă, în Christos.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 20-25)

Fraților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Isus Christos, lui Dumnezeu și Tatăl. Supuneți-vă unul altuia întru frica lui Christos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Christos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui Mântuitor și este. Dar așa cum Biserica I se supune lui Christos, tot așa și femeile bărbaților lor, întru totul. Bărbaților, iubiți femeile voastre, după cum și Christos a iubit Biserica, și S-a dat pe sine pentru ea.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 25-35)

Fraților, iubiți femeile voastre, după cum și Christos a iubit Biserica, și S-a dat pe Sine pentru ea, ca să o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt și ca să o înfățișeze Sieși, Biserică mărită, neavând pată sau zbârcitură ori altceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără de prihană. Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile lor ca pe însuși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia sa pe sine însuși se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește precum Christos Biserica; pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Christos și în Biserică. Astfel, și voi, fiecare să-și iubească femeia așa ca pe sine însuși; iar femeia să cinstească pe bărbat.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 33; VI, 1-9)

Fraților, fiecare așa să-și iubească femeia, ca pe sine însuși; iar femeia să cinstească pe bărbat. Copii, ascultați pe părinții voștri în Domnul că aceasta este cu dreptate: “Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”, care este porunca cea dintâi, cu făgăduința: “Ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ”. Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i întru învățătura și certarea Domnului. Slugilor, ascultați de stăpânii voștri cei după trup, cu frică și cu cutremur, întru curăția inimii voastre, ca și de Christos, nu slujind numai când sunt cu ochii pe voi, ca acei ce caută să placă oamenilor, ci ca slugile lui Christos,

făcând din suflet voia lui Dumnezeu, slujind cu bunăvoință, ca și Domnului și nu ca oamenilor, știind fiecare, fie rob, fie de sine stăpân, că faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plată de la Domnul. Iar voi, stăpânitorilor, faceți tot așa față de ei, lăsând la o parte amenințarea, știind că Domnul lor și al vostru este în ceruri și că la El nu încapе părtinire.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 18-24)

Fraților, faceți în toată vremea, în Spirit, tot felul de rugăciuni și de cereri, și întru aceasta privegheați cu toată stăruința și rugăciunea pentru toți sfinții. Ruga-ți-vă și pentru mine, ca să mi se dea mie cuvânt când voi deschide gura mea, să fac cunoscută cu îndrăzneală taina Evangheliei, pe care o binevestesc în lanțuri, ca să vorbesc despre Evanghelie fără sfială, precum trebuie să vorbesc, iar ca să știți și voi cele despre mine și ce fac, Tihic, iubitul frate și credinciosul slujitor întru Domnul, vi le va aduce la cunoștință pe toate; l-am trimis pe el la voi, pentru aceasta, ca să aflați cele despre noi și să mângâie inimile voastre. Pace fraților și dragoste, cu credință de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul Isus Christos. Harul fie cu toți cei care iubesc pe Domnul nostru Isus Christos întru curăție.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 39-45)

Fraților, nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor, și altul este trupul păsărilor, și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești.

Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii, și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: se seamănă (*trupul*) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup spiritual. Dacă este trup firesc, este și trup spiritual, precum și este scris: “Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu spirit dătător de viață”.

D U M I N I C A

A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 1 (Ps. 32,22): Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am sperat și noi întru Tine.
Stih, (Ps. 32,1): Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IX, 6-11)

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera. Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău sau cu silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi ca, având totdeauna îndestularea în toate, să prisosiți spre tot lucrul bun, precum este scris: “Împărțit-a, dat-a săracilor; dreptatea Lui rămâne în veac”. Iar Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine spre mâncare vă va da și va înmulți sămânța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre, ca întru toate să vă îmbogățiți, spre toată dărnicia care aduce prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

Aliluia, 1 (Ps. 17,51): Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele.
Stih, (Ps. 17,54): Cel ce sporești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 1-7)

Pavel și Timotei, servi ai lui Christos Isus, tuturor sfinților întru Christos Isus, celor ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Isus Christos. Mulțumesc Dumnezeului meu, ori de câte ori îmi amintesc de voi. Întotdeauna în toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți cu bucurie pentru împărtășirea voastră întru Evanghelie, din ziua dintâi până acum. Sunt încredințat de aceasta, că cel ce a început în voi lucrul cel bun îl va duce la capăt, până în ziua lui Christos Isus, precum este cu dreptate să gândesc astfel despre voi toți; căci vă port în inima mea și în lanțurile mele, și în apărarea și în întărirea Evangheliei, fiindcă voi toți sunteți părtași la același har cu mine.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 8-14)

Fraților, martor îmi este Dumnezeu că pe toți vă doresc, cu dragostea lui Christos Isus. Și aceasta mă rog, ca iubirea voastră să prisosească tot mai mult, și mai mult, întru cunoștință și întru orice pricepere, ca să puteți prețui cele ce sunt mai de folos și ca să fiți curați și fără poticnire în ziua lui Christos, plini de roada dreptății, care este, prin Isus Christos, spre mărirea și lauda lui Dumnezeu. Voiesc ca voi să știți, fraților, că cele petrecute cu mine s-au întors mai degrabă spre sporirea Evangheliei, în așa fel că lanțurile mele pentru Cristos au ajuns cunoscute în tot pretoriul, tuturor celorlalți; și cei mai mulți dintre frați întru Domnul, îmbărbătați prin lanțurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvântul lui Dumnezeu.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12-19)

Fraților, voiesc ca voi să știți, că cele petrecute cu mine s-au întors mai degrabă spre sporirea Evangheliei, în așa fel că lanțurile mele pentru Christos au ajuns cunoscute în tot pretoriul și tuturor celorlalți; și cei mai mulți dintre frații întru Domnul, îmbărbătați prin lanțurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvântul lui Dumnezeu. Unii, e drept, vestesc pe Christos din pizmă și din duh de ceartă, alții, însă, din bunăvoință. Unii o fac din iubire, știind că stau aici pentru apărarea Evangheliei; ceilalți, însă, din dușmănie vestesc pe Christos, nu cu gânduri curate, ci socotind să-mi sporească necazul în lanțurile mele. Dar ce este? Nimic altceva decât că, în tot chipul, fie din fățărnicie, fie în adevăr, Christos se propovăduiește și întru aceasta mă bucur. Și mereu mă voi bucura, pentru că știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Spiritului lui Isus Christos.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 20-27)

Fraților, după așteptarea și speranța mea că întru nimic nu voi fi rușinat ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna așa și acum, Christos va fi mărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte; că pentru mine viața este Christos și moartea un câștig. Dacă însă a vieții în trup înseamnă a da roadă lucrului meu, nu știu ce voi alege. Sunt strâns din două părți: doresc să mă despart de trup și să fiu împreună cu Christos, și aceasta e cu mult mai bine; dar este mai de folos pentru voi să zăbovesc în trup. Și, având această încredințare, știu că voi rămâne și împreună voi

petrece cu voi cu toți, spre sporirea voastră și spre bucuria credinței, pentru ca lauda voastră să prisosească în Christos Isus prin mine, atunci când voi veni între voi. Să vă purtați numai în chip vrednic față de Evanghelia lui Christos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că sunteți statornici într-un singur spirit, nevoindu-vă împreună într-un suflet pentru credința Evangheliei.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 27; II, 1-4)

Fraților, purtați-vă numai în chip vrednic de Evanghelia lui Christos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că sunteți statornici într-un singur spirit, nevoindu-vă împreună într-un suflet pentru credința Evangheliei, fără să vă înfricoșați întru nimic de cei potrivnici, ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, iar pentru voi de mântuire și aceasta este de la Dumnezeu; căci vouă vi s-a dăruit, pentru Christos, nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El, ducând aceeași luptă pe care ați văzut-o la mine și o auziți acum de la mine. Deci, dacă este vreun îndemn în Christos, dacă este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo împărtășire a Spiritului, dacă este vreo milostivire deplină ca să gândiți la fel, având aceeași iubire, aceleași simțiri, aceeași cugetare. Nu faceți nimic din duh de ceartă, nici din mărire deșartă, ci cu smerenie unul pe altul socotească-l mai de cinste decât el însuși. Să nu caute nimeni numai ale sale, ci fiecare și ale altuia.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 58; XVI, 1-3)

Fraților, fiți tari, neclintiți, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul. Cât despre strângerea de ajutoare pentru sfinți, precum am rânduit pentru Bisericile Galatiei, așa să faceți și voi. În ziua întâia a săptămânii, fiecare dintre voi să-și pună deoparte, strângând cât poate, ca să nu se facă strângerea abia atunci când voi veni. Iar când voi veni, pe cei pe care îi veți socoti, pe aceia îi voi trimite cu scrisori să ducă darul vostru la Ierusalim.

DUMINICA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 2 (Ps. 117,14): Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire.
Stih, (Ps. 117,18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XI, 31-33; XII, 1-9)

Fraților, Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus, Cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă. Și printr-o fereastră am fost lăsat jos, peste zid, într-un coș, și am scăpat din mâinile lui. Dacă trebuie să mă laud, nu-mi este de folos, dar voi veni totuși la vedenii și la descoperiri ale Domnului. Cunosc un om în Christos, care acum paisprezece ani - dacă a fost în trup, nu știu, dacă a fost în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe - omul acesta a fost răpit până la al treilea cer. Și-l știu pe un astfel de om - fie în trup, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe - că a fost în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; iar pentru mine însumi nu mă voi lăuda, decât numai în slăbiciunile mele. Că chiar dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi fără minte, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă creadă nimeni mai presus decât ceea ce vede sau aude de la mine. Și pentru ca să nu mă trufesc cu măreția descoperirilor, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă trufesc. Pentru aceasta de trei ori L-am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine; și mi-a zis: îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune. Deci foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Christos.

Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă Domnul în ziua necazului.

Stih, (Ps. 19,10): Doamne, mântuiește pe împăratul Tău și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 12-16)

Fraților, precum totdeauna m-ați ascultat, nu numai când eram de față, ci cu atât mai mult acum când sunt departe, cu frică și cu cutremur lucrați la mântuirea voastră; căci Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi și ca să voiți și ca să săvârșiți după a lui bunăvoință. Toate să le faceți fără de cârtire și fără de îndoială, ca să fiți fără de prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu neîntinați în mijlocul unui neam rău și stricat și întru care străluciți ca niște luminători în lume, ținând cu putere cuvântul vieții, spre lauda mea în ziua lui Christos, că nu în zadar am alergat, nici în zadar m-am ostenit.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 16-23)

Fraților, nu în zadar am alergat, nici în zadar m-am ostenit. Și chiar dacă mi-aș vărsa sângele pentru jertfa și slujirea credinței voastre, mă bucur și vă fericesc pe voi pe toți. Asemenea și voi bucurați-vă și fericiți-mă. Ci nădăjduiesc întru Domnul Isus că voi trimite pe Timotei la voi, fără de zăbavă, ca și eu să fiu cu inima bună, aflând vești despre voi. Că nu am pe nimeni altul, la un gând cu mine și care să vă poarte grija cu adevărat, fiindcă toți caută ale lor, nu ale lui Isus Christos. Dar încercarea lui o cunoașteți, căci împreună cu mine, a slujit Evanghelia, întocmai ca un copil lângă tatăl său. Pe el deci nădăjduiesc să-l trimit îndată ce voi vedea ce va fi cu mine.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 24-30)

Fraților, sunt încredințat în Domnul că eu însumi voi veni în curând. Am socotit de grabnică nevoie să vă trimit pe Epafrodit, fratele și împreună cu mine lucrător și luptător, cum și trimisul vostru și slujitorul nevoilor mele, fiindcă avea mare dor de voi toți și era mâhnit fiindcă ați auzit că a fost bolnav. Într-adevăr, bolnav a fost aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste întristare. Deci l-am trimis mai degrabă ca, văzându-l, voi iarăși să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin mâhnit. Primiți-l dar întru Domnul, cu toată bucuria și pe unii ca aceștia întru cinste să-i aveți, fiindcă pentru lucrul lui Christos a mers până aproape de moarte, punându-și viața în primejdie, ca să împlinească lipsa voastră în slujirea mea.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1-8)

Fraților, bucurați-vă întru Domnul. Ca să vă scriu aceleași lucruri, mie nu-mi este anevoie, iar vouă vă este de folos. Păziți-vă de câini! Păziți-vă de lucrătorii cei răi! Păziți-vă de tăierea împrejur, pentru că noi suntem tăierea împrejur, noi cei ce slujim în Spiritul lui Dumnezeu și ne lăudăm întru Christos Isus și nu ne bizuim pe trup, deși eu aș putea să mă bizui și pe trup. Dacă vreun altul socotește că se poate bizui pe trup, eu cu atât mai mult! La opt zile am fost tăiat împrejur; sunt din neamul lui Israel, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei, după lege, fariseu; în ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; în ce privește

dreptatea cea din Lege, fără de prihană. Dar cele ce îmi erau mie câștig, acestea le-am socotit pentru Christos pagubă. Mai mult însă, eu pe toate le socotesc că sunt pagubă față de înălțimea cunoașterii lui Christos Isus, Domnul meu, pentru Care m-am lipsit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Christos să dobândesc.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8-19)

Fraților, toate le socotesc că sunt pagubă față de înălțimea cunoașterii lui Christos Isus, Domnul meu, pentru Care m-am lipsit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Christos să dobândesc și să mă aflu întru El, nu având dreptatea mea cea din Lege, ci pe aceea care este prin credința în Christos, dreptatea cea de la Dumnezeu, pe temeiul credinței, ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și să fiu primit părtaș la patimile Lui, și asemănându-mă cu moartea Lui ca, doar, să pot ajunge la învierea cea din morți. Nu că am și dobândit îndreptarea, ori că sunt desăvârșit; dar o urmăresc că doar o voi prinde, întrucât și eu am fost prins de Christos Isus. Fraților, eu încă nu socotesc să o fi cucerit. Dar una fac: uitând cele ce sunt în urma mea și tinzând către cele dinainte, alerg la țintă, la răsplata chemării de sus, a lui Dumnezeu, întru Isus Christos. Așadar, câți suntem desăvârșiți aceasta să gândim; și dacă gândiți ceva în alt fel, Dumnezeu vă va descoperi și aceea. Dar de acolo unde am ajuns să urmărim același dreptar, să gândim la fel. Fraților, faceți-vă următorii mei și uitați-vă la aceia care umblă astfel precum ne aveți pildă pe noi. Căci mulți, despre care v-am vorbit adeseori, iar acum vă spun și plângând, se poartă ca dușmani ai crucii lui Christos. Sfârșitul acestora este pieirea. Pântecele este dumnezeul lor, iar mărirea lor este întru rușinea lor, ca unii care au în gând cele pământești.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8-11)

Fraților, nu voiam ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost persecutați, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci, noi, în noi înșine, ne-am socotit ca osândiții la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne mântuiește, și în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne și voi cu rugăciunea voastră pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire, adusă de către mulți pentru noi.

D U M I N I C A A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru cântați.
Stih, (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu, cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 11-19)

Fraților, vă fac vouă cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu nu am primit-o de la om, nici n-am învățat-o, ci prin descoperirea lui Isus Christos. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată întru iudaism, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiam, și spoream în iudaism mai mult decât mulți dintre cei care erau de vârsta mea în neamul meu, fiind mult râvnitor al datinilor mele părintești. Dar când a binevoit Dumnezeu, Care m-a ales din pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul Său, să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L binevestesc la neamuri, îndată nu am primit sfat de la trup și de la sânge, nici nu m-am suit la Ierusalim, la apostolii cei dinainte de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am întors iarăși la Damasc. Apoi, după trei ani m-am suit la Ierusalim, ca să-l cunosc pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul din apostoli n-am văzut, decât numai pe Iacob, fratele Domnului.

Aliluia, 3 (Ps. 30,1): Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

Stih, (Ps. 30,2): Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mântuiești. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 10-23)

Fraților, m-am bucurat mult întru Domnul, că a înflorit iarăși purtarea voastră de grijă pentru mine, precum o și aveți, dar va lipsit prilejul. N-o spun ca și cum aș duce lipsă, fiindcă eu m-am deprins să fiu îndeștulat cu ceea ce am. Știu să fiu smerit, știu să am și de prisos; în orice și în toate m-am învățat să fiu și sătul și flămând, și în belșug și în lipsă. Toate le pot întru Christos, Cel ce mă întărește. Însă bine ați făcut că ați împărtășit cu mine necazul. Doar și voi știți, filipenilor, că la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nici o Biserică nu s-a unit cu mine, când era vorba de dat și de primit, decât voi singuri. Pentru că și în Tesalonic, o dată - ba de două ori - mi-ați trimis ca să am cele trebuincioase. Nu că doar caut darul vostru, dar caut rodul care prisosește în folosul vostru. Am de toate și am de prisos; m-am îndeștulat primind de la Epafrodit cele ce mi-ați trimis, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine plăcută lui Dumnezeu. Iar Dumnezeul meu să îplinească toată lipsa voastră după bogăția Sa, cu mărire, întru Christos Isus. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru, mărire în vecii vecilor. Amin! Îmbrățișați în Christos Isus pe toți sfinții. Vă îmbrățișează pe voi toți frații care sunt împreună cu mine. Vă îmbrățișează pe voi toți sfinții, mai ales cei din casa Cezarului. Harul Domnului Isus Christos să fie cu spiritul vostru!

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-11)

Pavel, apostol al lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru, sfinților și credincioșilor frați întru Christos, care sunt în Colose: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru,

și de la Domnul nostru Isus Christos. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Christos, rugându-ne totdeauna pentru voi, căci am auzit despre credința voastră în Christos Isus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții, pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, de care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei, care ajungând la voi, precum și în toată lumea, aduce roadă și sporește întocmai ca la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut într-un adevăr harul lui Dumnezeu, precum ați primit învățătură de la Epafras, iubitul, împreună slujitor cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Christos, și care ne-a arătat iubirea voastră cea într-un Spirit. De aceea și noi, din ziua în care am auzit aceasta, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoașterea voii Lui, într-o toată înțelepciunea și priceperea spirituală, ca voi să umblați cu vrednicie într-un Domn, plăcuți Lui întru toate, aducând roadă în orice lucru bun și sporind în cunoașterea lui Dumnezeu. Și întăriți fiind cu toată puterea, după puterea gloriei Lui, spre toată stăruința și îndelunga răbdare.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18-23)

Fraților, Christos este capul trupului, al Bisericii; El este începutul, Întâiul Născut din morți, ca să fie El cel dintâi într-o toată. Căci întru El a binevoit (*Dumnezeu*) să sălășluiască toată plinirea și prin El toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin El, prin sângele crucii Sale. Dar pe voi, care oarecând erați înstrăinați și vrăjmași cu mintea voastră către lucrurile rele, de acum v-a împăcat, prin moartea (*Fiului Său*) în trupul cărnii Lui, ca să vă pună înaintea Sa sfinți, fără de prihană și nevinovați, dacă într-adevăr rămâneți întemeiați în credință, întăriți și neclintiți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită la toată făptura de sub cer și al cărei slujitor, eu, Pavel, m-am făcut.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 24-29; II, 1)

Fraților, acum mă bucur de suferințele mele pentru voi și împlinesc, în trupul meu, lipsurile necazurilor lui Christos, pentru trupul Lui, adică Biserica, al cărei slujitor m-am făcut, potrivit economiei lui Dumnezeu, ce mi-a fost dată mie pentru voi, ca să aduc la îndeplinire cuvântul lui Dumnezeu, taina cea de veci ascunsă neamurilor, iar acum descoperită sfinților Săi, cărora a voit Dumnezeu să le arate care este bogăția măririi acestei taine între neamuri, adică Christos cel dintru voi, nădejdea măririi. Pe El noi Îl vestim, sfătuind pe orice om și învățând pe orice om, întru toată înțelepciunea ca să înfățișăm pe tot omul, desăvârșit întru Christos Isus. Spre aceasta mă și ostenesc să mă lupt, potrivit lucrării Lui, care se săvârșește în mine cu putere. Căci voiesc ca voi să știți cât de mare luptă am pentru voi.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1-7)

Fraților, voiesc ca voi să știți cât de mare luptă am pentru voi și pentru cei din Laodiceea și pentru toți câți n-au văzut fața mea în trup, ca să se mângâie inimile lor, și ca ei, strâns uniți în iubire să aibă belșugul deplinei înțelegeri pentru cunoașterea tainei lui Dumnezeu Tatăl și a lui Christos, întru Care sunt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței. Vă spun aceasta, ca nimeni să nu vă înșele prin cuvinte amăgitoare. Căci deși cu trupul sunt departe, cu spiritul însă sunt împreună cu voi, bucurându-mă și văzând buna voastră rânduială și tăria credinței voastre în Christos. Deci, precum ați primit pe Christos Isus, Domnul, așa să umblați întru El, înrădăcinați și zidiți fiind în El, întăriți în credință, după cum ați fost învățați, și prisosind în ea cu mulțumire.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12-18)

Fraților, având deci o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală, și nu ca Moise, care își puna un văl pe fața sa, ca fiii lui Israel să nu privească sfârșitul a ceea ce era trecător. Dar mințile lor s-au învățat, că până în ziua de azi, la citirea Vechiului Testament, rămâne același văl, neridicându-se, fiindcă el se desființează prin Christos; ci până astăzi, când se citește Moise, stă un văl pe inima lor; iar când se vor întoarce către Domnul, vălul se va ridica. Domnul este Spirit, și unde este Spiritul Domnului, acolo este libertate. Iar noi toți, privind ca în oglindă, cu fața descoperită, gloria Domnului, ne prefacem în același chip din slavă în mărire, ca de la Spiritul Domnului.

D U M I N I C A A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 4 (Ps. 103,25): Cât s-au mărit lucrurile tale Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.
Stih, (Ps. 103,1): Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, mări- tu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 16-20)

Fraților, știind că omul nu se îndreptează din faptele Legii, ci prin credința în Christos Isus, am crezut și noi în Christos Isus, ca să ne îndreptăm din credința în Christos, iar nu din faptele Legii, că din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutând să ne îndreptăm în Christos, ne-am aflat și noi înșine păcătoși, este, oare, Christos slujitor al păcatului? Nicidecum! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărâmat, mă arăt pe mine însumi călcător (*de poruncă*). Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Christos; și nu eu sunt cel ce mai trăiesc, ci Christos este Cel Care trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc întru credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Aliluia, 4 (Ps. 44,5): Încordează-Ți arcul și propășește și domnește pentru adevăr.
Stih, (Ps. 44,9): Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 13-20)

Fraților, pe voi, care erați morți, în fărădelegile și în netăierea împrejur a trupului vostru, v-a făcut vii, împreună cu Sine, iertându-vă toate greșelile, ștergând zapisul ce era asupra voastră, care ne era potrivnic cu rânduielele lui, și l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce, dezbrăcând (*de putere*) Începătoriile și Stăpâniile, le-a dat de ocară în văzul tuturor, biruind asupra lor prin cruce. Nimeni deci să nu vă judece pentru mâncare sau băutură, sau cu privire la vreo sărbătoare, sau lună nouă, sau la sâmbete, care sunt umbră celor viitoare, iar trupul (*este*) al lui Christos. Nimeni să nu vă smulgă biruința printr-o fățarnică închinare la îngeri, încercând să pătrundă în cele ce n-a văzut și îngâmfindu-se zadarnic cu închipuirea lui trupească, în loc să se țină strâns de capul de la care trupul tot - prin încheieturi și legături, îndestulându-se și întocmindu-se - sporește în creșterea lui Dumnezeu. Dacă deci ați murit împreună cu Christos pentru înțelesurile cele slabe ale lumii, pentru ce atunci, ca și cum ați viețui în lume, răbdați porunci ca acestea?

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20-23; III, 1-3)

Fraților, dacă ați murit împreună cu Christos pentru înțelesurile cele slabe ale lumii, pentru ce atunci, ca și cum ați viețui în lume, răbdați porunci ca acestea: nu lua, nu gusta, nu te atinge! - toate, lucruri menite să piară prin întrebuințare - potrivit unor rânduieli și învățături omenești? Unele ca acestea au oarecare înfățișare de înțelepciune, în aparenta lor cucernicie, în smerenie, și în necruțarea trupului, dar n-au

nici un preț și sunt numai pentru mulțumirea trupului. Așadar, dacă ați înviat împreună cu Christos, căutați cele de sus, unde se află Christos, șezând de-a dreapta lui Dumnezeu; cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ; căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Christos, întru Dumnezeu.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 17-20; IV, 1-2)

Fraților, orice ați face, cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Isus și prin El să mulțumiți lui Dumnezeu Tatăl. Femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, precum se cuvine, în Domnul. Bărbaților, iubiți pe femeile voastre și nu fiți aspri cu ele. Copiilor, ascultați pe părinții voștri întru toate, că aceasta este bine plăcut Domnului. Stăpânilor, dați slugilor voastre ce este drept și potrivit, știind că și voi aveți Stăpân în ceruri. Stăruiiți în rugăciune, priveghind în ea cu mulțumire.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 2-9)

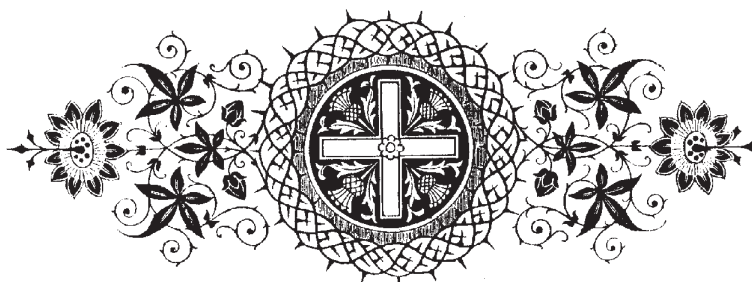
Fraților, stăruiiți în rugăciune, priveghind în ea cu mulțumire, rugându-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvântului, spre a vesti taina lui Christos, pentru care mă și găsesc în lanțuri, ca să o arăt așa cum se cuvine să grăiesc. Umblați cu înțelepciune față de cei ce sunt din afară (*de Biserică*), prețuind vremea. Vorba voastră să fie totdeauna plăcută, cu sare dreasă, ca să știți cum trebuie să răspundeți

fiecăruia. Toate câte mă privesc pe mine le va face cunoscute Tihic, iubitul frate, credincios slujitor și împreună-ostenitor cu mine în Domnul. L-am trimis pe el la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cum ne aflăm și ca să mângâie inimile voastre, împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi; ei vă vor aduce la cunoștință toate cele de aici.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI DOUA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 10-18)

Fraților, vă îmbrățișează Aristarh, cel întemnițat împreună cu mine, și Marcu, vărul lui Barnaba - în privința căruia ați primit porunci; de vaveni la voi, primiți-l. De asemenea și pe Isus, cel ce se numește Iustus, care sunt dintre cei tăiați împrejur; numai aceștia au lucrat împreună cu mine pentru împărăția lui Dumnezeu. Ei au fost cei ce mi-au adus mângâiere. Vă îmbrățișează Epafras, care este dintre voi, rob al lui Isus Christos, pururea luptând pentru voi în rugăciunile sale, ca să stați desăvârșiți și plini de tot ce este voința lui Dumnezeu. Căci martor îi sunt că are multă râvnă pentru voi și pentru cei din Laodiceea și din Ierapole. Vă îmbrățișează Luca, doctorul cel iubit, și Dima. Îmbrățișați pe frații din Laodiceea și pe Nimfas și Biserica din casa lui. Și după ce scrisoarea aceasta se va citi de către voi, faceți să se citească și în Biserica laodiceenilor, iar pe cea din Laodiceea să o citiți și voi. Și spuneți lui Arhip: vezi de slujba pe care ai primit-o întru Domnul, ca să o îndeplinești. Salutarea cu mâna mea, a lui Pavel. Aduce-ți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1-10)

Fraților, știm că acest cort, locuința noastră pământească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică în ceruri. Căci de aceea și suspinăm, în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm în locuința noastră, cea din cer, dacă totuși vom fi găsiți îmbrăcați, iar nu goi. Că noi, cei ce suntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiți, de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă pe deasupra, ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață. Iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Spiritului. Îndrăznind deci totdeauna și știind că, petrecând în trup, suntem departe de Domnul, căci umblăm prin credință, nu prin vedere, avem încredere și voim mai bine să plecăm din trup și să petrecem la Domnul. De aceea ne și străduim ca, fie că petrecem în trup, fie că plecăm din el, să fim bineplăcuți Lui, pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Christos.

DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI
SFÂNT

Prochimen, 5 (Ps. 11,7): Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri de neamul acesta în veci.
Stih, (Ps. 8,1): Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot Pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11-18)

Fraților, vedeți cu ce fel de litere v-am scris eu, cu mâna mea. Câți vor să placă în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prigoniți pentru crucea lui Christos, fiindcă nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc să vă tăiați împrejur ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Isus Christos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume! Căci în Christos Isus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De acum înainte nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port, în trupul meu, semnele Domnului nostru Isus. Harul Domnului nostru Isus Christos să fie cu Spiritul vostru, fraților! Amin!

Aliluia, 5 (Ps. 88,1): Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

Stih, (Ps. 88,3): Că ai zis: “Mila pe veci se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău”.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-5)

Fraților, Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii tesalonicenilor în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Christos: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Christos. Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți și vă pomenim în rugăciunile noastre, aducându-ne aminte neîncetat înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrul credinței voastre și de osteneala iubirii și de stăruința nădejzii voastre în Domnul nostru Isus Christos. Fraților, de Dumnezeu iubiți, noi știm cum ați fost aleși; că Evanghelia noastră n-a fost la voi numai în cuvânt, ci și întru putere și întru Spiritul Sfânt și în deplină încredințare, precum bine știți ce fel am fost între voi, pentru voi.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 6-10)

Fraților, voi v-ați făcut următori ai noștri și ai Domnului, primind cuvântul cu bucuria Spiritului Sfânt, deși ați avut multe necazuri. Așa încât v-ați făcut pildă tuturor celor ce cred din Macedonia și din Ahaia, căci, de la voi, cuvântul Domnului a răsunat nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit în tot locul, astfel că nu e nevoie să mai spunem noi ceva. Căci ei înșiși istorisesc despre noi cum am fost primiți la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu, de la idoli, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat. Și să așteptați pe Fiul Său din ceruri, pe Care L-a înviat din morți, pe Isus, Cel ce ne izbăvește de mânia cea viitoare.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1-8)

Fraților, voi înșivă știți că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică ci, după ce am suferit și am fost, precum știți, ocărăți în Filipi, am îndrăznit întru Dumnezeu nostru să grăim în fața voastră, cu multă luptă, Evanghelia lui Dumnezeu. Pentru că îndemnul nostru nu venea din rătăcire, nici din gânduri necurate, nici din înșelăciune, ci după cum am fost socotiți vrednici de Dumnezeu ca să ni se încredințeze Evanghelia, așa vorbim, nu căutând să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne încearcă inimile. Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvinte de lingușire, după cum știți, nici cu ascunse porniri de lăcomie. Dumnezeu îmi este martor. Nici n-am căutat slavă de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, deși puteam să fim cu greutate, ca apostoli ai lui Christos. Noi însă am fost blânzi în mijlocul vostru, așa precum o doică îngrijește pe fiii săi; astfel iubindu-vă, eram bucuroși să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci chiar și sufletele noastre pentru că ne-ați devenit iubiți.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 9-14)

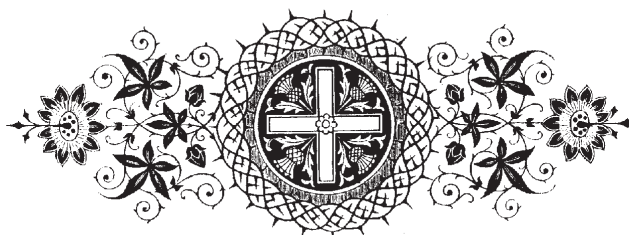
Fraților, vă aduceți aminte de osteneala și de truda noastră; lucrând zi și noapte ca să nu fim povara nici unuia din voi, așa v-am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu. Voi sunteți martori și Dumnezeu de asemenea, cât de sfânt și cât de drept și fără de prihană ne-am purtat între voi credincioșii; ca un părinte pe copiii săi, precum știți, așa v-am rugat și v-am mângâiat. Și v-am rugat cu stăruință să umblați cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu, Care vă cheamă la împărăția și la

gloria Sa. De aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat că, luând voi cuvântul ascultării lui Dumnezeu de la noi, nu l-ați primit ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa precum este într-adevăr, ca pe un cuvânt al lui Dumnezeu, care lucrează întru voi, cei ce credeți. Că voi, fraților, v-ați făcut următori ai Bisericilor lui Dumnezeu, care sunt în Iudeea, întru Christos Isus, pentru că ați suferit și voi aceleași de la cei de un neam cu voi, după cum și ele de la iudei.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14-20)

Fraților, voi v-ați făcut următori ai Bisericilor lui Dumnezeu, care sunt în Iudeea, întru Christos Isus, pentru că ați suferit și voi aceleași de la cei de un neam cu voi, după cum și de la iudei, care și pe Domnul Isus L-au omorât ca și pe proorocii lor; și pe noi ne-au prigonit și sunt neplăcuți lui Dumnezeu și tuturor oamenilor sunt potrivnici, fiindcă ne opresc să propovăduim neamurilor ca să se mântuiască; spre a se împlini pururea măsura păcatelor lor. Dar la urmă i-a ajuns mânia lui Dumnezeu. Iar noi, fraților, fiind despărțiți de voi o vreme, cu ochii nu cu inima, ne-am sârguit cu atât mai mult, cu mare dor, să vedem fața voastră. Pentru aceea, am voit să venim la voi, îndeosebi eu, Pavel - și nu o dată - dar ne-a împiedicat Satana. Căci care este nădejdea noastră sau bucuria, sau cununa laudei noastre, dacă nu chiar voi înaintea Domnului nostru Isus, întru a Lui venire? Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 1-5)

Fraților, vă fac cunoscut harul lui Dumnezeu cel dăruit în Bisericile Macedoniei; că în multa lor încercare de necaz, prisosul bucuriei lor și sărăcia lor cea adâncă au sporit în bogăția dărnicii lor. Căci mărturisesc că de voia lor au dat după putere și peste putere. Cu multă rugămintă cerând favoarea de a lua și ei parte la ajutorarea sfinților. Și au făcut nu după cum au nădăjduit, ci s-au dat pe ei înșiși întâi Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

D U M I N I C A
A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 6 (Ps. 27,12): Mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte!

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 4-10)

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morți prin păcatele noastre ne-a făcut vii împreună cu Christos: prin har sunteți mântuiți! Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat în ceruri, în Christos Isus, ca să arate în veacurile viitoare covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea Sa față de noi întru Christos Isus. Căci în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude nimeni. Pentru că a Lui făptură suntem, zidiți în Christos Isus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

Aliluia, 6 (Ps. 90,1): Cel ce locuiește sub acoperământul Celui Preaînalt.

Stih, (Ps. 90,2): Zi către Domnul: Tu ești scăparea mea, Tu ești apărătorul și Dumnezeul meu.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20; III, 1-8)

Fraților, voi sunteți mărirea și bucuria noastră. De aceea, nemaiputând răbda, noi am hotărât să rămânem singuri la Atena. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și împreună lucrător cu noi la Evanghelia lui Christos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credința voastră, ca nimeni să nu se clatine în aceste necazuri. Fiindcă voi înșivă o știți că pentru aceasta suntem rânduiți; căci și când eram la voi, v-am spus de mai înainte că vom avea de suferit necazuri, precum s-a și întâmplat și știți prea bine. Pentru aceea și eu, fiind nerăbdător, am trimis ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul și în zadar să ne fie osteneala. Acum însă, venind Timotei de la voi la noi și dându-ne veste bună despre credința și dragostea voastră și că aveți bună amintire de noi totdeauna, dorind să ne vedeți, la fel și noi pe voi, de aceea, fraților, ne-am simțit mângâiați întru voi, prin credința voastră, în toată nevoia și strâmtorarea noastră. Căci acum noi suntem vii, dacă voi stați neclintiți întru Domnul.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8-13)

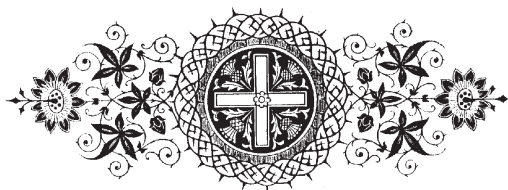
Fraților, acum noi suntem vii, dacă voi stați neclintiți întru Domnul. Și ce mulțumire pentru voi putem să dăm în schimb lui Dumnezeu, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi, înaintea Dumnezeului nostru? Noaptea și ziua ne rugăm cu prisosință, ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre. Dar Însuși Dumnezeu și Tatăl nostru, și Domnul nostru Isus Christos, să îndrepteze calea noastră

către voi! Iar pe voi Domnul să vă înmulțească și să prisosiți în dragoste unul către altul și către toți, precum prisosim și noi față de voi, spre întărirea inimilor voastre, ca să fiți fără prihană întru sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Christos, cu toți sfinții Săi. Amin.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI PATRA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1-12)

Fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați primit de la noi dreptar cum se cuvine să umblați și fiți plăcuți lui Dumnezeu - în care chip și umblați - așa să sporiiți tot mai mult, fiindcă știți ce porunci v-am dat, prin Domnul Isus. Căci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfințenia voastră; să vă feriți de desfrânare, ca să știie fiecare dintre voi să-și stăpânească vasul său în sfințire și cinste, nu în patima poftelor, cum fac neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu. Și nimeni să nu întreacă măsura și să nu neîndreptățească pe fratele său, în această privință, căci Domnul este răzbunător pentru toate acestea, după cum v-am și spus mai înainte și v-am dat mărturie. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. De aceea, cel ce disprețuiește (*aceasta*) nu disprețuiește un om ci pe Dumnezeu, Care v-a dat pe Spiritul Său cel Sfânt. Despre iubirea frățească nu aveți trebuință să vă scriu, pentru că voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu ca să vă iubiți unul pe altul. Aceasta o și faceți, față de toți frații din întreaga Macedonie. Dar vă îndemnăm, fraților, să propășiți mai mult! Și să râvniți ca să trăiți în liniște, să faceți fiecare cele ale sale și să lucrați cu mâinile voastre, precum v-am dat poruncă, așa încât să umblați cuviincios față de cei din afară (*de Biserică*) și să nu aveți trebuință de nimeni.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 18; V, 1-10)

Fraților, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte. Iar despre ani și despre vremuri nu aveți nevoie să vă scriem, deoarece voi înșivă știți bine că ziua Domnului vine așa, ca un fur noaptea. Atunci când vor zice: “Pace și liniște”, atunci, fără de veste, va veni peste ei pieirea, ca și durerile peste cea însărcinată, și scăpare nu vor avea. Voi însă, fraților, nu sunteți în întuneric, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur. Căci voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca și ceilalți, ci să priveghem și să fim treji. Fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată noaptea se îmbată. Dar noi, fiind ai zilei, să fim treji, îmbrăcându-ne în platoșa credinței și a dragostei, punând coiful nădejdi de mântuire; că Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii, prin Domnul nostru Isus Christos, Care a murit pentru noi, pentru ca noi, fie că veghem, fie că dormim, cu El împreună să viețuim.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 9-13, 24-28)

Fraților, Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii, prin Domnul nostru Isus Christos, care a murit pentru noi, pentru ca noi, fie că veghem, fie că dormim, cu El împreună să viețuim. De aceea îndemnați-vă și zidiți-vă unul pe altul, așa precum și faceți. Vă mai rugăm, fraților, să cinstiți pe cei ce ostenesc între voi, care sunt mai marii voștri în Domnul și vă povățuiesc; și, pentru lucrarea lor, să-i socotiți pe ei vrednici de dragoste prisositoare. Trăiți între voi în

bună pace. Credincios este Cel Ce vă cheamă, El o va face. Fraților, rugați-vă pentru noi. Îmbrățișați pe toți frații cu sărutare sfântă. Vă îndemn stăruior pe voi, întru Domnul, ca să citiți scrisoarea aceasta tuturor sfinților frați. Harul Domnului nostru Isus Christos să fie cu voi! Amin.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 1-6)

Fraților, de mi-ați îngădui puțină nebunie! Dar îmi și îngăduiți, căci vă râvnesc pe voi cu râvna lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez lui Christos fecioară neprihănită. Dar mă tem ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Eva în viclenia lui, tot așa să se abată și gândurile voastre de la curăția și nevinovăția cea în Christos. Căci dacă cel ce vine vă propovăduiește un alt Isus, pe Care nu L-am propovăduit noi, sau luați alt Spirit, pe care nu L-ați luat, sau altă Evanghelie, pe care nu ați primit-o, voi l-ați îngădui foarte bine. Dar eu socotesc că nu sunt cu nimic mai prejos decât cei mai de frunte dintre Apostoli. Și chiar dacă sunt neiscusit în cuvânt, nu însă în cunoștință, v-am dovedit-o în totul față de voi toți.

D U M I N I C A
A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 7 (Ps. 28,11): Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta poporul Său cu pace.

Stih, (Ps. 28,1): Aduce-ți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14-22)

Fraților, Christos este pacea noastră, El care a făcut din cele două (*lumi*) una, surpând peretele din mijloc al despărțiturii, desființând vrăjmășia în trupul Său, legea poruncilor și învățăturilor ei ca, întru Sine, pe cei doi să-i zidească într-un om nou și să întemeieze pacea și să-i împăce cu Dumnezeu pe amândoi, uniți într-un trup, prin cruce, omorând prin ea vrăjmășia. Și, venind, a binevestit pace, vouă celor de departe, și pace celor de aproape; că prin El avem și unii și alții apropierea către Tatăl, într-un Spirit. Prin urmare, nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți concetățeni ai sfinților și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Isus Christos. Întru El orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfânt în Domnul, în care voi împreună sunteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Spirit.

Aliluia, 7 (Ps. 91,1): Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte.

Stih, (Ps. 91,2): A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-10)

Fraților, Pavel, Silvan și Timotei, Bisericii tesalonicenilor, întru Dumnezeu, Tatăl nostru, și întru Domnul Isus Christos: Har vouă și pace, de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Christos. Datori suntem, fraților, să mulțumim pentru voi pururea lui Dumnezeu, precum se cuvine, fiindcă mult crește credința voastră și dragostea fiecăruia dintre voi toți prisosește, a unuia față de altul, încât noi înșine ne lăudăm cu voi, în Bisericiile lui Dumnezeu, pentru statornicia și credința voastră, în toate prigonirile voastre și în strâmtorările pe care le suferiți. Ele sunt dovadă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți de împărăția lui Dumnezeu, pentru care și pătimiți, de vreme ce drept este înaintea lui Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă necăjesc pe voi, iar vouă, celor necăjiți, să vă dea odihnă, împreună cu noi, la arătarea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Sale, în văpaie de foc, osândind pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu se supun Evangheliei Domnului nostru Isus. Ei vor lua ca pedeapsă pieirea veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, când va veni să Se preamărească întru sfinții Săi și să fie privit cu uimire de către toți cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a găsit crezare în ziua aceea.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10-12; II, 1-2)

Fraților, mărturia noastră către voi a găsit crezare. Pentru aceasta ne și rugăm pururea pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și să împlinească, cu putere, toată bunăvoința voastră

spre bunătate și spre orice lucrare a credinței voastre, ca să se preamărească în voi numele Domnului nostru Isus și voi întru El, prin harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Christos. În privința venirii Domnului nostru Isus Christos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă clintiți degeaba cu mintea, nici să vă spăimântați - nici de vreun duh proorocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1-12)

Fraților, în privința venirii Domnului nostru Isus Christos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm să nu vă clintiți degrabă cu mintea, nici să vă spăimântați, nici de vreun duh proorocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit. Să nu vă amăgească nimeni, cu nici un chip; căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiurii, fiul pierzării, potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, sau se cinstește cu închinare, așa încât să se așeze el în templul lui Dumnezeu, dându-se pe sine drept Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte că, pe când eram încă la voi, vă spuneam aceste lucruri? Și acum știți ce-l oprește ca să nu se arate decât la vremea lui. Pentru că taina fărădelegii se și lucrează, până când cel care o împiedică acum va fi dat la o parte. Și atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul Isus îl va ucide, cu suflarea gurii Sale, și-l va nimici cu strălucirea venirii Sale. Iar venirea aceuia va fi prin lucrarea lui Satan, însoțită de tot felul de puteri și de semne și de minuni mincinoase, și de amăgiri nelegiuite, pentru fiii pierzării, fiindcă n-au primit iubirea adevărului, ca ei să se mântuiască. Și de aceea, Dumnezeu le trimite o lucrare de amăgire, ca ei să creadă minciunii, și să cadă sub osândă toți cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 13-17; III, 1-5)

Fraților, datori suntem totdeauna să mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, că v-a ales Dumnezeu dintru început, spre mântuire, întru sfințirea spiritului și întru credința adevărului, la care v-a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Christos. Astfel că, fraților, stați neclintiți și țineți învățăturile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră. Însuși Domnul nostru Isus Christos și Dumnezeu Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi și ne-a dat prin har veșnica mângâiere și bună nădejde, să mângâie inimile voastre și să vă întărească, la tot lucrul și cuvântul bun. În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, ca și cuvântul Domnului să se răspândească și să se preamărească, ca și la voi, și ca să ne izbăvim de oamenii cei nesocotiți și vicleni; căci credința nu este a tuturor; dar credincios este Domnul, Care vă va întări și vă va păzi de cel viclean. Despre voi, încredințați suntem în Domnul, că cele ce vă poruncim voi le faceți și le veți face. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Christos!

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 6-18)

Fraților, vă poruncim, în numele Domnului nostru Isus Christos, să vă feriți de orice frate care umblă fără de rânduială și nu după învățătura pe care ați primit-o de la noi. Că voi înșivă știți cum trebuie să ne urmați; că noi nu am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă și cu trudă am lucrat

noaptea și ziua, ca să nu împovăram pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-aveam putere, ci ca să ne dăm pe noi înșine pildă vouă, spre a ne urma. Că și când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: cine nu vrea să lucreze, acela să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora ca aceștia le poruncim și ne rugăm, în Domnul Isus Christos, ca să muncească în liniște și să-și mănânce pâinea lor. Iar voi, fraților, nu pregețați să faceți ce e bine. Și dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru din epistolă, pe acela să-l însemnați și să nu mai aveți cu el nici un amestec, ca să-i fie rușine. Dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci povățuiți-l ca pe un frate. Și Însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi cu toți! Salutarea cu mâna mea - a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Așa scriu. Harul Domnului nostru Isus Christos cu voi cu toți. Amin!

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 3-10)

Fraților, har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Christos, Cel ce S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din acest veac rău de acum, după voia lui Dumnezeu și a Tatălui nostru, Căruia fie slavă în vecii vecilor. Amin! Mă mir că așa degrabă treceți de la cel ce v-a chemat pe voi, prin harul lui Christos, la altă Evanghelie, care nu este alta, decât că sunt unii care vă tulbură și voiesc să schimbe Evanghelia lui Christos. Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o, să fie anatemă! Precum v-am spus mai înainte, și acum vă spun iarăși: Dacă vă propovăduiește cineva altceva decât ați primit, să fie anatemă! Căci acum caut bunăvoința oamenilor sau pe a lui Dumnezeu? Dacă aș plăcea încă oamenilor, n-aș fi rob al lui Christos.

D U M I N I C A
A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 8 (Ps. 75,11): Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.
Stih, (Ps. 75,1): Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1-7)

Fraților, vă îndemn eu, cel întemnițat pentru Domnul, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, silindu-vă să păziți unitatea Spiritului, întru legătura păcii. Este un singur trup și un singur Spirit, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre; este un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, Care este peste toate și prin toate și întru toți. Iar fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Christos.

Aliluia, 8 (Ps. 94,1): Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu cu bucurie.
Stih, (Ps. 94,2): Să întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-7)

Pavel, apostol al lui Isus Christos, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a lui Isus Christos, nădejdea noastră, lui Timotei, adevărat fiu în credință: Har, milă, pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Christos Isus Domnul nostru. Când am plecat în Macedonia, te-am îndemnat să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe o altă învățătură, nici să ia aminte la basme și la nesfârșite înșirări de neamuri, care aduc mai degrabă certuri decât lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu cea întru credință; iar ținta poruncii este dragostea din inimă curată, din cuget bun și din credință nefățarnică, de la care unii rătăcind s-au întors spre deșartă vorbire, voind să fie învățători ai Legii, dar neînțelegând nici cele ce spun, nici cele pentru care dau adevărire.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8-14)

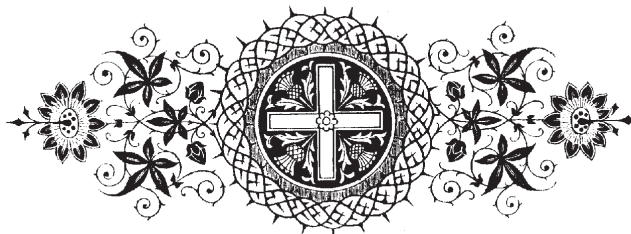
Fraților, noi știm că legea este bună, dacă se folosește cineva de ea potrivit legii; știind aceasta, că legea nu este pusă pentru cel drept, ci pentru cei fără de lege și răzvrățiți, pentru necredincioși și păcătoși, pentru necuvioși și spurcați, pentru ucigașii de tată și ucigașii de mamă, pentru omorătorii de oameni, pentru desfrânați, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru mincinoși, pentru cei care jură strâmb și pentru tot ce stă împotriva învățaturii sănătoase, după Evanghelia măririi fericitului Dumnezeu, cea încredințată mie. Mulțumesc Celui ce m-a întărit, lui Christos Isus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios și m-a pus să-I slujesc, pe mine, care mai înainte huleam, prigoneam și batjocoream.

Totuși am fost miluit, fiindcă-ntru necredință am lucrat din neștiință. Și a prisosit foarte harul Domnului nostru, împreună cu credința și cu dragostea cea întru Christos Isus.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18-20; II, 8-15)

Fiule, Timotei, această poruncă îți încredințez ție, ca, potrivit proorociilor făcute mai înainte asupra ta, să te lupți lupta cea bună, după cuvântul lor, având credință și cuget bun, pe care unii, lepădându-le, au căzut din credință; dintre aceștia sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am dat satanei, ca să se învețe să nu hulească. Vreau deci ca bărbații să se roage în tot locul, ridicând mâini sfinte, fără de mânie și fără șovăire. Asemenea și femeile, în îmbrăcăminte cuviincioasă, făcându-și lor podoabă din sfială și din cuminenie, nu din păr împletit și din aur, sau din mărgăritare, sau din veșminte de mult preț; ci din fapte bune, precum se cuvine unor femei temătoare de Dumnezeu. Femeia să se învețe în liniște, cu toată ascultarea. Nu îngăduiesc femeii nici să învețe pe altul, nici să stăpânească pe bărbat, ci să stea liniștită. Fiindcă Adam a fost zidit întâi, apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit, ci femeia, amăgită fiind, s-a făcut călcătoare de poruncă. Dar ea se va mântui prin naștere de fii, dacă va stăruie cu înțelepciune în credință, în iubire și în sfințenie.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1-13)

Fiule, Timotei, vrednic de crezare este cuvântul: de poște cineva episcopie, bun lucru dorește. Se cuvine dar ca episcopul să fie fără de prihană, bărbat al unei singure femei, veghetor, înțelept, cuviincios, iubitor de străini, destoinic să învețe pe alții, nebețiv, nedeprins să bată, neiubitor de argint, bine chivernisind casa lui, având copii ascultători, cu toată bunăcuviința; că dacă nu știe cineva să-și rânduiască propria lui casă, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu? Episcopul să nu fie de curând botezat, ca nu cumva trufindu-se, să cadă în osânda diavolului. Dar el trebuie să aibă și mărturie bună la cei din afară, ca să nu cadă în ocară și în cursa diavolului. Diaconii, de asemenea, trebuie să fie cucernici, nu vorbind în două feluri, nu dedați la vin mult, nu agonisitori de câștig urât, păstrând taina credinței în cuget curat. Dar și aceștia să fie puși mai întâi la încercare, apoi dacă se dovedesc fără prihană, să fie diaconiți. Femeile (*lor*), deasemenea, să fie cuviincioase, neclevetitoare, cumpătate, credincioase întru toate. Diaconii să fie bărbați ai unei singure femei, să-și chivernisească bine casele și pe copiii lor. Că cei ce se slujesc bine, rang bun dobândesc și mult curaj în credința cea întru Christos Isus.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4-8, 16)

Fiule, Timotei, orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire; căci se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune. Punându-le înaintea

fraților acestea, vei fi bun slujitor al lui Christos Isus, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale bune învățături căreia i-ai urmat; iar de basmele cele lumești și băbești fereș-te-te și deprinde-te cu dreapta credință. Căci deprinderea trupească la puțin folosește dar dreapta credință spre toate este de folos; având făgăduința vieții de acum și a celei ce va să vină ia aminte la tine însuși și la învățatură; stăruie în aceasta, căci, făcând aceasta, și pe tine te vei mântui și pe cei care te ascultă.

S Â M B Ă T A
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8-12)

Fraților, văzând Scriptura dinainte, că Dumnezeu îndreaptă neamurile din credință, dinainte a binevestit lui Avraam: “Că se vor binecuvânta în tine toate neamurile”. Deci cei ce sunt din credință se binecuvântează împreună cu credinciosul Avraam. Căci toți câți sunt din faptele legii sub blestem sunt, căci scris este: “Blestemat este oricine nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă”. Iar cum că, prin Lege, nu se îndreaptă nimeni înaintea lui Dumnezeu este lucru lămurit, deoarece “dreptul din credință va fi viu”. Legea însă nu este din credință, dar cel care va face aceasta va fi viu prin ele.

**DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT**

Prochimen, 1 (Ps. 32,22): Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjduit și noi în Tine.

Stih, (Ps. 32,1): Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 8-19)**

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii! Pentru că roada luminii este în orice bunătațe, dreptate și adevăr, încercând ce este bine plăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei rușine este a le și grăi. Iar tot ce este osândit pe față se descoperă prin lumină, dar tot ceea ce este descoperit lumină este. Pentru aceea zice: “Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Christos”. Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați cu vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Spirit.

Aliluia, 1 (Ps. 17,51): Dumnezeuule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele.

Stih, (Ps. 17,54): Cel ce sporești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1-10)

Fiule, Timotei, pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei tineri ca pe frați. Pe femeile bătrâne îndeamnă-le ca pe niște mame, pe cele tinere ca pe surori, în toată curăția. Pe văduve cinstește-le, dar pe cele cu adevărat văduve. Dacă o văduvă are copii sau nepoți, aceștia să învețe mai întâi să cinstească casa lor și să dea răsplătire părinților, pentru că lucrul acesta este bun și primit înaintea lui Dumnezeu. Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură are nădejdea în Dumnezeu și stăruiește în cereri și în rugăciuni, noaptea și ziua. Iar cea care trăiește în desfătări, deși vie, e moartă. Și aceasta poruncește-le, ca ele să fie fără de prihană. Dacă însă cineva nu poartă grijă de ai săi și mai ales de căsnicii săi, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios. Să fie înscrisă între văduve cea care nu are mai puțin de șaiszeci de ani și a fost femeia unui singur bărbat; dacă are mărturie de fapte bune: dacă a crescut copii, dacă a fost primitoare de străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a venit în ajutorul celor strâmtorați, dacă s-a ținut stăruitor de tot ce este lucru bun.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11-21)

Fiule, Timotei, de văduvele tinere, ferește-te. Că atunci când poftele le îndepărtează de Christos, vor să se mărite. Și își agonisesc osândă, fiindcă și-au călcat credința cea dintâi. Dar în același timp se învață să fie leneșe, cutreierând casele, și nu numai leneșe, ci și guralive și iscoditoare, grăind cele ce nu se cuvin. Vreau deci ca văduvele tinere să

se mărite, să aibă copii, să-și vadă de case, și să nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară. Că unele s-au și abătut, ca să se ducă după Satana. Dacă un credincios sau o credincioasă are în casă văduve, să aibă grija lor, ca Biserica să nu fie împovărată, ci să poată ajuta pe cele cu adevărat văduve. Preoții, care își țin bine dregătoria, să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura. Pentru că Scriptura zice: “Să nu legi gura boului care treieră”, și: “Vrednic este lucrătorul de plata sa”. Pără împotriva preotului să nu primești, decât numai de la doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, ca și ceilalți să aibă teamă. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a lui Isus Christos și a îngerilor aleși ca să păzești acestea fără a lua o hotărâre dinainte, nefăcând nimic cu părtinire.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 22-25; VI, 1-11)

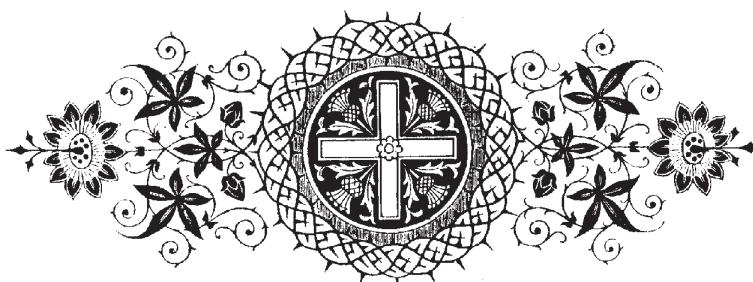
Fiule Timotei, nu-ți pune mâinile degrabă pe nimeni, nici nu te face părtaș la păcatele altora. Păstrează-te curat. De acum nu bea numai apă, ci folosește puțin vin, pentru stomacul tău și pentru deseale tale slăbiciuni. Păcatele unor oameni sunt arătate, mergând înaintea lor la judecată, ale altora însă vin în urma lor. Tot așa și faptele cele bune sunt arătate, și cele ce sunt altfel nu se pot ascunde. Cei ce se găsesc sub jugul robiei să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele și învățătura lui Dumnezeu. Iar cei ce au stăpâni credincioși să nu-i disprețuiască, sub cuvânt că sunt frați; ci mai mult să-i slujească fiindcă primitorii bunei lor slujiri sunt credincioși și iubiți. Acestea învață-i și poruncește-le. Iar de învață cineva altă învățătură și nu se ține de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Isus Christos, și de învățătura cea după dreapta credință, acela este un îngâmfat care nu știe nimic, suferind de boala discuțiilor și a certurilor de cuvinte, din care pornesc: ceartă, pizmă, defăimări, bănuieli viclene, gâlcevile necurmăte ale oamenilor stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavie este un mijloc de câștig. Depărtează-te de unii ca aceștia. Și, în adevăr,

evlavia este mare câștig, dar atunci când ea se îndestulează cu ce are, pentru că noi n-am adus nimic în lume, tot așa cum nici nu putem să scoatem ceva din ea afară; ci având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea vom fi îndestulați. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită și în cursă și în multe pofte nebunești și vătămătoare, ca unele care cufundă pe oameni în ruină și în pierzare. Că iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor, și cei ce au pof-tit-o cu înfocare au rătăcit de la credință și s-au străpuns cu multe dureri. Dar tu, omule, al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 17-21)

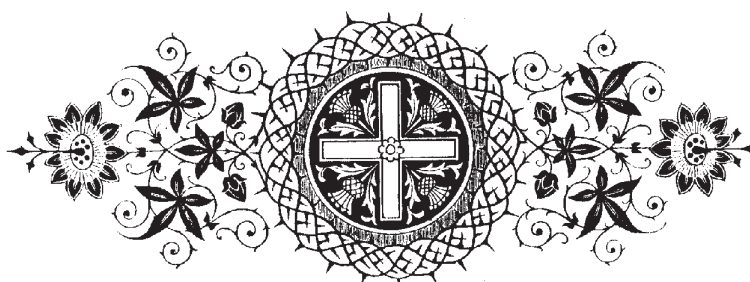
Fiule, Timotei, celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se semețească, nici să-și pună nădejdea în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeu cel viu, Cel Ce ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră. Să facă ce e bine, să se îmbogățească-n fapte bune, să fie darnici, să fie cu inima largă, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobândească cu adevărat viața veșnică. O, Timotei, păzește comoara ce ți s-a încredințat, depărtându-te de vorbirile deșarte și lumești și de împotrivirile științei mincinoase pe care unii, mărturisind-o, au rătăcit de la credință. Harul fie cu tine. Amin.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-2, 8-18)

Pavel, apostolul lui Christos Isus, prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este în Christos Isus, lui Timotei, iubitului fiu: Har, milă, pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Christos Isus, Domnul nostru! Deci, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru El, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea de la Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după harul ce ne-a fost dat în Christos Isus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mântuitorului nostru Isus Christos, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelie. Spre aceasta am fost pus eu propovăduitor și apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu în cine am crezut și sunt încredințat că puternic este să păzească comoara ce mi-a încredințat, până în ziua aceea. Ține dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Christos Isus. Comoara cea bună ce ți s-a încredințat, păzește-o cu ajutorul Spiritului Sfânt, care sălășluiește întru noi. Tu știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel și Ermoghen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însuflețit și de lanțurile mele nu s-a rușinat ci, venind în Roma, cu multă sârguință m-a căutat și m-a găsit. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă la Domnul. Și cât de mult mi-a slujit el în Efes, tu știi prea bine.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ
POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, rodul Spiritului este dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Christos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Spirit, în Spirit să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alți și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei spirituali îndreptați-l pe unul ca acesta cu spiritul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă greutatea slăbiciunilor unii altora și așa veți plini legea lui Christos.

D U M I N I C A
A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 2 (Ps. 117,14): Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire.
Stih, (Ps. 117,18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 10-17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva Domniilor, împotriva Puterilor, împotriva Stăpânirilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduhuri. Pentru aceea luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotrivă în ziua cea rea și, toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați, deci, tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății, și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă Domnul în ziua necazului.

Stih, (Ps.19,10): Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI OPTA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20-26)

Fiule, Timotei, într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste. Deci, de se va curăți cineva pe sine de acestea, va fi vas de cinste, sfințit, de bună trebuință stăpânului, potrivit pentru tot lucrul bun. Fugi de poftele tinereților și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul din inimă curată. Ferește-te de întrebările nebunești, știind că dau prilej de ceartă. Un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți, destoinic, să dea învățătură, îngăduitor, certând cu blândețe pe cei ce stau împotriva, că doar le va da Dumnezeu pocăință spre cunoașterea adevărului, și ei să scape din cursa diavolului, de care sunt prinși, pentru a-i face voia.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI OPTA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 16-17; IV, 1-4)

Fiule, Timotei, toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre deprinderea cea întru dreptate, astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru orice lucru bun. Eu te îndemn, deci, stăruitor în fața lui Dumnezeu și a lui Isus Christos, Care va să judece vii și morții, la arătarea Lui: propovăduiește cuvântul, stăruiește cu timp și fără de timp, muștră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelunga-răbdare și învățătura. Căci va veni o vreme când nu vor mai suferi învățătura sănătoasă, ci - dornici să-și desfăteze auzul - își vor aduna învățători după poftele lor, și își vor întoarce auzul de la adevăr și se vor abate către basme.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9-22)

Fiule, Timotei, străduiește-te să vii curând la mine, că Dimas, iubind veacul de acum, m-a lăsat și s-a dus în Tesalonic, Crescent în Galatia, Tit în Dalmația; numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, căci îmi este de folos în slujire. Pe Tihic l-am trimis la Efes. Când vei veni, adu-mi felonul pe care l-am lăsat în Troada, la Carp, precum și cărțile, mai ales pergamentele. Alexandru arămarul mi-a făcut multe rele; Domnul să-i răsplătească după faptele lui. Păzește-te și tu de el, că s-a împotrivit foarte mult cuvântărilor noastre. La întâia mea apărare nimeni nu mi-a venit într-ajutor, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală! Dar Domnul mi-a stat într-ajutor și m-a întărit, pentru ca prin mine Evanghelia să fie deplin vestită și s-o audă toate neamurile; iar eu am fost izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui în împărăția Sa cerească. Lui fie-I mărirea în vecii vecilor. Amin! Îmbrățișează-i pe Priscila și pe Acvila și casa lui Onisifor. Erast a rămas în Corint; pe Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav. Silește-te să vii mai la începutul iernii. Te îmbrățișează Eubul și Pudențiu și Linos și Claudia și frații toți. Domnul Isus Christos să fie cu spiritul tău! Harul să fie cu voi. Amin!

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 5-14)

Fiule, Tit, pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am rânduit: de este cineva fără prihană, bărbat al unei femei, având fii credincioși,

nu sub învinuire de desfrânare sau neascultători. Fiindcă episcopul trebuie să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, nu îngâmfat, nu mânios, nu dat la băutură, pașnic, nepoftitor de câștig urât, ci iubitor de străini, iubitor de bine, înțelept, drept, cuvios, cumpătat, ținându-se de cuvântul cel credincios al învățaturii, ca să fie destoinic și să îndemne la învățatura cea sănătoasă și să mustre pe cei potrivnici. Pentru că mulți sunt răzvrățiți, grăitori în deșert și înșelători, mai ales cei din tăierea împrejur, cărora trebuie să li se închidă gura ca unora care răzvrătesc case întregi, învățând, pentru câștig urât, cele ce nu se cuvin. Unul dintre ei, chiar un prooroc al lor, a rostit: “Cretanii sunt pururea mincinoși, fiare rele, pânțece leneșe”. Mărturia aceasta este adevărată; pentru care pricină, muștră-i cu asprime, ca să fie sănătoși în credință și să nu dea ascultare basmelor iudaicești și poruncilor unor oameni care se întorc de la adevăr.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 15-16; II, 1-10)

Fiule, Tit, toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s-au întinat lor și mintea și cugetul. Ei mărturisesc că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor Îl tăgăduiesc, urăcioși fiind, nesupuși, și la orice lucru bun, netrebnici. Dar tu grăiește cele ce se cuvin învățaturii sănătoase. Bătrânii să fie treji, cinstiți, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare; bătrânele de asemenea să aibă în înfățișare sfințită cuviință, să fie neclevetitoare, nerobite de vin mult, să învețe de bine, ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească bărbații, să-și iubească copiii, și să fie cumpătate, curate, gospodine, bune, plecate bărbaților lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu. Îndeamnă, de asemenea, pe cei tineri să fie cumpătați. Întru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune, dovedind în învățatură neschimbare, cuviință, cuvânt sănătos și fără prihană, pentru ca cel potrivit să se rușineze, neavând de zis nimic rău despre noi. Slugile să se supună stăpânilor lor, întru toate, ca să fie bine plăcute, neîntorcându-le vorba, să nu ascundă ceva, ci să le arate toată buna credință, ca să facă de cinste întru toate învățatura Mântuitorului nostru Dumnezeu.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 16-23)

Fraților, nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Christos, Tatăl mării, să vă dea vouă spiritul înțelepciunii și al descoperirii, spre deplina Lui cunoaștere. Și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea la care v-a chemat, care este bogăția slavei moștenirii Lui, în cei sfinți, și cât de covârșitoare este mărimea puterii Lui față de noi, după lucrarea puterii tăriei Lui pentru noi, cei ce credem. Pe aceasta Dumnezeu a lucrat-o în Christos, sculându-L din morți și așezându-L de-a dreapta Sa, în ceruri. Mai presus decât toată Începătoria și Stăpânia și Puterea și Domnia și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor. Și toate le-a supus sub picioarelor Lui și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, care este trupul Lui, împlinirea Celui ce plinește toate într-o toți.

**DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT**

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.
Stih, (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

**DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12-18)**

Fraților, mulțumim cu bucurie Tatălui celui ce ne-a învrednicit pe noi să luăm parte la moștenirea sfinților, întru lumină. El ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii Sale, întru Care avem răscumpărarea prin sângele Lui, adică iertarea păcatelor. Acesta este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întâi născut decât toată făptura. Pentru că întru El au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie Tronuri, fie Domnii, fie Începătorii, fie Stăpânii. Toate s-au făcut prin El și pentru El. El este mai înainte decât toate și toate prin El sunt așezate. Și El este capul trupului, al Bisericii; El este începutul, Întâiul Născut din morți, ca să fie El cel dintâi întru toate.

Aliluia, 3 (Ps. 30,1): Spre Tine Doamne, am nădărdit, să nu mă rușinezi în veac.
Stih, (Ps. 30,2): Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mântuiești.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 5-11, 17-19)

Fraților, Moise a fost credincios în toată casa Domnului, ca o slugă, spre mărturia celor ce erau să fie descoperite în viitor, iar Christos a fost credincios ca Fiu peste casa Sa. Și casa Lui suntem noi, numai dacă ținem până la sfârșit, cu neclintire, îndrăzneala mărturisirii și lauda nădejzii noastre. De aceea, precum zice Spiritul Sfânt: “Dacă veți auzi astăzi glasul Lui, nu vă învărtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire în ziua ispitirii din pustie, unde M-au ispitit părinții voștri, ca să Mă încerce, și au văzut faptele Mele, timp de patruzeci de ani. De aceea M-am mâniat pe neamul acesta și am zis: pururea ei rătăcesc cu inima, și căile Mele nu le-au cunoscut, că M-am jurat în mânia Mea: nu vor intra întru odihna Mea!” Și împotriva cui a ținut mânie timp de patruzeci de ani? Oare nu împotriva celor ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în pustie? Și cui S-a jurat că nu vor intra întru odihna Sa, decât numai celor ce au fost neascultători? Vedem dar că n-au putut să intre, din pricina necredinței lor.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1-13)

Fraților, să ne temem ca nu cumva, câtă vreme ni se lasă făgăduința să intrăm în odihna Lui, să pară că a rămas pe urmă cineva dintre voi. Pentru că și nouă ni s-a binevestit ca și altora, dar cuvântul propovăduirii nu le-a fost lor de folos, nefiind unit cu credința la cei care l-au auzit. Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în odihnă, precum s-a zis: “M-am jurat întru mânia Mea: nu vor intra întru odihna Mea”, măcar

că lucrurile erau săvârșite de la întemeierea lumii. Fiindcă despre ziua a șaptea astfel a zis undeva: “Și S-a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile Sale”. Și, în același loc, zice iarăși: “Nu vor intra întru odihna Mea!”. Deci de vreme ce rămâne ca unii să intre în odihnă, iar aceia căroră mai dinainte li s-a binevestit, pentru nesupunerea lor n-au intrat, Dumnezeu hotărăște din nou o zi, astăzi rostind prin gura lui David, după atâta vreme, precum s-a zis mai sus: “Dacă veți auzi glasul Lui, nu învârtoșați inimile voastre”. Că dacă Iosua le-ar fi adus odihnă, Dumnezeu n-ar mai fi vorbit, după aceea, de o altă zi de odihnă. Drept aceea, s-a lăsat altă sărbătoare de odihnă poporului lui Dumnezeu. Pentru că cine a intrat în odihna lui Dumnezeu s-a odihnit și el de lucrurile lui, precum Dumnezeu de la ale Sale. Să ne străduim, deci, ca să intrăm în acea odihnă, ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă a neascultării, căci cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde până la despărțitura sufletului și a spiritului, dintre încheieturi și măduvă, și destoinic este să judece simțirile și cugetările inimii, și nu este nici o făptură ascunsă înaintea Lui, ci toate sunt goale și descoperite pentru ochii Celui în fața Căruia noi vom da socoteală.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11-14; VI, 1-8)

Fraților, despre Melchisedec avem multe de vorbit, și lucruri grele de tâlcuit, de vreme ce v-ați făcut greoi la auzit. Fiindcă voi, care de multă vreme s-ar fi convenit să fiți învățători, aveți iarăși trebuință ca cineva să vă învețe cele dintâi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare. Pentru că oricine se hrănește cu lapte este nepriceput în cuvântul îndreptării, de vreme ce este prunc. Iar hrana tare este pentru cei desăvârșiți, care au prin obișnuință simțurile învățate să deosebească binele și răul. De aceea, lăsând cuvântul de început despre Christos, să ne ridicăm spre ceea ce este desăvârșit, fără să mai punem din nou temelia învățaturii despre pocăința de faptele moarte și despre credința în Dumnezeu, a învățaturii despre botezuri, despre

punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică. Și aceasta vom face-o cu voia lui Dumnezeu. Căci este cu neputință pentru cei ce s-au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtași s-au făcut Spiritului Sfânt, și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, cu neputință este pentru ei, dacă au căzut, să se înnoiască iarăși spre pocăință, fiindcă ei pe seama lor înșiși Îl răstignesc a doua oară, pe Fiul lui Dumnezeu și-L fac de batjocură. Țarina, când absoarbe ploaia ce se coboară adeseori asupra ei și rodește iarba folositoare celor pentru care a fost muncită, primește binecuvântarea de la Dumnezeu; dar dacă aduce spini și ciulini, se face netrebnică și blestemul îi stă aproape, iar la urmă focul o așteaptă.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VII, 1-6)

Fraților, Melchisedec, rege al Salemului, preot al lui Dumnezeu cel Preaînalt, care a întâmpinat pe Avraam, pe când se întorcea de la nimicirea regilor, și l-a binecuvântat, căruia Avraam i-a dat și zeciuială din toate, se tâlcuiește mai întâi: rege al dreptății, apoi și rege al Salemului, adică rege al păcii, fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții ci, asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, el rămâne preot pururea. Vedeți, dar, cât de mare este acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război. Și cei dintre fiii lui Levi, care primesc preoția, au poruncă după lege, ca să ia zeciuială de la popor, adică de la frații lor, măcar că și aceștia au ieșit din coapsele lui Avraam; iar Melchisedec, care nu-și trage neamul din ei, a primit zeciuială de la Avraam, și pe Avraam, care având făgăduințele, l-a binecuvântat.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 18-25)

Fraților, porunca dată întâi se desființează, pentru neputința și nefolosul ei; căci Legea n-a desăvârșit nimic, iar în locul ei își face cale o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu. Ci încă a fost la mijloc și un jurământ, căci pe când aceia s-au făcut preoți fără de jurământ, El S-a făcut cu jurământul Celui ce I-a grăit: “Juratu-S-a Domnul și nu Se va căi: Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec”. Cu aceasta, Isus S-a făcut chezașul unui mai bun testament. Apoi acolo s-a ridicat un șir de preoți, fiindcă moartea îi împiedica să dăinuiască. Aici însă Isus, prin aceea că rămâne în veac, are o preoție veșnică. Pentru aceasta și poate să mântuiască desăvârșit pe cei ce se aproprie, prin El, de Dumnezeu, fiind El pururea viu ca să mijlocească pentru ei.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11-13)

Fraților, aduceți-vă aminte că, odinioară, voi, păgânii cu trupul, numiți “Netăiere-împrejur” de către cei numiți “Tăiere-împrejur”, făcută de mână (*de om*) în trup, erați, în vremea aceea, în afară de Christos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de așezămintele făgăduinței, lipsiți de nădejde și fără de Dumnezeu în lume. Acum însă, fiind în Christos Isus, voi care altă dată erați departe, v-ați apropiat prin sângele lui Christos.

D U M I N I C A A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 4 (Ps. 103, 25): Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih (Ps. 103, 1): Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeuul meu, mări-tu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 4-11)

Fraților, când Christos, Care este viața voastră, Se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru mărire. Drept aceea, omorâți mădulele voastre cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinarea la idoli, pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, în care păcate ați umblat și voi odinioară, pe când trăiați în ele. Acum însă și voi pe toate să le lepădați: mânia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, împreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit, unde nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob ori liber, ci toate și întru toți Christos.

Aliluia, 4 (Ps. 44, 5): Încordează-Ți arcul, propășește și domnește pentru adevăr, blândește și dreptate.

Stih: (Ps. 44, 9): Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 7-13)

Fraților, dacă cel dintâi (*testament*) ar fi fost fără de prihană, nu s-ar mai fi căutat loc pentru al doilea; că Dumnezeu îi mustră și le zice: “Iată vin zile, zice Domnul, când voi face, cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda, testament nou, nu ca testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână ca să-i scot din pământul Egiptului; că ei n-au rămas în testamentul Meu, de aceea și Eu i-am părăsit - zice Domnul. Că acesta e testamentul pe care îl voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: pune-voi legile Mele în cugetul lor și în inima lor le voi scrie, și le voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul său și fiecare pe fratele său, zicând: cunoaște pe Domnul! - căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare al lor; căci voi fi milostiv cu nedreptățile lor și de păcatele lor nu-Mi voi mai aduce aminte”. Și zicând: “Nou”, Domnul a învechit pe cel dintâi. Iar ce se învechește și îmbătrânește aproape este de pieire.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 8-23)

Fraților, prin aceasta Spiritul Sfânt ne lămurește că drumul către Sfânta Sfintelor nu era să fie arătat, câtă vreme cortul întâi mai sta în picioare, care era o pildă pentru timpul de față și însemna că darurile și jertfele ce se aduceau n-aveau putere să desăvârșească cugetul închinătorului. Acestea erau numai legiuiii pământești - despre mâncăruri, despre băuturi, despre felurite spălări - și erau porunci până la vremea

îndreptării. Iar Christos, venind Arhiereu al bunătaților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta; El a intrat o dată pentru totdeauna în Sfânta Sfintelor nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, și a dobândit o veșnică răscumpărare. Căci dacă sângele țăpilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu atât mai mult sângele lui Christos care, prin Spiritul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu? Și pentru aceasta El este Mijlocitorul unui nou testament, ca prin moartea suferită spre răscumpărarea greșelilor de sub întâiul testament cei chemați să ia făgăduința moștenirii veșnice. Căci unde este testament, trebuie neapărat să fie vorba despre moartea celui ce a făcut testamentul. Un testament ajunge temeinic după moarte, fiindcă nu are nici o putere câtă vreme trăiește cel ce l-a făcut. De aceea, nici cel dintâi n-a fost sfințit fără sânge. Într-adevăr, Moise, după ce a rostit față de tot poporul toate poruncile din Lege, luând sângele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit și cartea și pe tot poporul și a zis: “Acesta este sângele testamentului pe care l-a poruncit vouă Dumnezeu”. Și a stropit de asemenea cu sânge cortul și toate vasele pentru slujbă. După Lege, aproape toate se curăță cu sânge, și fără vărsare de sânge nu se dă iertare. Trebuie dar ca închipuirile celor din ceruri să fie curățite prin acestea, iar cele cerești deasemenea, cu jertfe mai bune decât acestea.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 1-18)

Fraților, Legea, având umbra bunurilor viitoare, iar nu chipul lucrurilor, nu poate niciodată - cu aceleași jertfe, aduse neîncetat în fiecare an - să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Altfel n-ar fi încetat oare jertfele aduse, dacă cei ce săvârșesc slujba dumnezeiască, fiind odată curățiți, n-ar mai avea nici o conștiință a păcatelor? Dimpotrivă, prin ele, an de an, se face amintirea păcatelor. Pentru că este cu neputință

ca sângele de tauri și de țapi să înlăture păcatele. Drept aceea, intrând în lume, zice: “Jertfă și prinos n-ai voit, dar mi-ai întocmit trup. Arderi de tot și jertfe pentru păcat nu ți-au plăcut; atunci am zis: iată vin, în sulul cărții scris este despre mine să fac voia Ta, Dumnezeule”. Zicând mai sus că: “Jertfă și prinoase și arderile de tot și jertfele pentru păcat n-ai voit, nici nu Ți-au plăcut”, care se aduc după Lege, atunci a zis: “Iată vin, ca să fac voia Ta, Dumnezeule”. El desființează deci pe cel dintâi ca să statornicească pe al doilea. Întru această voință suntem sfințiți, prin jertfa trupului lui Isus Christos, odată pentru totdeauna. Și orice preot stă și slujește în fiecare zi și aceleași jertfe aduce de multe ori, ca unele care niciodată nu pot să înlăture păcatele. Acesta, dimpotrivă, aducând o singură jertfă pentru păcate, a șezut în vecii vecilor de-a dreapta lui Dumnezeu și așteaptă până ce vrășmașii Lui vor fi puși așternut picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă adusă a adus la veșnică desăvârșire pe cei ce se sfințesc; dar și Spiritul cel Sfânt ne mărturisește aceasta, fiindcă după ce a zis: “Acesta este așezământul pe care îl voi întocmi cu ei, după acele zile - zice Domnul: da-voi legile Mele în inimile lor și le voi scrie în cugetele lor și de fărădelegile lor nu-Mi voi mai aduce aminte”. Dar, unde este iertarea păcatelor nu mai este nici jertfă pentru ele.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (X, 35-39; XI, 1-7)

Fraților, nu lepădați încrederea voastră, care are mare răsplătire. Fiindcă aveți nevoie de răbdare ca, făcând voia lui Dumnezeu, să dobândiți făgăduința. “Căci mai este puțin timp, prea puțin, și Cel ce va să vină va veni și nu va întârzia; iar dreptul din credință va fi viu; și de se va îndoi cineva, nu va binevoi sufletul Meu întru el”. Noi însă nu suntem din cei ce se dau de-o parte spre pieire, ci din cei ce cred spre dobândirea sufletului. Iar credința este încredințarea celor nădăjduite, dovedirea celor nevăzute. Prin ea, cei din vechime au dat buna lor mărturie. Prin credință înțelegem că s-au întemeiat veacurile prin cuvântul lui Dumnezeu, de s-au făcut din nimic cele ce se văd. Prin credință, Abel a

adus lui Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain, pentru care a luat mărturie că este drept, mărturisind Dumnezeu despre darurile lui; și prin credință vorbește și azi, deși a murit. Prin credință Enoh a fost luat de pe pământ ca să nu vadă moartea, și nu s-a mai aflat, pentru că Dumnezeu îl strămutase, căci mai înainte de a-l strămuta el a avut mărturie că a bineplăcut lui Dumnezeu. Fără credință, dar, nu este cu putință să fim plăcuți lui Dumnezeu, că cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că Se face răsplătitor celor care Îl caută. Prin credință, luând Noe înștiințare de la Dumnezeu despre cele ce nu se vedeau încă, a alcătuit cu evlavie o corabie spre mântuirea casei sale; prin credință el a osândit lumea și îndreptării celei din credință s-a făcut moștenitor.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 8-16)

Fraților, prin credință Avraam, când a fost chemat, a ascultat de a ieșit la locul pe care urma să-l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind încotro merge. Prin credință a locuit vremelnice în pământul făgăduinței, ca într-un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe; căci aștepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu. Prin credință și Sara însăși a primit putere să zămislească fiu, deși trecuse de vârsta cuvenită, pentru că ea L-a socotit credincios pe Cel ce făgăduise. Pentru aceea, dintr-un singur om, și acela ca și mort, s-au născut atâția urmași - mulți "ca stelele cerului și ca nisipul cel fără de număr de pe țărmul mării". Toți aceștia au murit în credință, fără să primească făgăduințele, ci văzându-le de departe și iubindu-le cu dor și mărturisind că pe pământ ei sunt străini și călători. Iar cei ce vorbesc unele ca acestea dovedesc că ei își caută lor patrie. Într-adevăr, dacă ar fi avut în minte pe aceea din care ieșiseră, aveau vreme să se întoarcă. Dar acum ei doresc una mai bună, adică pe cea cerească. Pentru aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei ca să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a gătit lor cetate.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1-8)

Fraților, fiți următori ai lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți, și umblați întru iubire, precum și Christos ne-a iubit pe noi și S-a dat pe Sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu, întru miros cu bună mireasmă. Iar desfrâu și orice necurăție și lăcomie de avere nici să se pomenească între voi, cum se cuvine sfinților; nici vorbe de rușine, nici vorbe nebunești, nici glume care nu se cuvin, ci mai degrabă mulțumire. Căci aceasta s-o știți bine, că nici un desfrânat sau necurat, sau lacom de avere, care este un închinător la idoli, nu are moștenire în împărăția lui Christos și a lui Dumnezeu. Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte deșarte, că pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Deci să nu vă faceți părtași cu ei. Altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii!

D U M I N I C A A TREIZECEA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 5 (Ps. 11,7): Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: (Ps. 8,1): Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 12-16)

Fraților, îmbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum și Christos v-a iertat vouă, așa să iertați și voi. Iar peste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Christos, întru care ați fost chemați ca să fiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre; și fiți mulțumitori. Cuvântul lui Christos să locuiască întru voi cu bogăție. Învățați-vă și povățuiți-vă între voi cu toată înțelepciunea. Cântați în inimile voastre lui Dumnezeu, mulțumindu-I în psalmi, în laude și în cântări spirituale.

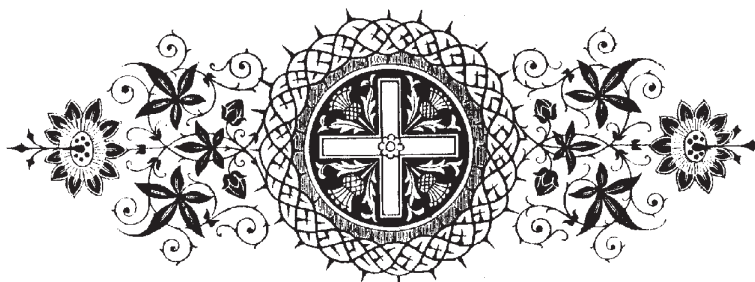
Aliluia, 5 (Ps. 88,1): Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

Stih: (Ps. 88,2): Că ai zis: “Mila pe veci se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău”.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 17-31)

Fraților, prin credință, Avraam, când a fost încercat, a adus pe Isaac (*jertfă*). Cel ce primise făgăduințele aducea jertfă pe fiul său unul născut! Către el grăise Dumnezeu: “Că în Isaac ți se va chema ție urmaș”. Dar Avraam a socotit că Dumnezeu este puternic să-l învieze și din morți; drept aceea l-a dobândit înapoi ca un fel de pildă (*a învierii*) Lui. Prin credință despre cele viitoare a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Esau. Prin credință Iacov, când a fost să moară, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și s-a închinat, rezemându-se pe vârful toiagului său. Prin credință Iosif, la sfârșitul vieții, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israel și a dat porunci cu privire la oasele sale. Prin credință, când s-a născut Moise, a fost ascuns de părinții lui trei luni, căci l-au văzut prunc frumos și nu s-au temut de porunca regelui. Prin credință, Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă dulceața cea trecătoare a păcatului, socotind că batjocorirea pentru Christos este mai mare bogăție decât comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Prin credință a părăsit Egiptul, fără să se teamă de urgia regelui, căci a rămas neclintit ca cel ce vede pe Cel nevăzut. Prin credință a rânduit Paștile și stropirea cu sânge, ca îngerul nimicitor să nu se atingă de cei întâi-născuți ai lor. Prin credință au trecut israeliții Marea Roșie, ca pe uscat, pe care egiptenii, încercând și ei s-o treacă, s-au înecat. Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjurare șapte zile. Prin credință, Rahav, desfrânata, fiindcă cu pace primise iscoadele, n-a pierit împreună cu cei neascultători.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTAMÂNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 25-29)

Fraţilor, luaţi seama să nu vă lepădaţi de Cel Care vorbeşte. Că dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pământ, cu atât mai mult noi - îndepărtându-ne de Cel ce ne grăieşte din ceruri - al Căruia glas, odinioară, a zguduit pământul, iar acum, vorbind, a făgăduit: “Încă o dată voi clătina nu numai pământul, ci şi cerul”. Iar prin aceea că zice: “Încă o dată”, arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămână cele neclintite. De aceea, fiindcă primim o împărăţie neclintită, să fim mulţumitori, şi aşa să-I aducem închinare plăcută, cu evlavie şi cu sfială. Căci “Dumnezeul nostru este şi foc mistuitor”.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 1-18)

Iacov, servul lui Dumnezeu şi al Domnului Isus Christos, celor douăsprezece seminţii care sunt împrăştiate, salutare. Mare bucurie să socotiţi, fraţii mei, când cădeţi în diferite ispite, ştiind că încercarea credinţei voastre lucrează răbdare; iar răbdarea să-şi aibă lucrul ei desăvârşit, ca să fiţi desăvârşiţi şi întregi, nelipsiţi fiind de nimic. Şi de este cineva din voi lipsit de înţelepciune, să o ceară de la Dumnezeu, Cel ce dă tuturor fără deosebire şi fără înfruntare; şi i se va da. Să ceară însă cu credinţă, fără să aibă nici o îndoială, pentru că cine se îndoieşte este asemenea valului mării, mişcat de vânt şi aruncat înapoi şi încolo. Să nu gândească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu. Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale. Iar fratele cel smerit să se laude întru

înălțimea sa, și cel bogat într-o smerenie sa, pentru că va trece ca floarea ierbii. Căci a răsărit soarele arzător și a uscat iarba și floarea ei a pierit; tot așa se va veșteji și bogatul în alergăturile sale. Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El. Nimeni să nu zică atunci când este ispitit: de la Dumnezeu sunt ispitit, pentru că El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit când este tras și momit de însăși pofta sa. Apoi pofta, zămislind, naște păcat, iar păcatul, odată săvârșit, aduce moarte. Nu vă înșelați, frații mei prea iubiți. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor, la Care nu este schimbare sau umbră de mutare. După voia Sa ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim începătură fapturilor Lui.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 19-27)

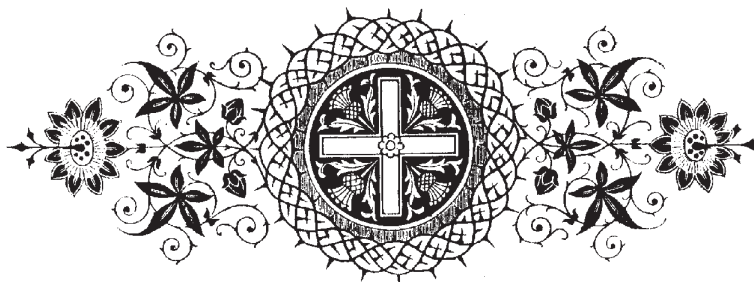
Fraților, orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, încet la mânie. Căci mânia omului nu lucrează în dreptatea lui Dumnezeu. Pentru aceea, lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, primiți cu blândețe cuvântul sădit în voi, care poate să mântuiască sufletele voastre. Dar faceți-vă împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători ai lui, amăgindu-vă pe voi înșivă. Că dacă cineva este ascultător al cuvântului, iar nu și împlinitor, el seamănă cu omul care privește în oglindă fața firii sale; s-a privit pe sine și s-a adus și îndată a uitat ce fel era. Cine s-a uitat, însă, de aproape în legea cea desăvârșită a libertății și a stăruit în ea, făcându-se împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în lucrarea sa. Dacă cineva socotește că e cucernic, dar nu își ține limba în frâu, ci își amăgește inima; cucernicia acestuia este zadarnică. Cucernicia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl, aceasta este: să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim pe noi fără de pată din partea lumii.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(II, 1-13)

Fraților, nu căutați la fața omului să aveți credință în Domnul nostru Isus Christos, Domnul mării. Că dacă va intra în adunarea voastră un om cu inele de aur în degete, în haină strălucită, și va intra și un sărac, în haină murdară, iar voi puneți ochii pe cel care poartă haină strălucită și-i ziceți: tu șezi bine aici, pe când săracului îi ziceți: tu stai acolo, în picioare, sau șezi: șezi jos, la picioarele mele, n-ați făcut voi, oare, în gândul vostru, deosebire între unul și altul și nu v-ați făcut judecători cu gânduri viclene? Ascultați, iubiții mei frați: Oare nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sunt săraci în ochii lumii, dar bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a făgăduit-o El celor ce Îl iubesc? Iar voi ați necinstit pe cel sărac! Oare nu bogații vă asupresc pe voi și nu ei vă târăsc la judecăți? Nu sunt ei cei ce hulesc numele cel bun întru care ați fost chemați? Dacă, într-adevăr, împliniți legea împărătească, potrivit Scripturii: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, bine faceți; iar de căutați la fața omului, face-ți păcat și legea vă osândește ca pe niște călcători de lege. Pentru că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile. Că Cel ce a zis: “Să nu săvârșești adulter” a zis și: “Să nu ucizi”. Și dacă nu săvârșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege. Așa să vorbiți și așa să lucrați, ca unii care veți fi judecați prin legea libertății. Căci judecata este fără milă pentru cel care n-a făcut milă. Și mila biruiește în fața judecăți.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-6)

Pavel, apostol al lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru, sfinților și credincioșilor frați întru Christos, care sunt în Colose: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul nostru Isus Christos. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Isus Christos, rugându-ne totdeauna pentru voi, căci am auzit despre credința voastră în Christos Isus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții, pentru nădejdea cea pregătită vouă în ceruri, de care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei care, ajungând la voi, precum în toată lumea aduce roadă și sporește întocmai ca la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut întru adevăr harul lui Dumnezeu.

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

Prochimen, 6 (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih: (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu, ia aminte!

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 15-17)

Fraților, vrednic de credință și de toată primirea e cuvântul că Isus Christos a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Isus Christos să arate mai înainte întâi în mine toată îndelunga Sa răbdare, ca pildă celor ce vor crede în El, spre viața veșnică. Iar Împăratului veacurilor, Celui nestricăcios, nevăzutului, singurului Dumnezeu fie cinste și mărire în vecii vecilor. Amin!

Aliluia, 6 (Ps. 90,1): Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

Stih: (Ps. 90,2): Va zice Domnului: “Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu și voi nădăjdui spre Dânsul”.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(II, 14-26)

Fraților, ce folos dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mântuiască? Dacă un frate sau o soră sunt goi, lipsiți de hrana cea de toate zilele, și cineva dintre voi le-ar zice: mergeți în pace! Încălziți-vă și vă săturați, dar nu le dați cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul? Așa și cu credința: dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși. Dar va zice cineva: tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta, din faptele mele, credința mea. Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; dar și demonii cred și se cutremură. Dar vrei tu însă să înțelegi, omule nesocotit, că credința fără fapte este moartă? Avraam, părintele nostru, oare nu din fapte s-a îndreptat, când a pus pe Isaac, fiul său, pe jertfelnic? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și din fapte credința s-a desăvârșit? Și s-a împlinit Scriptura care zice: “Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s-a socotit lui ca dreptate” și “a fost numit prieten al lui Dumnezeu”. Vedeți dar că prin fapte este îndreptat omul; iar nu numai din credință. La fel și Rahav, desfrânata, oare nu din fapte s-a îndreptat când a primit pe trimiși și i-a scos afară, pe altă cale? Căci precum trupul fără de suflet mort este, astfel și credința fără de fapte moartă este.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(III, 1-10)

Fraților, nu vă faceți voi mulți învățători, știind că *(noi, învățătorii)* mai mare osândă vom lua. Pentru că toți greșim în multe chipuri; dacă nu greșește cineva în cuvânt, acela este bărbat desăvârșit, în

stare să înfrâneze și tot trupul. Dar dacă noi punem în gura cailor frâul, ca să ni-i supunem, ducem după noi și trupul lor întreg. Iată și corăbiile, deși sunt atât de mari și împinse de vânturi aprige, sunt totuși purtate de o cârmă foarte mică încotro hotărăște voința cârmaciului. Așa și limba: mic mădular este, dar cu mari lucruri se fălește! Foc este și limba, lume a fărădelegii! Limba își are locul ei între mădularele noastre, dar spurcă tot trupul și aruncă în foc drumul vieții, după ce aprinsă a fost ea de flăcările gheenei. Pentru că orice fel de fiare și de păsări, de târătoare și de vietăți din mare se domolește și s-a domolit de firea omenească, dar limba nimeni dintre oameni nu poate s-o domolească! Ea este un rău fără astâmpăr; ea este plină de venin aducător de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu și Tatăl, și cu ea blestămăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie așa.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(III, 11-18; IV, 1-6)

Fraților, oare izvorul aruncă din aceeași vână și apa dulce și apa cea amară? Nu cumva poate smochinul, fraților, să facă măline sau vița de vie să facă smochine? Tot așa izvorul sărat nu poate să dea apă dulce. Cine este, între voi, înțelept și priceput? Să arate, din buna-i purtare, faptele lui în blândețea înțelepciunii. Iar dacă aveți râvnire amară și ură în inimile voastre, nu vă lăudați nici nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, trupească, demonică. Deci, unde este pizmă și ură, acolo este neorânduială și orice lucru rău. Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică. Și roada dreptății se seamănă întru pace de cei ce lucrează pacea. De unde vin războaiele și de unde certurile dintre voi? Oare nu de aici: din poftele voastre care se luptă în mădularele voastre? Pofțiți și nu aveți; ucideți și pizmuiți și nu puteți să dobândiți ce doriți; vă certăți și vă războiți și nu aveți, pentru că nu cereți. Cereți și nu primiți, pentru că

cereți rău, ca voi să risipiți în plăceri. Preadesfrânaților! Nu știți, oare, că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Așadar, cel ce vrea să fie prieten cu lumea l se face vrășmaș lui Dumnezeu. Sau vi se pare că Scriptura grăiește în deșert? Spre invidie tinde spiritul pe care El l-a sălășluit întru? Nu, ci dă mai mare har. Pentru aceea zice: “Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, dar celor smeriți le dă har”.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE: (IV, 7-17; V, 1-9)

Fraților, supuneți-vă lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici. Pătrundeți-vă de durere. Întristați-vă și vă jeliți. Râsul întoar-că-se în plâns și bucuria voastră în întristare. Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța. Nu vă vorbiți de rău unul pe altul, fraților. Cel ce vorbește de rău pe frate ori judecă pe fratele său, vorbește de rău legea și judecă legea; iar dacă judeci legea nu ești împlinitor al legii, ci judecător. Unul este Dătătorul legii și Judecătorul: cel ce poate să mântuiască și să piardă. Iar tu cine ești, care judeci pe aproapele? Veniți acum cei care ziceți: astăzi sau mâine vom merge în cutare cetate, vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga, voi, care nu știți ce se va întâmpla mâine, că ce este viața voastră? Abur sunteți, care se arată o clipă, apoi piere. În loc ca voi să ziceți: dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea. Și acum vă lăudați în mândria voastră. Orice laudă de acest fel este rea. Drept aceea, cine știe să facă ce e bine și nu face păcat are. Veniți acum, voi, bogaților, plângeți și vă tânguți de necazurile care vor să vină asupra voastră. Bogăția a putrezit și hainele voastre le-au mâncat moliile. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi mărturie asupra voastră și ca focul va mistui trupurile voastre; ați strâns comori în vremea din urmă. Dar, iată, plata lucrătorilor care au secerat țarinile voastre, pe care voi ați oprit-o, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot. V-ați desfătat

pe pământ și v-ați dezmierdat; hrănit-ați inimile voastre în ziua înjunghierii. Osândit-ați, omorât-ați pe cel drept; el nu vi se împotrivesțe. Drept aceea, fiți îndelung-răbădători, fraților, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, înde-lung-răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți dar și voi îndelung-răbădători, întăriți inimile voastre, că venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți judecați; iată, Judecătorul stă înaintea ușilor.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(I, 1-25; II, 1-10)

Petru, apostol al lui Isus Christos, către cei care trăiesc împreună printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia, aleși după cea mai dinainte știință a lui Dumnezeu-Tatăl, întru sfințirea Spiritului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Isus Christos: Har vouă și pacea să se înmulțească! Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Christos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Isus Christos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire, gata să se dea pe față în vremea de apoi. Întru aceasta vă bucurați, măcar că acum ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite pentru puțină vreme, pentru credința voastră încercată, mult mai de preț decât aurul cel pieritor, dar curățit prin foc, să fie găsită spre laudă și spre mărire și spre cinste, la arătarea lui Isus Christos. Pe El, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; întru El deși acum nu-L vedeți voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preamărită, dobândind răsplata credinței voastre, mântuirea sufletelor. Această mântuire au căutat-o cu stăruință și au cercetat-o cu de-amănuntul proorocii care au proorocit despre harul ce avea să vină la voi. Cercetând în care și în ce fel de vreme le arăta Spiritul lui Christos, Care era întru ei, despre patimile lui Christos și despre măririle cele de după ele. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi slujeau ei aceste lucruri, care acum vi s-au vestit

prin cei ce întru Spiritul Sfânt trimis din cer, v-au propovăduit Evanghelia, spre care și îngerii doreau să privească. Pentru aceea, încingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, nădăjduiți desăvârșit în harul care vi se va da vouă la arătarea lui Isus Christos. Ca fii ascultători, nu vă potriviți poftelor de mai înainte, din vremea neștiinței voastre, ci după Sfântul, Care v-a chemat pe voi, fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții. Că scris este: “Fiți sfinți, pentru că Eu sunt Sfânt”. Și dacă chemați Tată, pe Cel ce judecă cu nepărtinire, după lucrul fiecăruia, petreceți în frică zilele vremelnice voastre, știind că nu cu lucruri stricacioase, cu argint sau aur ați fost răscumpărați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți, ci cu scumpul sânge al lui Christos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit, Care a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii, dar Care S-a arătat, în anii cei mai de pe urmă, pentru voi. Cei ce prin El ați crezut în Dumnezeu, Care L-a înviat pe El din morți și I-a dat lui mărire, ca să vă fie credința și nădejdea voastră în Dumnezeu. Curățindu-vă sufletele prin ascultare de adevăr, spre nefățarnică iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul din toată inima, cu toată stăruința, fiind născuți din nou nu din sămânță stricacioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu cel viu și care rămâne în veac. Pentru că tot trupul este ca iarba și toată mărirea lui ca floarea ierbii: uscatu-s-a iarba și floarea a căzut, iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul care vi s-a binevestit. Deci, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul, și fățarniciile, și pizmele, și toate clevețirile, ca niște prunci de curând născuți să doriți laptele cel spiritual și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mântuire, de vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, Piatra cea vie, de oameni într-adevăr neluată în seamă, dar la Dumnezeu aleasă și de mare preț; și voi înșivă, ca pietre vii, zidiți-vă drept casă spirituală, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale, bineplăcute lui Dumnezeu, prin Isus Christos; pentru că scris este în Scriptură: “Iată, pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina”. Pentru voi, deci, care credeți, (*Piatra*) este de mare preț; iar pentru cei ce nu cred, Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului, și piatră de poticnire și stâncă de sminteală de care se poticnesc, fiindcă n-au dat ascultare cuvântului, spre care au și fost puși. Iar voi sunteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiți în lume bunătățile Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată, voi care odinioară nu erați popor, iar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi care odinioară n-aveați parte de milă, iar acum sunteți miluiți.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 14-23)

Fraților, vă rugăm dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbădători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, că aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Christos Isus, pentru voi. Spiritul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați; țineți ce este bine; feriți-vă de orice înfățișare a răului. Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit și întreg spiritul vostru, și sufletul, și trupul să se păzească, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Isus Christos.

**DUMINICA
A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT**

Prochimen, 7 (Ps. 28,11): Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Stih: (Ps.28,1): Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9-15)**

Fiule, Timotei, vrednic de credință este acest cuvânt și vrednic de toată primirea, fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și suntem ocărăți și ne luptăm, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, Care este Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor. Acestea să le poruncești și să-i înveți. Nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu spiritul, cu credința, cu curăția. Până voi veni eu ia aminte la citit, la îndemnat, la învățatură. Nu fi nepăsător față de harul care este întru tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor preoțimii. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie vădită tuturor.

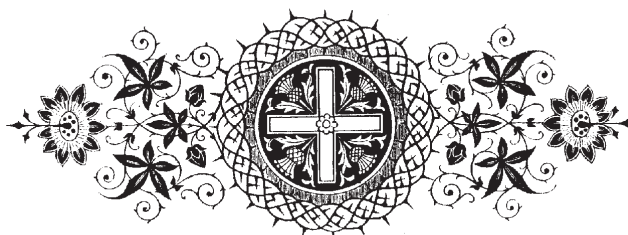
Aliluia, 2 (Ps.91,1): Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte.

Stih: (Ps.91,2): A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(II, 21-25; III, 1-9)

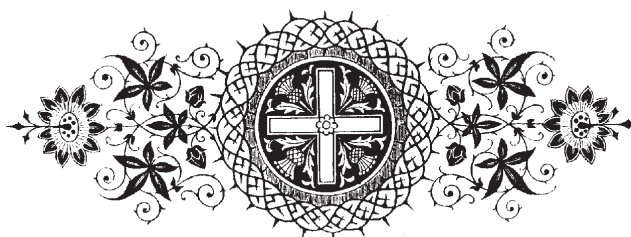
Iubiților, Christos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă ca să pășiți pe urmele Lui, Care n-a săvârșit nici un păcat, nici s-a aflat vicleșug în gura Lui și Care, ocărât fiind, nu răspundea cu ocară; suferind, nu amenința, ci Se lăsa în știrea Celui ce judecă cu dreptate. El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății, cu a Cărui rană v-ați vindecat. Căci erați ca niște oi rătăcite, dar v-ați întors acum la Păstorul și Păzitorul sufletelor voastre. Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, așa încât, chiar dacă sunt unii care nu se pleacă cuvântului, să fie câștigați fără propovăduire, prin purtarea femeilor lor, văzând de aproape viața voastră curată și plină de sfială. Podoaba voastră să nu fie cea din afară: împletirea părului, podoabele de aur și îmbrăcarea hainelor scumpe, ci să fie omul cel tainic al inimii, întru nestricăcioasa podoabă a spiritului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Că așa se împodobeau odinioară și sfintele femei care sperau în Dumnezeu, supunându-se bărbaților lor, precum Sara asculta pe Avraam și-l numea pe el domn, ale cărei fiice sunteți dacă faceți ce e bine și nu vă temeți de nimic. Voi, bărbaților, de asemenea trăiți înțelepțește cu femeile voastre, ca fiind făpturi mai slabe, și faceți-le parte de cinste ca unora care, împreună cu voi, sunt moștenitoare ale harului vieții, așa încât rugăciunile voastre să nu fie împiedicate. În sfârșit, fiți toți într-un gând, împreună-pătimitori, iubitori de frați, milostivi, smeriți. Nu răsplătiți răul cu rău sau ocară cu ocară ci, dimpotrivă, binecuvântați, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(III, 10-22)

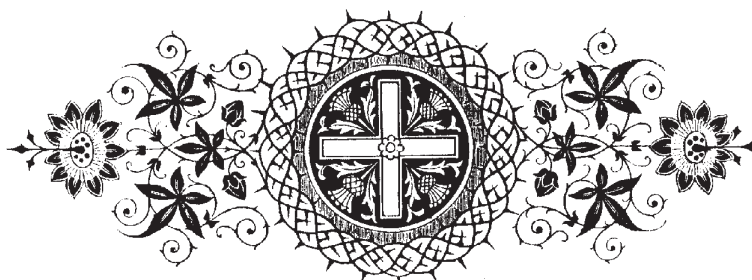
Iubiților, cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune să-și oprească limba de la rău și buzele sale să nu vorbească vicleșug; să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s-o urmeze; căci ochii Domnului sunt peste cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunile lor, iar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele. Și cine vă va face vouă rău dacă sunteți plini de râvnă pentru bine? Dar de veți și pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de frica lor să nu vă temeți, nici să vă tulburați. Ci pe Domnul, pe Christos, să-L sfințiți în inimile voastre și să fiți gata totdeauna să răspundeți oricui vă va cere socoteală despre speranța voastră, dar cu blândețe și cu frică, având cuget curat ca, tocmai în ceea ce sunteți defăimați, să iasă de rușine cei ce vorbesc de rău purtarea voastră cea bună întru Christos. Că e mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să pătimiți făcând cele bune, decât făcând cele rele. Pentru că și Christos a suferit o dată moartea pentru păcatele noastre, El, Cel drept, pentru cei nedreپți, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu spiritul, cu care S-a coborât și a propovăduit și spiritelor ținute în închisoare, care fuseseră neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corabia în care puține suflete, adică opt, s-au mântuit prin apă. Iar această mântuire prin apă închipuia botezul, care vă mântuiește astăzi și pe voi, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca deschidere a cugetului bun către Dumnezeu, prin învierea lui Isus Christos, Care, după ce S-a suit la cer, este de-a dreapta lui Dumnezeu și I se supun Lui îngerii și stăpâniile, și puterile.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(IV, 1-11)

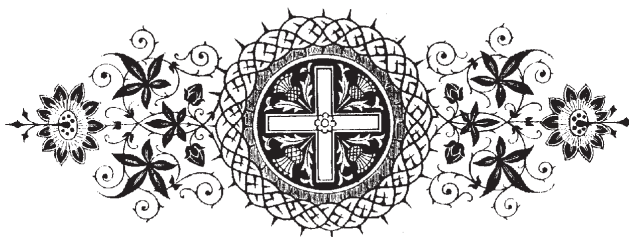
Iubiților, fiindcă Christos a pătimit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gândul acesta că cine a suferit cu trupul a isprăvit cu păcatul, ca să nu mai trăiască timpul ce mai are de trăit în trup după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu. Destul este că, în vremurile trecute, ați făcut cu desăvârșire voia neamurilor, umblând în desfrânări, în pofte și beții, în ospete fără măsură, în petreceri cu vin mult și neiertate slujiri idolești. De aceea ei se miră că voi nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a desfrâului și vă hulesc. Ei își vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții. Că spre aceasta s-a binevestit și morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să vieze, după Dumnezeu cu spiritul. Iar sfârșitul tuturor s-a apropiat; fiți dar cu mintea întreagă și privegheați în rugăciuni. Dar mai presus de toate țineți din răspuseri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea acoperă mulțime de păcate. Fiți între voi iubitori de străini, fără de cântire. După darul pe care l-a primit fiecare, slujiți unii altora, ca niște buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu. Dacă vorbește cineva, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate Dumnezeu să se preamărească prin Isus Christos, Căruia Îi este mărirea și stăpânirea în vecii vecilor. Amin!

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(IV, 12-19; V, 1-5)

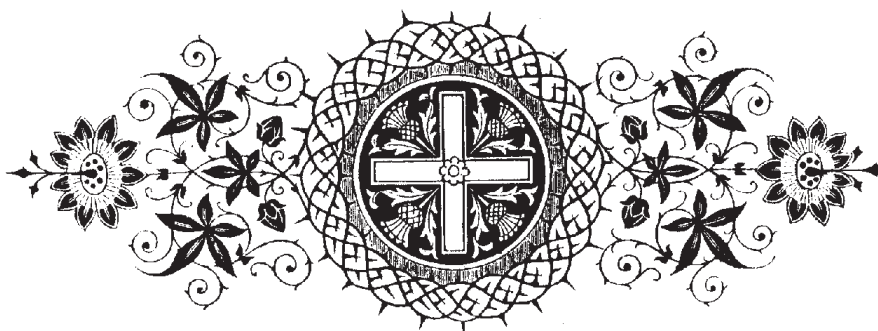
Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi, spre ispitire, ca și cum vi s-ar întâmpla ceva străin ci, întrucât sunteți părtași la suferințele lui Christos, bucurați-vă, pentru ca și la arătarea măririi Lui să vă bucurați cu bucurie mare. De sunteți ocărăți pentru numele lui Christos, fericiți sunteți, căci Spiritul gloriei și al lui Dumnezeu Se odihnește peste voi; de către unii El se hulește, iar de voi se preamărește. Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca râvnitor de lucruri străine. Iar de suferă ca și creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu pentru numele acesta. Căci vremea este ca să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; și dacă începe întâi de la noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și dacă dreptul abia se mântuiește, ce va fi cu cel necredincios și păcătos? Pentru aceea și cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, săvârșind fapte bune. Pe preoții cei dintre voi îi rog, ca unul ce sunt împreună-preot și martor al patimilor lui Christos și părtaș al măririi ce va să se descopere: păstoriți turma lui Dumnezeu, dată în paza voastră, cercetând-o nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci din dragoste; nu ca și cum ați fi stăpâni peste Biserici, ci pilde făcându-vă turmei. Iar când Se va arăta Mai-Marele Păstor, veți lua cununa cea neveștejită a măririi. Tot așa și voi, fiilor spirituali, supuneți-vă preoților; și toți, unii față de alții, îmbrăcați-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 1-10)

Simon-Petru, slujitor și apostol al lui Isus Christos, celor ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Isus Christos au dobândit o credință de același preț cu a noastră: Har vouă și pacea să se înmulțească întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru. Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și spre bună cucernicie, făcându-ne să cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin gloria Sa și prin puterea Sa, prin care El ne-a hărăzit mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi, scăpând de stricăciunea poftelor celei din lume. Pentru aceasta puneți și din partea voastră toată sârguința și adăugați la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună cunoștința, la cunoștință: înfrânarea; la înfrânare: răbdarea; la răbdare: evlavie; la evlavie: iubirea frățească, iar la iubirea frățească: dragostea. Că dacă aceste lucruri sunt în voi și tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici fără roade în cunoașterea Domnului nostru Isus Christos. Iar cel ce nu are acestea este slab văzător și orb și a uitat de curățirea păcatelor lui de demult. De aceea, fraților, străduiți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcând acestea, nu veți greși niciodată.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11-19)

Fiule, Timotei, vrednic de crezare este cuvântul: dacă am murit împreună cu Christos, vom învia împreună cu El. Dacă rămânem întru El, vom și împărăți împreună cu El; de-L vom tăgădui, și El ne va tăgădui pe noi. Dacă nu-i suntem credincioși, El rămâne credincios, căci nu poate să Se tăgăduiască pe Sine însuși. Amintește-le acestea și îndeamnă stăruitor înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe cuvinte, ceea ce la nimic nu folosește, decât la pierzarea ascultătorilor. Străduiește-te să te arăți încercat înaintea lui Dumnezeu, lucrător cu față curată, drept învățând cuvântul adevărului. Iar de deșartele vorbiri lumești ferește-te, că ele vor spori nelegiuirea tot mai mult. Cuvântul lor va da roade ca o cangrenă. Dintre ei sunt Imeneu și Filet, care au rătăcit de la adevăr, zicând că învierea s-a petrecut, și răstoarnă credința unora, dar temelia cea tare a lui Dumnezeu stă neclintită, având pecetea aceasta: cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi; și să se depărteze de la nedreptate oricine cheamă numele Domnului.

PERIOADA TRIODULUI

D U M I N I C A A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT A VAMEȘULUI ȘI FARISEULUI

Troparul Învierii: al glasului.

Condac, 4: Să fugim de vorba cea făloasă a fariseului * și să deprindem înălțimea vorbelor umilite ale vameșului, * cu pocăință strigând: * Mântuitorul lumii, îndură-te de servii tăi.

Prochimen, 8 (Ps. 75,11): Domnului, Dumnezeului vostru faceț-I făgăduințe și pliniți-le.

Stih (Ps. 75,1): Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, mare este numele Lui în Israel.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 10-15)

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință, în credință, în îndelungă-răbdare, în dragoste, în stăruință, în prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Litra; câte prigoniri am răbdat! Și din toate m-a mântuit Domnul. Și toți care voiesc să trăiască cucernic în Christos vor fi prigoniți. Iar oamenii răi și amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine le-ai învățat, și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea întru Christos Isus.

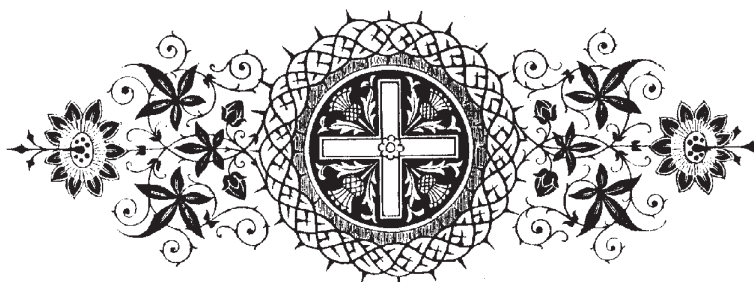
Aliluia, 8 (Ps. 94,1): Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Stih (Ps. 94,2): Să întâmpinăm fața Lui întru laude și psalmi de bucurie să-I strigăm Lui.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 20-21; II, 1-9)

Iubiților, mai înainte de toate, trebuie să știți că nici o proorocie a Scripturii nu se tâlcuiește după socotința fiecăruia; pentru că niciodată proorocia nu s-a făcut din voia omului, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit, purtați fiind de Spiritul Sfânt. Dar au fost în popor și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și, tăgăduind chiar pe Stăpânul care i-a răscumpărat, își vor aduce lor o grabnică pierire; și mulți se vor lua după învățăturile lor rătăcite și, din pricina lor, calea adevărului va fi hulită; și din poftă de avere și cu cuvinte amăgitoare ei vă vor înșela pe voi. Dar osânda lor, de mult pregătită, nu întârzie și pierzarea lor nu doarme. Că dacă Dumnezeu n-a cruțat pe îngerii care au păcătuțit ci, legându-i cu legăturile întunericeului în iad, i-a dat să fie păziți spre judecată; și dacă n-a cruțat lumea veche, ci a păstrat numai pe Noe, ca al optulea propovăduitor al dreptății, atunci când a adus potopul peste cei fără de credință, și dacă cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le la nimicire, le-a prefăcut în cenușă, dându-le ca o pildă nelegiuitorilor din viitor; și dacă pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea în desfrânare a celor nelegiuitori, l-a mântuit, pentru că dreptul acesta, locuind între ei, prin ce vedea și auzea zi de zi, chinuia sufletul său cel drept, din pricina faptelor lor nelegiuite; Domnul poate să scape din ispite pe cei credincioși, iar pe cei nedrepti să-i păstreze ca să fie pedepsiți în ziua judecății.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(II, 9-22)

Iubiților, Domnul poate să scape din ispite pe cei credincioși, iar pe cei nedrepti să-i păstreze ca să fie pedepsiți în ziua judecății; și mai vărtos pe cei ce umblă după îmboldirile cărnii, în pofte spurcate și disprețuiesc domnia cerească. Îndrăzneți, îngâmfați, ei nu se cutremură să hulească măririle (*din cer*); pe când îngerii, deși sunt mai mari în tărie și în putere, nu aduc în fața Domnului judecată defăimătoare împotriva lor. Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, din fire făcute să fie prinse și nimicite, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri în stricăciunea lor; ei înșiși fiind nedrepti își vor lua plata nedreptății, socotind o plăcere desfătarea de fiecare zi; ei sunt pete și ocară, făcându-și plăcere, în rătăcirile lor, să se ospăteze cu voi la mesele voastre; având ochii plini de pofta desfrânării și fiind nesățioși de păcat, ci amăgesc sufletele cele nestatornice; inima lor e deprinsă la lăcomie și sunt fiii blestemului; părăsind calea cea dreaptă au rătăcit și au apucat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății, dar a primit mustrare pentru călcarea lui de lege; căci dobitocul fără grai, pe care era călare, grăind cu glas omenesc, a oprit nebunia proorocului. Aceștia sunt izvoare fără de apă și nori purtați de furtună, cărora li se păstrează în veac întunericul cel nepătruns, căci rostind vorbe trufașe și deșarte, ei momesc întru poftele trupului, în desfrânări, pe cei care de abia au scăpat de cei ce viețuiesc în rătăcire. Ei le făgăduiesc libertate fiind ei înșiși robi stricăciunii, fiindcă ceea ce te biruiește, aceea te și stăpânește. Că dacă, după ce au scăpat de întinările lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, iarăși se încurcă în acestea și sunt învinși; li s-au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi. Căci mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă dată lor. Cu ei s-a întâmplat adevărul din zicală: câinele se întoarce la vărsătura lui și porcul la noroiul mocirlei lui.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

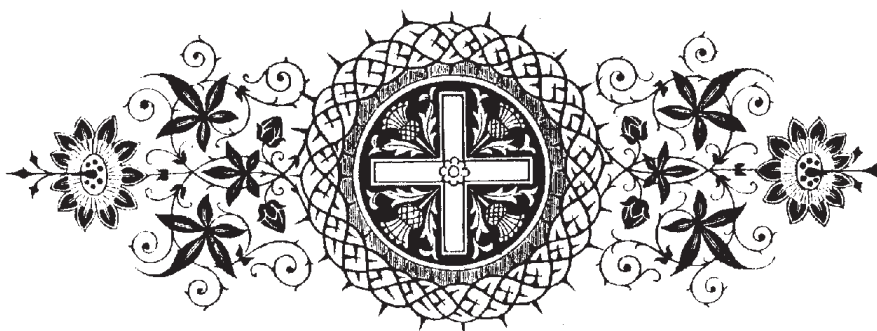
DIN EPISTOLA A DOUA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(III, 1-18)

Iubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v-o scriu. În ele caut să trezesc, în amintirea voastră, dreapta voastră judecată, ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai înainte grăite de sfinții prooroci și de porunca Domnului și Mântuitorului, dată prin apostolii voștri. Întâi trebuie să știți că, în zilele cele de apoi, vor veni, cu batjocură, batjocoritori care vor umbla după poftele lor și vor zice: unde este făgăduința venirii Lui? Că de când au adormit părinții toate așa rămân, ca de la începutul făpturii. Că ei în chip voit uită aceasta, că cerurile erau de demult și că pământul s-a încheșat la cuvântul Domnului din apă și prin apă, și prin apă lumea de atunci a pierit înecată, iar cerurile de acum și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecății și pieirii oamenilor necredincioși. Și aceasta una să nu vă rămână ascunsă, iubiților, că o singură zi înaintea Domnului este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi. Domnul nu întârzie cu făgăduința Sa, după cum socotesc unii că e întârziere, ci îndelung rabdă pentru voi, nevrând să piară cineva, ci toți să vină la pocăință. Iar ziua Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiile, arzând, se vor desface, și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui. Deci, dacă toate acestea se vor desființa, cât de mult vi se cuvine vouă să umblați întru viață sfântă și cucernicie, așteptând și grăbind venirea zilei Domnului, din pricina căreia cerurile, luând foc, se vor topi! Dar noi așteptăm, potrivit făgăduințelor Lui, ceruri noi și pământ nou în care locuiește dreptatea. Pentru aceea, iubiților, așteptând acestea, sârgu-iți-vă să fiți aflați de El în pace, fără prihană și fără vină. Și îndelunga-răbdare a Domnului nostru socotiți-o drept mântuire, precum v-a scris și iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, cum vorbește despre acestea epistolele sale, în care sunt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare. Deci, iubiților, cunoscând acestea de mai înainte, păziți-vă ca nu cumva, lăsându-vă târați de rătăcirea celor fără de lege, să cădeți din întărirea voastră, ci creșteți în har și în cunoașterea Domnului nostru și Mântuitorului Isus Christos. A Lui este mărirea, acum și în ziua veacului. Amin!

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 8-10; II, 1-6)

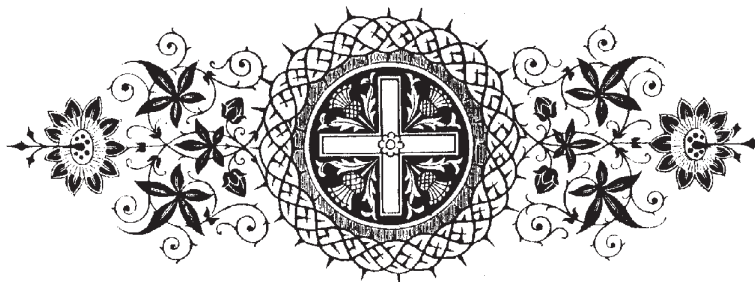
Fraților, dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățe pe noi de toată nedreptatea. Dacă zicem că n-am păcătuït, Îl facem mincinos, și cuvântul Lui nu este întru noi. Copiii mei, acestea vi le scriu ca să nu păcătuiți, și dacă va păcătui cineva, avem Mijlocitor către Tatăl, pe Isus Christos, Cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi. Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevăr nu se află. Iar cine păzește cuvântul Lui, întru acela cu adevărat dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită. Prin aceasta cunoaștem că suntem întru El. Cine zice că petrece întru El dator este, precum Acela a umblat, și el să umble.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 7-17)

Iubiților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o aveți de la început; porunca cea veche este cuvântul pe care l-ați auzit. Iarăși vă scriu poruncă nouă, ceea ce este adevărat întru El și întru voi, pentru că întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară. Cine zice că este în lumină, și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric până acum. Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și sminteală nu este în el. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui. Vă scriu vouă, copiilor, fiindcă iertate v-au fost păcatele pentru numele Lui. Vă scriu vouă, părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean. V-am scris, copiilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl. V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Scrisu-v-am vouă, tinerilor, căci sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne întru voi și ați biruit pe cel viclean. Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el, pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Și lumea trece, și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1-9)

Fiule, Timotei, aceasta să știi că, în zilele din urmă, vor veni vremuri grele; că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de arginți, lăudăroși, mândri, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără cucernicie, lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, cruzi, neiubitori de bine, trădători, necuviincioși, îngâmfați, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu, având înfățișarea adevăratei credințe, dar tăgăduind puterea ei. Depărtează-te și de aceștia. Căci dintre aceștia sunt cei ce se vâra prin case și robesc femeile împovărate de păcate și purtate de multe feluri de poftă, mereu învățând și neputând niciodată să ajungă la cunoașterea adevărului. După cum Iannes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, așa și aceștia stau împotriva adevărului, oameni stricați la minte și netrebnici pentru credință. Dar nu vor merge mai departe, pentru că nebunia lor va fi vădită tuturor, precum a fost și a acelora.

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT
A FIULUI RISIPITOR

Troparul Învierii: al glasului.

Condac, 3: De părintească mărirea ta ca un neînțelept depărtându-mă, * în rele am risipit bogăția ce mi-ai dat; * pentru aceasta cu glasul celui rătăcit zic ție: * greșit-am înaintea ta, Milostivule Părinte, * primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, * și fă-mă ca pe unul din argații Tăi.

Prochimen, 1 (Ps. 32,22): Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.
Stih (Ps. 32,1): Bucurați-vă dreptilor întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 12-20)

Fraților, toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva. Bucatele sunt pentru pânțele și pânțele pentru bucate, și Dumnezeu va nimici și pe acesta ca și pe acelea. Trupul însă nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi, prin puterea Sa. Oare nu știți că trupurile voastre sunt mădulele lui Christos? Luând deci mădulele lui Christos, le voi face mădulele unei desfrânate? Nicidecum! Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânată este un singur trup cu ea? “Căci vor fi - zice Scriptura - cei doi un singur trup”. Iar cel ce se alipește de Domnul este un spirit cu El. Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Spiritului Sfânt, Care este în voi, pe Care-L aveți de la Dumnezeu, și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț! Măriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în spiritul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Aliluia, 1 (Ps. 17,51): Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele; Mântuitorul meu de vrășmașii mei cei furioși.

Stih (Ps. 17,54): Cel ce sporești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui, până în veac.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

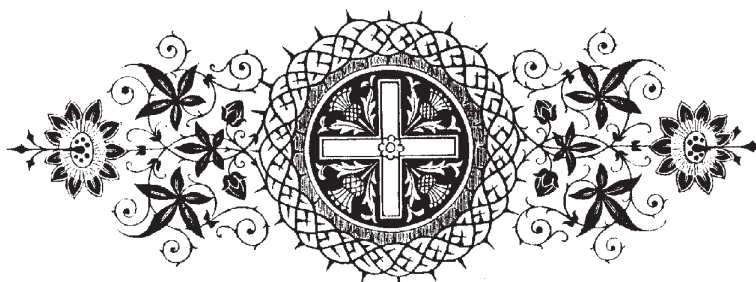
DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 18-29; III, 1-8)

Fiilor, este ceasul de pe urmă și, precum ați auzit că vine anticrist, iar acum mulți anticriști s-au arătat, de aici cunoaștem noi că este ceasul de pe urmă. Dintre noi au ieșit, dar nu erau de-ai noștri, căci de-ar fi fost de-ai noștri ar fi rămas cu noi; ci, ca să se arate că nu sunt toți dintre ai noștri, de aceea au ieșit. Iar voi ungere aveți de la Cel Sfânt și le știți pe toate. V-am scris vouă nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Christosul? Acesta este anticristul, cel care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. Deci, ceea ce ați auzit de la început, în voi să rămână; de va rămâne în voi ceea ce ați auzit de la început veți rămâne și voi în Fiul și în Tatăl. Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: viața veșnică. Acestea vi le-am scris cu privire la cei ce vă amălesc. Cât despre voi, ungerea pe care ați luat-o de la El rămâne întru voi și n-aveți trebuință ca să vă învețe cineva ci, precum ungerea Lui vă învață despre toate și adevărat este și nu este minciună, rămâneți întru El, așa cum v-a învățat. Și acum, copii, rămâneți întru El, ca să avem îndrăzneală când Se va arăta și să nu ne rușinăm de El, la venirea Lui. Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine face dreptate este născut din El. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu; și suntem! De aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu L-a cunoscut nici pe El. Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu, și ce vom fi nu s-a arătat până acum. Știm că dacă El Se va arăta, noi vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este. Și oricine și-a pus în El speranța, acesta se curățește pe sine, așa cum Acela curat este. Oricine făptuiește păcatul săvârșește și nelegiuirea, și păcatul este nelegiuirea. Și voi știți că El s-a arătat ca să ridice păcatele, și păcat în El nu este. Oricine rămâne întru El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. Copii, nimeni să nu vă amăgească. Cel ce săvârșește dreptatea este drept, precum Acela drept este. Cine săvârșește păcatul este de la diavol, pentru că de la început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta S-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(III, 9-22)

Iubiților, oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în acesta; și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta cunoaștem pe fiii lui Dumnezeu și pe fiii diavolului: oricine nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său; pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început, ca să ne iubim unul pe altul, nu precum Cain, care era de la cel viclean și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis? Fiindcă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte. Nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că-i iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte. Oricine urăște pe fratele său este ucigaș de oameni și știți că orice ucigaș de oameni nu are viață veșnică, dănuitoare în El. În aceasta am cunoscut iubirea: că El Și-a pus sufletul Său pentru noi, și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați. Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu? Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci și cu fapta și cu adevărul. În aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și în fața lui Dumnezeu vom afla odihnă inimii noastre, fiindcă dacă ne osândește inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și știe toate. Iubiților, dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăznire către Dumnezeu. Și orice am cere, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui, și cele plăcute Lui le facem.

M I E R C U R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(III, 21-24; IV, 1-11)

Iubiților, dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăznire către Dumnezeu. Și orice cerem primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui, și cele plăcute înaintea Lui le facem. Și aceasta este porunca Lui, ca să credem întru numele lui Isus Christos, Fiul Său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă. Cel ce păzește poruncile Lui rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el; și prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi, din Spiritul pe Care ni L-a dat. Iubiților, nu dați crezare oricărui spirit, ci cercați spiritele dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. În aceasta să cunoașteți spiritul lui Dumnezeu; orice spirit care mărturisește că Isus Christos a venit în trup este de la Dumnezeu. Și orice spirit care nu mărturisește pe Isus Christos, nu este de la Dumnezeu, ci este spiritul lui anticrist, despre care ați auzit că vine, și acum este chiar în lume. Voi, fiilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit pe acei prooroci, căci mai mare este Cel ce e în voi decât cel ce este în lume. Aceia sunt din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă. Noi suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceea cunoaștem Spiritul adevărului și spiritul rătăcirii. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire. Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul-Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(IV, 20-21; V, 1-21)

Iubiților, dacă cineva zice: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște: mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească. Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său. Oricine crede că Isus este Christos este născut din Dumnezeu, și oricine iubește pe Cel care a născut iubește și pe Cel care S-a născut din Acesta. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele. Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră. Cine este cel ce biruiește lumea dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este Cel care a venit prin apă și prin sânge: Isus Christos; nu numai prin apă, ci prin apă și sânge; și Spiritul este Cel ce mărturisește că Spiritul este adevărul. Că trei sunt Care mărturisesc în cer: Tatăl și Cuvântul și Spiritul Sfânt, și Aceștia trei Una sunt. Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: Spiritul și apa și sângele, și aceștia trei mărturisesc la fel. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul Său. Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu, are mărturia în el; cel ce nu-L crede pe Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că n-a crezut în mărturia pe care Dumnezeu a mărturisit-o despre Fiul Său. Iar mărturia e aceasta: că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este întru Fiul Său, Cel ce are pe Fiul are Viața; cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are Viața. Acestea am scris vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică, și aceasta este încrederea pe care o avem către El că, dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă. Și dacă știm că El ne ascultă în tot ceea ce-I cerem, atunci știm că dobândim cererile pe care le-am cerut de la El. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuind păcat nu de moarte, să se roage și Dumnezeu va da viață aceluia frate, anume celor ce nu păcătuiesc de moarte. Este și păcat de moarte; nu zic să se roage pentru acela. Orice nedreptate este păcat, dar

este păcat și păcatul care nu este de moarte. Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci Cel ce S-a născut din Dumnezeu se păzește pe sine, și cel rău nu se atinge de el. Știm că suntem din Dumnezeu și lumea întreagă zace sub puterea celui rău. Știm, iarăși, că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să cunoaștem pe Dumnezeul cel adevărat; și noi suntem în Dumnezeul cel adevărat, adică întru Fiul Său Isus Christos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața de veci. Fiilor, păziți-vă de idoli.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI CINCEA
DUPĂ POGORÂREA SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A DOUA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:

(I, 1-13)

Preotul, către aleasa Doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc întru adevăr și nu numai eu, ci și toți cei care au cunoscut adevărul care rămâne în noi și va fi cu noi în veac: Har, milă, pace fie cu voi, de la Dumnezeu-Tatăl și de la Isus Christos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste. M-am bucurat foarte că am aflat pe unii din fiii tăi umblând întru adevăr, precum am primit poruncă de la Tatăl. Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care noi o avem de la început, ca să ne iubim unii pe alții. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile Lui; aceasta este porunca, precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru iubire. Pentru că mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu mărturisesc că Isus Christos a venit în trup; acesta este amăgitorul și anticristul. Păziți-vă pe voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină. Oricine se abate și nu rămâne în învățătura lui Christos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul. Dacă cineva vine la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit! Că cel ce-i zice: Bun venit! Se face părtaș la faptele lui cele rele. Multe având a vă scrie, n-am voit să le scriu pe hârtie și cu cerneală, ci nădăjduiesc să vin la voi și să vorbesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină. Te îmbrățișează fiii surorii tale celei alese.

S Â M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 23-28)

Fraților, toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui. Mâncăți tot ce se vinde în măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru. Că al Domnului este pământul și plinirea lui. Dacă cineva dintre necredincioși vă cheamă pe voi la masă și voiți să vă duceți, mâncăți orice vă este pus înaintea, fără să întrebați nimic pentru conștiință. Dar de vă va spune cineva: aceasta este din jertfa idolilor, să nu mâncăți pentru cel care v-a spus și pentru conștiință.

SÂMBĂTA LĂSATULUI SEC DE CARNE

Toate ca în Sâmbăta înainte de Pogorârea Spiritului Sfânt (Vezi pag.)

D U M I N I C A
A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT
A LĂSATULUI SEC DE CARNE

Troparul Învierii: al glasului.

Condac, 1: Când vei veni, Dumnezeule, în mărire pe pământ * și toate se vor cutremura * și înaintea tronului judecății râu de foc va curge, * și cărțile vor fi deschise * și cele ascunse se vor vădi: * atunci mântuiește-mă de focul cel nestins * și mă învrednicește a sta de-a dreapta ta, * Judecătorule, Preadrepte.

Prochimen, 2 (Ps. 117,14): Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire.

Stih (Ps. 117,18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 8-13; IX, 1-2)

Fraților, nu mâncarea ne va pune înaintea lui Dumnezeu. Nici dacă vom mânca, nu ne prisosește, nici dacă nu vom mânca, nu ne lipsește. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi. Că dacă cineva te-ar vedea pe tine, cel ce ai cunoștință, șezând la masă în templul idolilor, oare conștiința lui, slab fiind el, nu se va întări să mănânce din cele jertfite idolilor? Și va pieri prin cunoștința ta cel slab, fratele tău, pentru care a murit Christos! Și așa, păcătuind împotriva fraților și lovind conștiința lor slabă, păcătuiești față de Christos. De aceea, dacă o mâncare smintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu. Oare nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? N-am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrul meu întru Domnul? Dacă altora nu le sunt apostol, vouă, negreșit, vă sunt. Căci voi sunteți pecetea apostoliei mele întru Domnul.

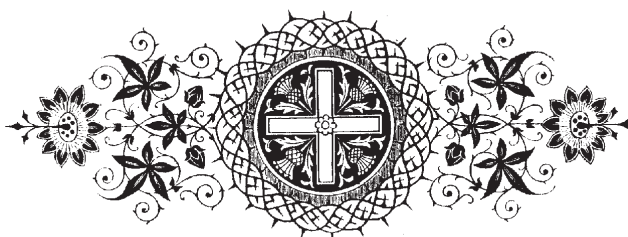
Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă Domnul în ziua necazului, și să te ocrotească numele Dumnezeului lui Iacov.

Stih (Ps. 19,10): Doamne, mântuiește pe poporul Tău și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA A TREIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 1-15)

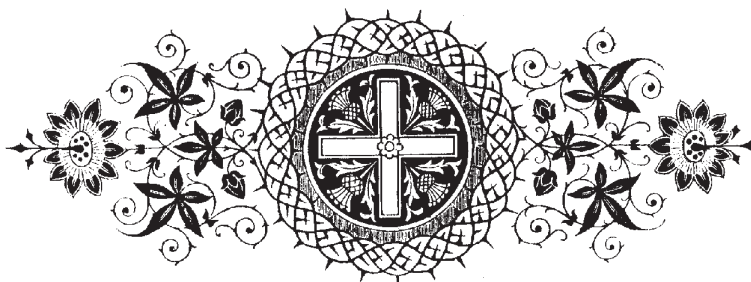
Preotul, către Gaiu cel iubit, pe care îl iubesc într-adevăr: Iubitule, mă rog să ai spor în toate și să mergi bine cu sănătatea, precum bine mergi cu sufletul. M-am bucurat mult când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umbli tu într-adevăr. Mai mare bucurie decât aceasta nu am, ca să aud că fiii mei umblă într-adevăr. Iubitule, cu credință faci oricâte faci pentru frați și anume pentru (*frații*) străini, care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta. Bine vei face să-i ajuți în călătoria lor, după cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu. Că pentru numele lui Christos au plecat la drum, fără să ia nimic de la neamuri. Noi, deci, datori suntem să sprijinim pe unii ca aceștia, ca să fim împreună-lucrători pentru adevăr. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ținea să fie cel dintâi între ei, nu ne primește. Pentru aceea, când voi veni, îi voi pomeni de faptele pe care le face, defăimându-ne cu vorbe urâte; și nemulțumit fiind cu acestea, nici el nu primește pe frați, nici pe cei care voiesc să-i primească nu-i lasă, și-i dă afară din Biserică. Iubitule, nu urma răul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este; cel ce face rău n-a văzut pe Dumnezeu. Lui Dimitrie datu-i-s-a mărturie de către toți și de către însuși adevărul; mărturie îi dăm și noi și știi că mărturia noastră este adevărată. Multe lucruri aveam să-ți scriu; totuși, nu voiesc să ți le scriu cu cerneală și condei, însă nădăjduiesc să te văd în curând, și atunci vom vorbi gură către gură. Pace ție! Prietenii te îmbrățișează. Îmbrățișați pe prieteni, pe fiecare după numele lui.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 1-10)

Iuda, serv al lui Isus Christos și frate al lui Iacov, celor ce sunt chemați, iubiți în Dumnezeu-Tatăl și păstrați pentru Isus Christos: milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna. Că s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuți, care de mai înainte au fost rânduiți spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, și care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, pe Isus Christos. Voiesc dar să vă aduc aminte vouă celor ce ați știut odată toate acestea că Domnul, după ce a mântuit pe poporul Său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrânare și au umblat după trup străin, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic. Asemenea și aceștia, visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle (*cerești*). Dar Mihail Arhanghelul, când se împotriva diavolului, certându-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: “Să te certe pe tine Domnul!”. Aceștia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce - ca dobitoace necuvântătoare - știu din fire, într-acestea își găsesc pieirea.

J O I
ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÂREA
SPIRITULUI SFÂNT

DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 11-25)

Fraților, vai de cei necredincioși, că au umblat în calea lui Cain și pentru plată s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam și au pierit ca în răzvrătirea lui Core. Aceștia sunt ca niște pete de necurăție la mesele voastre obștești, ospătând fără sfială împreună cu voi, îmbuibându-se pe ei înșiși, nori fără apă, purtați de vânturi, pomi tomnatici fără roade, de două ori uscați și dezrădăcinați, valuri sălbatice ale mării, care își spumegă rușinea lor, stele rătăcitoare, cărora întunericul întunericului li se păstrează în veșnicie. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuții de toate faptele nelegiuirii lor, în care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de ocară pe care ei, păcătoși, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui. Aceștia sunt cârtitori, nemulțumiți cu starea lor, umblând după poftele lor și gura lor vorbește lucruri de mândrie, deși, pentru folos, dau unor fețe mari cinste. Voi însă, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către apostolii Domnului nostru Isus Christos, că ei vă spuneau: în vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite. Aceștia sunt cei ce fac dezbinări, (*oameni*) firești, care nu au Spiritul. Dar voi, iubiților, zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră prea sfântă credință, rugân-du-vă în Spiritul Sfânt. Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Isus Christos, spre viața veșnică. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i, pe alții, smulgându-i din foc, mântuiți-i; de alții însă fie-vă milă cu frică, urând și cămașa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă pună înaintea gloriei Lui, neprihăniți, cu bucurie mare, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Christos, Domnul nostru, glorie, preamărire, putere și stăpânire, mai înainte de tot veacul și acum întru toți vecii. Amin!

S Â M B Ă T A LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ

Troparul, 4: Dumnezeu Părinților noștri, * care lucrezi cu noi pururea după blândețea ta: * nu depărta de la noi mila ta * ci, pentru rugăciunile lor, * chivernisește în pace viața noastră.

Condac, 2: Predicatori ai adevăratei credințe și necredinței înfrânători, * neamul teoforilor care au luminat pământul, * Doamne, strălucitor l-ai făcut. * Prin rugăciunile lor, * păzește în deplină pace pe cei ce te preamăresc și te înalță, * ca să te laude și să-ți cânte: Aliluia.

Prochimen, 4 (Ps. 149,5): Se vor lăuda cuvioșii întru mărire și se vor bucura în așternuturile lor.

Stih (Ps. 149,6): Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XIV, 19-23; XVI, 25-27)

Fraților, să urmăm cele ale păcii și cele ale zidirii unuia de către altul. Nu strica, pentru mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Toate sunt curate, dar este rău pentru omul care mănâncă, spre poticnire. Bine este să nu mănânci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește, se smintește sau slăbește (*în credință*). Credința pe care o ai, s-o ai pentru tine însuți, înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pe sine în ceea ce aprobă! Iar cel ce se îndoiește, dacă va mânca, se osândește, fiindcă n-a fost din credință. Și tot ce nu este din credință este păcat, iar celui ce poate să vă întărească după Evanghelia mea și după propovăduirea lui Isus Christos, potrivit cu descoperirea tainei celei ascunse din timpuri veșnice, iar acum arătată prin Scripturile proorocilor, după porunca veșnicului Dumnezeu, și cunoscută la toate neamurile spre ascultarea credinței, Unuia înțeleptului Dumnezeu, prin Isus Christos, fie gloria în vecii vecilor. Amin!

Se zice și al Cuvioșilor:

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roada Spiritului este dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Christos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Spirit, în Spirit să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire

deșartă, supărându-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei spirituali îndreptați-l pe unul ca acesta cu spiritul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă greutatea slăbiciunilor unii altora și așa veți împlini legea lui Christos.

Aliluia, 2 (Ps. 91,13): Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

Stih (Ps. 31,12): Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreți la inimă.

D U M I N I C A LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ

Troparul Învierii: al glasului.

Condac, 6: Călăuză a înțelepciunii și dătătorule de înțelegere, * învățătorule al celor neînțelepți și al săracilor apărătorule, * întărește, fă înțelegătoare inima mea, Stăpâne. * Dă mie cuvânt, Tu, Cuvântule al Tatălui, * că iată buzele mele nu vor înceta * a striga către tine: * Îndură-te de mine cel căzut, Milostive.

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.
Stih (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din palme. Strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XIII, 11-14; XIV, 1-4)

Fraților, acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea e pe sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospete și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă, ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Christos, și grija de trup să nu o faceți spre poftă. Primiți-l pe cel slab în credință fără să-i judecați gândurile. Unul crede să mănânce de toate; cel slab însă mănâncă legume. Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă; iar cel ce nu mănâncă să nu osândească pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpânul său stă ori cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.

Aliluia, 3 (Ps. 30,1): Spre Tine, Doamne, am sperat, să nu mă rușinezi în veac.

Stih (Ps. 30,2): Fii mie Doamne apărător și loc întărit, ca să mă mântuiești; că întărirea și scăparea mea ești Tu.

S Â M B Ă T A ÎNȚĂIA A POSTULUI MARE

Troparul, 2: Mari sunt biruințele credinței! * În izvorul văpăii, ca în apă odihnitoare, * se bucura Sfântul Martir Teodor; * că prin foc fiind de tot ars, ca o pâine plăcută, * Treimii pe sine s-a adus. * Pentru rugăciunile lui, Christoase Dumnezeule, * mântuiește sufletele noastre.

Condac, 8: Credința în Christos, ca o pavăză luând-o, * în inima ta, Mare, Luptătorule, * puterile potrivnice le-ai călcat * și cu cerească cunună în veci te-ai încununat, Nebiruite.

Prochimen, 7 (Ps. 63,11): Veseli-se-va cel drept în Domnul și va nădăjdui în El și întru El se vor lăuda toți cei dreپți la inimă.

Stih (Ps. 63,1): Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog eu Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 1-12)

Fraților, după ce Dumnezeu odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin Care a făcut și veacurile; Care fiind strălucirea măreției și chipul ființei Lui și Care ține toate cu cuvântul puterii Sale, după ce a săvârșit, prin El însuși, curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta mării, întru cele prea înalte, făcându-Se cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un nume mai deosebit decât ei. Căci căruia dintre îngeri i-a zis Dumnezeu vreodată: “Fiul Meu ești tu, Eu astăzi Te-am născut”; și iarăși: “Eu îi voi fi Lui Tată și El Îmi va fi Mie Fiu”? Și iarăși, când aduce în lume pe Cel întâi-născut, El zice: “Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu”. Și de îngeri zice: “Cel ce face pe îngerii Săi spirite și pe slujitorii Săi pară de foc”; dar despre Fiul: “Tronul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; și toiagul dreptății este toiagul Împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi”. Și: “Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămâi și toate ca o haină se vor învechi; și ca pe un veșmânt le vei strânge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfârși”.

Se zice și al sfântului:

**DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1-10)**

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care este în Christos Isus, și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oamenii credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Christos Isus. Nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, ca să fie pe plac celui care strânge oaste. Iar când se luptă cineva, la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănânce el mai întâi din roade. Înțelege cele ce-ți grăiesc, căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Isus Christos, Care a înviat din morți, din neamul lui David, după Evanghelia mea, pentru Care sufăr până și în lanțuri ca un făcător de rele, dar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mântuirea care este întru Christos Isus și de gloria veșnică.

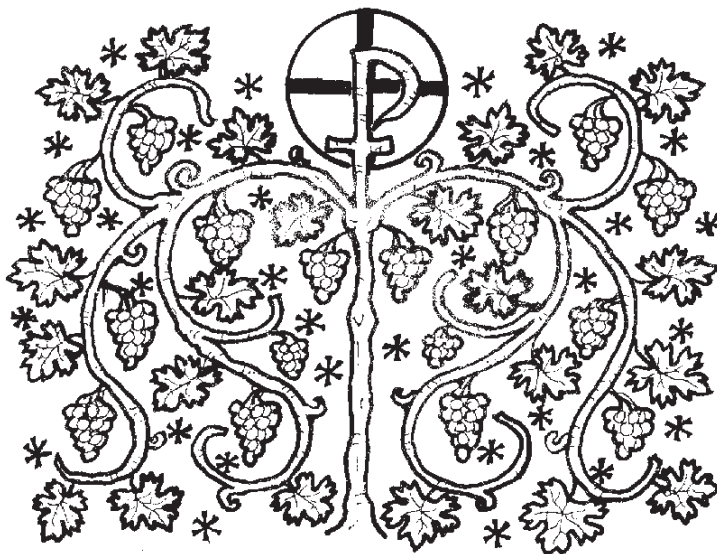
Se zice și al morților:

(Vezi apostolul de peste săptămână, al morților: sâmbăta, pag. 418)

Aliluia, 4 (Ps. 91,12): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih (Ps. 91,13): Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vom înflori.

D U M I N I C A ÎNȚĂIA A PĂRESIMILOR, A ORTODOXIEI

Troparul Învierii: al glasului.

Și al sărbătorii, 2: Preacuratului tău chip ne închinăm, Bunule, * cerând iertare greșalelor noastre, Christoase Dumnezeule; * că bine ai voit a te sui cu trupul pe cruce, * ca să eliberezi, din robia vrășmașului pe cei ce i-ai zidit. * Pentru aceasta cu mulțumită strigăm ție: * De bucurie toate le-ai umplut, Mântuitorule al nostru, * cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Mărire... Și acum...

Condac, 8: Cuvântul cel nemărginit al Tatălui, * din tine, Născătoare de Dumnezeu, întrupându-se, * margini a luat; * și chipul cel întinat, * după cel dintâi iarăși plămădindu-l, * cu dumnezeiască frumusețe l-a unit. * Deci această mântuire mărturisind-o, * cu fapta și cu vorba o căutăm.

Prochimen, 4 (Dan. 3): Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și preamărit e numele tău în veci.

Stih: Că drept ești în toate câte ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE (XI, 24-26, 32-40)

Fraților, prin credință, Moise când s-a făcut mare, n-a voit să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a ales mai bine să-ndure cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă desfătarea păcatului cea trecătoare, socotind că batjocorirea pentru Christos este mai mare bogăție decât

comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Și ce voi mai zice? Că timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barrac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel și de prooroci, care prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrășmașilor pe fugă; unele femei și-au luat morții lor înviați. Iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea ca să dobândească o înviere mai bună; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisii fiind prin credință, n-au primit făgăduința, pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea.

Aliluia, 4 (Ps. 98,6): Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel între cei ce cheamă numele Lui.
Stih (Ps. 98,7): Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei.

În loc de Cuvine-se..., se cântă: De tine, cea plină de har, * se bucură toată făptura: * adunarea îngerească și neamul omenesc: * ceea ce ești biserică sfințită și rai cuvântător, * lauda fecioriei, * dintru care Dumnezeu s-a întrupat, * și prunc s-a făcut, cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeul nostru. * Că sânul tău scaun la făcut, * și pântecele tău mai larg decât cerurile l-a lucrat. * De tine se bucură, cea ce ești plină de dar, * toată făptura: * Mărire ție.

S Â M B Ă T A A DOUA A PĂRESIMILOR

Troparul, 2: Apostoli, Martiri și Profeți, * Ierarhi, Cuvioși și Drepti, * împreună cu sfintele Femei, * care lupta bine ați plinit * și credința ați păzit: * îndrăznire având către Mântuitorul, * rugați pe cel Bun pentru noi, * să mântuiască sufletele noastre.

Altul, 2: Adu-ți aminte, Doamne, * Bunule, de servii tăi, * și câte în viață au greșit, iartă-le; * că nimenea nu este fără de păcat afară de tine, * cel ce poți să dai odihnă și celor ce s-au mutat.

Mărire... Și acum...

Al Născătoare, 2: Maică sfântă a luminii negrăite, * prin îngerești cântări cinstindu-te, * cu evlavie te mărim.

Prochimen, 6 (Ps. 31,12): Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor.

Stih (Ps. 31,1): Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12-16)**

Fraților, luați seama să nu fie, cumva, în vreunul din voi o inimă vicleană a necredinței, ca să vă depărteze de la Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții, în fiecare zi, până ce putem să zicem astăzi, pentru ca nimeni dintre voi să nu se întărească cu înșelăciunea păcatului; căci ne-am făcut părtași ai lui Christos, numai dacă vom păstra temeinic, până la urmă, începutul stării noastre întru El, de vreme ce se zice: astăzi, dacă veți auzi glasul Său, nu întăriți inimile voastre ca atunci, la Răzvrătire. Cine sunt cei care auzind, s-au răzvrătit? Oare nu toți cei care au ieșit din Egipt, prin Moise?

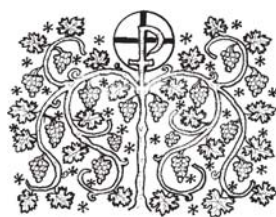
Se zice și al morților:

(Vezi apostolul de peste săptămână, al morților: sâmbăta, pag. 418)

Aliluia, 6 (Ps. 24,14): Sufletul său întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih (Ps. 64,4): Fericit este cel pe care Tu l-ai ales și l-ai luat la Tine; el în curțile Tale va locui.

D U M I N I C A A DOUA A PĂRESIMILOR

Troparul Învierii: al glasului.

Și al Născătoarei, 1: Gavriil, zicându-ți ție, Fecioară: Bucură-te! * deodată cu glasul, * întru tine, Chivot sfânt, * s-a întrupat Stăpânul tuturor, * precum a zis dreptul David. * Mai cuprinzătoare decât cerurile te-ai arătat, * că ai purtat pe Făcătorul tău. * Mărire celui ce a locuit întru tine; * mărire celui ce a odrăslit din tine; * mărire celui ce ne-a eliberat prin cel născut din tine.

Prochimen, 5 (Ps. 11,7): Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih (Ps. 11,1): Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 10-14; II, 1-3)

Intru început, Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămâi, și toate ca o haină se vor învechi; ca pe un veșmânt le vei strânge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu Același ești și anii Tăi nu se vor sfârși. Și căruia dintre îngeri i-a zis Dumnezeu vreodată: “Șezi de-a dreapta Mea până când voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale?”. Îngerii oare nu sunt toți spirite slujitoare, trimise ca să slujească, pentru cei ce vor fi moștenitorii mântuirii? Pentru aceea se cuvine ca noi să luăm aminte cu atât mai mult la cele auzite, ca nu cumva să ne pierdem. Că, dacă s-a adevărit cuvântul grăit prin îngeri, și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit răsplata cea dreaptă, atunci cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire care, avându-și începutul în însăși propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat-o.

Aliluia, 5 (Ps. 88,1): Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

Stih (Ps. 88,3): Că ai zis: “Mila pe veci se va zidi”.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* De tine, cea plină de har ...

S Â M B Ă T A A TREIA A PĂRESIMILOR

Troparul, 2: Apostoli, Martiri și Profeți, * Ierarhi, Cuvioși și Drepti, * împreună cu sfintele Femei, * care lupta bine ați plinit * și credința ați păzit: * îndrăznire având către Mântuitorul, * rugați pe cel Bun pentru noi, * să mântuiască sufletele noastre.

Altul, 2: Adu-ți aminte, Doamne, * Bunule, de servii tăi, * și câte în viață au greșit, iartă-le; * că nimenea nu este fără de păcat afară de tine, * cel ce poți să dai odihnă și celor ce s-au mutat.

Mărire... Și acum...

Al Născătoarei, 2: Maică sfântă a luminii negrăite, * prin îngerești cântări cinstindu-te, * cu evlavie te mărim.

Prochimen, 6 (Ps. 31,12): Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor.

Stih (Ps. 31,1): Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (X, 32-38)

Fraților, aduceți-vă dar aminte mai întâi de zilele în care, după ce ați fost luminați, ați răbdat luptă grea de suferințe, uneori în fața lumii fiind supuși la defăimări și necazuri, alteori făcându-vă părtași cu cei ce sufereau în acest fel, că-mpreună ați pătimit cu cei închiși, iar răpirea averilor voastre ați primit-o cu bucurie, bine știind că voi aveți o mai bună și statornică avere. Nu lepădați, dar, încrederea voastră, care are mare răsplată. Voi aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să dobândiți făgăduința. Căci mai este puțin timp, prea puțin, și Cel ce o să vină va veni și nu va întârzia; iar dreptul din credință va fi viu.

Se zice și al morților:

(Vezi apostolul de peste săptămână, al morților: sâmbăta, pag. 418)

Aliluia, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih (Ps. 64,4): Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; în curțile tale vor locui.

D U M I N I C A

A TREIA A PĂRESIMILOR, A SFINTEI CRUCI

Troparul Învierii: al glasului.

Troparul Crucii, 1: Mântuiește, Doamne, poporul Tău * și binecuvintează moștenirea ta; * biruință dreptcredincioșilor creștini asupra dușmanilor dăruiește * și cu crucea ta păzește pe poporul tău.

Condac, 7: Sabia de foc nu mai păzește poarta Edenului, * că stingerea minunată - lemnul Crucii - * a venit peste ea; * acul morții și puterea iadului s-au alungat; * că ai stat de față, Mântuitorul meu, * strigând celor din iad: * intrați iarăși în rai.

În loc de Sfinte Dumnezeule ..., *se cântă:* Crucii tale ne închinăm, Christoase, și sfântă Învierea ta o lăudăm și o mărim.

Prochimen, 6 (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI

A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 14-16; V, 1-6)

Fraților, având Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea. Că nu avem Arhiereu care să nu poată suferi cu noi în slăbiciunile noastre ci, ispitit întru toate după asemănarea noastră, afară de păcat. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă și să aflăm har, spre ajutor, la timp potrivit. Căci orice arhiereu, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate; el poate să fie îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, de vreme ce și el este cuprins de slăbiciune. Din această pricină dator este, precum pentru popor, așa și pentru sine să jertfească pentru păcate. Și nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta ci, dacă este chemat de Dumnezeu, precum Aaron. Așa și Christos nu S-a preamărit pe Sine însuși, ca să Se facă arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: “Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut”. În alt loc se zice: “Tu ești Preot în veac după rânduiala lui Melchisedec”.

Aliluia, 6 (Ps. 73,2): Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Stih (Ps. 73,13): Dumnezeu, Împăratul nostru, înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* De tine, cea plină de har ...

S Â M B Ă T A A PATRA A PĂRESIMILOR

Troparul, 2: Apostoli, Martiri și Profeți, * Ierarhi, Cuvioși și Drepti, * împreună cu sfintele Femei, * care lupta bine ați plinit * și credința ați păzit: * îndrăznire având către Mântuitorul, * rugați pe cel Bun pentru noi, * să mântuiască sufletele noastre.

Altul, 2: Adu-ți aminte, Doamne, * Bunule, de servii tăi, * și câte în viață au greșit, iartă-le; * că nimenea nu este fără de păcat afară de tine, * cel ce poți să dai odihnă și celor ce s-au mutat.

Mărire... Și acum...

Al Născătoarei, 2: Maică sfântă a luminii negrăite, * prin îngerești cântări cinstindu-te, * cu evlavie te mărim.

Prochimen, 6 (Ps. 31,12): Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor.

Stih (Ps. 31,1): Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 9-12)

Fraților, despre voi, deși vorbim astfel, suntem încredințați de lucruri mai bune și aducătoare de mântuire. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și dragostea pe care ați arătat-o pentru numele Lui, voi, care ați slujit și slujiți sfinților. Dorim dar, ca fiecare dintre voi să arate aceeași râvnă spre adevărarea nădejdiei, până la sfârșit, ca să nu fiți leneși, ci următori ai celor ce, prin credință și îndelungă-răbdare, moștenesc făgăduințele.

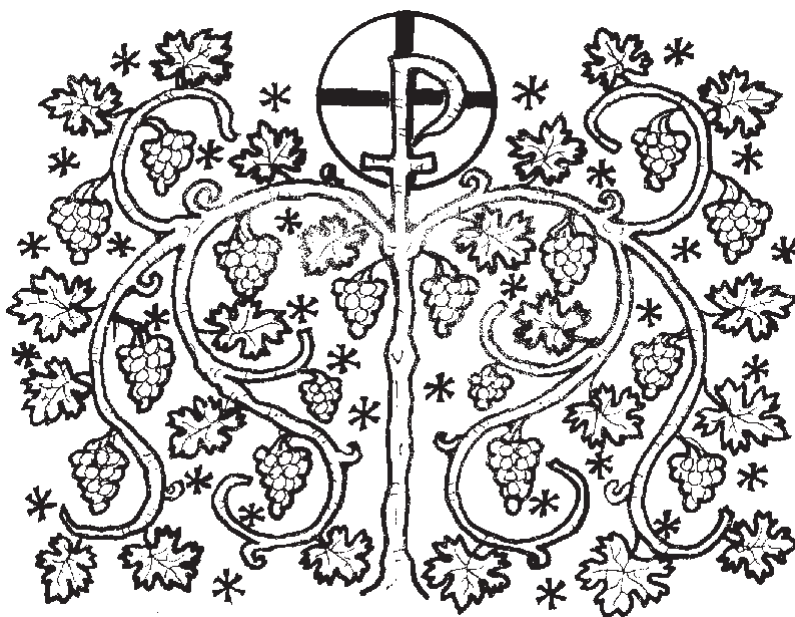
Se zice și al morților:

(Vezi apostolul de peste săptămână, al morților: sâmbăta, pag. 418)

Aliluia, 4 (Ps. 33,6): Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a mântuit.

Stih (Ps. 64,4): Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.

D U M I N I C A
A PATRA A PĂRESIMILOR
Pomenirea sfântului Ioan Scărarul

Troparul Învierii: al versului.

Al cuviosului, 1: Locuitor al deșertului și înger în trup, * și făcător de minuni te-ai arătat, * purtătorule de Dumnezeu, Părinte al nostru Ioane; * cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cerești daruri luând, * vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință: * Mărire Celui ce ți-a dat putere; * mărire Celui ce te-a încununat; * mărire Celui ce lucrează prin tine vindecări.

Mărire ... Și acum ...

Condacul Cuviosului, 4: În înălțimea înfrânării * Domnul cu adevărat te-a așezat, * ca o stea nerătăcitoare * care luminează marginile lumii, * Ioane, învățătorule, Părinte al nostru.

Prochimen, 7 (Ps. 28,11): Domnul tărie poporului Său va da.

Stih (Ps. 28,1): Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 13-20)

Fraților, Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să Se jure, S-a jurat pe Sine însuși, zicând: “Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta, și

înmulțind te voi înmulți”. Și așa, având Avraam îndelungă-răbdare, a dobândit făgăduința. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare și jurământul e la ei cheazășie și sfârșitul oricărei neînțelegeri. În acesta, Dumnezeu voind să arate și mai mult moștenitorilor făgăduinței, nestrămutarea hotărârii Sale, a pus la mijloc jurământul: ca prin două fapte nestrămutate - făgăduința și jurământul - în care e cu neputință ca Dumnezeu să fi mințit, noi, cei ce căutăm scăpare, să ne ținem speranța pusă înaintea, pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, intrând dincolo de catapeteasmă, unde Isus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Aliluia, 4 (Ps. 91,1): Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte.

Stih (Ps. 91,2): A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

Se zice și al Cuviosului:

**DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 8-19)**

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și adevăr, încercând ce este bineplăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele fără roade ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le grăi. Iar tot ce este pe față se descoperă prin lumină, căci, tot ceea ce este descoperit, lumină este. Pentru aceea zice: deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți, și te va lumina Christos. Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Spirit. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări spirituale, lăudând și cântând, Domnului, în inimile voastre.

Aliluia, 2 (Ps. 131,9): Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate și cuvicioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Lumină răsare El pentru cei dreپți.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă*: De tine, cea plină de har ...,

S Â M B Ă T A A CINCEA A PĂRESIMILOR, A ACATISTULUI

Troparul, 8: Porunca cea de Taină * întru cunoștință luând-o cel fără de trup, * în casa lui Iosif degrabă s-a înfățișat, * zicând celei ce nu știa de nuntă: * Cel ce a plecat cerurile prin coborârea sa încape, fără schimbare, tot întru tine. * Pe acesta, și văzându-l în sânul tău * chip de serv luând, * înspăimântat strig ție: * Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mărire... Și acum...

Condac, 8: Ție, Apărătoare, Doamnă, * mântuindu-ne de nevoi, * pentru biruințe mulțumiri ți-aducem, * Născătoare de Dumnezeu, noi, servii Tăi. * Ci având stăpânire nebiruită, * scapă-ne din tot felul de nevoi, * ca să strigăm ție: * Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Prochimen, 4 (Lc. 1,47): Mărește, sufletul meu, pe Domnul; și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih (Lc. 1,48): Că a căutat spre smerenia servei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IX, 24-28)

Fraților, Christos n-a intrat într-o Sfântă a Sfintelor făcută de mâini, închipuire a celei adevărate, ci chiar în cer, ca să Se înfățișeze pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. Iar nu ca să Se aducă pe Sine însuși jertfă de mai multe ori - ca arhiereul care intră în Sfânta Sfintelor cu sânge străin, în fiecare an. Altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori, de la întemeierea lumii; ci acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o dată, spre ștergerea păcatului, prin jertfa Sa. Și precum este rânduit oamenilor, o dată să moară, iar după aceea să fie judecata, tot așa și Christos, după ce a fost adus o dată jertfă, ca să ridice păcatele multora, a doua oară fără de păcat Se va arăta celor ce cu stăruință îl așteaptă spre mântuire.

Aliluia, 3 (Ps. 131,8): Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale.

Stih (Ps. 44,12): Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta, și uită de poporul tău și de casa părintelui tău.

Și al Născătoarei de Dumnezeu:

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1-7)**

Fraților, adevărat este că și cel dintâi legământ avea orânduie pentru slujba dumnezeiască și un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte; partea aceasta se numește Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur și chivotul Legământului ferecat peste tot cu aur, în care era urna de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron, ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii gloriei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Aliluia, 8 (Ps. 44,12): Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită de poporul Tău și de casa părintelui Tău.

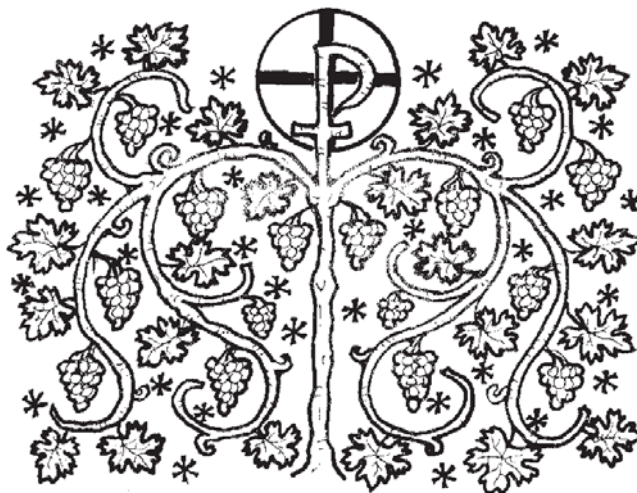
Stih (Ps. 44,14): Feței tale se vor ruga aleșii poporului.

Se zice și al morților:
(Vezi apostolul de peste săptămână, al morților: sâmbăta, pag. 418)

Aliluia, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătați se vor sălăslui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih (Ps. 64,4): Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; în curțile tale vor locui.

D U M I N I C A
A CINCEA A PĂRESIMILOR
Pomenirea sfintei Maria Egipteanca

Troparul Învierii: al versului.

Al cuvioasei, 8: Întru tine Maică * s-a păstrat, desăvârșit, dumnezeiescul chip, * că luând crucea ai urmat lui Christos * și prin faptă ne-ai învățat * disprețul de trupul cel trecător, * și grija de sufletul cel nemuritor; * pentru aceasta împreună cu îngerii * se bucură, cuvioasă Maria, spiritul tău.

Mărire ... Și acum ...

Condac, 4: Ceea ce mai înainte ai fost întinată * cu tot felul de păcate, * astăzi, prin pocăință, * Mireasă a lui Christos te-ai făcut; * iubind chipul vieții îngerești, * pe diavoli cu arma crucii i-ai pierdut; * pentru aceasta Mireasa Împăratului te-ai arătat, Marie Preamărită.

Prochimen, 8 (Ps. 75,11): Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeuului vostru.

Stih (Ps. 75,1): Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 11-14)

Fraților, Christos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta; El a intrat odată pentru totdeauna în Sfânta Sfintelor, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, și a dobândit o veșnică răscumpărare. Căci dacă sângele țapilor și al vițelilor

și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu atât mai mult sângele lui Christos, Care, prin Spiritul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!

Se zice și al Cuvioasei:

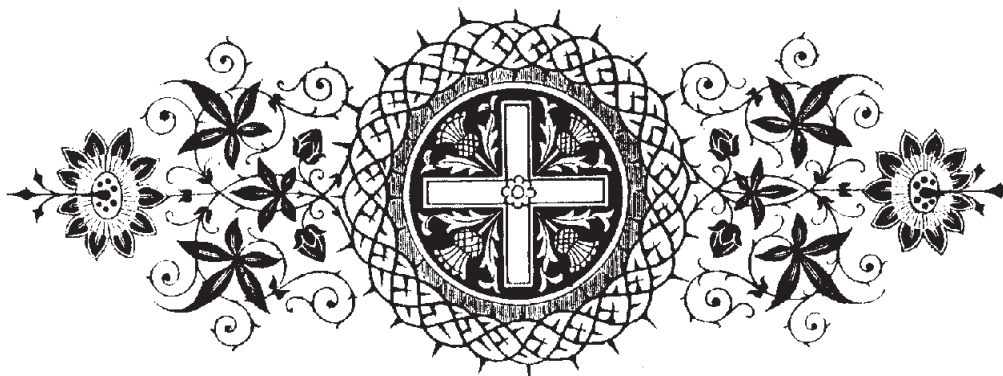
**DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 23-29)**

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Christos, pentru ca să ne îndreptăm din credință. Iar dacă a venit credința nu mai suntem sub călăuză. Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credință în Christos Isus. Căci câți în Christos v-ați botezat, în Christos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Christos Isus. Iar dacă voi sunteți ai lui Christos, atunci sunteți urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință.

Aliluia, 8 (Ps. 94,1): Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

Stih (Ps. 94,2): Să întâmpinăm fața Lui întru laude și în psalmi să-I strigăm Lui.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă*: De tine, cea plină de har ...,

S Â M B Ă T A SFÂNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR

Troparul, 1: Învierea cea de obște * mai înainte de pătimirea ta adevărind-o, * pe Lazăr din morți l-ai deșteptat, Christoase Dumnezeu. * Pentru aceasta și noi, precum copiii, * semnele biruinței purtând, * Ție, Biruitorului morții, strigăm: * Osana întru cei de sus, * bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

Mărire... Și acum...

Condac, 2: Bucuria tuturor, Christos, * Adevărul, Lumina, Viața lumii, Învierea, * celor de pe pământ prin a sa bunătate s-a arătat * și chip învierii s-a făcut, * dând tuturor iertarea dumnezeiască.

În loc de Sfinte Dumnezeu ..., *se cântă:* Câți în Christos v-ați botezat, în Christos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Prochimen, 3 (Ps. 26,1): Domnul este luminarea mea și mântuirea mea, de cine mă voi teme?

Stih (Ps. 26,2): Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

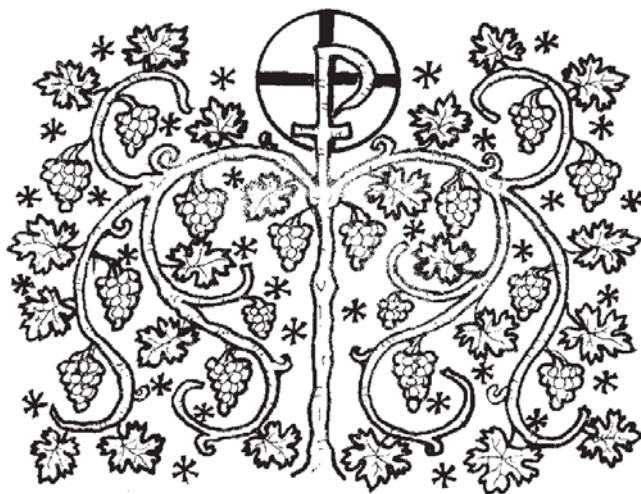
DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 28; XIII, 1-8)

Fraților, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și așa să-I aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu bună cucernicie și cu sfială. Rămâneți întru dragostea frățească. Primirea de oaspeți să n-o uitați, căci prin aceasta unii, fără ca să știe, au primit în gazdă îngeri. Aduceți-vă aminte de cei închiși, ca și cum ați fi închiși cu ei; aduceți-vă aminte de cei ce îndură rele, întrucât și voi sunteți în trup. Cinstită să fie nunta întru toate și patul nespurcat. Iar pe desfrânați îi va judeca Dumnezeu. Feriți-vă de iubirea de argint și îndestulați-vă cu cele ce aveți, căci Însuși Dumnezeu a zis: “Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi”. Pentru aceea, având bună îndrăzneală, să zicem: “Domnul este într-ajutorul meu; nu mă voi teme! Ce-mi va face mie omul?”. Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare-aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința. Isus Christos, ieri și azi și în veci, este același.

Aliluia, 3 (Ps. 92,1): Domnul a împărățit întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Stih (Ps. 92,2): Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* Să cinstim, popoare, luminat * pe curata Născătoare de Dumnezeu, * pe ceea ce în sânul ei * focul Dumnezeirii fără de ardere a conceput, * și cu cântări neîncetat să o mărim.

DUMINECA FLORIILOR

Antifonul I. Ps. 114. Vers 2.

1. Iubit-am că auzit-a Domnul glasul rugăciunii mele.
(*după fiecare stih*): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Durerile morții m-au cuprins, primejdiile iadului m-au găsit.
3. Necaz și durere am aflat: numele Domnului am chemat.
4. Bineplăcut voi fi eu înaintea Domnului, în pământul celor vii.
Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 115. Vers 2.

1. Crezut-am, de aceea am grăit, dar eu foarte m-am smerit.
(*după fiecare stih*): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ai șezut pe mânzul asinei, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?
3. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.
4. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 117. Vers 1.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac e mila Lui.
(*după fiecare stih*) **Tropar, 1:** Învierea cea de obște * mai înainte, de pătimirea ta adevărind-o, * pe Lazăr din morți l-ai deșteptat, Christoase Dumnezeule. * Pentru aceasta și noi, precum copiii, * semnele biruinței purtând, * Ție, Biruitorului morții, strigăm: * Osana întru cei de sus, * binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului!
2. Să spună, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac e mila Lui.
3. Să spună, dar, casa lui Aaraon, că este bun, că în veac e mila Lui.
4. Să spună, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac e mila Lui.

La Intrarea mică:

Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă. Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ai șezut pe mânzul asinei, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 1: Învierea cea de obște ...

Altul, 4: Îngropați cu tine prin botez, Christoase Dumnezeul nostru, * prin învierea ta vieții nemuritoare ne-ai învrednicit, * și cântând strigăm: Osana întru cei de sus, * bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

Condac, 6: În cer pe tron * și pe pământ pe mânz fiind, * Christoase Dumnezeule, * ai primit lauda îngerilor și cântarea copiilor * care strigau ție: * Bine ești cuvântat, cel ce vii să chemi iarăși pe Adam.

Sfinte Dumnezeule

Prochimen, 4 (Ps. 117,26): Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih (Ps. 135, 1): Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac e mila Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IV, 4-9)

Fraților, bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă! Îngăduința voastră să se facă știută tuturor oamenilor. Domnul este aproape. Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește orice minte, să păzească inimile voastre și cugetele voastre întru Christos Isus. Mai departe, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute și orice laudă, la acestea să fie gândul. Cele ce ați învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți, și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Aliluia, 1 (Ps. 32,3): Cântați Domnului cântare nouă.

Stih (Ps. 65,1): Strigați lui Dumnezeu, tot pământul.

În loc de Cuvine-se ..., *se poate cânta:* Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă. * Tocmiți serbare, * și bucurându-ne să mergem, * cu ramuri și cu stâlپări, * să preamărim pe Christos, * imnuri cântând: Bine este cuvântat Mântuitorul nostru, * cel ce vine întru numele Domnului.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA JOI

Prochimen, 7 (Ps. 2,2): S-au ridicat împărații pământului și căpeteniile s-au adunat împreună, împotriva Domnului și a Unsului Său.

Stih (Ps. 2,1): Pentru ce s-au întăritat popoarele și neamurile și au cugetat deșertăciuni?

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XI, 23-32)

Fraților, eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat și vouă: că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine și, mulțumind, a frânt-o și a zis: Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Asemenea și paharul după Cină, zicând: Acest pahar este Legea cea nouă întru sângele Meu. Aceasta să faceți ori de câte ori veți bea, spre pomenirea Mea. Căci de câte ori veți mânca această pâine și veți bea acest pahar moartea Domnului vestiți până când va veni. Astfel, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și de sângele Domnului. Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului. De aceea, mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. Că de ne-am fi judecat noi înșine, n-am mai fi judecați. Dar Domnul ne judecă și ne pedepsește ca să nu fim osândiți împreună cu lumea.

Aliluia, 6 (Ps. 40,1): Fericit cel care caută la sărac.

Stih (Ps. 40,9): Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădărduit, care a mâncat pâinea mea, a ridicat împotriva mea călcâiul.

Se zice și al morților:

(Vezi apostolul de peste săptămână, al morților: sâmbăta, pag. 418)

LA CEASUL ÎNTÂI ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI

Prochimen, 5: Și Tu, Doamne, Ție le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta în veci.

Stih (Ps. 8,9): Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 14-18)

Fraților, mie să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea Domnului nostru Isus Christos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume! Că în Christos Isus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De acum înainte nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu semnele Domnului Isus. Harul Domnului nostru Isus Christos să fie cu spiritul vostru, fraților! Amin!

Aliluia, 5 (Ps. 88,1): Milele tale, Doamne, în veac le voi cânta.

Stih (Ps. 88,3): Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul tău.

LA CEASUL AL TREILEA ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI

Prochimen, 2 (Ps. 117,14): Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire.

Stih (Ps. 117,18): Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 6-10)

Fraților, Christos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărât a murit pentru cei necredincioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărește cineva să moară. Dar Dumnezeu își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Christos a murit când noi eram încă păcătoși. Cu atât mai vărtos, deci, acum, fiind îndreptați prin sângele Lui, ne vom mântui prin El de mânie. Căci dacă, pe când eram vrășmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin

moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcați fiind, ne vom mântui prin viața Lui.

Aliluia, 2 (Ps. 19,1): Să te audă Domnul în ziua necazului.

Stih (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

LA CEASUL AL ȘASELEA ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI

Prochimen, 2: O, Doamne, eu sunt servul Tău și fiul servei Tale; rupt-ai legăturile mele.

Stih: Ție-Ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 11-18)

Fraților, Cel Ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, dintr-Unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: “Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul adunării Te voi lăuda”. Și iarăși: “Eu voi fi încrezător în El”; și iarăși: “Iată Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu”. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să mântuiască pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Că, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, 4 (Ps. 115,9): Făgăduințele mele Domnului I le voi plini în fața întregului Său popor.

Stih (Ps. 115,10): În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

LA CEASUL AL NOUĂLEA ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI

Prochimen, 6 (Ps. 114,3): M-au cuprins durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat.

Stih (Ps. 114,4): Și numele Domnului am chemat: O, Doamne, mântuiește sufletul meu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (X, 19-31)

Fraților, având îndrăzneală, să intrăm în Sfânta Sfințelor, prin sângele lui Isus, pe calea cea nouă și vie pe care pentru noi a înnoit-o, prin catapeteasmă, adică prin trupul Său și, având mare preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu inimă curată, întru plinătatea credinței, curățindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău, și spălându-ne trupul în apă curată; să ținem mărturisirea speranței cu neclintire, căci credincios este Cel Ce a făgăduit, și să luăm seama unul altuia, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune, fără să părăsim Biserica noastră precum le este obiceiul unora, ci cu atât mai mult să ne îndemnăm cu cât vedeți că se apropie Ziua aceea. Că dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat la cunoștință despre adevăr, nu mai rămâne pentru păcate nici o jertfă, ci o înfricoșătoare așteptare a judecății și iuțimea focului care va mistui pe cei potrivnici. Călcând cineva Legea lui Moise, e ucis fără de milă, pe cuvântul a doi sau trei martori; gândiți-vă, cu cât mai aspră va fi pedeapsa cuvenită celui ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a nesocotit sângele testamentului cu care s-a sfințit, și a batjocorit spiritul harului. Căci cunoaștem pe Cel ce a zis: “A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti”. Și iarăși: “Domnul va judeca pe poporul Său”. Înfricoșător lucru este să cădem în mâinile Dumnezeului celui viu.

Aliluia, 4: Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

Stih: Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii.

**SEARA
ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI**

Prochimen, 6 (Ps. 87,6): M-au pus în groapa cea mai de mai jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

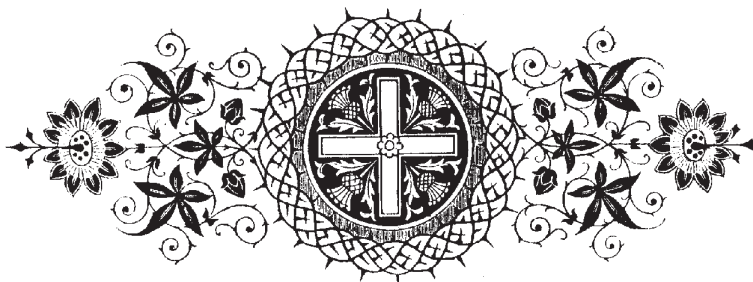
Stih (Ps. 87,1): Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

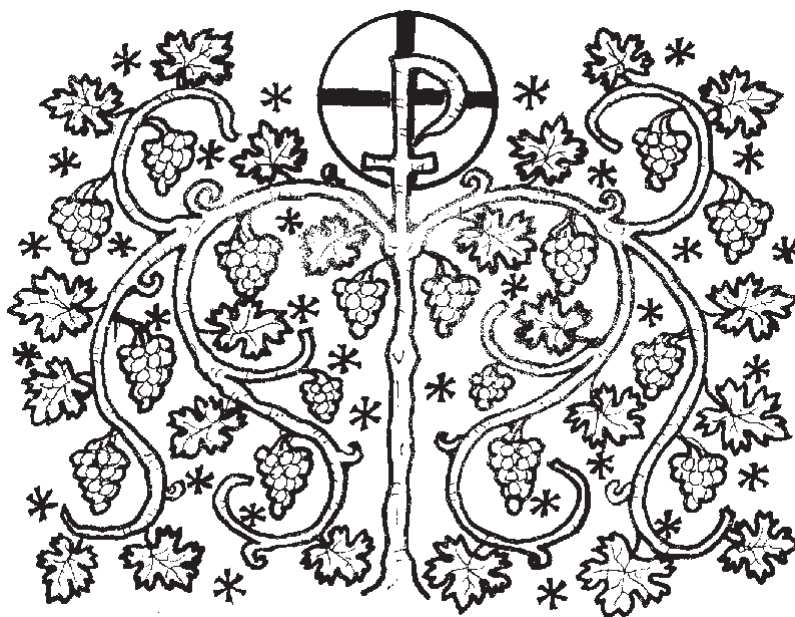
**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18-24; II, 1-2)**

Fraților, cuvântul crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci scris este: “Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați voi nimi-ci-o”. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde e cercetătorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? Căci de vreme ce întru înțelepciunea Lui Dumnezeu lumea n-a cunoscut prin înțelepciune pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propovăduirii. Fiindcă și iudeii cer semne, iar elinii caută înțelepciune, însă noi propovăduim pe Christos cel răstignit: pentru iudei, sminteală; pentru neamuri, nebunie; dar pentru cei chemați, și iudei și elini: pe Christos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Fraților, eu însumi, când am venit la voi și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca iscusit cuvântător, ori ca înțelept. Că am judecat să nu știu între voi altceva decât pe Isus Christos, și pe Acesta răstignit.

Aliluia, 5 (Ps. 68,1): Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih (Ps. 68,23): Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz.

LA UTRENIE ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂTĂ

Prochimen, 6 (Ps. 9,32): Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalțe-se mâna Ta.

Stih (Ps. 9,1): Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea și voi spune toate minunile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI ȘI DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I Cor. V, 6-8; Gal. III, 13-14)

Fraților, oare nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura? Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat; căci Christos, Paștile nostru, S-a jertfit pentru noi. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului. Christos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se pentru noi blestem; pentru că scris este: “Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn”, ca, prin Christos Isus să vină la neamuri binecuvântarea lui Avraam, ca să primim prin credință făgăduința Spiritului.

Aliluia, 6 (Ps. 67,1): Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Stih (Ps. 67,2): Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de la fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu; iar dreptii să se veselească.

LA LITURGHIE ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂȚĂ

Prochimen, 7 (Ps. 65,3): Tot pământul să se închine Ție și să cânte numelui Tău.

Stih (Ps. 65,1): Strigați lui Dumnezeu tot pământul. Cântați numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 3-11)

Fraților, au nu știți că toți câți în Christos Isus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El în moarte, prin botez, pentru ca, precum Christos a înviat din morți, prin mărirea Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții; că dacă am fost altoiți pe El, prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui, cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci cel care a murit este eliberat de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Christos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Christos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Christos Isus, Domnul nostru.

Aliluia nu se cântă, ci îndată începe:

Stih 7, (Ps. 81,8): Scoală-Te, Dumnezeu, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale.

Stih (Ps. 81,1): Dumnezeu a stat în adunarea celor puternici și în mijloc pe puternici îi va judeca.

Stih (Ps. 81,2): Până când veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta?

Stih (Ps. 81,5): Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci umblă în întuneric.

Stih (Ps. 81,8): Scoală-Te, Dumnezeu, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale.

Chinonicul, 4: Sculatu-S-a ca din somn Domnul și a înviat, ca să ne mântuiască pe noi.

RÂNDUIALA CITIRII APOSTOLULUI ÎN CURSUL ANULUI

Se cuvine să se știe că la rânduiala citirii Apostolului din tot cursul anului se respectă aceleași reguli ca și pentru citirea Sfintelor Evanghelii.

Anume, începând din “Duminica după Pogorârea Spiritului Sfânt” și până la “Duminica înaintea Înălțării Sfintei Cruci”, Apostolul din duminici și din zilele de peste săptămână se citește la rând.

Duminica ce urmează “Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci” este “Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt”. De aici înainte Apostolele din duminici se citesc după rânduiala din Calendarul bisericesc al fiecărui an. Iar Apostolele din zilele de peste săptămână se citesc la rând, continuând pe cele la care s-a rămas în săptămâna dinaintea Înălțării Sfintei Cruci.

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului pentru arătarea sărbătorilor împărătești, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților

(†) - arată sărbătorile dumnezeiești și ale Născătoarei de Dumnezeu;

(†) - arată sărbătorile sfinților cu face priveghere și cu Polieleu;

† - arată sărbătorile sfinților la care se cântă numai Polileul;

* - arată sărbătorile sfinților care au Doxologie mare;

0 - arată sărbătorile sfinților cu Stihiri la Laude;

Zilele sfinților de rând nu au nici un semn tipiconal.

LUNA SEPTEMBRIE

1. † Începutul indictului, adică a anului nou bisericesc. Cuviosul Părinte Simeon Stâlpnicul (+459). Adunarea pentru Preasfânta Născătoare de Dumnezeu din Measine.

Troparul indictului, 2: Ziditorule a toată făptura, * cel ce anii °i timpurile * le-ai rânduie prin puterea ta, * binecuvintează cununa anului * bunătății tale, Doamne, * păzind în pace biserica °i poporul Tău, * pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu * °i ne mântuie°te.

Al cuviosului, 1: Stâlp al răbdării ai fost, * la întrecerea cu părinți cei de demult * luându-te, Cuvioase: * cu Iov în pătimiri, * cu Iosif în ispite, * °i cu viața celor fără de trup în trup fiind, * Simeon Părinte al nostru cuvioase: * roagă-te lui Christos Dumnezeu * să mântuiască sufletele noastre.

Al Născătoarei, 1: Bucură-te, cea plină de har, * Născătoare de Dumnezeu Fecioară, * Limanul °i Apărătoarea neamului omenesc: * că din tine s-a întrupat Răscumpărătorul lumii. * Tu singură Maică e°ti Fecioară, * pururea binecuvântată °i preamărită. * Roagă pe Christos Dumnezeu * să dăruiască pace la toată lumea.

Mărire ...

Condacul Indictului, 2: Spre cele de sus căutând, * cu cele de jos unit fiind, * °i din stâlp căruță de foc făcându-ți, * printr-însul ai ajuns * a petrece cu îngerii, Cuvioase, * °i cu ei împreună te rogi lui Christos Dumnezeu * neîncetat pentru toți.

^a i acum ...

Condacul Cuviosului, 2: Spre cele de sus căutând, * cu cele de jos unit fiind, * °i din stâlp căruță de foc făcându-ți, * printr-însul ai ajuns * a petrece cu îngerii, Cuvioase, * °i cu ei împreună te rogi lui Christos Dumnezeu * neîncetat pentru toți.

Prochimen, 3 (Ps. 146,5): Mare este Domnul nostru °i mare este tăria Lui °i priceperea Lui nu are hotar.

Stih (Ps. 146,1): Lăudați pe Domnul, că bine este a-I cânta; bineplăcută să-I fie Dumnezeului nostru lauda.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 1-79)

Piule, Timotei, vă îndemn deci, înainte de toate, să faceți cererei, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați °i pentru toți care sunt în înalte dregătorii, ca să petrecem viața pa°nică °i lini°tită, într-o toată cuvio°ia °i buna-cuviință, că acesta este lucrul bun °i primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Care voie°te ca toți oamenii să se mântuiască °i la cuno°tința adevărului să vină. Că unul este Dumnezeu, unul este °i Mijlocitorul între Dumnezeu °i oameni: omul Christos Isus, Care S-a dat pe Sine preșde răscumpărare pentru toți, mărturia adusă la

timpul său. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și apostol (*adevăr grăiesc, în Christos, nu mint*) - învățător neamurilor, în credință și adevăr.

Și al Cuviosului:

Fraților, îmbrăcați-vă, dar ca aleși ai lui Dumnezeu ...

(*Vezi: Dumineca a treizecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 213*)

Aliluia, **3 (Ps. 64,1)**: Ție se cuvine laudă, Dumnezeu, în Sion și Ție se va plini făgăduința în Ierusalim.

Stih (Ps. 64,12): Binecuvintează cununa anului bunătății Tale.

2. Pomenirea Sfântului Mucenic Mamant și a Sfântului Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, 7: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeu, glasul meu, când mă rog Ție.

**DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 28-39)**

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc, celor care sunt chemați după voia Lui; că cei pe care i-a cunoscut mai înainte, pe aceia mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întâi-născut între mulți frați. Iar pe care i-a hotărât mai înainte, pe aceia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, pe aceia i-a și îndreptat, iar pe care i-a îndreptat, pe aceia i-a și mărit. Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? Când El pe Însuși Fiul Său nu L-a cruțat, ci L-a dat morții pentru noi toți, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează; cine ne va osândi? Oare, Christos? Dar, Christos, Cel ce a murit și mai ales Cel ce a înviat, Care și este de-a dreapta lui Dumnezeu, El mijlocește pentru noi. Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Christos? Oare necazul? Ori strâmtorarea, ori prigoana, ori foametea, ori goliciunea ori primejdia, ori sabia? Căci, precum este scris: pentru Tine suntem omorâți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de înjunghiere. Ci în toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit. Pentru că sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici înălțimea, nici puterile adâncului și nici o altă faptură

nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Isus Christos, Domnul nostru.

Și al Ierarhului:

Fraților, un astfel de Arhiepiscop se cuvenea să avem

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. (†) Sfântul sfințit Mucenic Antim episcopul Nicomidiei; Cuviosul Părinte Teoctist.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih (Ps. 115,3): Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XIII, 7-16)

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința. Isus Christos, ieri și azi și în veci, este Același. Nu vă lăsați amăgiți de învățăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriți prin har inima voastră, nu cu mâncare, de la care n-au avut nici un folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar, de la care nu au dreptul să mănânce cei ce slujesc cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor - al căror sânge e adus de arhiepiscop, pentru împăcare, în Sfânta Sfintelor - sunt arse afară din tabără. Pentru aceea și Isus, ca să sfințească poporul cu sângele Său, a pățimit în afara porții. Să ieșim așadar la El, afară din tabără, luând asupra noastră ocară Lui. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie. Așadar, prin El să aducem pururea lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică rodul buzelor care preamăresc numele Lui. Iar facerea de bine și întrajutorarea nu le dați uitării; căci astfel de jertfe sunt bine plăcute lui Dumnezeu.

Aliluia, 2 (Ps. 111,1): Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Preoții Tai, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Al cuviosului:

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 8-18)

Fiule, Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru El, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie potrivit puterii lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după harul ce ne-a fost dat în Christos Isus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mântuitorului nostru Isus Christos, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelie. Spre aceasta am fost pus eu propovăduitor și apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu în cine am crezut și sunt încredințat că puternic este El să păzească comoara ce mi-a încredințat, până în Ziua aceea. Ține dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Christos Isus. Comoara cea bună ce ți s-a încredințat, păzește-o cu ajutorul Sfântului Spirit, Care sălășluiește întru noi. Tu știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel și Ermoghen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însuflețit și de lanțurile mele nu s-a rușinat ci, venind în Roma, cu multă osârdie m-a căutat și m-a găsit. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă de la Domnul. Și cât de mult mi-a slujit el în Efes, tu știi prea bine.

4. Pomenirea Sfântului sfințit Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

Prochimen, 4 (15,3): Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih (15,8): Pe Domnul îl văd pururea înaintea mea, căci El îmi stă de-a dreapta, ca eu să nu mă clatin.

Fraților, proorocii prin credință au biruit împărații ...

(Vezi: Duminica Tuturor Sfinților, pag. 60)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

Stih: Multe sunt necazurile, și din toate îi va izbăvi Domnul.

5. 0 Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul.

Prochimen, 7: Veseli-se-va cel drept în Domnul și va spera în El.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeule, când a dat făgăduința lui Avraam

(Vezi: Duminica a patra a Păresimilor, pag. 263)

Aliluia, **1:** Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca, și credincioșii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

Stih: Lumină răsare El pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

6. 0 Pomenirea minunii din Colose a Sfântului Arhanghel Mihail.

Prochimen, 4: Cel ce faci pe îngerii Tăi spirite și pe slujile Tale pară de foc.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 2-10)

Fraților, dacă s-a adeverit cuvântul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire care, luând obârșie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverită de cei ce au ascultat-o, împreună mărturisind și Dumnezeu cu semne și cu minuni și cu multe alte feluri de puteri și cu darurile Spiritului Sfânt, împărțite după a Sa voință? Pentru că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim. Iar cineva a mărturisit undeva, zicând: “Ce este omul, că-l pomești pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el? L-ai micșorat pe el cu puțin față de îngeri; cu mărire și cu cinste l-ai încununat și l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui”. Dar prin faptul că a supus lui toate (*înțelegem*) că nimic nu i-a lăsat nesupus. Acum însă, încă nu vedem cum că toate i-au fost supuse. Ci pe Cel micșorat cu puțin față de îngeri, pe Isus, Îl vedem încununat cu mărire și cu cinste, din pricina morții pe care a suferit-o, astfel că, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om. Căci ducând pe mulți fii la mărire, I se cădea Aceluia, pentru Care sunt toate și prin Care sunt toate, ca să desăvârșească prin pătimire pe începătorul mântuirii lor.

Aliluia, **1:** Lăudați-l pe Domnul cel din ceruri. Lăudați-L pe El întru cele de sus.

Stih: Lăudați-L toți îngerii Lui.

7. Înainteprăznuirea Nașterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Sfântul Mucenic Sozont.

Tropar, 4: Din rădăcina lui Iesse și din sângele lui David * Maria, dumnezeiasca fiică, * se naște nouă astăzi; * pentru aceea toate se bucură și se înnoiesc. * Bucurați-vă împreună, cer și pământ! * Lăudați-o, semințiile neamurilor! * Ioachim se desfătează * și Ana prăznuiește strigând: * Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu * și Hrănitoarea vieții noastre.

Condac, 3: Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu Maria, * Cămara neveștejită a Mirelui ceresc, * astăzi din cea stearpă se naște * după sfatul lui Dumnezeu, * spre a găti trăsura Cuvântului lui Dumnezeu: * Că pentru aceasta a fost hotărâtă * Poartă dumnezeiască și Maică a Vieții adevărate.

Fraților, izbăvindu-vă de păcat, v-ați făcut robi ai dreptății

(Vezi: Duminica a patra după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 78)

8. (†) Nașterea Preasfintei Doamnei noastre Născătoarei de Dumnezeu.

Antifonul I. Ps. 131, 86, 45. Vers 2.

1. Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toată blândețea lui.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Iată am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar.
3. Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
4. Dumnezeu este în mijlocul cetății, nu se va clătina.
Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 131. Vers 2.

1. Domnul a jurat lui David făgăduință și nu se va lepăda.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Fiii din neamul lor vor ședea până în veac pe scaunul tău.
3. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.
4. Că a ales Domnul Sionul și l-a ales ca locuință.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 131, 45, 64. Vers 4.

1. Aici voi locui, că l-am ales pe El.
(după fiecare stih) Tropar, 1: Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, * bucurie a vestit la toată lumea: * că din tine a răsărit Soarele dreptății, * Christos Dumnezeul nostru, * care

dezlegând blestemul a dat binecuvântarea, * și omorând moartea * ne-a dăruit viața cea veșnică.

2. Cel Preaînalt și-a sfințit locașul.

3. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale, sfânt este lăcașul Tău.

La Intrarea mică:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Christos.

Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care-ți cântăm Ție. Aliluia.

Tropar, 4: Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu ...

Mărire ... Și acum ...

Condac, 4: Ioachim și Ana din rușinea nerodirii, * și Adam și Eva din stricăciunea morții * s-au eliberat, Preacurată, prin sfântă nașterea ta. * Aceasta o serbează și poporul tău, * de vina greșelilor mântuindu-se, când strigă ție: * Stearpa naște pe Născătoarea de Dumnezeu * și hrănitorea vieții noastre.

Prochimen, 3 (Lc. 1): Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Stih (Lc. 1): Că a căutat spre umilința servei sale.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 5-11)

Fraților, gândul acesta să fie în voi care era și în Christos Isus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume, ca întru numele lui Isus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de dedesubt. Și să mărturisească toată limba că Domn este Isus Christos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

Aliluia, 6 (Ps. 44,12): Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită de poporul tău și de casa părintelui tău.

Stih: Mai marii poporului se vor pleca înaintea ta.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă până la încheierea sărbătorii:* Mărește suflete al meu * pe aceea ce s-a născut din stearpă, * pe Maica Fecioară. Străin lucru este mamelor fecioria, * străină și fecioarelor nașterea de fii; * dar întru tine, Născătoare de Dumnezeu,

* amândouă s-au împlinit. * Pentru aceasta toate semințiile pământului * neîncetat te fericiu.

9. 0 Pomenirea Sfinților și dreptilor Ioachim și Ana, părinții Maicii Domnului. Sfântul Mucenic Severian.

Prochimen, 4: Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt.

Stih: În adunări, binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, Avraam a avut doi fii

(Vezi: 23 septembrie, pag. 294)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Mântuirea dreptilor vine de la Domnul.

10. Pomenirea Sfințelor Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

(Vezi: Apostolul din sâmbăta sau duminica dinaintea Înălțării sfintei Cruci, pag. 288)

11. Pomenirea cuvioasei Maici Teodora din Alexandria.

(Vezi: Apostolul din sâmbăta sau duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci, pag. 288)

12. Pomenirea Sfântului Mucenic Autonom.

(Încheierea sărbătorii Nașterii Maicii Domnului, pag.)

13. * Sfințirea Bisericii Învierii din Ierusalim. Sfântul Mucenic Corneliu sutașul. Înainteserbarea Înălțării Sfintei Cruci.

Prochimen, 4: Legea Ta, Doamne, este nestrămutată și casa Ta sfântă pentru toate timpurile.

Stih: Domnul împărățește și e îmbrăcat cu mărire.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1-4)**

Fraților sfinți, care sunteți părtași ai unei chemării cerești, luați aminte la Apostolul și Arhiereul mărturisirii noastre, la Isus Christos, Care credincios a fost Celui ce L-a rânduit, precum și Moise în toată casa Lui. Pentru că Acesta (*Isus*) S-a învrednicit de mai multă mărire decât Moise, după cum are mai multă cinste decât casa cel ce a zidit-o. Că orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

Aliluia, **1**: Temeliile Sionului pe munții cei sfinți.

Stih: Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

S Â M B Ă T Ă ÎNAINTEA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI

Prochimen, 3 (Ps. 46,6): Cântați lui Dumnezeu, cântați. Cântați Împăratului nostru, cântați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 6-9)

Fraților, înțelepciunea o propovăduim la cei desăvârșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpânitorilor acestui veac, care sunt pieritori, ci propovăduim înțelepciunea de taină a lui Dumnezeu, ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veci, spre mărirea noastră, pe care nici unul dintre stăpânitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul mării; ci precum este scris: “Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-a suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El”.

Aliluia, **5 (Ps. 88,1)**: Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta; din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

Stih: Că ai zis: Harul e pe veci întemeiat.

D U M I N I C Ă ÎNAINTE DE ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Prochimen, 6 (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 11-18)

Fraților, vedeți cu ce fel de litere v-am scris eu, cu mâna mea. Câți vor să placă în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prizoniți pentru crucea lui Christos, căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc să vă tăiați voi împrejur ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea Domnului nostru Isus Christos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume! Că în Christos Isus nici tăierea împrejur, nu este ceva, nici netăierea împrejur ci făptura cea nouă. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De acum înainte nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port, în trupul meu, semnele Domnului Isus. Harul Domnului nostru Isus Christos să fie cu spiritul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, 1 (Ps. 88,19): Am înălțat pe Cel ales din poporul Meu.

Stih: Pentru că mâna Mea îl va ajuta și brațul Meu îl va întări.

14. (†) Înălțarea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci

Antifonul I. Ps. 21. Vers 1.

1. Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, de ce m-ai părăsit ?
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Departate sunt de mântuirea mea cuvintele greșelilor mele.
3. Dumnezeul meu, striga-voi ziua și nu vei auzi.
4. Tu întru cele sfinte locuiești, lauda lui Israel
Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 73. Vers 2.

1. Pentru ce Dumnezeule ne alungi mereu?

(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi Fiule al lui Dumnezeu, cel ce cu trupul te-ai răstignit, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

2. Adu-Ți aminte de poporul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.
3. În muntele Sion, în care ai locuit.
4. Dar Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Mărire ...Și acum ... Unule nascut ...

Antifonul III. Ps. 98. Vers 1.

1. Domnul împărățește: tremură popoarele

(după fiecare stih) Tropar, 1: Mântuiește, Doamne, poporul tău * și binecuvintează moștenirea ta; * biruință dreptcredincioșilor creștini asupra dușmanilor dăruiește-le * și cu crucea ta păzește pe poporul tău.

2. Domnul în Sion este mare și înalt este peste toate popoarele.

3. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este.

La Intrarea mică:

Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce cu trupul te-ai răstignit, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 1: Mântuiește, Doamne, poporul tău...

Mărire ... Și acum ...

Condac, 4: Cel ce de bună voie pe cruce Te-ai înălțat, Christoase Dumnezeule, * dăruiește îndurările tale poporului tău celui nou, * cu numele tău numit; * veselește prin puterea ta * pe dreptcredincioșii creștini, * dându-le biruință asupra dușmanilor. * Să aibă ajutorul tău, * armă de pace, trofeu nebiruit.

În loc de Sfinte Dumnezeule ..., *se cântă:* Crucii tale ne închinăm, Christoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o mărim.

Prochimen, 7 (Ps. 98,10): Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Stih: Domnul împărățește: tremură popoarele.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 18-24)

Fraților, cuvântul crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. Că scris este: "Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați voi

nimi-ci-o”. Unde este înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu că este nebună înțelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce prin înțelepciune lumea nu L-a cunoscut pe Dumnezeu într-o înțelepciune a lui Dumnezeu, atunci pe cei ce cred a binevoit Dumnezeu să-i mântuiască prin nebunia propovăduirii. Fiindcă și iudeii cer semne, iar elinii caută înțelepciunea, însă noi propovăduim pe Christos cel răstignit: pentru iudei, sminteală; pentru neamuri, nebunie; dar pentru cei chemați, și iudei și elini: pe Christos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Aliluia, 1 (Ps. 73,1): Adu-Ți aminte Doamne de adunarea Ta, pe care dintru început ai agonisit-o.
Stih: Dumnezeu este Împăratul nostru din veac. El a făcut mântuire în mijlocul pământului.

În loc de Cuvine-se ..., *se poate cânta:* Mărește, suflete al meu, * preacinstită Crucea Domnului. Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, * care ai odrăslit pe Christos; * prin care pomul de viață purtător al Crucii * în pământ s-a sădit. * Pentru aceasta, Crucea acum înălțată fiind, * închinându-ne ei, pe tine te mărim.

S Â M B Ă T Ă DUPĂ ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Prochimen, 7 (Ps. 98,10): Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în muntele Său cel sfânt, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

Stih: Domnul împărățește: tremură popoarele.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 26-31; II, 1-2)

Fraților, priviți chemarea voastră, că nu mulți sunt înțelepți, după trup, nu mulți sunt puternici, nu mulți sunt de bun neam; ci Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; Dumnezeu Și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari; Dumnezeu Și-a ales pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, ca să strice pe cele ce sunt, ca nici un trup să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. Din El, dar, sunteți voi în Christos Isus, Care pentru noi S-a făcut înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: “Cel ce se laudă

în Domnul să se laude”. Și eu, fraților, când am venit la voi și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca iscusit cuvântător sau ca înțelept. Că am judecat să nu știu între voi altceva, decât pe Isus Christos, și pe Acesta răstignit.

Aliluia, 1 (Ps. 73,1): Adu-Ți aminte Doamne de adunarea Ta, pe care dintru început ai agonisit-o
Stih: Dumnezeu este Împăratul nostru din veac. El a făcut mântuire în mijlocul pământului.

D U M I N I C Ă DUPĂ ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Troparul Învierii: al versului.

Troparul Crucii, 1 : Mântuiește, Doamne, poporul tău ...

Prochimen, 7 (Ps. 98,10): Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în muntele Său cel sfânt, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

Stih: Domnul împărățește: tremură popoarele.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 16-20)

Fraților, știind că omul nu este socotit drept (*în fața lui Dumnezeu*) din faptele Legii, ci prin credința în Christos Isus, am crezut și noi în Christos Isus, ca să ne îndreptăm din credința în Christos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutând să ne îndreptăm în Christos, ne-am aflat și noi înșine păcătoși, este oare Christos slujitor al păcatului? Nicidecum! Că dacă zidesc iarăși ceea ce am dărâmat, mă arăt pe mine însumi călcător (*de poruncă*). Fiindcă eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Christos; și nu sunt eu cel ce mai trăiesc, ci Christos este Cel Ce trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Aliluia, 1 (Ps. 73,1): Adu-Ți aminte Doamne de adunarea Ta, pe care dintru început ai agonisit-o.
Stih: Dumnezeu este Împăratul nostru din veac El a făcut mântuire în mijlocul pământului.

15. 0 Sfântul Mare Mucenic Nichita Gotul.

Prochimen, 7: Iar dreptii se vor bucura și vor spera în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție

Fraților, știind că omul nu se îndreaptă ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 164)

16. Pomenirea Sfintei Mare Mucenițe Eufemia.

Prochimen, 4: Înfricoșător este Dumnezeu în lăcașul Său cel sfânt.

Stih: În adunări, binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților fiind împreună-lucrători cu Christos, vă îndemnăm ...

(Vezi: Duminica a șaisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 141)

Aliluia, 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul, și S-a plecat spre mine.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

17. Pomenirea Sfintei Mucenițe Sofia și a celor trei fiice: Pistis, Agapis și Elpis.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

18. Cuviosul Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 15 septembrie, pag. 292)

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

20. 0 Sfântul Mucenic Eustatie și soția sa Teopista cu fiii lor, Agapie și Teopist.

Prochimen, 4: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.
Stih: Văzut-am mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...
(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude și îi mântuiește.
Stih: Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va mântui Domnul.

21. Încheierea praznicului Înălțării Sfintei Cruci. Sfântul Apostol Cuadrat din Magnezia.
 Sfântul Prooroc Iona.

Al Apostolului:

Pavel, cel pus în lanțuri pentru Isus Christos...
(Vezi: 22 noiembrie, pag. 317)

Al Proorocului:

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu...
(Vezi: Miercuri în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

22. Sfântul sfințit Mucenic Foca, episcopul Sinopei.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură ...
(Vezi: Duminică a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

23. * Zămislirea cinstului și preamăritului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.

Prochimen, 7: Iar dreptii se vor bucura și vor spera în Domnul.
Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

**DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
 A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
 (IV, 22-27)**

Fraților, Avraam a avut doi fii: unul din femeia roabă și altul din femeia liberă. Dar cel din femeia roabă s-a născut după trup, iar cel din femeia liberă s-a născut prin făgăduință. Unele ca acestea au

altă însemnare, căci acestea (*femei*) sunt două testamente: unul de la Muntele Sinai, care naște spre robie și care este Agar; căci Agar este Muntele Sinai, în Arabia, și răspunde Ierusalimului de acum, care zace în robie cu copiii lui; iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră. Căci scris este: “Veselește-te tu, cea stearpă, care nu naști! Izbucnește de bucurie și strigă tu care nu ai durerile nașterii, că mulți sunt copiii celei părăsite, mai mulți decât ai celei care are bărbat”.

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

24. 0 Sfânta Mare Muceniță Tecla, cea întocmai cu apostolii.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu în locașul cel sfânt.

Stih: În adunări, binecuvântați pe Dumnezeu.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură ...

(**Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233**)

Aliluia, 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul și S-a plecat spre mine.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

25. Cuvioasa Maică Eufrosina din Alexandria.

Pavel, Apostol al lui Isus Christos, prin voința lui Dumnezeu ...

(**Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 162**)

26. (†) Mutarea Sfântului întrutot laudatul Apostol și Evanghelist Ioan Teologul.

Tropar, 2 : Apostole, de Christos Dumnezeu iubite, * grăbește de scapă poporul cel fără de apărare. * Că cel ce te-a primit când te-ai rezimat la pieptu-I, * te primește când cazi înainte-I. * Pe acesta, Teologule, roagă-L * să risipească norul stăruitor al păgânilor, * și cere pentru noi pace și mare milă.

Condac, 2 : Măririle tale, Feciorelnice, cine le va spune? * Că reverși minuni și izvorăști vindecări * și te rogi pentru sufletele noastre, * ca un Teolog și prieten al lui Christos.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(IV, 12-19)**

Fraților, pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne întru noi și dragostea Lui în noi este desăvârșită. Din aceasta cunoaștem că rămânem în El și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Spiritul Său. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii. Cine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne întru el și el în Dumnezeu. Și noi am cunoscut și am crezut iubirea pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el. Întru aceasta a fost desăvârșită iubirea Lui față de noi, ca să avem îndrăznire în ziua judecății, fiindcă precum este Acela, așa suntem și noi, în lumea aceasta. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire. Noi iubim pe Dumnezeu fiindcă El ne-a iubit cel dintâi.

Aliluia, 1 (Ps. 86,6): Cerurile vor mărturisi minunile Tale, Doamne și adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu e preamărit în adunarea sfinților.

27. Sfântul Mucenic Calistrat și cei 49 de mucenici împreună cu el.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

28. Cuviosul Părinte Hariton Mărturisitorul.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: să strălucească din întuneric lumina ...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

Aliluia, 6: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

29. 0 Cuviosul Părinte Chiriac Sihastrul.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

Aliluia, 6: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Bogăție și mărire în casa lui.

30. 0 **Sfântul sfințit Mucenic Grigorie, episcopul Armeniei Mari.**

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie ?

Fraților, privegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă ...

(Vezi: Duminica a treisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 126)

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, cu dreptate se vor îmbrăca, și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Că Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

LUNA OCTOMBRIE

1. 0 **Sfântul Apostol Anania, unul din cei 70; Cuviosul Părinte Roman Melodul.**

Prochimen, 8: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (IX, 10-19)

In zilele acelea era în Damasc un ucenic, anume Anania, și Domnul i-a zis, în vedenie: Anania! Iar el a zis: Iată-mă, Doamne. Și Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pe ulița care se cheamă Ulița Dreaptă și caută în casa lui Iuda, pe un om din Tars, cu numele Saul, că, iată, se roagă. Și a văzut în vedenie pe un bărbat, anume Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să vadă iarăși. Și a răspuns Anania: Doamne, despre bărbatul acesta am auzit de la mulți câte rele a făcut sfinților Tăi în Ierusalim. Și aici are putere de la arhierei să lege pe toți care cheamă numele Tău. Și a zis Domnul către el: Mergi, fiindcă acesta Îmi este vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor și a regilor și a fiilor lui Israel; căci Eu îi voi arăta câte trebuie să pătimească el pentru numele Meu. Și a mers Anania și a intrat în casă și, punându-și mâinile

pe el, a zis: frate, Saul, Domnul Isus, Cel ce ți S-a arătat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca să vezi iarăși și să te umpli de Spirit Sfânt. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi; și a văzut iarăși și, sculându-se, a fost botezat. Și, luând mâncare, s-a întărit. Și a stat cu ucenicii din Damasc câteva zile.

Aliluia, 7: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

2. **Sfântul sfințit Mucenic** Ciprian **și Sfânta Mucenică** Iustina, fecioara.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 12-17)

Fiule, Timotei, mulțumesc Celui ce m-a întărit, lui Christos Isus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios și m-a pus să-I slujesc, pe mine, care mai înainte huleam, prigoneam și batjocoream. Totuși am fost miluit, că în necredința mea am lucrat din neștiință. Și a prisosit foarte harul Domnului nostru, împreună cu credința și cu dragostea cea întru Christos Isus. Vrednic de credință și de toată primirea e cuvântul că Isus Christos a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Isus Christos să arate mai întâi în mine toată îndelunga Sa răbdare, ca pildă celor ce vor crede în El, spre viața veșnică. Iar Împăratului veacurilor, Celui nestricăcios, nevăzutului, singurului Dumnezeu fie cinste și mărire în vecii vecilor. Amin!

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, cu dreptate se vor îmbrăca și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință.

3. **0 Sfântul sfințit Mucenic** Dionisie **Areopagitul. Sfinții Martiri din Tomis**

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XVII, 16-34)

In zilele acelea, așteptându-i Pavel în Atena, spiritul lui se îndârjea în el, văzând că cetatea este plină de idoli. Deci discuta în sinagogă cu iudeii și cu cei credincioși și, în piață, în fiecare zi, cu cei care erau de față. Iar unii dintre filozofii epicurei și stoici discutau cu el, și unii ziceau: Ce voiește, oare, să ne spună acest semănător de cuvinte? Iar alții ziceau: Se pare că este vestitor de dumnezei străini, fiindcă binevestește pe Isus și Învierea. Și luându-l cu ei l-au dus în Areopag, zicând: putem să cunoaștem și noi ce este această învățătură nouă, grăită de tine? Căci tu aduci în auzul nostru lucruri străine. Voim deci să știm ce vor să fie acestea. Toți atenienii și străinii, care locuiau acolo, nu-și petreceau timpul decât spunând sau ascultând ceva nou. Și Pavel, stând în mijlocul Areopagului, a zis: bărbați atenieni, în toate vă văd că sunteți foarte evlavioși. Căci străbătând cetatea voastră și privind locurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care era scris: “Dumnezeului necunoscut”. Deci pe Cel pe Care voi, necunoscându-L, Îl cinstiți, pe Acesta Îl vestesc eu vouă. Dumnezeu, Care a făcut lumea și toate cele ce sunt în ea, Acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini, nici nu este slujit de mâini omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva, El dând tuturor viață și suflare și toate, și a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuirii lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, doar L-ar pipăi și L-ar găsi, deși nu e departe de fiecare dintre noi. Că în El trăim și ne mișcăm și suntem, precum au zis și unii dintre poeții voștri: că al Lui neam și suntem. Fiind deci neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să socotim că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite de meșteșugul și de gândirea omului. Dar Dumnezeu, trecând cu vederea veacurile neștiinței, vestește acum oamenilor ca toți de pretutindeni, să se pocăiască, pentru că a hotărât o zi în care va să judece lumea întru dreptate, prin Bărbatul pe care L-a rânduit, dăruind tuturor încredințare, prin Învierea Lui din morți. Și auzind despre învierea morților, unii l-au luat în râs, iar alții i-au zis: te vom asculta despre aceasta și altădată. Astfel Pavel a ieșit din mijlocul lor. Iar unii bărbați, alipindu-se de el, au crezut, între care și Dionisie Areopagitul și o femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, cu dreptate se vor îmbrăca și cuvicioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Că Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință.

4. Sfântul sfințit Mucenic Ierotei, episcopul Atenei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

5. Sfânta Muceniță Haritina.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

6. * Pomenirea Sfântului și preamăritului Apostol Toma.

Tropar, 3 : Sfinte Apostole Toma, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 4 : De har dumnezeiesc plin fiind * Apostolul și servul adevărat al lui Christos, * cu pocăință a strigat: * Tu ești Dumnezeu și Domnul meu.

Prochimen, 8: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

Aliluia, 1: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în adunarea sfinților.

7. 0 Pomenirea Sfinților Martiri Sergie și Vah.

Fraților, proorocii prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate ...

(Vezi: Duminica întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 60)

8. Pomenirea Cuvioasei Maicii noastre Pelagia.

Pavel, Apostol al lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu ...

(Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 162)

9. * **Pomenirea Sfântului Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și soția sa Anastasia.**

Tropar, 3 : Sfinte Apostole Iacob, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 2 : Iacob, preaminunatul pescuitor de păgâni, * preacinstit între Învățăcei arătat * și cu Apostolii împreună-locuitor, * bogăție de vindecări dăruiește lumii * și pe cei ce laudă îi aduc * din nevoi îi liberează. * Pentru aceasta, într-un glas strigăm către dânsul: * cu rugăciunile tale, Apostole, * pe toți mântuiește-i.

Al Apostolului:

Pavel, cel pus în lanțuri pentru Isus Christos, și fratele Timotei, ...
(Vezi: 22 noiembrie, pag. 317)

Al Cuviosului:

Fraților, având Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Isus ...
(Vezi: Duminica a treia a Păresimilor, pag. 261)

10. **Sfinții Mucenici Eulampie și sora sa Eulampia.**

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

11. * **Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi.**

Fraților, știm că toată făptura suspină împreună ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 69)

În această zi, dacă este Duminica, sau în Duminica ce urmează, se face pomenirea Adunării Părinților Sinodului VII Ecumenic de la Niceea, care s-a întrunit împotriva iconoclaștilor, în vremea Împărătesei Irina și a fiului ei Constantin Porfirogenetul.

Troparul Învierii: al glasului.

Al Părinților, 8 : Preamărit ești, Christoase, Dumnezeul nostru * cel ce pe Părinții noștri * luminători pe pământ i-ai așezat, * și printr-înșii pe noi toți * la adevărata credință ne-ai călăuzit. * Mult milostive, mărire ție.

Mărire

Condac, 6 : Fiul care din Tatăl negrăit a strălucit, * în două firi din femeie s-a născut; * pe care, cunoscându-l, nu lepădăm icoana lui, * ci pe aceasta, zugrăvind-o cu evlavie, * o cinstim cu credință; * așa Biserica, păstrând credința cea adevărată, * sărută icoana întrupării lui Christos.

Și acum ...

Condacul Născătoarei, 2: Apărătoare neînfruntată a creștinilor, * statornică Mijlocitoare

către Făcătorul, * nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoșilor: * ci, fiind bună, aleargă în ajutorul nostru, * care cu credință strigăm ție: * grăbește spre mijlocire * și sârguiește spre mântuire, * pururea apărând, Născătoare de Dumnezeu, * pe cei ce te cinstesc.

Prochimen, 4 (Dan. 3): Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și laudat și preamărit e numele tău în veci.

Stih: Că drept ești în toate câte ai făcut nouă.

**DIN EPISTOLA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE TIT, CITIRE:
(III, 8-15)**

Fiule, Tit, vrednic de crezare este cuvântul și voiesc să adeverești acestea cu tărie, pentru că acei ce au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să fie în frunte la faptele bune. Că acestea sunt cele bune și de folos oamenilor. Iar de întrebările nebunești și de genealogii și de certuri, și de sfădirile pentru Lege ferește-te, că sunt nefolositoare și deșarte. De omul eretic, după întâia și a doua mustrare, depărtează-te, știind că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit. Când voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine la Nicopole, căci acolo m-am hotărât să iernez. Pe Zenas, cunoscătorul de lege, și pe Apollo trimite-i mai înainte, cu bună grijă, ca nimic să nu le lipsească. Să învețe și ai noștri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca ei să nu fie fără de roadă. Te îmbrățișează toți care sunt cu mine. Îmbrățișează pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi toți. Amin!

Aliluia, 2 (Ps. 43,1-2): Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții noștri ne-au povestit lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

Stih, (Ps. 33,16): Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a mântuit.

12. Sfinții Mucenici Prob, Tarah și Andronic.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință, ...
(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

13. Sfinții Mucenici Carp și Papil.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

14. 0 Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Celsie; Cuviosul Părinte Cosma Aghiopolitul.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință, ...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

15. Sfântul Mucenic Lucian preotul din Antiohia.

Fraților, având Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Isus ...

(Vezi: Duminica a treia a Păresimilor, pag. 261)

16. Sfântul Mucenic Longhin Sutașul.

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus ...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 306)

17. Sfântul Prooroc Osie și Sfântul Mucenic Andrei Cretanul.

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos, față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

Al cuviosului:

Fraților, având Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile ...

(Vezi: Duminica a treia a Păresimilor, pag. 261)

18. (†) Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Tropar, 3: Sfinte Apostole și Evangheliste Luca, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 4: Învățăcel făcându-te Cuvântului lui Dumnezeu, * împreună cu Pavel ai

luminat tot pământul * și negura o ai alungat, * scriind dumnezeiasca Evanghelie a lui Christos.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5-9, 14.18)**

Fraților, umblați cu înțelepciune față de cei ce sunt din afară (*de Biserică*), prețuind vremea. Vorba voastră să fie totdeauna plăcută, cu sare dreasă, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. Toate câte mă privesc pe mine le va face cunoscute Tihic, iubitul frate, credincios slujitor și împreună rob cu mine întru Domnul. L-am trimis pe el la voi, tocmai pentru aceasta, ca să știți cum ne aflăm și ca să mângâie inimile voastre, împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi; ei vă vor aduce la cunoștință toate cele de aici. Vă îmbrățișează Luca, doctorul ce iubit, și Dima. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi! Amin.

Aliluia, **1:** Cerurile vor mărturisi minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

19. Sfântul Prooroc Ioil și Sfântul Mucenic Var.

Al Proorocului:

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos, față de Dumnezeu ...
(**Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112**)

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(**Vezi: 23 aprilie, pag. 373**)

20. Sfântul Mare Mucenic Artemie.

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus...
(**Vezi: 26 octombrie, pag. 307**)

21. **0 Cuviosul Părintele nostru** Ilarion cel Mare.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

22. **Sfântul și întocmai cu Apostolii** Averchie, Episcopul din Ierapol, făcătorul de minuni și Sfinții șapte tineri din Efes.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

23. *** Sfântul Apostol** Iacob, rudenia Domnului.

Tropar, 2: Învățăcel al Domnului fiind, * ai primit, dreptule, Evanghelia; * ai statornicie de mucenic; * ai îndrăznirea unui dumnezeiesc frate; * Ierarh fiind, ești mijlocitor: * pe Christos Dumnezeu roagă-l * să se mântuiască sufletele noastre.

Condac, 4: Dumnezeu Cuvântul, Unul-născut din Tatăl, * cel ce a venit la noi în zilele de pe urmă, * pe tine, dumnezeiescule Iacob, * întâi păstor și învățător al Ierusalimului te-a rânduit, * și credincios împărțitor al tainelor spirituale. * Pentru aceasta, Apostole, cu toții te cinstim.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.
Stih (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine ...
(Vezi: Duminica a douăzecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 161)

Aliluia, **1:** Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca și credincioșii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

24. **Sfântul Mucenic** Areta și cei împreună cu el.

Prochimen, 4: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih: Văzut-am pe Domnul înaintea mea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, proorocii, prin credință au biruit împărății ...
(Vezi: Duminica întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 60)

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie.

Prochimen, 4: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih: Văzut-am pe Domnul înaintea mea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, când Christos, Care este viața noastră, se va arăta

(Vezi: Duminica a douăzeci și noua după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 207)

Aliluia, 2: Cât de bine și cât de frumos e să locuiască frații împreună.

Stih: Că unde e unire, Dumnezeu trimite viață.

26. (†) Sfântul Mare Mucenic Dumitru, Izvorătorul de Mir și pomenirea înfricoșătorului cutremur.

Tropar, 3: Mare apărător în primejdii * lumea te-a aflat, luptătorule, * biruitor al păgânilor. * Deci, precum mândria lui Lie ai înfrânt * și la luptă ai îmbărbătat pe Nestor, * așa, Sfinte, pe Christos Dumnezeu roagă-l * să ne dăruiască mare milă.

Condac, 2: Cu pâraiele sângelui tău, Dimitrie, * Dumnezeu Biserica o a împurpurat, * cel ce ți-a dat tărie nebiruită * și păzește cetatea ta nevătămată, * că tu ești întărirea ei.

Prochimen, 7 (Ps. 63,11): Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va nădăjdui în El.

Stih, (Ps. 63,1): Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 1-10)

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus, și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Christos Isus. Nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, ca să fie pe plac celui care strânge oaste. Iar când se luptă cineva, la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănânce el mai întâi din roade. Înțelege cele ce-ți grăiesc, căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Isus Christos, Care a înviat din morți, din neamul lui David, după Evanghelia mea, pentru Care sufăr până și lanțuri ca un făcător de rele, dar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mântuirea care este întru Christos Isus și de mărirea veșnică.

Se zice și al cutremurului:

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 11-13, 25-27)**

Fraților, orice mustrare, la început, nu pare că e de bucurie, ci de întristare, dar mai pe urmă dă celor încercați cu ea roada pașnică a dreptății. Pentru aceea, “îndreptați mâinile cele ostenite și genunchii cei slăbănogiți. Faceți cărări drepte pentru picioarele voastre”, așa încât cine este șchiop să nu se abată, ci mai vârtos să se vindece. Luați seama să nu vă lepădați de Cel care vorbește. Căci dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pământ, cu atât mai mult noi, îndepărtându-ne de Cel ce ne grăiește din ceruri - al Căru glas, odinioară, a zguduit pământul, iar acum, vorbind, a făgăduit: “Încă o dată voi clătina nu numai pământul ci și cerul”. Iar prin aceea că zice: “încă o dată”, arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămână cele neclintite.

Aliluia, 4 (Ps. 91,12): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.
Stih (Ps. 91,13): Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

28. Sfinții Mucenici Terenție și Neonila; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul.

Al mucenicilor:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

29. Sfânta Mare Muceniță Anastasia Romana și Cuviosul Părintele nostru Avramie.

Al muceniței:

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Al părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

30. Sfinții Mucenici Zenovie și sora lui, Zenovia.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

31. Sfinții Apostoli Stahie și Ampie, Urban și Aristobul, din cei 70 de Apostoli; Sfântul Mucenic Epimah.

Al Apostolilor:

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, Apostolii ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

Al mucenicului:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

LUNA NOIEMBRIE

1. 0 Sfinții și făcătorii de minuni fără de arginți Cosma și Damian, din Asia.

Prochimen, 4: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.
Stih: Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 27-31; XIII, 1-8)

Fraților, voi sunteți trupul lui Christos și mădulare (*fiecare*) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare

toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale, care le întrece pe toate: de aș grăi limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fiu ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se mândrește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Aliluia, 1: Cât este de bine și cât e de frumos să locuiască frații împreună.

Stih: Că unde este unire, Domnul trimite viață și binecuvântări nesfârșite.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pegasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag.)

3. Sfinții Mucenici Acepsima, Aitala și Iosif. Sfințirea Bisericii din Lidda a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 176)

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare. Sfinții sfințiți Mucenici Nicandru episcopul Mirelor și Ermia, preotul.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea credincioșilor.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

Aliluia, 6: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Întru poruncile Lui va voi foarte.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistinia, soția lui.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

6. **0** Cel între sfinți Părintele nostru Pavel Mărturisorul, Arhiepiscopul Constantinopolului.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 1-6)**

Fraților, noi avem astfel de Arhiereu Care a șezut de-a dreapta tronului gloriei în ceruri, Slujitor Altarului și Cortului celui adevărat, pe care l-a făcut Dumnezeu și nu omul. Apoi, orice arhiereu este pus ca să aducă daruri și jertfe; de aceea trebuincios era ca și acest Arhiereu să fi avut ceva ce să aducă. Dacă ar fi pe pământ, nici n-ar fi preot, fiindcă aici sunt aceia care aduc darurile potrivit Legii, care slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum a primit poruncă Moise, când era să facă cortul: “Ia seama, zice Domnul, să faci toate după chipul ce ți-a fost arătat în munte”. Acum însă, (*Arhiereul nostru*) a dobândit o slujire cu atât mai înaltă, cu cât El este și Mijlocitor al unui testament mai bun, care a fost întemeiat pe mai bune făgăduințe.

Aliluia, **2:** Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.
Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

7. Sfinții treizeci și trei de Mucenici din Melitina. Cuviosul Lazăr Taumaturgul.

Al Mucenicilor:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

8. (†) **Adunarea cea pentru sfinții Arhangheli Mihail și Gavril și toate cetele Puterilor cerești.**

Tropar, 4: Căpetenii ale oștilor cerești, rugămu-vă, noi nevrednicii, * să ne apărați prin rugăciunile voastre, * păzindu-ne sub acoperământul aripilor * măririi voastre netrupești, * pe noi cei ce cădem și cu stăruință strigăm: * liberați-ne din primejdii, * voi, capi ai puterilor de sus.

Mărire ... Și acum

Condac, 2: Căpetenii ale lui Dumnezeu, * slujitori ai gloriei dumnezeiești, * călăuzitori ai oamenilor * și Principi ai celor fără de trup, * ce e folositor nouă cereți, și mare milă: * voi, căpeteniile celor fără de trup.

Fraților, dacă s-a adevărit cuvântul grăit prin îngeri

(Vezi: 6 septembrie, pag. 284)

9. **Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie. Cuvioasele Maici Matrona și Teoctista.**

Al Martirilor:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al Cuvioaselor:

Pavel, Apostol al lui Cristos Isus, prin voința lui Dumnezeu ...

(Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 162)

10. **Sfinții Apostoli Olimpas, Rodion, Sosipatru, Tertiu, Erast, Cuartus, din cei 70.**

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

11. **Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie. * Cuviosul Părinte Teodor Studitul. Sfânta Muceniță Ștefanida.**

Al Martirilor:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul,

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

12. **0** Cel între sfinți Părintele nostru Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei. Cuviosul Părintele nostru Nil. Sfântul sfințit mucenic Iosafat (1623).

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

Aliluia, 1: Lumină a răsărit dreptului, și celor drepti cu inima, veselie.

Stih: Împarte, dă la săraci.

13. (†) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului.

Tropar, 8: Din gura ta harul strălucind ca o văpaie, * toată lumea a luminat; * comorile ne iubirii de argint * lumii le-a câștigat, * și înălțimea umilinței nouă ne-a arătat. * Prin cuvintele tale învățându-ne, * Părinte Ioane Gură de Aur, * roagă pe Christos Dumnezeu * să se mântuiască sufletele noastre.

Mărire ... Și acum ...

Condac, 6: Din ceruri ai primit dumnezeiescul har, Ioane Gură de Aur, * și buzele tale pe toți învață * să se închine unuia Dumnezeu în Treime, * preafericite Cuvioase. * După cuviință te laudăm, * că ești Învățător, * Lămuritorule al celor dumnezeiești.

Prochimen, 1 (Ps. 48,3): Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih (Ps. 48,1): Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VII, 26-28; VIII, 1-2)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși și fiind mai presus decât cerurile. El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhieriei: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuși. Căci Legea pune ca arhieriei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârșit în veacul veacului. Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu care a șezut

de-a dreapta tronului gloriei în ceruri, slujitor Altarului și Cortului celui adevărat, pe care l-a ridicat Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, 1 (Ps. 36,30): Gura dreptului va deprinde înțelepciunea și limba lui va grăi judecată.

Stih: Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

14. † **Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Filip.**

Prochimen, 8: În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facere mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ne-a arătat ...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

Aliluia, 2: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

15. **Sfinții Mucenici și mărturisitori Gurie, Samona și Aviv.**

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

16. * **Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.**

Tropar, 3: Sfinte Apostole și Evanghelist Matei, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 4: Jugul vămii lepădând, ai luat jugul dreptății * și neguțător prea ales te-ai făcut, * bogăție câștigând înțelepciunea de sus. * Pentru aceasta cuvântul adevărului ai vestit, * și sufletele care se dădeau lenevirii le-ai deșteptat, * zugrăvind nouă ceasul judecății.

Prochimen, 8: În tot pământul a ieșit vestirea lor și, la marginile lumii, cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facere mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ne-a arătat...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

17. 0 **Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni.**

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 7-11)**

Fraților, fiecăruia i se dă arătarea Spiritului, spre folos. Că unuia i se dă, prin Spiritul Sfânt, cuvânt de înțelepciune, iar altuia, după același Spirit, cuvântul cunoștinței. Și unuia i se dă, întru același Spirit, credință, iar altuia darurile vindecărilor, întru același Spirit; unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie; unuia deosebirea spiritelor, iar altuia feluri de limbi și altuia tălmăcirea limbilor. Și toate acestea le lucrează unul și același Spirit, împărțind fiecăruia deosebit, după cum voiește.

Aliluia, **2:** Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Că Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

18. Sfinții Mucenici Platon și Roman.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

19. Sfântul Prooroc Avdie. **Sfințitul Mucenic** Varlaam.

Al Proorocului:

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

20. Înainteserbarea Intrării în Biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. **Cei între sfinți Părinții noștri** Grigorie Decapolitul și Proclu, **Arhiepiscopul Constantinopolei.**

Tropar, 4: Astăzi, bucurie ne prevestește Ana, * care odrăslise rod potrivit întristării, * pe singura, pururea Fecioară; * pe aceasta cu bucurie astăzi, făgăduințele plinind, * o aduce în Templul Domnului, * pe Ea, Templu adevărat * și Maica cea curată a lui Dumnezeu Cuvântul.

Condac, 4: Astăzi de veselie toată lumea s-a umplut, * în sărbătoarea cea aleasă a Născătoarei de Dumnezeu, * și strigă: aceasta este Cortul cel ceresc.

Al Sfântului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

Al Cuviosului:

Prochimen, 2: Domnul este tăria mea și lauda mea, și mi-a fost mie spre mântuire.

Stih: Certând, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

21. (†) Intrarea în Biserică a Preasfintei Doamnei noastre Născătoare de Dumnezeu.

Antifonul I. Ps. 47, 86 Vers. 2.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru.

(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....

2. Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Dumnezeu, în turnurile ei, se cunoaște, atunci când o apără.
4. Precum am auzit, așa am și văzut în cetatea Domnului puterilor, în cetatea

Dumnezeului nostru

Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 45, 95, 117, 94 Vers 2.

1. Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui.

(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

2. Sfințenie și măreție în locașul cel sfânt al Lui.
 3. Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea.
 4. Sătura-ne-vom de bunătățile casei tale: de sfințenia Templului tău.
- Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 44 Vers 4.

1. Feței tale i se vor ruga bogații poporului..
(după fiecare stih) **Tropar, 4:** Astăzi este începutul bunăvoinței lui Dumnezeu * și prevestirea mântuirii oamenilor: * în Templul lui Dumnezeu Fecioara luminat se arată * și tuturor pe Christos mai-nainte vestește. * Acesteia, și noi, cu glas mare să strigăm: * bucură-te, plinirea rânduiei de mântuire a Creatorului.
2. Toată mărirea fiicei Împăratului.
3. Aduce-se-vor Împăratului fecioare, în urma ei..

La Intrarea mică:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Christos.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 4: Astăzi este începutul ...

Mărire ... Și acum ...

Condac, 4: Preacuratul Templu al Mântuitorului, * Cămara de mult preț și Fecioara, * Visteria cea sfințită a gloriei lui Dumnezeu, * astăzi în Casa Domnului se aduce; * acesteia îngerii lui Dumnezeu îi cântă: * Aceasta este Cortul cel ceresc.

Prochimen, 3 (Lc.1): Mărește, suflete al meu, pe Domnul; și s-a bucurat spiritul meu, de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre umilința servei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1-7)**

Fraților, adevărat este că și cel dintâi (*Așezământ*) avea orânduie pentru slujba dumnezeiască și un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte; partea aceasta se numește Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur și chivotul Legii ferecat peste tot cu aur, în care era urna de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii gloriei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Aliluia, 8 (Ps. 44,12): Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită de poporul tău și de casa părintelui tău.

Stih: Feței tale i se vor ruga bogații poporului.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă până la încheierea serbării:* Îngerii, văzând intrarea Preacuratei, s-au mirat, * cum Fecioara a intrat în Sfânta Sfințelor. Ca de Chivotul însuflețit al lui Dumnezeu, * nicidecum să nu se atingă mâna necredincioșilor, * iar buzele credincioșilor, * fără tăcere cântând cu bucurie versul îngerului, * să strige Născătoarei de Dumnezeu: * Cu adevărat mai presus de toate ești, Fecioară curată.

22. Sfântul Apostol Filimon și cei împreună cu el.

Prochimen, 8: În tot pământul a ieșit vestirea lor și, la marginile lumii, cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIMON A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 1-25)

Pavel, cel pus în lanțuri pentru Isus Christos, și fratele Timotei, iubitului Filimon, împreună-lucrător cu noi, și surorii Apfia, și lui Arhip, cel împreună-oștean cu noi, și Bisericii din casa ta: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Christos! Mulțumesc pururea Dumnezeului meu în rugăciunile mele, auzind despre credința pe care o ai către Domnul Isus și către toți sfinții, ca părtășia ta la credință să se facă lucrătoare în deplina cunoștință a oricărei fapte bune, pe care o faceți pentru Christos Isus; că am avut multă bucurie și mângâiere din dragostea ta, întrucât inimile sfinților s-au odihnit prin tine, frate. De aceea, deși având întru Christos tot dreptul să-ți poruncesc ce se cuvine, pentru dragoste, îți fac mai degrabă o rugămintă. Așa cum sunt, eu bătrânul Pavel, iar acum și pus în lanțuri pentru Isus Christos, te rog pe tine pentru fiul meu, pe care l-am născut fiind în lanțuri, Onisim, cel ce altădată nu-ți era de folos, dar acum și ție, și mie ne este de folos, pe acesta ți l-am trimis, pe el însuși, adică inima mea, primește-l. Eu voiam să-l țin la mine ca, în locul tău, să-mi slujească mie, care sunt în lanțuri, pentru Evanghelie, dar n-am voit să fac nimic fără de încuviințarea ta, ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bunăvoie. Căci poate pentru aceea a fost despărțit de tine câtva timp, ca veșnic să fie al tău, dar nu ca rob, ci mai presus de rob, ca un frate iubit, mai ales pentru mine, și cu atât mai vărtos pentru tine, și după trup, și în Domnul. Deci, dacă mă socotești

părtaş cu tine, primește-l pe el, ca pe mine. Iar de te-a păgubit cu ceva, sau îți este dator ceva, pune aceasta în socoteala mea. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea; eu îți voi plăti, ca să nu-ți spun că și tu îmi ești dator cu tine însuși. Da, frate, eu te rog, fă-mi binele acesta în Domnul; liniștește inima mea în Christos! Bine încredințat de ascultarea ta, ți-am scris ție, știind că vei face chiar mai mult decât ce-ți spun. Ci odată cu aceasta pregătește-mi loc de găzduit, fiindcă nădăjduiesc că, prin rugăciunile voastre, voi fi dăruit vouă. Te îmbrățișează Epafras, cel închis împreună cu mine pentru Christos Isus, Marcu, Aristarh, Dimas, Luca, cei împreună-lucrători cu mine. Harul Domnului, nostru Isus Christos, să fie cu spiritul vostru. Amin!

Aliluia, 1: Lăuda-vor cerurile minunile tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

23. Cei între sfinți Părinții noștri Amfilohie, episcopul Iconiului și Grigore, episcopul Acragantelor.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit vouă...
(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

24. Cei între sfinți Părinții noștri și sfinți Mucenici Clement, papa Romei și Petru al Alexandriei.

Prochimen, 7: Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

**DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 20-21; IV, 1-3)**

Fraților, pentru noi cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Isus Christos, Care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre, ca să fie asemenea trupului gloriei Sale, lucrând cu puterea ce are de a-și supune Sieși toate. Deci, frații mei iubiți și mult doriți, bucuria și cununa mea, așa să stați întru Domnul, iubiții mei. Rog pe Euvoia și rog pe Sintihia să aibă aceleași gânduri în Domnul. Încă te rog și pe tine, credinciosule Sizig, ajută-le lor, ca pe unele care au luptat pentru Evanghelie, împreună cu mine și cu Clement, și cu ceilalți însoțitori de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

Aliluia, **6**: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.
Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință.

25. * **Sfânta Mare Muceniță** Ecaterina **din Sinai**. **Sfântul Mare Mucenic** Mercurie.

Al Muceniței:

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...
(**Vezi**: **Joi**, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Al Mucenicului:

Fiule, Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru ...
(**Vezi**: 10 februarie, pag. 356)

26. **Cuviosul Părinte** Alipie Stâlpnicul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului ...
(**Vezi**: **Duminica după Botez**, pag. 344)

27. **0 Sfântul Mucenic** Iacob Persanul.

Fiule, Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru ...
(**Vezi**: 10 februarie, pag. 356)

28. **Sfinții Cuvioși Mucenici** Ștefan cel Nou și Irinarh.

Prochimen, **7**: Cerurile mărturisesc minunile Tale, Doamne.
Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus ...
(**Vezi**: 26 octombrie, pag. 307)

29. **Sfinții Mucenici** Paramon și Filumen.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(**Vezi**: 9 martie, pag. 362)

30. † Sfântul mărit Apostol Andrei, cel întâi chemat.

Tropar, 4: Tu, Andrei, cel dintâi chemat între Apostoli * și frate al Corifeului, * roagă pe Stăpânul tuturor * pace lumii să dăruiască * și sufletelor noastre multă îndurare.

Condac, 2: Pe Cuvântătorul de Dumnezeu, cel cu nume bărbătesc * și între Învățăceii Mântuitorului mai întâi chemat, * pe fratele lui Petru să-l lăudăm: * că precum acestuia odinioară, * așa și nouă acum strigă: * veniți, aflat-am pe cel dorit.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ne-a arătat...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

Aliluia, 1 (Ps. 88,6): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih (Ps. 88,8): Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

LUNA DECEMBRIE

1. Sfântul Prooroc Naum.

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

2. Sfântul Prooroc Avacum.

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

3. Sfântul Prooroc Sofonie.

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

4. 0 Sfânta Mare Muceniță Varvara și Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu în locașul cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări, binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Aliluia, 1: Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul.

Stih: Picioarele mele le-a pus pe stâncă.

5. (†) Cuviosul Părintele nostru Sava cel sfințit.

Tropar, 8: Cu șiroaiele lacrimilor tale * nerodirea pustiului ai plugărit; * și cu suspinările cele din adânc * roadele ostenelelor le-ai însutit. * Așa și luminător te-ai făcut, * lumii prin minuni strălucind, * Sava, Părinte al nostru cuvioase: * roagă-te lui Christos Dumnezeu * să se mântuiască sufletelor noastre.

Condac, 8: Din pruncie, Savo fericite, * jertfă neprihănită * prin virtute aducându-te lui Dumnezeu, * Lui care te-a cunoscut înainte de-a te naște, * fost-ai numit podoaba cuvioșilor * și cetățean al pustiei demn de laudă. * Pentru aceasta strigăm ție: * bucură-te, Părinte, prealăudate.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă. Cântați laudele în adunarea credincioșilor.

Fraților, roada spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 160)

Aliluia, 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: De la răsăritul soarelui până al apus, lăudat este numele Domnului.

6. (†) Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscop al Mirelor Liciei, făcătorul de minuni.

Tropar, 4: Îndreptar al credinței și chip al blândeței, * învățător al înfrânării * te-a pe tine arătat turmei tale, adevărul faptelor; * pentru aceasta ai câștigat prin umilință cele înalte, * prin sărăcie cele bogate, * Părinte Ierarhe Nicolae. * Roagă pe Christos Dumnezeu * să se mântuiască sufletele noastre.

Condac, 8: În Mira, Sfinte, sfințitor te-ai arătat: * că Evanghelia lui Christos plinind, Cuvioase, * sufletul ți-ai pus pentru poporul tău, * și pe cei nevinovați i-ai mântuit din moarte. * Pentru aceasta ai fost sfințit, * ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
Stih (Ps. 115, 3): Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 17-21)**

Fraților, ascultați pe mai marii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, având să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de folos. Rugați-vă pentru noi; că suntem încredințați că avem un cuget bun, dorind ca întru toate cu cinste să trăim. Și, mai mult, vă rog să faceți aceasta ca să vă fiu dat înapoi mai curând. Iar Dumnezeuul păcii, Cel ce, prin sângele unui testament veșnic, a înviat din morți pe Păstorul cel Mare al oilor, pe Domnul nostru Isus Christos, să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în fața Lui, prin Isus Christos, Căruia fie mărirea în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, 2 (Ps. 131,16): Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih (Ps. 131,13): Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință.

7. Cel între sfinți Părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.

Prochimen, 1: Gura mea va vesti înțelepciunea și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

8. Cuviosul Părintele nostru Patapie.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

9. * Conceperea Sfintei Ana, Maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Tropar, 4: Astăzi legăturile nerodirii se dezleagă: * că pe Ioachim și Ana ascultându-i Dumnezeu, * împotriva deznădejzii le făgăduiește lămurit * că pe fiica lui Dumnezeu vor naște, * din care însuși cel Necuprins * făcându-se muritor s-a născut, * îngerului poruncind către dânsa să zică: * bucură-te, cea plină de har, * Domnul este cu tine.

Condac, 4: Astăzi lumea serbează conceperea Anei, * de Dumnezeu lucrată: * că a născut pe aceea care, în chip negrăit, * pe Cuvântul a născut.

Fraților, Avraam a avut doi fii: unul din femeia roabă și altul din femeia liberă ...

(Vezi: 23 septembrie, pag. 294)

10. Sfinții Mucenici Mina, Ermogen și Eugraf.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

11. Cuviosul Părintele nostru Daniel Stâlpnicul.

În această zi, dacă este Duminică, sau în Duminica ce urmează, se face pomenirea Sfinților Strămoși, după trup, ai Domnului nostru Isus Christos.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului ...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

D U M I N I C A SFINȚILOR STRĂMOȘI

Troparul Învierii: al versului.

Al Strămoșilor, 2: Pe Strămoși prin credință i-ai îndreptat, * Biserica cea din păgâni * prin ei mai înainte logodindu-o. * În glorie se laudă sfinții, * că din sămânța lor rod ales este, * ceea ce fără sămânță te-a născut: * pentru rugăciunile lor, Christoase Dumnezeule, * mântuiește sufletele noastre.

Mărire ... Și acum ...

Condacul Strămoșilor, 2: Chipul sculptat de mână nevoind a cinsti, * ci cu fire nesculptată înarmându-vă, * de trei ori fericiților, * în mijlocul văpăii cumplite stând, * pe Dumnezeu ați chemat: grăbește Îndurate, * sârguiește, Milostive, în ajutorul nostru, * că poți, de voiești.

Prochimen, 8 (Dan. 3): Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit e numele Tău în veci.

Stih: Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă.

**DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 4-11)**

Fraților, când Christos, Care este viața voastră, se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru glorie. Drept aceea, omorâți mădularele voastre cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinarea la idoli, pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, în care păcate ați umblat și voi odinioară, pe când trăiați în ele. Acum, deci, lepădați și voi toate acestea: mânia, iușimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit, unde nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob ori liber, ci toate și întru toți, Christos.

Aliluia, 8 (Ps. 98,6): Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel dintre cei ce cheamă numele Lui.

Stih: (Ps. 98,7): Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit.

12. Cel între sfinți **Părintele nostru Spiridon făcătorul de minuni, episcopul Trimitundeii.**

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină ...

(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

Aliluia, 2: Preoții Tăi Doamne se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih: Lumină răsare El, pentru cei drepti.

13. * **Sfinții Mucenici** Eustratie, Auxentie, Eugen, Mardarie și Orest. **Sfânta Muceniță** Lucia, **fecioara**.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...
(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

14. **Sfinții Mucenici** Tirs, Leucie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

15. **Sfântul sfințit Mucenic** Elefterie.

Fiule, Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru ...
(Vezi: 10 februarie, pag. 356)

16. **Sfântul Prooroc** Agheu.

Fraților, o astfel de încredere avem prin Christos față de Dumnezeu ...
(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

17. **Sfântul Prooroc** Daniel și **sfinții trei tineri**: Anania, Azaria și Misael.

Fraților, proorocii prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate ...
(Vezi: Duminica întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 60)

18. **Sfântul Mucenic** Sebastian și cei împreună cu el.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

19. **Sfântul Mucenic** Bonifacie.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe câțiva dintre fruntașii Bisericii ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

S Â M B Ă T Ă ÎNAINTEA NAȘTERII DOMNULUI

Prochimen, 8 (Ps. 31,12): Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți dreptilor, lăudați-vă, toți cei dreپți la inimă!.

Stih: (Ps. 31,1): Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 8-12)

Fraților, văzând Scriptura dinainte, că Dumnezeu îndreaptă neamurile din credință, dinainte a binevestit lui Avraam: “Că se vor binecuvânta în tine toate neamurile”. Deci cei ce sunt din credință se binecuvintează împreună cu credinciosul Avraam. Căci toți câți sunt din faptele Legii sub blestem sunt, că scris este: “Blestemat este oricine nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă”. Iar cum că, prin Lege, nu se îndreaptă nimeni înaintea lui Dumnezeu este lucru lămurit, deoarece “dreptul din credință va fi viu”. Legea însă nu este din credință, dar cel care va face acestea va fi viu prin ele.

Aliluia, 4 (Ps. 33,17): Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

Stih: (Ps. 33,19): Multe sunt necazurile dreptilor.

D U M I N I C Ă ÎNAINTEA NAȘTERII DOMNULUI, A SFINȚILOR PĂRINȚI

Troparul Învierii: al versului.

Al Părinților, 2: Mari sunt biruințele credinței! * În izvorul văpăii, ca în apă odihnitoare, * se bucurau sfinții, trei tineri; * și Daniel profetul, * leilor, ca unor oi, păstor s-a arătat. * Pentru rugăciunile lor, Christoase Dumnezeule, * mântuiește sufletele noastre.

Mărire ... Și acum ...

Condacul înaintea serbării, 1: Veselește-te, Betleeme, * Efrata, gătește-te: * că iată Mioara, * ce poartă în sânul ei pe Marele Păstor, * grăbește să-L nască. * Pe acesta văzându-l, * se bucură Părinții Teofori, * împreună cu păstorii cântând Fecioarei * care cu lapte îl hrănește.

Prochimen, 4 (Dan. 3): Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit e numele Tău în veci.

Stih: Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 9-10, 32-40)**

Fraților, Avraam, prin credință, a locuit vremelnice în pământul făgăduinței, ca într-un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe; căci aștepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu. Și ce voi mai zice? Că timpul nu-mi ajunge ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson și de Ieftae, de David, de Samuel și de prooroci, care prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrășmașilor pe fugă. Unele femei și-au luat morții lor înviați. Iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar și lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustiuri și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisiți fiind prin credință, n-au primit făgăduința pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea.

Aliluia, 4 (Ps. 43,1): Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții noștri ne-au povestit lucrul pe care Tu l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

Stih: (Ps. 33,17): Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit.

20. 0 Înainte serbarea Nașterii Domnului. Sfântul sfințit Mucenic Ignatie Teoforul.

Troparul, 4: Gătește-te, Betleeme, că tuturor Raiul s-a deschis; * împodobește-te, Efrata, * că Pomul vieții din Fecioara în peșteră a înflorit: * Rai spiritual sânul ei s-a făcut, * în care e dumnezeiescul pom: * din El mâncând vom fi vii, * nu vom muri ca Adam. * Christos se naște * să ridice chipul cel căzut odinioară.

Condacul, 3: Fecioara astăzi spre peșteră merge, * negrăit să nască pe Cuvântul cel mai înainte de veci. * Îngerii cu păstorii preamăresc * pe cel ce a vrut să se arate prunc tânăr, * pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, aduceți-vă dar aminte mai întâi de zilele ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a treia a Părăsimilor, pag. 260)

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

21. Sfânta Muceniță Iuliana din Nicomedia.

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia Romana, vindecătoarea de otravă.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

23. 0 Sfinții 10 Mucenici din Creta.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

24. Ajunul Nașterii Domnului nostru Isus Christos. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia.

Prochimen, 4 (Ps. 2,7): Domnul a zis către Mine: "Fiul meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut".

Stih (Ps. 2,8): Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta.

Fraților, după ce Dumnezeu, odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna întâia a Părăsimilor, pag. 254)

Aliluia, 8 (Ps. 109, 1): Zis-a Domnul Domnului meu: "Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe dușmanii tăi așternut picioarelor tale".

Stih: (Ps. 109,2): Scepтрul puterii ți-l va întinde Domnul din Sion.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Christos.

Antifonul I. Ps. 110. Vers 2.

1. Lăuda-Te voi, Doamne, cu toată inima.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. În sfatul celor drepti și în adunare.
3. Mari sunt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor Lui.
4. Laudă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
Mărire ... Și acum

Antifonul II Ps. 111. Vers 2.

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce te-ai născut din Fecioara, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Puternică va fi pe pământ seminția Lui.
3. Glorie și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4. Răsărit-a în întuneric lumină dreptilor.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 109. Vers 4.

1. Zis-a Domnul Domnului meu: "Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrășmașii Tăi așternut picioarelor Tale".
(după fiecare stih) Tropar, 4: Nașterea ta, Christoase, Dumnezeul nostru, * răsărit-a lumii lumina cunoștinței: * că printr-înșă închinătorii stelelor * de la stea au învățat * să se închine Ție, Soarelui dreptății, * și să te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus. * Doamne, mărire Ție.
2. Toiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion.
3. Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi.

La Intrarea mică:

Mai înainte de luceafăr, precum roua, te-am născut. Jurat-a Domnul, și rău nu-i va părea: Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce te-ai născut din Fecioara, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 4: Nașterea ta, Christoase ...

Mărire ... Și acum ...

Condac, 3: Fecioara, astăzi, pe Cel mai pe sus de fire naște, * și pământul peșteră Celui neapropiat aduce. * Îngerii cu păstorii preamăresc * și magii cu steaua călătoresc: * că

pentru noi s-a născut prunc tânăr * Dumnezeu cel mai înainte de veci.

În loc de Sfinte Dumnezeule ..., *se cântă*: Câți în Christos v-ați botezat, în Christos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Prochimen, 8 (Ps. 65,3): Tot pământul să se închine Ție și să-Ți cânte Ție; să cânte numelui Tău Preaînalte.

Stih (Ps. 65,1): Strigați către Dumnezeu toți locuitorii pământului, dați mărire numelui Său.

**DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4-7)**

Fraților, când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea. Și pentru că sunteți fii, a trimis Dumnezeu pe Spiritul Fiului Său în inimile noastre, care strigă: Avva, Părinte! Astfel, dar, nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Isus Christos.

Aliluia, 1 (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Stih (Ps. 18,2): Ziua spune mărirea Lui altei zile și noaptea dă de știre nopții.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă până la încheierea sărbătorii*: Mărește suflete al meu, * pe cel din Fecioara în peșteră născut, * Christos Împăratul. Taină străină văd și minunată: * cer fiind peștera, * tron de Heruvimi Fecioara, * ieslea lăcaș întru care s-a culcat cel neîncăput, * Christos Dumnezeu, * pe care prin cântări îl mărim.

În loc de Văzut-am lumina ..., *se cântă până la încheierea sărbătorii Troparul*: Nașterea ta, Christoase ...

26. * **Adunarea cea pentru** Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. **Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.**

Troparul sărbătorii, 4: Nașterea ta, Christoase ...

Mărire ... Și acum ...

Condac, 6: Cel mai înainte de luceafăr, * din Tatăl, fără mamă, născut, * astăzi pe pământ, fără tată, * din tine s-a întrupat. * Pentru aceea steaua binevestește magilor * și îngerii laudă cu păstorii * nașterea ta fără sămânță, * O, cea plină de har!

Prochimen, 3 (Lc.1): Mărește, suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre umilința servei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11-18)**

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: “Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul adunării Te voi lăuda”. Și iarăși: “Eu voi fi încrezător în El”; și iarăși: “Iată Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu”. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Că prin ceea ce a pățit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, 8 (Ps. 131,8): Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale!

Stih: (Ps. 44,12): Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

27. * **Sfântul Arhidiacon și întâiul Mucenic Ștefan. Cuviosul Părintele nostru Mărturisorul, Teodor cel însemnat.**

Troparul Martirului, 4: Cu coroană împărătească fruntea ta s-a încununat, * prin luptele înfruntate pentru Christos Dumnezeu, * întâiule Luptător între Mucenici. * Că mânia Iudeilor rușinând, * pe al tău Mântuitor de-a dreapta Tatălui ai văzut. * Pe acesta roagă-l pururea pentru sufletele noastre.

Și al sărbătorii, 4: Nașterea ta, Christoase ...

Mărire ... Și acum ...

Condacul Martirului, 3: Domnul, ieri, în trup la noi a venit, * iar servul astăzi din trup a ieșit. * Că ieri Împăratul nostru cu trup s-a născut, * iar servul astăzi cu pietre e ucis. * Pentru El se săvârșește primul Mucenic, * dumnezeiescul Ștefan.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih (Ps. 18,1): Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VI, 8-15; VII, 15, 47-60)**

In zilele acelea, Ștefan, plin de har și putere, făcea minuni și semne mari în popor. Și s-au ridicat unii din sinagoga ce se zicea a Libertților și a Cirenenilor și a Alexandrinilor și a celor din Cilicia și din Asia, care se luau la întrebări cu Ștefan. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și a Spiritului cu care el vorbea. Atunci au pus pe niște bărbați să zică: l-am auzit spunând cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu. Și au întăritat poporul și pe bătrâni, și pe cărturari și, năvălind asupra-i, l-au răpit și l-au dus la sinedriu. Și au pus martori mincinoși, care ziceau: acest om nu încetează a vorbi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a Legii, că l-am auzit zicând că Isus, Nazarineanul acesta, va strica locul acesta și va schimba datinile pe care ni le-a lăsat nouă Moise. Și ațintindu-și ochii asupra lui, toți cei ce ședea în sinedriu au văzut fața lui ca o față de înger. Și a zis arhiereul: adevărate sunt acestea? Iar el a zis: bărbați și părinți, ascultați! Dumnezeu slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui în Haran, și a zis către el: ieși din pământul tău și din rudenia ta și vino în pământul pe care ți-l voi arăta. Atunci, ieșind din pământul caldeilor, a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această țară, în care voi locuiți acum. Și nu i-a dat moștenire în ea nici o palmă de pământ, ci i-a făgăduit că i-o va da lui spre stăpânire și urmașilor lui după el, neavând el copil. Iar Solomon l-a zidit Lui casă, dar Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini, precum zice proorocul: "Cerul este tronul Meu și pământul așternut picioarelor Mele. Ce casă Îmi veți zidi Mie - zice Domnul - sau care este locul odihnei Mele? Nu mâna Mea a făcut toate acestea?" Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur, la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Spiritului Sfânt precum părinții voștri, așa și voi! Pe care din prooroci nu l-au prigonit părinți voștri? Și au ucis pe cei ce au vestit mai dinainte sosirea Celui Drept, ai Cărui vânzători și ucigași v-ați făcut voi acum, voi care ați primit Legea întru rânduieli de la îngeri și n-ați păzit-o! Iar ei, auzind acestea, fremătau de furie în inimile lor și scrâșneau din dinți împotriva lui. Iar Ștefan, fiind plin de Spirit Sfânt și privind la cer, a văzut mărirea lui Dumnezeu și pe Isus stând de-a dreapta lui Dumnezeu. Și a zis: iată văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu! Iar ei, strigând cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit asupra lui. Și scoțându-l afară din cetate îl băteau cu pietre. Iar martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr numit Saul. Și îl băteau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: Doamne Isuse, primește spiritul meu! Și îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne nu le socoti lor

păcatul acesta! Și zicând acestea a murit. Iar Saul se învoise la uciderea lui Ștefan.

Aliluia, 2 (Ps. 88,6): Cerurile vor mărturisi minunile Tale Doamne și adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih: (Ps. 88,8): Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, arși de vii în Nicomidia.

Fraților, legea spiritului vieții în Isus Christos m-a eliberat ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 68)

29. Sfinții patrusprezece mii de Prunci uciși de Irod. Cuviosul Marcel Achimitul, egumenul Mănăstirii Neadormiților (a Chimiților).

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu în locașul cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări, lăudați pe Dumnezeu.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ...

(Vezi: Vineri în Păresimi, la Ceasul al șaselea, pag. 274)

30. Sfânta Muceniță Anisia. Cuviosul Părintele nostru Zotic, hrănitorul de orfani.

Al Muceniței:

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

31. Preacuvioasa Melania Romana.

Încheierea sărbătorii Nașterii Domnului nostru Isus Christos.

Pavel, Apostol al lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu ...

(Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 162)

S Â M B Ă T Ă DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI

Prochimen, 4 (Ps. 44,20): Pomeni-voi numele Tău, din neam în neam.

Stih: (Ps. 44,12): Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Fiule, Timotei, acestea să știi, că în zilele din urmă vor veni vremuri grele ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a treizeci și patra după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag.)

Aliluia, 8 (Ps. 131,8): Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințeniei Tale.

Stih: (Ps. 131,11): Juratu-S-a Domnul, lui David, adevărul nu-l va lepăda.

D U M I N I C Ă DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI

Sfântul Iosif, Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Sfântul Apostol Iacob rudenia Domnului. Sfântul David proorocul și împăratul.

Troparul Învierii: al versului.

Al Sfinților, 2: Lui David, dumnezeiescul părinte, * binevestește Iosife, minunile: * Pe Fecioara ai văzut-o născând, * cu păstorii ai preamărit, * cu magii te-ai închinat, * prin înger înștiințarea primind. * Pe Christos Dumnezeu roagă-L * să se mântuiască sufletele noastre.

Mărire ... Și acum ...

Condacul Sfinților, 3: De veselie e plin astăzi dumnezeiescul David, și Iosif cu Iacob laudă aduce, * că se bucură primind cununa înrudirii cu Christos, * și celui negărit pe pământ născut * îi cântă zicând: * Milostive, mântuiește pe cei ce te cinstesc.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu, în locașul cel sfânt, Dumnezeuul părinților noștri.

Stih: În adunări, binecuvântați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 11-19)

Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am primit-o de la om, nici n-am învățat-o, ci prin descoperirea lui Isus Christos. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată întru iudaism, că prigoneam peste măsură Biserica

lui Dumnezeu și o pustiam, și spoream în iudaism mai mult decât mulți dintre cei care erau de vârsta mea în neamul meu, fiind mult râvnitor al datinilor mele părintești. Dar când a binevoit Dumnezeu, Care m-a ales din pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul Său, să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L binevestesc la neamuri, îndată nu am primit sfat de la trup și de la sânge, nici nu m-am suit la Ierusalim, la apostolii cei dinainte de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am întors iarăși la Damasc. Apoi, după trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să-l cunosc pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul din apostoli n-am văzut, decât numai pe Iacob, fratele Domnului.

Aliluia, 2 (Ps. 131,1): Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.
 Stih: (Ps. 131,11): Juratu-S-a Domnul, lui David, adevărul nu-l va lepăda.

LUNA IANUARIE

1. (†) Tăierea Împrejur cea după trup a Domnului Nostru Isus Christos. Cel între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadociei.

Antifonul I. Ps. 65, 104. Vers 2.

1. Strigați lui Dumnezeu tot pământul.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Cântați măreția numelui Lui.
3. Spuneți toate minunile Lui.
4. Ziceți lui Dumnezeu: Cât de uimitoare sunt lucrările Tale.
 Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 95, 67, 49, 113. Vers 2.

1. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce în trup te-ai tăiat împrejur, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Cântați lui Dumnezeu, cântați numele Lui.
3. Din Sion e bunăcuviința frumuseții Lui.
4. Dumnezeuul nostru e în cer; în cer și pe pământ toate câte a voit a făcut.
 Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 88, 44. Vers 1.

1. Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.
(după fiecare stih) **Tropar, 1:** Fire omenească fără schimbare ai luat, * Multmilostive Doamne, * Dumnezeu fiind după fire; * și Legea plinind, * tăiere în trup de bună voie primești * ca umbra să înceteze * și vâlul patimilor noastre să-l ridici. * Mărire bunătății tale, * mărire milostivirii tale, * mărire negrăitei pogorîrii Tale la noi, Cuvinte.
2. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.
3. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

La Intrarea mică:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Christos.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce în trup te-ai tăiat împrejur, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 1: Fire omenească fără schimbare ...

Al Sfântului, 1: În tot pământul a pătruns vestirea ta, * că a primit cuvântul tău * prin care dumnezeiești rânduiești ai dat, * firea lucrurilor ai lămurit, * obiceiurile oamenilor ai înfrumusețat, * Preoție împărătească, Părinte Cuvioase. * Pe Christos Dumnezeu roagă * să ne dăruiască multă îndurare.

Mărire ...

Condacul Sfântului, 4: Arătat-te-ai temelie neclintită a Bisericii, * tuturor muritorilor stăpânirea cea sigură dăruind, * prin rânduieștile tale întărind-o, * arătătorule ale celor cerești, * Vasile cuvioase.

Și acum ...

Condacul Sărbătorii, 3: Domnul tuturor tăiere împrejur rabdă * și greșelile muritorilor ca un Bun le taie; * El astăzi mântuire lumii dăruiește, * iar întru înălțime se bucură * Ierarhul Ziditorului și Luminătorul, * dumnezeiescul Pricepător al tainelor lui Christos, Vasile.

Prochimen, 8 (Ps. 48,3): Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih: (Ps. 48,1): Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

**DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 8-12)**

Fraților, luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșartă înșelăciune din învățătura omenească, după înțelesurile cele slabe ale lumii și nu după Christos. Că întru El locuiește, trupește, toată plinătatea dumnezeirii, și sunteți deplini întru El, Care este cap a toată domnia și stăpânirea. În El ați și fost tăiați împrejur, cu tăiere împrejur nefăcută de mână, prin dezbrăcarea de trupul cărnii, întru tăierea împrejur

a lui Christos. Îngropați fiind împreună cu El prin botez, cu El ați și înviat prin credința în lucrarea lui Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți.

Aliluia, 8 (Ps. 79,1): Tu cel ce ești Păstorul lui Israel, ia aminte, Tu, cel ce pe Iosif îl călăuzești ca pe o turmă de oi.

Stih: (Ps. 36,30): Gura dreptului va grăi înțelepciune și limba lui va rosti judecată.

Al Ierarhului:

Fraților, ascultați pe mai-marii voștri ...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* De tine se bucură, cea ce ești plină de dar, * toată făptura, * adunarea îngerească și neamul omenesc: * Ceea ce ești Biserică sfințită și Rai cuvântător, * lauda fecioriei, * dintru care Dumnezeu s-a întrupat * și prunc s-a făcut, cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeul nostru. * Că sânul tău scaun l-a făcut * și pânțelele tău mai larg decât cerurile l-a lucrat. * De tine se bucură, ceea ce ești plină de dar, * toată făptura: * Mărire ție.

2. Înainte serbarea dumnezeiescului Botez. Cel între sfinți Părintele nostru Silvestru, papa Romei.

Tropar, 4: Gătește-te, Zabuloane, * și te împodobește, Neftalime; * Iordane râule, oprește-te, * ca să primești, săltând, pe Domnul * ce vine să se boteze. * Bucură-te, Adame, împreună cu Eva, * nu vă mai ascundeți ca odinioară în Rai: * că cel ce v-a văzut goi * s-a arătat ca să vă îmbrace în veșmântul cei dintâi. * Christos s-a arătat, * vrând să înnoiască toată făptura.

Condac, 4: La apele Iordanului, * astăzi, aflându-se Domnul, * către Ioan strigă: * nu te teme a mă boteza, * că am venit să mântuiesc * pe Adam cel dintâi zidit.

Fraților, nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta, ...

(Vezi: 14 iunie, pag. 387)

3. Înainte serbarea dumnezeiescului Botez. Sfântul Prooroc Maleahi. Sfântul Mucenic Gordie.

În zilele acelea, stând Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul ...

(Vezi: Marți, în Săptămâna Luminată, pag. 13)

S Â M B Ă T Ă
ÎNAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI

Prochimen, 8 (Ps. 31,12): Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți dreptilor.

Stih: (Ps. 31,1): Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și cei cărora li s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 13; IV, 5)

Fiule, Timotei, cei ce slujesc bine rang bun dobândesc și mult curaj în credința cea întru Christos Isus. Îți scriu aceasta nădăjduind că voi veni la tine fără întârziere; ca să știi, dacă zăbovesc, cum trebuie să petreceți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și temelie a adevărului. Și cu adevărat, mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Spirit, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru glorie. Dar Spiritul grăiește lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile demonilor, prin fățarnicia unor mincinoși, care sunt înfierăți în cugetul lor. Aceștia opresc de la căsătorie și de la unele bucate, pe care Dumnezeu le-a făcut, spre gustare cu mulțumire, pentru cei credincioși și pentru cei ce au cunoscut adevărul, pentru că orice faptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire; căci se sfînțește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

Aliluia, 4 (Ps. 33,17): Strigat-au dreptii, iar Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a mântuit.

Stih: (Ps. 33,19): Multe sunt necazurile dreptilor.

D U M I N I C Ă
ÎNAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI

Prochimen, 6 (Ps. 27,12): Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeul meu, ia aminte!

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5-8)

Fiule, Timotei, fii treaz în toate, suferă răul, fă lucru de evanghelist, slujba ta fă-o deplin! Că eu de-acum mă jertfesc și vremea despărțirii mele s-a apropiat. Lupta cea bună am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi sa gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui.

Aliluia, 4 (Ps. 66,1): Dumnezeuule, îndură-Te spre noi și ne binecuvintează.

Stih: (Ps. 66,1): Luminează fața Ta peste noi și ne miluiește!

4. Înainte serbarea dumnezeiescului Botez. Adunarea celor 70 de Apostoli. Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul Cucuniei din Sicilia.

Prochimen, 1: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Al Apostolilor:

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

Al Cuviosului:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

Aliluia, 1: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților

5. Ajunul Botezului Domnului. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona. Cuvioasa Sinclitichia.

Tropar, 4: Întor-s-a odinioară râul Iordanului, * lovit de mantia lui Eliseu, * după înălțarea lui Ilie: * apele în două s-au despicat, * și calea cea udă i s-a făcut uscată, * prefigurare adevărată a botezului, * vad prin care trecem apele repezi ale vieții. * Christos în Iordan s-a arătat, * ca să sfințească apele.

Condacul înaintea serbării, 4: La apele Iordanului, * astăzi, aflându-se Domnul, * către Ioan strigă: * nu te teme a mă boteza, * că am venit să mântuiesc * pe Adam cel dintâi zidit.

Prochimen, 3 (Ps. 26,1): Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme?

Stih: (Ps. 26,2): Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 19-27)**

Fraților, deși sunt liber față de toți, m-am făcut rob tuturor, ca să dobândesc pe cei mai mulți. Cu iudeii am fost ca iudeu, ca să dobândesc pe iudei; cu cei de sub lege, ca unul de sub lege, deși eu nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege. Cu cei ce n-au Legea m-am făcut ca unul fără lege, deși nu sunt fără Legea lui Dumnezeu, ci având Legea lui Christos, ca să dobândesc pe cei ce nu au Legea. Cu cei slabi m-am făcut slab, ca pe cei slabi să-i dobândesc. Tuturor toate m-am făcut, ca, în orice chip, să mântuiesc pe unii. Dar toate le fac pentru Evanghelie, ca să fiu părtaș la ea. Nu știți voi că acei care aleargă în arenă toți aleargă, dar numai unul i-a premiul? Alergați așa ca să-l luați. Și oricine se luptă se înfrânează de la toate. Și aceia, ca să ia o cunună stricăcioasă, iar noi, nestricăcioasă. Eu, deci, așa alerg, nu ca la întâmplare. Așa mă lupt, nu ca lovind în aer, ci îmi chinuiesc trupul meu și îl supun robiei; ca nu cumva, altora propovăduind, eu însumi să mă fac nevrednic.

Aliluia, 8 (Ps. 44,1): Cuvânt bun revărsat-a dintr-însa inima mea, grăi-voi cântarea mea Împăratului.

Stih: (Ps. 44,3): Împodobit ești cu frumusețea, mai mult decât fiii oamenilor.

6. (†) Sfântul și Dumnezeiescul Botez al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Christos.

Antifonul I Ps. 113. Vers 1.

1. La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Ajuns-a Iuda locașul Său cel sfânt, Israel stăpânirea Lui.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4. Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție, Iordane, că te-ai întors.
Mărire ... Și acum

Antifonul II Ps. 114. Vers 2.

1. Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce te-ai botezat în Iordan de la Ioan, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Că a plecat urechea Lui spre mine și în zilele mele Îl voi chema.
3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit.
4. Milostiv și drept este Domnul și se îndură Dumnezeul nostru.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III Ps. 117. Vers 1.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
(după fiecare stih) Tropar, 1: În Iordan botezându-te, Tu Doamne, * închinarea Treimii s-a arătat: * că glasul Părintelui a mărturisit Ție, * Fiu iubit pe Tine numindu-te * și Spiritul în chip de porumb * a adeverit întărirea Cuvântului. * Cel ce te-ai arătat, Christoase Dumnezeu și lumea ai luminat, * mărire Ție.

2. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.

3. Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

4. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

La Intrarea mică:

Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului: Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce te-ai botezat în Iordan de la Ioan, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 1: În Iordan botezându-te, Tu Doamne, ...

Mărire ... Și acum ...

Condacul, 4: Arătat-te-ai astăzi lumii * și lumina ta, Doamne, * s-a revărsat peste noi, * cei ce, cunoscându-te, îți cântăm. * Venit-ai și te-ai arătat, * Lumină neapropiată.

În loc de Sfinte Dumnezeu ..., se cântă: Câți în Christos v-ați botezat, în Christos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Prochimen, 4 (Ps. 117,26): Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

Stih: (Ps. 117,29): Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

**DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11-14; III, 4-7)**

Fiule, Tit, harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor, învățându-ne pe noi să lepădăm fărădelegea și poftele lumești și, în veacul de acum, să trăim cu înțelepciune, cu dreptate și cucernicie; și să așteptăm fericita nădejde și arătarea gloriei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Christos, Care S-a dat pe Sine pentru noi, ca să ne izbăvească de toată fărădelegea și să-Și curățească Lui popor ales, râvnitor de fapte bune. Iar când bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu s-au arătat, El ne-a mântuit, nu din faptele cele întru dreptate, săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Spiritului Sfânt, pe Care L-a vărsat peste noi din belșug, prin Isus Christos, Mântuitorul nostru ca, îndreptându-ne prin harul Lui, să ne facem după nădejde moștenitorii vieții celei veșnice.

Aliluia, 1 (Ps. 28,1): Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

Stih: (Ps. 28,3): Glasul Domnului peste ape; Dumnezeuul gloriei a tunat.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă până la încheierea sărbătorii*: Mărește, suflete al meu, * pe cel ce în Iordan de la Ioan a luat botezul. Nu se pricepe nici o limbă * a te lăuda după vrednicie; * chiar și mințile cerești, * vrând să cânte ție, Născătoare de Dumnezeu, * sunt cuprinse de fior. * Însă, fiind Bună, primește credința. * Că știi iubirea noastră, cea de Dumnezeu inspirată, * și Tu creștinilor ești folositoare. * Pe tine te mărim.

În loc de Văzut-am lumina ..., *se cântă până la încheierea sărbătorii*: În Iordan botezându-te, ...

7. * Adunarea cea pentru Sfântul și măritul Profet, Înaintemergător și Botezător Ioan.

Troparul Sărbătorii, 1: În Iordan botezându-te, Tu Doamne, * închinarea Treimii s-a arătat: * că glasul Părintelui a mărturisit Ție, * Fiu iubit pe Tine numindu-te * și Spiritul în chip de porumb * a adeverit întărirea Cuvântului. * Cel ce te-ai arătat, Christoase Dumnezeule și lumea ai luminat, * mărire Ție.

Al Sfântului, 2: Dreptul e pomenit cu laudă, * iar ție, Înaintemergătorule, * destul îți este a Domnului mărturie. * Că te-ai ridicat în cinste mai mult decât Profeții, * învrednicindu-te a boteza în Iordan pe cel vestit. * Așa pentru adevăr ai luptat * și ai vestit cu bucurie și celor din iad, * pe Dumnezeu arătat în trup, * pe cel ce a ridicat păcatul lumii * și nouă ne-a dat mare milă.

Mărire ... Și acum ...

Condacul, 6: De arătarea ta în trup, * Iordanul înfricoșându-se, * cu teamă s-a întors; * și Ioan, slujba de prooroc plinind, * cu teamă înapoi s-a dat. * Cetele îngerilor s-au minunat * văzându-te în ape, cu trupul botezându-te; * și toți cei din întuneric s-au luminat, * cântând ție, celui ce te-ai arătat * și toate le-ai umplut de lumină.

Prochimen, 7 (Ps. 63,11): Veselise-va cel drept întru Domnul, întru El se vor lăuda toți cei drești la inimă.

Stih: (Ps. 63,1): Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XIX, 1-8)

Pe când Apollo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus, a venit la Efes. Și găsind câțiva ucenici, a zis către ei: primiți voi Spiritul Sfânt când ați crezut? Iar ei au zis către el: dar nici n-am auzit dacă este Spirit Sfânt. Și el a zis: deci în ce botez v-ați botezat? Ei au zis: în botezul lui Ioan. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului să creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Isus Christos. Și auzind ei, s-au botezat în numele Domnului Isus. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, Spiritul Sfânt a venit asupra

lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau toți ca la doisprezece bărbați. Și el, intrând în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, vorbind cu ei și căutând să-i încredințeze de împărăția lui Dumnezeu.

Aliluia, 4 (Ps. 91,12): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.
Stih: (Ps. 91,13): Răsădiți fiind, în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului. Cuviosul Gheorghe de la Hozeva. Cuvioasa Domnica.

Fraților, ascultați pe mai-marii voștri și vă supuneți lor ...
(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

S Â M B Ă T Ă DUPĂ BOTEZ

Prochimen, 4 (Ps. 117,26.27): Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.
Stih (Ps. 117,29): Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea Lui ...
(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

Aliluia, 1 (Ps. 28,1): Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.
Stih (Ps. 28,3): Glasul Domnului peste ape.

D U M I N I C Ă DUPĂ BOTEZ

Troparul Învierii: al versului.

Al Sărbătorii, 1: În Iordan botezându-te, Tu Doamne ...
Mărire ... Și acum ...

Condacul Sărbătorii, 4: Arătat-te-ai astăzi lumii * și lumina ta, Doamne, * s-a revărsat peste noi, * cei ce, cunoscându-te, îți cântăm. * Venit-ai și te-ai arătat, * Lumină neapropiată.

Prochimen, 1 (Ps. 32,22): Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.
Stih (Ps. 32,1): Bucurați-vă dreptilor întru Domnul. Celor drepti se cuvine laudă.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 7-13)**

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Christos. Pentru aceea zice: “Suindu-Se la înălțime, rob-it-a robia și a dat daruri oamenilor”. Iar aceea că “S-a suit” - ce înseamnă decât că S-a și pogorât în părțile cele mai de jos ale pământului? Cel ce S-a pogorât, Acela este Care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple. Și El a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Christos, până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Christos.

Aliluia, **5 (Ps. 88,1)**: Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta, cu gura mea din neam în neam voi vesti adevărul Tău.

Stih (Ps. 88,3): Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului. Sfântul Mucenic Polieuct.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu în locașul cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări, binecuvântați pe Dumnezeu.

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Isus Christos ...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 307)

Aliluia, **4**: Când strigă dreptii, Domnul îi aude și îi mântuiește.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului. Cel între sfinți Părintele nostru Grigore episcopul Nisei. Cuviosul Dometian episcopul Meletinei și Cuviosul Marcian preotul și iconomul Bisericii celei Mari.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

11. După-prăznuirea Botezului Domnului. Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

Aliluia, 6: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

12. După-prăznuirea Botezului Domnului. Sfânta Muceniță Tatiana, diaconiță.

Fraților, toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a șaisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 140)

13. După-prăznuirea Botezului Domnului. Sfinții Mucenici Ermil și Stratonice.

Pavel, Apostolul lui Christos Isus, prin voia lui Dumnezeu,...

(Vezi: Vineri, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 195)

14. Sfinții Părinți uciși în Sinai și Rait.

Încheierea sărbătorii Dumnezeieștii Arătări a Domnului nostru Isus Christos.

Fraților, despre voi, deși vorbim astfel, suntem încredințați ...

(Vezi: Sâmbăta a patra a Păresimilor, pag. 262)

15. 0 Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

16. Închinarea cinstului lanț al Sfântului și întru tot lăudatului Apostol Petru.

Prochimen, 8: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

Aliluia, 1: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

17. (†) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare.

Tropar, 4: Râvnitorului Ilie, cu traiul asemănându-te, Părinte Antonie, * și Botezătorului în dreptele cărări urmându-i, * locuitor al pustiei te-ai făcut * și lumea cu rugăciunile tale ai întărit. * Pentru aceasta roagă pe Christos Dumnezeu * să se mântuiască sufletele noastre.

Condac, 2: Zbuciumul lumii părăsind, * viața în liniște ai săvârșit, * Botezătorului întru toate urmând, Preacuvioase. * Deci cu dânsul te cinstim, * Părinte al Părinților, Antonie.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

Aliluia, 6 (Ps. 111,1): Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Dreptatea Lui va dăinui în veac.

18. (†) Cei între sfinți Părinții noștri Atanasie și Chiril, patriarhii Alexandriei.

Tropar, 3: Prin faptele dreptei credințe strălucind * și toată credința cea rea stingând, * biruitori încununați v-ați făcut. * Cu cucernicie toate îmbogățindu-le, * și Biserica mult împodobind, * cu dreptate ați aflat pe Christos Dumnezeu, * cel ce dăruiește tuturor mare milă.

Condac, 4: Ierarhi preamari ai cucerniciei * și aleși Apărători ai Bisericii lui Christos, * păziți pe toți cei ce cântă: * Mântuiește, Milostive, * pe cei ce cu credință te cinstesc.

Prochimen, 4 (Dan. 3): Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit e numele tău în veci.

Stih: Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

Aliluia, 4 (Ps. 43,1): Dumnezeu cu urechile noastre am auzit, părinții noștri ne-au povestit.

Stih: Dar Tu ne mântuiești de vrășmașii noștri.

19. 0 Cuviosul Părintele nostru Macarie Egipteanul și cel între sfinți Arsenie, arhiepiscopul de la Kerkyra.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

20. (†) Preacuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele Eftimie cel Mare.

Tropar, 4: Veselește-te pustie, care nu nașteai; * bucură-te, care nu aveai dureri: * că bărbatul doririlor Spiritului * ți-a înmulțit fiii, * în evlavie sădindu-i, * în înfrânare crescându-i, * spre săvârșirea virtuților. * Prin rugăciunile acestuia, Christoase Dumnezeule, * mântuiește sufletele noastre.

Condac, 8: Întru mărită nașterea ta, Cuvioase, * bucurie a aflat făptura; * și întru dumnezeiască pomenirea ta, * prin multele tale minuni încredere a luat; * din ele dă acum sufletelor noastre din destul, * și ne curăță petele păcatelor, * ca să cântăm: Aliluia.

Prochimen, 7 (Ps. 149,5): Lăuda-se-vor cuvioșii întru mărire și în așternuturile lor se vor bucura.

Stih (Ps. 149,1): Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

Aliluia, 2 (Ps. 111,1): Fericit bărbatul care se teme de Domnul, și care dorește să păzească poruncile Lui.

Stih: Neamul lui va fi puternic pe pământ.

21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul. Sfântul Mucenic Neofit.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

Aliluia, 1: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

22. 0 Sfântul Apostol Timotei; Cuviosul Mucenic Anastasie Persul.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:**

(I, 3-9)

Fiule, Timotei, mulțumesc lui Dumnezeu, Căruia Îi slujesc din strămoși, cu cuget curat, că te pomenesc neîncetat, zi și noapte, în rugăciunile mele, și pentru că îmi aduc aminte de lacrimile tale, doresc mult să te văd, ca să mă umplu de bucurie; îmi aduc iarăși aminte de credința ta neprefăcută, care, precum s-a sălășluit întâi în bunica ta Loida și în mama ta Eunichi, tot așa sunt încredințat că și întru tine. Din această pricină, îți amintesc să aprinzi și mai mult, din nou, harul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele. Căci Dumnezeu nu ne-a dat spiritul temerii, ci al puterii și al dragostei, și al înțelepciunii. Deci, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru El, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie, după puterea de la Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după harul ce ne-a fost dat în Christos Isus, mai înainte de începutul veacurilor.

Aliluia, 1 (Ps. 88,6): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

23. Sfântul sfințit Mucenic Clement, episcopul Ancirei. Sfântul Mucenic Agatanghel.

Fraților, pentru noi cetatea noastră este în ceruri, ...

(Vezi: 24 noiembrie, pag. 319)

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia.

Pavel, Apostol al lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu, și Timotei

...

(Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 162)

25. (†) **Cel între sfinți Părintele nostru** Grigorie **teologul, arhiepiscopul Constantinopolei.**

Tropar, 1: Fluierul de păstor al teologiei tale, * Părinte Grigorie, * trâmbițele oratorilor a învins; * că cercetând tu adâncurile Spiritului, * și s-au adaus și frumusețile graiului. * Roagă dar pe Christos Dumnezeu * să se mântuiască sufletele noastre.

Condac, 3: Limba ta de teolog, Preamărite, * împletiturile retorice destrămând, * cu haina cea țesută de sus a ortodoxiei * Biserica a împodobit. * Această haină Biserica purtând-o, * strigă cu noi, fiii tăi: * bucură-te Părinte, * mintea preaînaltă a Teologiei.

Prochimen, 1 (Ps. 48,3): Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih (Ps. 48,1): Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, fiecăruia se dă arătarea Spiritului spre folos ...

(Vezi: 17 noiembrie, pag. 314)

Aliluia, 2: Luați aminte, poporul Meu, la Legea Mea.

Stih: Deschide-voi, în pilde, gura mea.

26. **Cuviosul Părintele nostru** Xenofon, **soția sa** Maria **și fiii**, Arcadie **și** Ioan.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

27. * **Aducerea la Constantinopol a moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru** Ioan Gură de Aur.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

28. **0 Cuviosul Părinte** Efrem Sirul.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fiule, Timotei, toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu ...

(Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și opta după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 198)

29. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie Teoforul.

Fraților, Christos n-a intrat într-o Sfântă a Sfintelor făcută de mâini, ...
(Vezi: Sâmbătă, a cincea săptămână a Păresimilor, pag. 265)

30. (†) Cei între sfinți Părinți ai noștri și mari Dascăli Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur. Sfântul sfințit Mucenic Hipolit, papa Romei.

Tropar, 1: Pe cei trei preamari luminători * ai Dumnezeirii celei în trei străluciri, * pe cei ce cu razele dogmelor dumnezeiești * au înflăcărat toată lumea, * pe râurile de miere ale înțelepciunii * care cu undele cunoștinței de Dumnezeu * adapă toată făptura, * pe Vasile cel Mare și pe Grigore Teologul, * împreună cu vestitul Ioan, * cel ce vorbește cu limbă de aur, * toți iubitorii cuvintelor * adunându-ne să-i cinstim cu cântări: * că ei pururea se roagă Treimii pentru noi.

Condacul, 2: Pe sfinții Crainici de Dumnezeu grăitori, * culme a învățătorilor, * luat-i-ai, Doamne, * întru desfătarea și odihna bunurilor tale. * Că munca și truda lor * mai primite ți-au fost decât toată arderea de tot: * Ție care singur preamărești pe sfinții tăi.

Prochimen, 8 (Ps. 18,4): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih (Ps. 18,1): Cerurile vestesc mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...
(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

Aliluia, 1 (Ps. 88,6): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

31. 0 Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cîr și Ioan.

Fraților, voi sunteți trupul lui Christos și mădulare fiecare în parte ...
(Vezi: 1 noiembrie, pag. 309)

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte serbarea Întâmpinării Domnului. **Sfântul Mucenic** Trifon.

Tropar, 1: Corul ceresc al cereștilor îngeri * plecându-se spre pământ, * și pe Întâiul-născut a toată făptura * prunc în Templu adus văzându-L, * purtat de Maica necunoscută de bărbat, * cântă cu noi acum cu bucurie * imnul ajunului sărbătorii.

Prochimen, 4: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Apostolul Înainteserbării:

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele, ...

(Vezi: 2 septembrie, pag. 281)

Apostolul Mucenicului:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

2. (†) Întâmpinarea Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Christos.

Antifonul I. Ps. 44. Vers 2.

1. Cuvânt bun revărsat-a dintr-însa inima mea.

(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....

2. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.

3. Har se revarsă pe buzele tale.

4. Pentru aceea Dumnezeu te-a binecuvântat în veac.
Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 44. Vers 2.

1. Încinge-te cu sabia peste coapsă, puternice.

(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce în brațele dreptului Simeon ai fost purtat, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

2. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește.

3. Săgețile tale ascuțite sunt puternice în inimile dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

4. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate e toiagul împărăției Tale.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 44. Vers 1.

1. Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta.

(după fiecare stih) **Tropar, 1:** Bucură-te, cea plină de har, * Născătoare de Dumnezeu Fecioară, * că Soarele dreptății, * Christos Dumnezeuul nostru, * din tine a răsărit, * luminând pe cei din întuneric. * Veselește-te și tu, bătrânule drept, * că ai primit în brațe * pe Răscumpărătorul sufletelor noastre, * cel ce ne-a dăruit și învierea.

2. Că a poftit Împăratul frumusețea ta.

3. Pomeni-voi numele tău în tot neamul.

La Intrarea mică:

Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa. Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce în brațele dreptului Simeon ai fost purtat, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 1: Bucură-te, cea plină de har ...

Mărire ... Și acum ...

Condacul, 1: Cel ce cu nașterea ta ai sfințit sânul Fecioarei, * Christoase Dumnezeule, * și mâinile lui Simeon le-ai binecuvântat după cuviință, * venindu-ne înainte și acum, ne-ai mântuit. * Pentru aceasta războaiele poporului în pace schimbă-le * și întărește pe Domnitorii pe care îi iubești, * unule iubitorule de oameni.

Prochimen, 3 (Lc. 1): Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia servei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 7-17)**

Fraților, fără de nici o îndoială, cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare. Și aici iau zeciuială niște oameni muritori, pe când, dincolo, unul care e dovedit că este viu. Și ca să spun așa, prin Avraam a dat zeciuială și Levi, cel ce lua zeciuială, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția Leviților (*căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor*), ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Fiindcă Acela, despre Care se spun acestea, Își ia obârșia dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția acestora, cu privire la preoți, Moise

n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupesti, ci cu puterea unei vieți nemuritoare, căci se mărturisește: “Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec”.

Aliluia, 4 (Lc. 2): Acum slobozește pe robul Tău, stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.
Stih: Lumină, spre descoperirea neamurilor.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* Născătoare de Dumnezeu, speranța tuturor creștinilor:
 * acoperă, apără, păzește pe cei ce speră întru tine. În Lege - umbră și literă - * un simbol vedem noi credincioșii: * tot fiul ce deschide sânul mamei * e sfințit lui Dumnezeu.
 * Deci, pe Cuvântul Întâi-născut, * pe Fiul Tatălui fără început, * pe Întâiul-născut din Mama ce n-a cunoscut bărbat, îl mărim.

3. 0 După-prăznuirea Întâmpinării. Sfântul și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu și Sfânta Ana Proorocița.

Prochimen, 7: Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.
Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fraților, Christos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare ...
 (Vezi: Duminica a cincea a Păresimilor, pag. 267)

Aliluia, 5: Lumină răsare El pentru cei drepti.
Stih: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

4. După-prăznuirea Întâmpinării. Cuviosul Părinte Isidor Pelusiotul.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...
 (Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

5. După-prăznuirea Întâmpinării. Sfânta Muceniță Agata.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...
 (Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

6. După-prăznuirea Întâmpinării. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei.

Fraților, un astfel de Arhieru se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

7. După-prăznuirea Întâmpinării. Cuviosul Părinte Partenie, episcopul Lamsacului. Cuviosul Luca din Stiriul Eladei.

Fraților, un astfel de Arhieru se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

8. 0 După-prăznuirea Întâmpinării. Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat. Sfântul Prooroc Zaharia.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu în locașul cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 176)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Multe sunt necazurile dreptilor.

9. Încheierea Praznicului Întâmpinării. Sfântul Mucenic Nichifor.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu în locașul cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...

(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

10. Sfântul sfințit Mucenic Haralambie.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

**DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8-18)**

Fiule, Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru El, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea de la Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după harul ce ne-a fost dat în Christos Isus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mântuitorului nostru Isus Christos, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelie. Spre aceasta am fost pus eu propovăduitor și apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu în cine am crezut și sunt încredințat că puternic este să păzească comoara ce mi-a încredințat, până în ziua aceea. Ține dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Christos Isus. Comoara cea bună ce ți s-a încredințat păzește-o cu ajutorul Sfântului Spirit, Care sălășluiește întru noi. Tu știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighele și Ermogen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însuflețit și de lanțurile mele nu s-a rușinat ci, venind în Roma, cu multă osârdie m-a căutat și m-a găsit. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă de la Domnul. Și cât de mult mi-a slujit el în Efes, tu știi prea bine.

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință.

11. Sfântul sfințit Mucenic Vlasie, episcopul Sebastei.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, Christos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare ...

(Vezi: Duminica a cincea a Păresimilor, pag. 267)

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

12. Cel între sfinți Părintele nostru Meletie, arhiepiscopul Antiohiei.

Fraților, un astfel de Arhieru se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

13. Cuviosul Părinte Martinian.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

14. Cuviosul Părinte Auxentie.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

15. Sfântul Apostol Onisim.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

16. Sfântul Mucenic Pamfil și cei împreună cu el.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

17. 0 Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Prochimen, 7: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.
Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog Ție.
Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus ...
(Vezi: 26 octombrie, pag. 307)

Aliluia, 4 (Ps. 91,12): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.
Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

18. Sfântul Părinte Leon, papa Romei.

Fraților, pentru noi, cetatea noastră este în ceruri, ...
(Vezi: 24 noiembrie, pag. 319)

19. Sfântul Apostol Arhip.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

20. Sfântul Părinte Leon, episcopul Cataniei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

21. Cuviosul Părinte Timotei cel din Simvoli. Sfântul Eustatie, episcopul Antiohiei.

Al Cuviosului:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

Al Sfântului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților Mucenici din Eugenia.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...
(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

23. Sfântul sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei.

Prochimen, 7 (Ps. 115,6): Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fiule, Timotei, mulțumesc lui Dumnezeu, Căruia Îi slujesc ...
(Vezi: 22 ianuarie, pag. 348)

Aliluia, 1: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

24. * Prima și a doua aflare a Cinstului Cap al Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

Tropar, 4: Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, * razele nestricăciunii * le revarsă credincioșilor spre vindecare: * sus, mulțimea îngerilor adună, * jos, la un loc cheamă neamul oamenilor, * ca într-un glas să înalțe mărire * lui Christos Dumnezeu.

Condacul, 2: Profet al lui Dumnezeu * și Înaintemergătorule al harului: * capul tău, ca un trandafir preasfințit, * aflându-l noi din pământ, * totdeauna primim vindecări; * pentru că iarăși, ca odinioară, * vestești în lume pocăință.

Prochimen, 7 (Ps. 63,11): Dreptii se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul.

Stih: Auzi, Doamne, glasul meu, când mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

Aliluia, 4 (Ps. 91,12): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

25. Cel între Sfinți Părintele nostru Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

26. Sfântul Porfirie, episcopul Gazei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

27. Cuviosul Părinte Procopie Decapolitul.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...

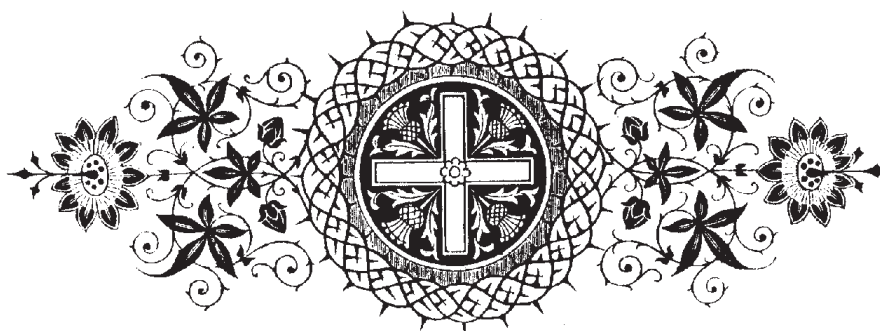
(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

28. Cuviosul Părinte și Mărturisitor Vasile, cel ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...
(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

29. Cuviosul Părinte Casian Romanul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

LUNA MARTIE

1. Cuvioasa Muceniță Eudochia.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

2. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

4. Cuviosul Părinte Gherasim de la Iordan.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

5. Sfântul Mucenic Conon.

Fiule, Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru Isus Christos ...
(Vezi: 10 februarie, pag. 365)

6. Sfinții 42 Mucenici din Amoreea.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

7. Sfinții Mucenici care au fost episcopi în Cherson: Vasile, Efrem, Eugenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri care v-au grăit vouă...
(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

8. Cuviosul Părinte și Mărturisitor Teofilact, episcopul Nicomidiei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

9. (†) Sfinții 40 de Mucenici care au suferit martiriul în Lacul Sevastiei.

Tropar, 1: Pentru durerile sfinților, * suferite pentru tine, * îndură-te, Doamne, * și vindecă toate durerile noastre, * Iubitorule de oameni, rugămu-ne.

Condac, 6: Oștirea lumii de tot părăsind-o, * de Stăpânul cel ceresc v-ați alipit, * voi, ai Domnului patruzeci de luptători; * că prin foc și prin apă trecând, fericiților, * cu dreptate ați primit glorie din ceruri * și mulțime de cununi.

Prochimen, 8 : Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 1-10)

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Isus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea Lui, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdător de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: “Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești muștrat de El. Domnul, îl ceartă și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește”. Răbdați spre înțelepțire. Dumnezeu Se poartă cu voi ca față de niște fii. Și care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de

certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui spiritelor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Aliluia, 4 (Ps. 65,1): Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui Lui, dați mărire laudei Lui.
Stih: Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeuule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. **Sfântul Mucenic** Cuadrat, Ciprian și Dionisie.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

11. **Cel între sfinți Părintele** Sofronie, **arhiepiscopul Ierusalimului**.

Fraților, noi avem astfel de Arhieru, Care a șezut de-a dreapta tronului...
(Vezi: 6 noiembrie, pag. 310)

12. **Cuviosul Părinte și Mărturisitor** Teofan, **egumenul Sigrianei**.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminică după Botez, pag. 344)

13. **Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru** Nichifor, **arhiepiscopul Constantinopolului**.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...
(Vezi: Duminică a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

14. **Cuviosul Părinte** Benedict. **Sfântul Mucenic** Alexandru.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminică după Botez, pag. 344)

15. Sfântul Mucenic Agapie și a celor șase Mucenici împreună cu el.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

16. Sfântul sfințit Mucenic Sabin.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

17. Sfântul Alexie, omul lui Dumnezeu.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, roada Spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...
(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

Aliluia, 8: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.
Stih: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

18. Cel între sfinți Părintele Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

19. Sfinții Mucenici, Hrisant și Daria.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

20. Cuvioșii Părinți uciși în Mănăstirea Sfântul Sava.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

21. Cuviosul Părintele nostru Iacob Mărturisitorul, episcopul Cataniei.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

22. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, preotul Bisericii din Ancira.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință...
(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

23. Sfântul cuvios Mucenic Nikon și cei 199 ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.

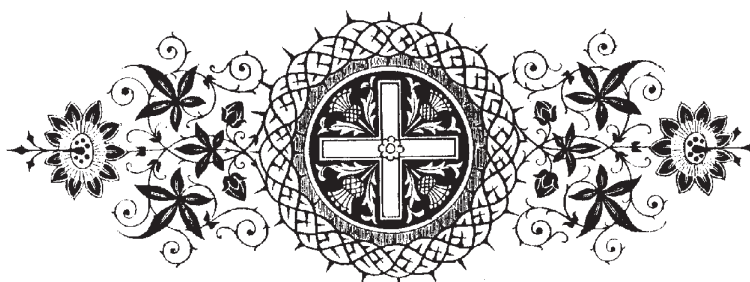
Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

24. Înainteserbarea Bunevestiri. Cuviosul Părinte Zaharia.

Tropar, 4: Astăzi cu desfătare să preserbăm * începutul bucuriei a toată lumea, * că iată Gavriil cu frică și cu minunare vine, * Fecioarei bunăvestire aducând: * bucură-te, cea plină de har, * Domnul este cu tine!

Condac, 4: Prin venirea preasfântului Spirit, * la glasul arhanghelului, * pe cel împreună domnitor și de o ființă cu Tatăl * l-ai conceput, de Dumnezeu Născătoare, * chemarea lui Adam.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

25. (†) Bunavestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria.

Antifonul I. Ps. 71,95,131. Vers 2.

1. Dumnezeu, judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Să aducă munții pace poporului Tău și dealurile dreptate.
3. Binevestiți din zi în zi mântuirea Lui
4. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: "Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău".
Mărire ... Și acum

Antifonul II. Ps. 71,55,49,71. Vers 2.

1. Ca ploaia pe lână se va pogori și ca picăturile ce cad pe pământ.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce din Fecioara te-ai întrupat, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Sfânt Sanctuarul celui Preaînalt.
3. Dumnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.
4. Fi-va belșug de pâine pe pământ și vor înflori cei din cetate ca iarba pământului.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III. Ps. 71. Vers 1.

1. Fi-va numele lui binecuvântat în veci.
(după fiecare stih) Tropar, 4: Astăzi este începutul mântuirii noastre * și arătarea tainei din veac: * Fiul lui Dumnezeu Fiu al Fecioarei se face * și Gavriil binevestește harul. * Pentru aceasta, împreună cu dânsul, * să strigăm Născătoarei de Dumnezeu: * bucură-te, cea plină de har, * Domnul este cu tine.
2. Binecuvântat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
3. Binecuvântat este numele măririi Lui în veac și în veacul veacului.

La Intrarea mică:

Binevestiți din zi în zi mântuirea Lui.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce din Fecioara te-ai întrupat, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 4: Astăzi este începutul mântuirii noastre ...

Mărire ... Și acum ...

Condacul, 8: Ție, Apărătoare, Doamnă, * mântuindu-ne din nevoi, * pentru biruințe mulțumiri ți-aducem, * Născătoare de Dumnezeu, noi servii, tăi. * Ci având stăpânire nebiruită, * scapă-ne din toate nevoile, * ca să strigăm ție: * bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Prochimen, 3 (Lc. 1): Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia servei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sunt toți ...

(Vezi: în Sfânta și Marea Vineri, la Ceașul al șaselea, pag. 274)

Aliluia, 2 (Ps. 71,6): Pogorî-se-va ca ploaia pe lână și ca picăturile ce cad pe pământ.

Stih: Binecuvântat va fi numele Lui în veac.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* Binevestește, pământule, bucurie mare; * lăudați, ceruri, mărirea lui Dumnezeu. Ca de Chivotul însuflețit al lui Dumnezeu, * nicicum să nu se atingă mâna necredincioșilor, * iar buzele credincioșilor, * fără tăcere cântând cu bucurie versul îngerului * să strige Născătoarei de Dumnezeu: * cu adevărat mai presus de toate ești, Fecioară curată.

În loc de Văzut-am lumina ..., *se cântă Troparul:* Astăzi este începutul

26. 0 Încheierea praznicului Bunevestiri. Serbarea Sfântului Arhanghel Gavriil.

Prochimen, 4: Cel ce faci pe îngerii Tăi spirite și pe slugile Tale pară de foc.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești Tu.

Fraților, dacă s-a adeverit cuvântul grăit prin îngeri ...

(Vezi: 6 septembrie, pag. 284)

Aliluia, 5: Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

Stih: Lăudați-L toți îngerii Lui.

27. Cuvioasa Maică Matrona din Tesalonic.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

28. Cuviosul Ștefan Taumaturgul și Ilarion cel Nou.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...

(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

29. Cuviosul Părinte Marcu, episcopul Aretusei. Chiril, diaconul și cei împreună cu ei.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

30. Cuviosul Părinte Ioan Scărarul.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cât mi-a dat mie?

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

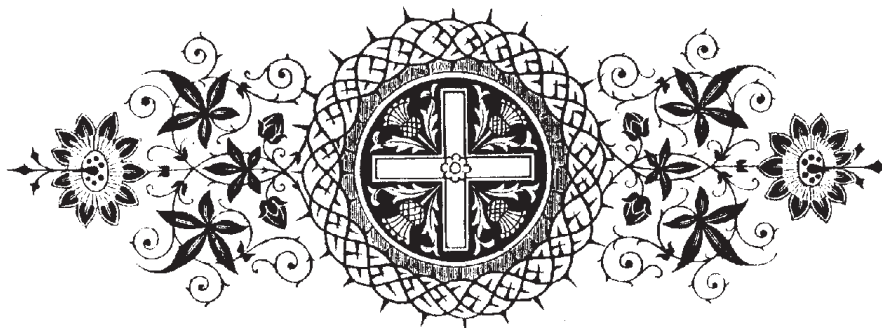
Aliluia, 1: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Ferice de omul care se teme de Domnul.

31. Sfântul sfințit Mucenic și făcător de minuni Ipatie, episcopul Gangrelor.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

LUNA APRILIE

1. Cuvioasa Maică Maria Egipteanca.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu. Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.
Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...
(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

Aliluia, 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul.
Stih: Picioarele mele le-a pus pe piatră.

2. Cuviosul Părinte Tit, făcătorul de minuni.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

3. Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...
(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

4. Sfinții Mucenici Teodul și Agatopod. Cuvioșii Părinți Iosif Imnograful și Gheorghe din Maleon.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

5. Sfinții Mucenici Claudiu, Diodor, Victor, Victorin, Papia, Nichifor și Serapion.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

6. Cel între sfinți Părintele Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

7. Cuviosul Părinte Gheorghe, episcopul Melitinei. Sfântul Mucenic Caliopie.

Al Părintelui:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Asicrit, Flegon și Herma.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

10. Sfinții Mucenici Terențiu, Pompei, Maxim, Macarie, African și cei împreună cu ei.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

11. Sfântul sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

12. Cuviosul Părinte și Mărturisitor Vasile, episcopul Parionului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

13. Cel între sfinți Părintele nostru și Mărturisitorul Martin, papa Romei.

Fraților, pentru noi, cetatea noastră este în ceruri, ...
(Vezi: 24 noiembrie, pag. 319)

14. Sfinții Apostoli Aristah, Pud și Trofim.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

15. Sfântul Mucenic Crescent.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

16. Sfintele Mucenițe Agapia, Irina și Hionia.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

17. Sfântul sfințit Mucenic Simeon Persanul și cei împreună cu el. Cuviosul Acacie, episcopul Melitinei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

18. Cuviosul Părinte Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul. Sfântul Mucenic Ioan cel Nou din Ioanina.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

19. Sfântul sfințit Mucenic Pafnutie. Cuviosul Părinte Ioan cel de la Peștera cea veche.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

20. Cuviosul Părinte Teodor Trihina.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

21. Sfântul sfințit Mucenic Ianuarie și cei împreună cu el. Sfântul sfințit Mucenic Teodor din Perga Pamfiliei

Fraților, un astfel de Arhieru se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

22. Cuviosul Părinte Teodor Sicheotul.

Fraților, voiesc ca voi să știți că cele petrecute cu mine ...
(Vezi: Miercuri, în săptămâna a nouăsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 153)

23. (†) Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință.

Tropar, 4: Mare Mucenic Gheorghe * de biruință încununat, * liberator al celor robiți * și celor săraci ocrotitor, * celor bolnavi medic, * Împăraților apărător, * roagă pe Christos Dumnezeu * să mântuiască sufletele noastre.

Condac, 4: De Dumnezeu fiind plugărit, * plugar preacinstit al pietății te-ai făcut, * culegându-ți spicele virtuților: * că semănând cu lacrimi, * seceri cu veselie; * luptându-te până la sânge, * pe Christos ai câștigat, * și cu rugăciunile tale * tuturor aduci iertare de greșeli.

Prochimen, 7 (Ps. 63,11): Veselise-va cel drept întru Domnul și în El va nădăjdui, întru

El se vor lăuda toți cei dreți la inimă.

Stih (Ps. 63,1): Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către Tine.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XII, 1-11)

In vremea aceea, regele Irod (*Agripa*) a pus mâna pe unii din Biserică, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan. Și văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru, (*și erau zilele Azimelor*). Pe care și prinzându-l, l-a băgat în temniță, dându-l la patru străji de câte patru ostași ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paști. Deci Petru era păzit în temniță și se făcea neconținut rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică. Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și iată un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat, zicând: scoală-te degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mâini. Și a zis îngerul către el: încinge-te și încalță-te cu sandalele. Și el a făcut așa. Și i-a zis lui: pune haina pe tine și vino după mine. Și ieșind, mergea după înger, dar nu știa că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci se părea că vede vedenie. Și trecând de straja întâia și de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate, și poarta s-a deschis singură. Și, ieșind, îngerul s-a depărtat de la el. Și Petru, venindu-și în fire, a zis: Acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scos din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul iudeilor.

Aliluia, 4 (Ps. 91): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat. Cuvioasa Maică Elisabeta făcătoarea de minuni.

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

Al Cuvioasei:

Fraților, voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul ...

(Vezi: Duminica a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 115)

25. * Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu.

Tropar, 3: Sfinte Apostole și Evangheliste Marcu, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 2: Din înălțime harul Spiritului, Apostole, primind, * uneltirile retoricei le-ai desfăcut; * și pe toți păgânii în mreajă prinzându-i, * Stăpânului tău i-ai adus, * prealăudate Marcu, * dumnezeiasca Evanghelie predicând.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun gloria lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(V, 6-14)**

Iubiților, smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca El să vă înalțe la timpul cuvenit. Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi. Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită, căruia stați împotrivă, tari în credință, știind că aceleași suferințe îndură și frații voștri în lume. Iar Dumnezeu a tot harul, Care v-a chemat la gloria Sa cea veșnică, întru Christos Isus, El însuși, după ce veți suferi puțină vreme, vă va duce la desăvârșire, vă va întări, vă va împuternici, vă va face neclintiți. A Lui să fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin! V-am scris aceste puține lucruri, prin Silvan, pe care îl socotesc frate credincios, ca să vă îndemn și să vă mărturisesc că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, în care stați. Biserica cea aleasă din Babilon și Marcu, fiul meu, vă îmbrățișează. Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor întru Christos Isus. Amin!

Aliluia, 1 (Ps. 88): Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu cel preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste toți cei din jurul Lui.

26. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, episcopul Amasiei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

27. 0 Sfântul sfințit Mucenic Simeon, rudenia Domnului.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință ...
(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

28. Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru dintre cei 70.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

29. Sfinții nouă Mucenici din Cizic. Cuviosul Memnon, făcătorul de minuni.

Al Mucenicilor:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al Cuviosului:

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...
(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

30. * Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan.

Tropar, 3: Sfinte Apostole Iacob, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 2: Chemarea glasului dumnezeiesc auzind, * iubirea față de tată nu o ai băgat în seamă, * ci ai alergat la Christos, Iacob preamărite, * împreună cu fratele tău; * și cu el te-ai învrednicit a vedea * dumnezeiasca Schimbare la Față a Domnului.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

Aliluia, 1 (Ps. 88): Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu cel preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste toți cei din jurul Lui.

LUNA MAI

1. Sfântul Prooroc Ieremia.

Fraților, voi v-ați făcut următori ai Bisericii lui Dumnezeu ...

(Vezi: Vineri, în săptămâna a douăzeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 174)

2. 0 Aducerea Moaștelor celui între sfinți Părintelui Atanasie cel Mare, patriarhul Alexandriei.

Prochimen, 4: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri, ...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

Aliluia, 3: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: Că Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință a Lui.

3. Sfinții Martiri Timotei și Maura.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

4. Sfânta Muceniță Pelaghia.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

5. Sfânta mare Muceniță Irina.

Fraților, fiind împreună-lucrători cu Christos, vă îndemn ...

(Vezi: Duminica a șaisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 141)

6. Sfântul și Dreptul Iov.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

7. 0 Arătarea pe cer a Sfintei Cruci la Ierusalim.

Prochimen, 1: Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeuul meu ia aminte!

În zilele acelea, Agripa a zis către Pavel: îți este îngăduit să vorbești ...

(Vezi: 21 mai, pag. 381)

Aliluia, 3: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: Că Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință a Lui.

8. (†) Sfântul măritul și întru tot lăudatul Apostol Ioan Teologul și Cuviosul Părinte Arsenie cel Mare.

Tropar, 2: Apostole, de Christos Dumnezeu iubite, * grăbește de scapă poporul cel fără de apărare. * Că cel ce te-a primit când te-ai răzimat la pieptu-I, * te primește când cazi înaintea-I. * Pe acesta, Teologule, roagă-L * să risipească norul stăruitor al păgânilor, * și cere pentru noi pace și mare milă.

Condac, 2: Măririle tale, Feciorelnice, cine le va spune? * Că reverși minuni și izvorăști vindecări * și te rogi pentru sufletele noastre, * ca un Teolog și prieten al lui Christos.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE: (I, 1-7)

Fraților, ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții - și Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim Viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă - ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi. Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Christos. Și acestea noi vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină. Și aceasta este vestirea pe care am auzit-o de la El și v-o vestim: că Dumnezeu este lumină și nici întuneric nu este

întru El. Dacă zicem că avem împărtășire cu El, și umblăm în întuneric, mințim și nu săvârșim adevărul. Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul, și sângele lui Isus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat.

Aliluia, 1 (Ps. 88): Cerurile cântă minunile Tale, Doamne și credincioșia Ta în adunarea sfinților.
Stih: Înfricoșat e Dumnezeu în sfatul sfinților.

Al Cuviosului:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

9. Sfântul Prooroc Isaia și Sfântul Mucenic Cristofor.

Al Proorocului:

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungă răbdare ...
(Vezi: 20 iulie, pag. 399)

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

10. * Sfântul Apostol Simeon Zilotul.

Tropar, 3: Sfinte Apostole Simeon, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 2: Pe cel ce a așezat temeinic dogmele înțelepciunii * în sufletele binecredincioșilor, * pe Simeon, de Dumnezeu vestitorul, * cu laudă toți să-l fericiim: * că înaintea tronului gloriei stă acum * și cu îngerii se veselește, * rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi apostolii ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

11. Sfântul sfințit Mucenic Mochie. Întemeierea și închinarea Constantinopolului.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, îmbrăcați-vă dar ca aleși ai lui Dumnezeu ...

(Vezi: Duminica a treizecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 213)

Aliluia, 6: Ferice de omul care se teme de Domnul.

Stih: Neamul lui va fi puternic pe pământ.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, episcopul Ciprului și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai marii voștri ...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

13. Sfânta Muceniță Glicheria.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Sfântului Spirit, pag. 133)

14. Sfântul Mucenic Isidor din Chios.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

15. Cuviosul Părinte Pahomie cel Mare și Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei.

Al Cuviosului:

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă.

Fraților, roada spiritului este dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

Aliluia, 6: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Neamul lui va fi puternic pe pământ.

Al Ierarhului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

16. Cuviosul Părinte Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie cel Mare.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera ...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

17. Sfinților Apostoli Andronic și Iunia.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

18. Sfinții Mucenici Petru, Dionisie, Andrei, Paul, Cristina, Heraclit, Paulin și Venedim.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

19. Sfântul sfințit Mucenic Patriciu, episcopul Brusiei și cei împreună cu el.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

20. Sfântul Mucenic Talaleu.

În vremea aceea, Irod a pus mâna pe unii din ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

21. (†) Sfinții Împărați Constantin și Elena, cei întocmai cu Apostolii.

Tropar, 7: Semnul crucii tale pe cer văzând * și, ca Pavel, chemare nu de la oameni primind, * cel între Împărați apostol al tău, Doamne, * împărăteasca cetate în mâna ta a așezat. * Pentru aceea totdeauna în pace păzește cetățile creștinești * pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, * unule Iubitorule de oameni.

Condac, 3: Constantin, astăzi, cu Elena, mama sa, * Crucea o înfățișează, * Lemnul de toată cinstirea vrednic, * iudeilor rușinare, * iar credincioșilor împărați armă asupra dușmanilor: * că pentru noi s-a dovedit semn mare * și în războaie înfricoșat.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.
Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXVI, 1; 12-20)

In zilele acelea, Agripa a zis către Pavel: îți este îngăduit să vorbești pentru tine. Atunci Pavel, întinzând mâna, se apăra: Mergând la Damasc, cu putere și cu însărcinare de la arhierei, am văzut, o, rege, la amiază, în calea mea, o lumină din cer, mai puternică decât strălucirea soarelui, strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau împreună cu mine. Și noi toți căzând la pământ, eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? Greu îți este să lovești în țepușă cu piciorul. Iar eu am zis: Cine ești, Doamne? Iar Domnul a zis: Eu sunt Isus, pe Care tu Îl prigonești. Dar scoală-te și stai pe picioarele tale. Căci spre aceasta M-am arătat ție: ca să te rânduiesc slujitor și martor, și al celor ce ai văzut, și al celor întru care Mă voi arăta ție. Alegându-te pe tine din popor și din neamurile la care te trimit, să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la stăpânirea lui satana la Dumnezeu, ca să ia iertarea păcatelor și parte cu cei ce s-au sfințit prin credința în Mine. Drept aceea, rege Agripa, n-am fost neascultător cereștii arătări; ci mai întâi celor din Damasc și din Ierusalim, și din toată țara iudeii, și neamurilor le-am vestit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vrednice de pocăință.

Aliluia, 1 (Ps. 88): Am înălțat pe alesul poporului Meu.

Stih: Fi-va mâna Mea cu el

22. Sfântul Mucenic Vasilisc.

În vremea aceea Irod a pus mâna pe unii din ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

23. Cuviosul Părinte și Mărturisitor Mihail episcopul Sinadei.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...
(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

24. Cuviosul Părinte Simeon cel din Muntele Minunat.

Fraților, roada spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

25. * A treia Aflare a cinstului Cap al Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

Tropar, 4: Comoară dumnezeiască ascunsă în pământ * descoperit-a nouă Christos, capul tău, * Profetule și Înaintemergătorule. * Adunându-ne deci cu toții la aflarea lui, * cu cântări de Dumnezeu vestitoare * pe Mântuitorul lăudăm, * cel ce, prin rugăciunile tale, * ne mântuiește din pierzare.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: strălucească din întuneric lumina! ...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 136)

26. Sfântul Apostol Carp, unul din cei 70.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

27. Sfântul sfințit Mucenic Eladie.

În vremea aceea Irod a pus mâna pe unii din ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

28. Sfântul sfințit Mucenic Eutihie.

În vremea aceea Irod a pus mâna pe unii din ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia.

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...

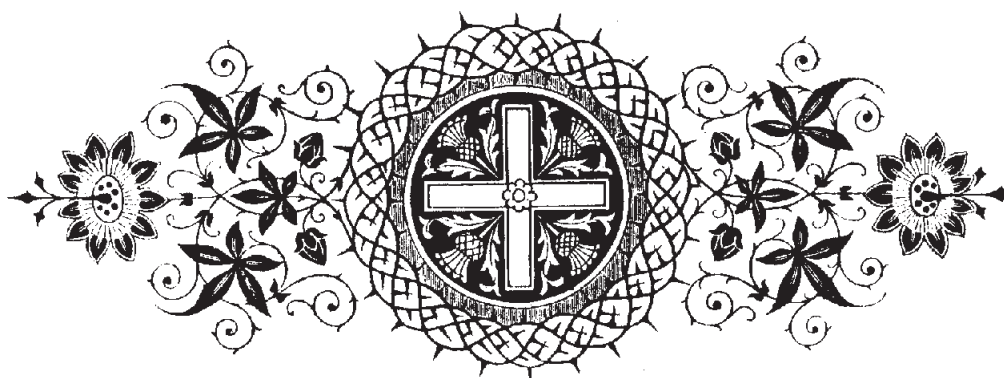
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

30. Cuviosul Părinte Isachie, mărturisitorul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

31. Sfântul Apostol Eremia.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu pe noi, apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

LUNA IUNIE

1. Sfântul Mucenic Iustin, filozoful și cei împreună cu el.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

2. Cel între sfinți Părintele Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, 1: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.
Stih: Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

3. Sfinții Mucenici Lucian, Paula și cei împreună cu ei trei tineri.

Fraților, având împrejurul nostru atât nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

4. Cel între sfinți Părintele Mitrofan, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, 7: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

5. Sfântul sfințit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

6. Cuviosul Părinte Visarion, făcătorul de minuni.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

7. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Ancirei.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință ...
(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

8. 0 Aducerea moaștelor marelui Mucenic Teodor Stratilat.

Prochimen, 7: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.
Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire ...
(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 176)

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.
Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

9. 0 Cel între sfinți Părintele Chiril, patriarhul Alexandriei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

10. Sfântul sfințit Mucenic Timotei, episcopul Brusiei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

11. * Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba.

Tropar, 3: Sfinților Apostoli, * rugați pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de

păcate sufletelor noastre.

Condacul sfântului Bartolomeu, 4: Mare Soare te-ai arătat Bisericii, * cu luminarea învățăturilor și uimitoarelor minuni, * povătuind la lumină pe cei ce te cinstesc, * Bartolomee, Apostole al Domnului.

Condacul sfântului Barnaba, 3: Slujitor cu totul adevărat al Domnului ai fost, * din apostolii cei șaptezeci cel dintâi te-ai arătat, * și cu Pavel ai făcut să strălucească predicarea ta, * vestind tuturor pe Christos Mântuitorul. * Pentru aceasta cu cântări săvârșim Barnabe, * dumnezeiască pomenirea ta.

Prochimen, 7 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

În zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din cauza tulburării făcute ...

(Vezi: Duminica a cincea după Paști, pag. 35)

Aliluia, 1 (Ps. 88): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

12. 0 Cuvioșii Părinți Onofrei Egipteanul și Petru din Athos.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă.

Fraților, toți câți sunt mânați de Spiritul lui Dumnezeu ...

(Vezi: Sâmbătă în săptămâna cincea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 82)

Aliluia, 4: Fericit bărbatul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

13. Sfânta Muceniță Achilina și Sfântul Trifilie, episcopul Leucusiei din Cipru.

Al Muceniței:

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Al Sfântului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

14. 0 Sfântul Prooroc Elisei și Cel între sfinți Părintele Metodie, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, 4: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Stih: Zis-a Domnul, Domnului meu: șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrășmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Al Proorocului:

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungă răbdare ...

(Vezi: 20 iulie, pag. 399)

Al Sfântului:

**DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 4-10)**

Fraților, nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta ci, dacă este chemat de Dumnezeu, după cum și Aaron. Așa și Christos nu S-a preamărit pe Sine însuși, ca să Se facă arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: “Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut”. În alt loc se zice: “Tu ești Preot în veac după rânduiala lui Melchisedec”. El, în zilele trupului Său, a adus, cu strigăt și cu lacrimi, cereri și rugăciuni către Cel ce putea să-L mântuiască din moarte și auzit a fost pentru evlavia Sa, și deși era Fiu, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și, desăvârșindu-Se, S-a făcut tuturor celor Ce-L ascultă pricină de mântuire veșnică. Iar de Dumnezeu a fost numit: Arhiereu după rânduiala lui Melchisedec.

Aliluia, 4: Lumină a răsărit dreptului și celor dreپți, cu inima, veselie.

15. Sfântul Prooroc Amos.

Fraților, o astfel de încredere avem, prin Christos, față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

16. Sfântul Tihon Taumaturgul, episcopul Amatuntei din Cipru.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

17. Sfinții Mucenici Manuel, Sabel și Ismail.

Prochimen, 7: Dați mărire lui Dumnezeu. Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(**Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197**)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i mântuiește.

Stih: Multe sunt necazurile dreptilor.

18. Sfântul Mucenic Leontie.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...

(**Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55**)

Aliluia, 4: Fericit bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

19. Sfântul Apostol Iuda **Tadeul, rudenia Domnului.**

Tropar, 1: Rudenie a Domnului Christos * și neclintit Martir știindu-te, Iudo, * sfântă laudă ți-aducem, * ție cel ce înșelăciunea ai călcat * și credința ai păzit. * Pentru aceasta, serbând azi sfântă pomenirea ta, * dezlegare de păcate primim * prin rugăciunile tale.

Condac, 1: Din aleasa rădăcină, * văzătorule al Domnului, * odraslă de Dumnezeu dăruită ne-ai răsărit, * Apostole, dumnezeiesc frate, * crainicule al lui Christos, preaînțelepte, * toată lumea hrănind cu roadele cuvintelor tale * și dumnezeiasca credință a Domnului învățând, * ca un pricepător al harului.

Prochimen, 7 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CATOLICĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE: (I, 1-10)

Iuda, slujitor al lui Isus Christos, și frate al lui Iacov, celor ce sunt chemați, iubiți în Dumnezeu-Tatăl și păstrați pentru Isus Christos: milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea cea de obște, simțit-am nevoia să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credința dată sfinților, odată

pentru totdeauna. Că s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuiți, care de mai înainte au fost rânduiți spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, și care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, pe Isus Christos. Voiesc dar să vă aduc aminte vouă celor ce ați știut odată toate acestea că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit lăcașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrânare și au umblat după trup străin, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic. Asemenea deci și aceștia, visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle (*cerești*). Dar Mihail Arhanghelul, când se împotriva diavolului, certându-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: “Să te certe pe tine Domnul!”. Aceștia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce - ca dobitoace necuvântătoare - știu din fire, într-acestea își găsesc pierirea.

Aliluia, 1 (Ps. 88): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

20. Sfântul sfințit Mucenic Metodie, episcopul Patarelor.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință ...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

21. Sfântul sfințit Mucenic Iulian din Tars.

Prochimen, 4: Dați mărire lui Dumnezeu. Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...

(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

22. Sfântul sfințit Mucenic Eusebie, episcopul Samosatei.

Prochimen, 7: Dați mărire lui Dumnezeu. Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fiule, Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință ...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

23. Sfânta Muceniță Agripina.

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

24. (†) Nașterea cinstului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

Tropar, 4: Proorocule și Înaintemergătorule al venirii lui Christos, * nu ne pricepem a te lăuda după cuviință, * noi cei ce cu dragoste te cinstim; * că prin preamărită și cinstită nașterea ta * nerodirea mamei și amuțirea părintelui s-au dezlegat, * și întruparea Fiului lui Dumnezeu * lumii se vestește.

Condac, 3: Ceea ce fusese stearpă * astăzi naște pe Înaintemergătorul lui Christos, * pe cel ce e săvârșirea a toată proorocia. Că în Iordan mâna punându-și * pe cel ce proorocii l-au prevestit, * s-a arătat deodată * Prooroc, Vestitor și Înaintemergător * al dumnezeiescului Cuvânt.

Prochimen, 7 (Ps. 63): Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fraților, acum mântuirea este mai aproape de noi ...

(Vezi: Duminica Lăsatului sec de brânză, pag. 253)

Aliluia, 2 (Lc. 1): Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Iar tu, pruncule, prooroc al Celui preaiubit te vei chema.

25. Sfânta Cuvioasa Muceniță Febronia.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină, ...

(Vezi: Luni, în săptămâna întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

26. Cuviosul Părinte David din Tesalonic.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

27. Cuviosul Părinte Samson, primitorul de străini.

Prochimen, 7: Scumpă este, înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

Aliluia, 8: Fericit bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.
Stih: Împarte, dă la săraci.

28. Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni, Chir și Ioan.

Prochimen, 4: Prin sfinții, care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.
Stih: Văzut-am pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, fiecăruia i se dă arătarea Spiritului, spre folos ...
(Vezi: 17 noiembrie, pag. 314)

Aliluia, 4: Cât de bine și cât este de frumos să locuiască frații împreună.
Stih: Că unde e unire, Dumnezeu trimite viață și binecuvântări nesfârșite.

29. (†) Sfinții măriții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel.

Tropar, 4: Voi, cei între Apostoli mai întâi pe scaun șezători * și lumii învățători, * Stăpânului tuturor rugați-vă, * pace lumii să dăruiască * și sufletelor noastre mare milă.
Condac, 2: Pe predicatorii neclintiți * și de Dumnezeu vestitori, * fruntea învățăceilor tăi * i-ai luat, Doamne, * întru desfătarea și odihna bunurilor tale: * că trudirile și moartea lor * mai plăcute ți-au fost decât tot holocaustul, * Ție, care singur cunoști inimile.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.
Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:**

(XI, 21 - XII, 9)

Fraților, în orice ar cuteza cineva - o spun în nebunie -, cutez și eu! Sunt evrei? Evreu sunt și eu. Sunt israeliți? Israelit sunt și eu. Sunt ei sămânța lui Avraam? Sunt și eu. Sunt ei slujitori ai lui Christos? Nebunește spun: eu sunt mai mult ca ei! În osteneli mai mult, în închisori mai mult, în bătai peste măsură, la moarte adeseori. De la iudei, de cinci ori am luat patruzeci de lovituri de bici fără una. De trei ori am fost bătut cu pietre; de trei ori s-a sfărmat corabia cu mine; o noapte și o zi am petrecut în largul mării; în călătorii adeseori, în primejdii de la tâlhari, în primejdii de la neamul meu, în primejdii de la neamuri, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații cei mincinoși; în osteneală și în trudă, în privegheri adeseori, în foame și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în lipsă de haine. Pe lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericele. Cine este slab și eu să nu fiu slab? Cine se smintește și eu să nu ard? Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu cele ale slăbiciunii mele! Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă. Și printr-o fereastră am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș și am scăpat din mâinile lui. Dacă trebuie să mă laud, nu-mi este de folos, dar voi veni totuși la vedenii și la descoperiri de la Domnul. Cunoscut un om în Christos, care acum paisprezece ani - fie în trup, nu știu, fie în afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe - a fost răpit unul ca acesta la al treilea cer. Și-l știu pe un astfel de om - fie în trup, fie în afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe - că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască. Pentru unul ca acesta mă voi lauda; iar pentru mine însumi nu mă voi lăuda, decât numai în slăbiciunile mele. Că dac-aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun, fiindcă voi spune spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decât ceea ce vede sau aude de la mine. Și pentru ca să nu mă mândresc cu măreția descoperirilor, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al satanei să mă bată peste obraz, ca să nu mă mândresc. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine, și mi-a zis: îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune. Deci, foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Christos.

Aliluia, 1 (Ps. 88): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

30. * Adunarea sfinților și întru tot lăudaților 12 Apostoli.

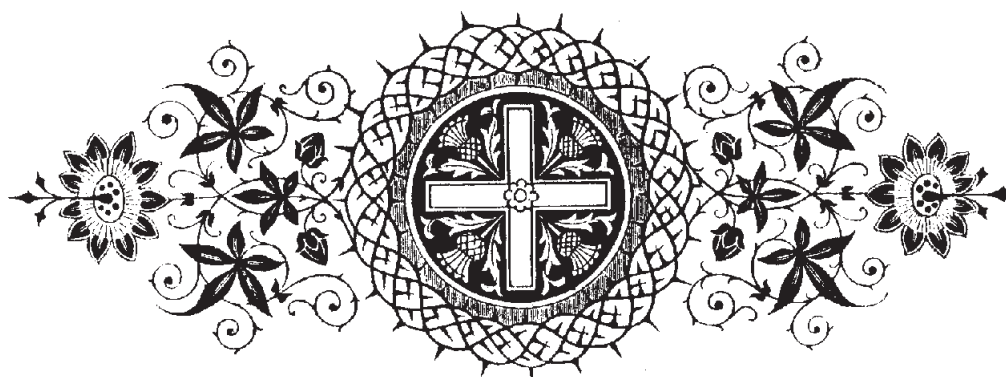
Tropar, 4: Voi cei între Apostoli mai întâi pe scaun șezători * și lumii învățători, * Stăpânului tuturor rugați-vă * pace lumii să dăruiască * și sufletelor noastre mare milă.

Altul, 3: Sfinților Apostoli, * rugați pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 2: Piatra Christos pe piatra credinței, * pe cel mai ales dintre învățăcei, * astăzi luminat îl preamărește, * și împreună cu Pavel, * toată ceata celor doisprezece; * a căror pomenire cu credință săvârșind, * pe cel ce i-a preamărit îl preamărim.

Fraților, întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mântuire ...

(Vezi: Vineri, în săptămâna a douăsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 118)

LUNA IULIE

1. **0 Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Roma.**

Fraților, voi sunteți trupul lui Christos și măduarele în parte ...

(Vezi: 1 noiembrie, pag. 309)

2. * Așezarea cinstului Veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în Vlaherne din Constantinopol

Fraților, adevărat este că și cel dintâi avea orânduiei ...

(Vezi: 21 noiembrie, pag. 317)

Aliluia, 2: Doamne, vino la odihna Ta.

Stih: Jurat-a Domnul credincioșie lui David și nu se va lepăda de jurământul Său.

3. Sfântul Mucenic Iacint și Sfântul Părinte Anatolie, arhiepiscopul Constantinopolului

Al Mucenicului:

Fraților, în vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...

(Vezi: Duminică după Botez, pag. 344)

4. Cel între sfinți Părintele Andrei Cretanul, din Ierusalim

Prochimen, 7: Se vor lăuda cuvioșii întru glorie și se vor bucura în așternuturile lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, roada spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

Aliluia, 6: Fericit e omul care se teme de Domnul.

Stih: Neamul lui va fi puternic pe pământ.

5. (†) Cuvioșii Părinți Atanasie din Aton și Lampadie taumaturgul.

Fraților, ascultați de mai-marii voștri și vă supuneți lor ...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

6. Sfântul Sisoe cel Mare.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului ...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 344)

7. Cuvioșii Părinți Toma din Maleon și Acachie cel de la Scara și sfânta mare Muceniță Chiriachi.

Fraților, roada spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

8. 0 Sfântul mare Mucenic Procopie.

Prochimen, 7: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fiule, Timotei, vrednic de credință este acest cuvânt ...

(Vezi: Duminica a treizeci și doua după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 226)

Aliluia, 1: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

9. Sfântul sfințit Mucenic Pancratie, episcopul Tauromeniei din Sicilia.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem ...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 313)

10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

11. Sfânta și laudata Muceniță Eufemia.

Fraților, fiind împreună-lucrători cu Christos, vă îndemnăm ...
(Vezi: Duminica a șaisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 141)

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie și Cuviosul Părinte Mihail Maleinul.

Al Mucenicilor:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al Părintelui:

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Rusalii, pag. 151)

13. 0 Adunarea sfântului Gavril și cuviosul Ștefan Savaitul.

Fraților dacă s-a adevărit cuvântul grăit prin înger și orice călcare de poruncă ...
(Vezi: 6 septembrie, pag.)

În această zi, dacă este Duminică, sau în Duminica ce urmează, se serbează Sfinții Părinți care s-au adunat în cele dintâi șase Sinoade Ecumenice.

Troparul Învierii: al glasului.

Al Părinților, 8: Preamărit ești, Christoase, Dumnezeuul nostru, * cea ce pe Părinții noștri * luminători pe pământ i-ai așezat, * și printr-înșii pe noi toți * la adevărata credință ne-ai călăuzit. * Multmilostive, mărire ție.

Condacul Părinților, 8: Predicarea Apostolilor și dogmele Părinților * au întărit Biserica într-o singură credință. * Purtând deci ea haina adevărului, * țesută din teologia cea de sus, * drept învață și mărește * taina mare a adevăratei credințe.

Prochimen, 8 (Ps. 31): Bucurați-vă dreptilor și vă veseliți în Domnul.

Stih: Fericiți aceia cărora s-a iertat fărădelegea.

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvântul ...

(Vezi: 11 septembrie, pag.)

Aliluia, 4 (Ps. 43): Dumnezeuule, cu urechile noastre am auzit, părinții ne-au povestit de faptele care le-ai lucrat în zilele lor, în zilele de demult.

Stih: Tu ne-ai mântuit de dușmanii noștri.

14. Sfântul Apostol Acvila și Cuviosul Părinte Iosif Mărturisorul, arhiepiscopul Tesalonicului.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

15. 0 Sfinții Mucenici Chiric și Iulita, mama lui.

Prochimen, 7: Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.
Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 11-XIV, 4)**

Fraților, când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu. Și acum rămân acestea trei: credința, speranța, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea. Căutați dragostea. Răvniți însă cele spirituale, dar mai ales ca să proorociți. Pentru că cel ce vorbește într-o limbă străină nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; și nimeni nu-l înțelege, fiindcă el, în spirit, grăiește taine. Cel ce proorocește vorbește oamenilor, spre zidire, îndemn și mângâiere. Cel ce grăiește într-o limbă străină pe sine singur se zidește, iar cel ce proorocește zidește Biserica.

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

16. Sfântul sfințit Mucenic Antinogen și cei 10 ucenici ai săi.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

17. 0 Sfânta mare Muceniță Marina.

Prochimen, 4: Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Aliluia, 1: Așteptând am așteptat pe Domnul.

Stih: Picioarele mele le-a pus pe piatră.

18. **Sfântul Mucenic** Emilian.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

19. **Cuvioasa Maică** Macrina, sora Marelui Vasile și **Cuviosul Părinte** Die.

Al Cuviosului:

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

Al Cuvioasei:

Pavel, apostolul lui Christos Isus, prin voința lui Dumnezeu...
(Vezi: Marți, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 162)

20. (†) **Sfântul Măritul Prooroc** Ilie Tesviteanul.

Tropar, 4: Îngerul în trup, * temelia proorocilor, * al doilea înaintemergător al venirii lui Christos, * preamăritul Ilie, * trimițând de sus lui Eliseu harul, * bolile alungă și pe leproși curățește. * Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc * vindecări le izvorăște.

Condac, 2: Proorocule și prevăzătorule * al mărețelor lucrări ale Dumnezeului nostru, * Ilie, cel cu nume mare, * care prin cuvântul tău * ai oprit norii vărsători de apă, * roagă pentru noi * pe unul Iubitorul de oameni.

Prochimen, 4 (Ps. 109): Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

Stih: Zis-a Domnul, Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrășmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

**DIN EPISTOLA CATOLICĂ
A SFÂNTULUI APOSTOL IACOB, CITIRE:
(V, 10-20)**

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungă-răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdat: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult-Milostiv este Domnul și Îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți sub judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului, și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiți-vă deci unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era un om cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa. Frații mei, dacă vreunul va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

Aliluia, **4 (Ps. 98)**: Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre cei ce cheamă numele Lui.
Stih: Strigat-au către Domnul și El i-a auzit pe ei.

21. Cuvioșii Părinți Simeon, cel nebun pentru Christos și Ioan cel ce a sihăstrit împreună cu el.

Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera...
(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 151)

22. 0 Sfânta Mironosiță Maria Magdalena întocmai cu Apostolii.

Prochimen, 4: Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt, Dumnezeul lui Israel.
Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, voi sunteți pecetea apostoliei mele întru Domnul ...
(Vezi: Duminica a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 115)

Aliluia, **2**: Așteptând, am așteptat pe Domnul.
Stih: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințit Mucenic Foca și sfinții Mucenici Trofim, Teofil și cei împreună cu ei.

Fraților, ascultați de mai-marii voștri și vă supuneți lor ...
(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

24. 0 Sfânta mare Muceniță Christina.

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

25. * Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Fraților, Avraam a avut doi fii...
(Vezi: 23 septembrie, pag. 294)

Aliluia, 2: Așteptând, am așteptat pe Domnul.
Stih: Când strigă dreptii, Domnul îi aude

26. Sfântul sfințit Mucenic Ermolau și cei împreună cu dânsul și Cuvioasa Muceniță Paraschiva.

Prochimen, 7: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.
Stih: Împlini-voi făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul Lui.

Al Mucenicului:

Fiule, Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobândesc...
(Vezi: Sâmbătă înaintea Botezului, pag. 338)

Al Cuvioasei:

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

Aliluia, 2: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.
Stih: Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

27. (†) Sfântul mare Mucenic și vindecător Pantelimon.

Prochimen, 4: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 307)

Aliluia, 2: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

28. Sfinții Apostoli și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 69)

29. Sfântul Mucenic Calinic și Sfânta Muceniță Teodota.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenet și Andronic, dintre cei 70.

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 110)

31. Înainte prăznuirea scoaterii Sfintei Cruci și Sfântul și Dreptul Eudochim.

Prochimen, 4: Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvâțați pe Dumnezeu.

Fraților, toți câți sunteți, sunteți mânați de Spiritul lui Dumnezeu ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a cincea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 82)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va mântui Domnul.

LUNA AUGUST

1. * **Închinarea** cinstitului lemn al cinstitei și de viață făcătoarei Cruci **și Sfinții 7 Mucenici** Macabei **cu mama lor** Salomeea **și învățătorul lor** Eleazar.

În zilele acelea, Pavel hotărâse să treacă pe apă pe lângă Efes ...
(Vezi: Duminica a șaptea după Paști, pag. 46)

2. * Așezarea moaștelor **Sfântului întâiului Mucenic și arhidiacon** Ștefan.

Prochimen, 7: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

În zilele acelea, Ștefan, fiind plin de dar și de putere, ...
(Vezi: Luni, în săptămâna a treia după Paști, pag. 24)

Aliluia, **4:** Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. **Cuvioșii Părinți** Isachie, Dalmat **și** Faust.

Fraților, ascultați de mai-marii voștri și supuneți-vă lor ...
(Vezi: 6 decembrie, pag. 322)

4. **Sfinții 7 tineri din Efes și Sfânta Cuvioasa Muceniță** Eudochia.

Al Sfinților:

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

Al Muceniței:

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...
(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

5. Înaintepăznuirea Schimbării la Față **a Domnului nostru Isus Christos și Sfântul Mucenic** Eusignie.

Tropar, 4: Schimbarea la față a lui Christos * să o întâmpinăm noi credincioșii, * ajunul ei luminat serbând, * și să strigăm: * sosit-a ziua dumnezeieștii veselii: * în muntele Taborului se suie Stăpânul * ca să strălucească frumusețea Dumnezeirii sale.

Condac, 4: Întru dumnezeiască schimbare, * astăzi dumnezeiește toată făptura omenească strălucește, * strigând cu veselie: * Se schimbă la față Christos, * pe toți mântuind.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din Biserică ...
(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

6. (†) Schimbarea la față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului Nostru Isus Christos

Antifonul I Ps. 47,64,103,97. Vers 2.

1. Mare este Domnul și vrednic de multă laudă
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei ...
2. Tu întărești munții cu puterea Ta.
3. Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.
4. Munții să salte înaintea Domnului.
Mărire ... Și acum ...

Antifonul II Ps. 86. Vers 2.

1. Temelia Sionului pe munții cei sfinți.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce în muntele Taborului te-ai schimbat la față, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.
2. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacob.
3. Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
4. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor lor, ale celor ce s-au născut în el.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III Ps. 88. Vers 7.

1. Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.
(după fiecare stih) Tropar, 7: Schimbându-Te-ai la față în munte, Christoase Dumnezeule, * arătând învățăcelilor tăi mărirea Ta, * pe cât puteau cuprinde. * Strălucească și nouă păcătoșilor * lumina ta cea veșnică, * pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu. * Dătătorule de lumină, mărire ție.
2. Lăuda-vor cerurile minunile Tale.
3. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie.
4. Doamne, în lumina feței Tale vor merge și în numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înălța.

La Intrarea mică:

Taborul și Ermonul în numele tău se veselesc.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce în muntele Taborului Te-ai schimbat la față, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 7: Schimbându-Te-ai la față în munte, ...

Mărire ... Și acum ...

Condacul, 7: În munte Te-ai schimbat la față * și învățăceii tăi, după putința lor, * privindu-ți gloria ta, Christoase Dumnezeule; * ca, văzându-te răstignit, * să priceapă că de voie pătimești * și să vestească lumii * că Tu ești cu adevărat strălucirea Tatălui.

Prochimen, 4 (Ps. 103): Cât de minunate sunt lucrurile Tale, Doamne! Toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești Tu.

DIN EPISTOLA A DOUA CATOLICĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE: (I, 10-19)

Fraților, siliți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcând acestea, nu veți greși niciodată. Că așa vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Isus Christos. Drept aceea, vă voi aminti pururea de acestea, cu toate că le știți și sunteți întăriți întru adevărul în care stați. Socotesc, dar, că este drept, câtă vreme, prin aducerea aminte, fiindcă știu că degrabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat Domnul nostru Isus Christos. Dar mă voi sili ca, și după plecarea mea, să vă amintiți neconținut de acestea, pentru că noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Isus Christos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut măreția Lui cu ochii noștri. Atunci când El a primit de la Dumnezeu-Tatăl cinste și mărire, din înălțimea Măreției, un glas ca acesta a venit către El: "Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit". Și acest glas noi l-am auzit pogorându-se din cer, pe când eram cu Domnul în muntele cel sfânt. Și avem cuvântul proorocesc mai întărit, la care bine faceți luând aminte, ca la o făclie ce strălucește în loc întunecos, până când va străluci ziua și luceafărul va răsări în inimile voastre.

Aliluia, 8 (Ps. 88): Ale Tale sunt cerurile și pământul este al Tău.

Stih (Ps. 143): Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie!

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă*: Mărește, suflete al meu, pe Domnul * cel ce s-a schimbat la față în muntele Taborului. * Nașterea Ta fără stricăciune a fost, * Dumnezeu din sânul Tău a venit, * îmbrăcat în trup pe pământ s-a arătat * și cu oamenii împreună a trăit. * Pentru aceasta pe tine, Născătoare de Dumnezeu, * cu toții te mărim.

În loc de Văzut-am lumina ..., *se cântă Troparul, până la încheierea sărbătorii*: Schimbatu-Te-ai la față în munte

7. Dupăprăznuirea Schimbării la Față și Sfântul Preacuviosul Mucenic Dometie Persanul.

Prochimen, 4: Domnul cel tare și puternic.

Stih: Al Domnului este pământul și toate câte sunt pe el.

Fraților, Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire, ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 176)

Aliluia, 1: Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

8. Dupăprăznuirea Schimbării la Față și Sfântul Emilian Mărturisorul, episcopul Cizicului.

Fraților, noi avem un astfel de Arhiereu, Care a șezut ...

(Vezi: 6 noiembrie, pag. 310)

9. Dupăprăznuirea Schimbării la Față și Sfântul Apostol Matia.

Tropar, 3: Sfinte Apostole Matia, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condac, 4: Ca raze luminoase ale soarelui * în toată lumea pătrunzând vestirea ta, * adunarea neamurilor cu har o luminează, * făcătorule de minuni, Apostole Matia.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

În zilele acelea, Apostolii s-au întors la Ierusalim ...

(Vezi: Luni, în Săptămâna Luminată, pag.)

Aliluia, 1 (Ps. 88): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților.

10. Dupăprăznuirea Schimbării la Față și Sfântul Mucenic și Arhidiacon Laurențiu.

Prochimen, 7: Dreptii se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție.

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus ...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 307)

11. Dupăprăznuirea Schimbării la Față și Sfântul Mucenic și Arhidiacon Euplu.

Fiule, Timotei, întărește-te în harul care e în Christos Isus ...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 307)

12. Dupăprăznuirea Schimbării la Față și Sfinții Mucenici Fotie și Anicet.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

13. Încheierea Praznicului Schimbării la Față și Aducerea Moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de izbânda lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

14. Înainteprăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoare și Sfântul Prooroc Miheea.

Tropar, 4: Popoare, începeți dănuirea, * bătând din palme cu credință, * și cu dorire aduna-ți-vă astăzi, * bucurându-vă cu toții * și luminat strigând cu veselie: * Maica lui Dumnezeu * de pe pământ la cele de sus * întru mărire va să se ridice. * Pe aceasta prin cântări, * ca pe Născătoarea de Dumnezeu * pururea o preamărim.

Condacul, 4: În preamărită pomenirea ta * lumea cu gând împodobit * prin Spiritul nematerial, * cu veselie îți strigă: * bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor.

Fraților, o astfel de încredere avem, prin Christos, față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

15. (†) Adormirea Preasfintei, Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria

Antifonul I Ps. 65, 104, 47, 75. Vers 1.

1. Strigați lui Dumnezeu tot pământul.
(după fiecare stih): Pentru rugăciunile Născătoarei....
2. Lăudați pe Domnul și chemați numele Lui.
3. În cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.
4. Că s-a făcut în Ierusalim locul Lui, și locașul Lui în Sion.
Mărire ... Și acum

Antifonul II Ps. 86, 47, 45. Vers 2.

1. Domnul iubește porțile Sionului, mai mult decât toate locașurile lui Iacob.
(după fiecare stih): Mântuiește-ne, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ești minunat întru sfinți, pe cei ce-ți cântăm: Aliluia.
2. Minuni se vestesc despre tine, cetate a lui Dumnezeu.
3. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac.
4. Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui.
Mărire ... Și acum ... Unule născut ...

Antifonul III Ps. 56, 115. Vers 1.

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea!
(după fiecare stih) Tropar, 1: Întru naștere fecioria ai păstrat, * întru adormire lumea nu ai părăsit, * Născătoare de Dumnezeu; * mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, * și cu rugăciunile tale * liberezi din moarte sufletele noastre.
2. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?
3. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

La Intrarea mică:

Veniți să ne închinăm și să cădem la Christos.

Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi care-ți cântăm Ție: Aliluia.

Tropar, 1: Întru naștere fecioria ai păstrat, ...

Mărire ... Și acum ...

Condacul, 2: Pe Născătoarea de Dumnezeu, în mijlociri neadormită, * pe speranța neschimbată în purtare de grijă, * groapa și moartea n-au ținut-o; * că fiind Maica Vieții la viață a mutat-o, * Cel ce a locuit în sânul ei pururea fecioresc.

Prochimen, 3 (Lc. 1): Mărește, sufletul meu, pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia servei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

**DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 5-11)**

Fraților, gândul acesta să fie în voi care era și în Christos Isus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a golit pe Sine, chip de serv luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte de cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume; ca întru numele lui Isus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de dedesubt, și să mărturisească toată limba că Domn este Isus Christos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

Aliluia, 8 (Ps. 131): Scoală, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih: Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda.

În loc de Cuvine-se ..., *se cântă:* Neamurile toate te ferim, * singură de Dumnezeu Născătoare. Întru tine, Fecioră curată, * se frâng rânduiei firii; * că nașterea nu strică fecioria * și moartea cu viața se logodește; * Tu, care după naștere Fecioară ești, * și după moarte iarăși vie, * Născătoare de Dumnezeu, * mântuiești pururea moștenirea ta.

16. * Dupăprăznuirea Adormirii și Aducerea icoanei, nefăcută de mână, a Domnului nostru Isus Christos, de la Edesa și Sfântul Mucenic Diomid.

Prochimen, 8: Să nu-Ți întorci fața Ta de la sluga Ta.

Stih: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Fiule Timotei, cei ce slujesc bine rang bun primesc ...

(Vezi: Sâmbătă, înaintea Botezului, pag. 338)

Aliluia, 4: Ție se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion.

17. Dupăprăznuirea Adormirii și Sfântul sfințit Mucenic Miron.

Fiule Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură, în purtare, năzuință ...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

18. Dupăprăznuirea Adormirii și Sfinții Mucenici Flor și Laur.

Prochimen, 4: Înfricoșător este Dumnezeu în locașul Său cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu.

Fraților, mă bucur acum de suferințele mele pentru voi ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a douăzeci și una după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 164)

Aliluia, 4: Când strigă dreptii, Domnul îi aude.

Stih: Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va mântui Domnul.

19. Dupăprăznuirea Adormirii și Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu el.

În vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe unii din ...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 373)

20. Dupăprăznuirea Adormirii și Sfântul Prooroc Samuel.

Fraților, o astfel de încredere avem, prin Christos, față de Dumnezeu ...

(Vezi: Miercuri, în săptămâna a unsprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 112)

21. Dupăprăznuirea Adormirii și Sfântul Apostol Tadeu și Sfânta Muceniță Vasa.

Tropar, 3: Sfinte Apostole Tadee, * roagă pe milostivul Dumnezeu * să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Condacul, 3: Serbarea de bucurie a Apostolului a sosit, * să o săvârșim astăzi cu veselie; * că celor ce pururea-l cinstesc cu credință, * liberare de păcate dăruiește * și dumnezească tărie: * că are îndrăznire, * fiind dumnezeesc pricepător * al harului lui Christos.

Al Apostolului:

În zilele acelea, Apostolii s-au întors la Ierusalim ...

(Vezi: Luni, în Săptămâna Luminată, pag. 12)

Al Muceniței:

Fraților, înainte de venirea credinței noi eram păziți sub Lege ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a cincisprezecea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 133)

22. Dupăprăznuirea Adormirii și Sfântul Mucenic Agatonic și însoțitorii lui.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...
(Vezi: 9 martie, pag. 362)

23. Încheierea Praznicului Adormirii și Sfântul Mucenic Lup.

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății ...
(Vezi: Duminica întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 60)

24. Sfântul sfințitul Mucenic Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan Teologul.

Fiule Timotei, tu mi-ai urmat în învățătură ...
(Vezi: Duminica treizeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 233)

25. 0 Aducerea moaștelor Sfântului Apostol Bartolomeu și Sfântul Apostol Tit.

Prochimen, 8 (Ps. 18): În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

**DIN EPISTOLA CĂTRE TIT
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1-5; II, 15; III, 1-3, 12-15)**

Pavel, servul lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Christos, după credința aleșilor lui Dumnezeu și după cunoștința adevărului cel întocmai cu dreapta credință, întru nădejdea vieții veșnice, pe care a făgăduit-o mai înainte de anii veacurilor Dumnezeu, Care nu minte, și Care, la timpul cuvenit, Și-a făcut cunoscut cuvântul Său, prin propovăduirea încredințată mie, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu - lui Tit, adevăratul fiu după credința cea de obște: Har, milă și pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul Isus Christos, Mântuitorul nostru. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am rânduit. Acestea grăiește, îndeamnă și muștră cu toată tăria. Nimeni să nu te disprețuiască. Adu-le aminte să se supună stăpânirilor și dregătorilor, să asculte, să fie gata la

orice lucru bun, să nu defaime pe nimeni, să fie pașnici, să fie îngăduitori, arătând întreaga blândețe față de toți oamenii. Că și noi eram altădată fără de minte, neascultători, amăgiți, slujind poftelor și multor feluri de desfătări, petrecând viața în răutate și pizmuire, urâți fiind și urându-ne unul pe altul. Când voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, sârguiește-te să vii la mine, la Nicopole, căci acolo m-am hotărât să iernez. Pe Zenas, cunoscătorul de lege, și pe Apollo trimi-te-i mai înainte, cu bună grijă, ca nimic să nu le lipsească. Să învețe și ai noștri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca ei să nu fie fără de roadă. Te îmbrățișează toți care sunt cu mine. Îmbrățișează pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Aliluia, 1 (Ps. 88): Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților

26. Sfinții Mucenici Adrian și soția sa Natalia.

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii ...

(Vezi: 9 martie, pag. 362)

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen.

Prochimen, 7: Dreptii să se bucure de victoria lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă.

Fraților, roada Spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

Aliluia, 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Dreptatea Lui rămâne în veacul veacului!

28. Cuviosul Părintele nostru Moise Egiptianul.

Fraților, roada Spiritului este: dragoste, bucurie, pace ...

(Vezi: Sâmbătă, în săptămâna a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 196)

29. (†) **Tăierea cinstului cap al Sfântului Măritului Prooroc Înaintemergător și Botezător Ioan.**

Tropar, 2: Dreptul e pomenit cu laudă, * iar ție, Înaintemergătorule, * destul îți este a Domnului mărturie. * Că te-ai ridicat în cinste mai mult decât Proorocii, * învrednicindu-te a boteza în Iordan pe cel vestit. * Așa pentru adevăr ai luptat * și ai vestit cu bucurie și celor din iad * pe Dumnezeu arătat în trup, * pe cel ce a ridicat păcatul lumii * și nouă ne-a dat mare milă.

Condacul, 5: Preamărita tăiere a Înaintemergătorului * rânduială dumnezească a fost: * ca să vestească și celor din iad * sosirea Mântuitorului. * Tânguiască-se Irodiada, * care a cerut uciderea nelegiuită: * că nu legea lui Dumnezeu, * nu viața cea veșnică a iubit, * ci pe cea amăgitoare, trecătoare.

Prochimen, 7 (Ps. 63): Dreptul se bucură în Domnul și la El află scăpare.

Stih: Dumnezeule, auzi glasul meu în vremea plângerii mele.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE: (XIII, 25-33)

In zilele acelea, când și-a împlinit Ioan calea sa, zicea: Eu nu sunt ce socotiți voi că sunt. Dar, iată, vine după mine Cel căruia nu sunt vrednic să-I dezleg încălțămintea picioarelor. Bărbați frați, fii din neamul lui Avraam și cei dintre voi temători de Dumnezeu, vouă vi s-a trimis cuvântul acestei mântuiri. Pentru că cei ce locuiesc în Ierusalim și căpeteniile lor, necunoscându-L și osândindu-L, au împlinit glasurile proorocilor, care se citesc în fiecare sâmbătă. Și neaflând în El nici o vină de moarte, au cerut de la Pilat ca să-L omoare. Iar când au săvârșit toate cele scrise despre El, coborându-L de pe cruce, L-au pus în mormânt. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți. El S-a arătat mai multe zile celor ce împreună cu El s-au suit din Galileea la Ierusalim și care sunt acum martorii Lui către popor. Și noi vă binevestim făgăduința făcută părinților, că pe aceasta Dumnezeu a împlinit-o cu noi, copii lor, înviindu-L pe Isus.

Aliluia, 4 (Ps. 91): Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

30. **Cei între sfinți Părinții patriarhi ai Constantinopolului Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou.**

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, ...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 282)

Aliluia, 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Dreptatea Lui rămâne în veacul veacului!

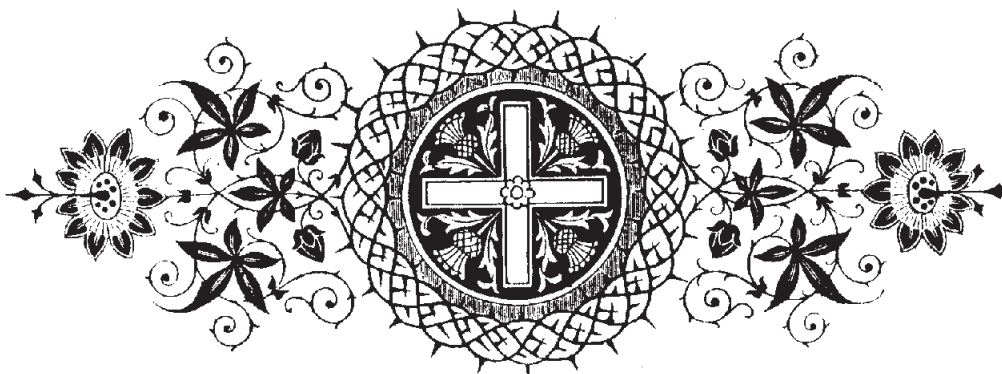
31. Așezarea în raclă a brâului Maicii Domnului.

Prochimen, 3: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

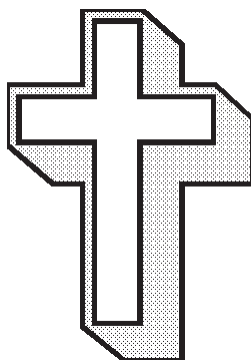
Stih: Că a căutat spre smerenia servei Sale; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Fraților, adevărat este că și cel dintâi avea orânduie...

(Vezi: 21 noiembrie, pag. 317)

Aliluia, 8: Scoală, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih: Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.

CITIREA APOSTOLULUI PENTRU MORȚI

L U N I

Troparul, 8: Cel ce prin adâncul înțelepciunii * cu iubire de oameni toate le chivernisești * și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, * Unule Făcătorule: * odihnește, Doamne, sufletele servilor tăi; * că întru tine speranța și-au pus, * în Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Al Născătoarei, 8: Pe tine zid și liman te avem, * și rugătoare bineprimită către Dumnezeu, * pe care l-ai născut nenuntită, de Dumnezeu Născătoare, * a credincioșilor mântuire.

Condac, 8: Cu sfinții odihnește, Christoase, * sufletele adormiților servi ai tăi, * unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare, * ci viață fără de sfârșit.

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XIV, 5-9)

Fraților, unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui. Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu, căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem. Că pentru aceasta a murit și înviat Christos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Aliluia, 6 (Ps. 64): Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stih (Ps. 64): Auzi-ne pe noi Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

M A R Ț I

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XV, 39-45)

Fraților, nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor, și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești, și trupuri pământești; alta este slava celor cerești și alta a celor pământești. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii, și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: se seamănă (*trupul*) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup spiritual. Dacă este trup firesc, este și trup spiritual, precum și este scris: făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu spirit dătător de viață.

Aliluia, 6 (Ps. 64): Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stih (Ps. 64): Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

M I E R C U R I

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 1-10)

Fraților, știm că dacă acest cort, locuința noastră pământească se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică în ceruri, căci de aceea și suspinăm, în acest trup, dorind să ne

îmbrăcăm cu locuința noastră, cea din cer, dacă totuși vom fi găsiți îmbrăcați, iar nu goi. Că noi, cei ce suntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiți, de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă pe deasupra, ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață, iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Spiritului, îndrăznind deci totdeauna și știind că, petrecând în trup, suntem departe de Domnul, căci umblăm prin credință, nu prin vedere, avem încredere și voim mai bine să plecăm din trup și să petrecem la Domnul. De aceea ne și străduim ca, fie că petrecem în trup, fie că plecăm din el, să fim bineplăcuți Lui, pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Christos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău.

Aliluia, 6 (Ps. 64): Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stih (Ps. 64): Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru.

J O I

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XV, 20-28)

Fraților, Christos a înviat din morți, fiind începătură (*a învierii*) celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Christos toți vor învia. Dar fiecare în rândul cetei sale: Christos începătură, apoi cei ai lui Christos, la venirea Lui, după aceea sfârșitul, când Domnul va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El trebuie să împărățească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar când zice: că toate I-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar când toate vor fi supuse Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Aliluia, 6 (Ps. 64): Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stih (Ps. 64): Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru.

V I N E R I

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătăți se vor sălăslui și seminția lor va moșteni pământul.

Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 47-57)**

Fraților, omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de-al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc. Aceasta însă zic, fraților: carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea. Iată, taină vă spun vouă: nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba, deodată, într-o clipeală de ochi, la trâmbița cea de apoi. Că trâmbița va suna și morții vor învia nestricăcioși, iar noi ne vom schimba. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune, și acest (*trup*) muritor să se îmbrace în nemurire. Iar când acest (*trup*) stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune și acest (*trup*) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: “Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?”. Și boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Christos!

Aliluia, 6 (Ps. 64): Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stih (Ps. 64): Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru.

S Â M B Ă T Ă

Prochimen, 6 (Ps. 24,14): Sufletele lor întru bunătăți se vor sălăslui și seminția lor va moșteni pământul.

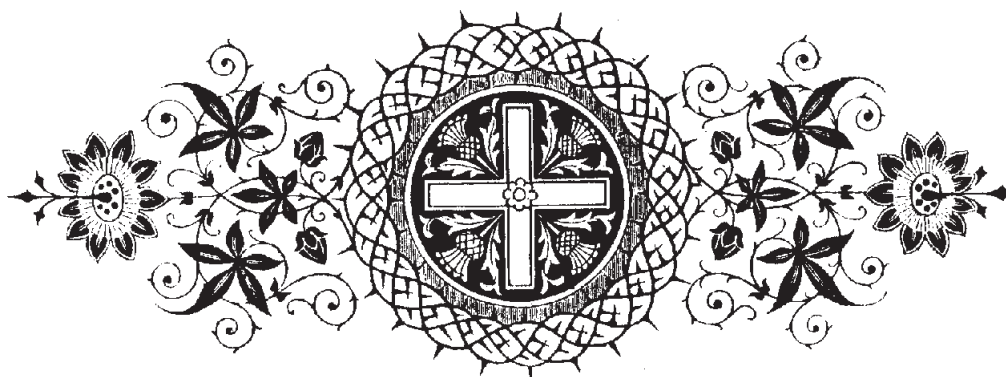
Stih, (Ps. 27,1): Către Tine, Doamne, am strigat.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13-17)**

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Isus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Isus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, n-o vom lua înaintea celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Christos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, **6 (Ps. 64)**: Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stih (Ps. 64): Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru.

CITIREA APOSTOLULUI LA TOATĂ CEREREA

LA SFÂNTUL MASLU

1

Prochimen, 1: Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CATOLICĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE: (V, 10-20)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdat: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult-Milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți sub judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi, să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu undelemn, în numele Domnului, și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiți-vă deci, unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era om cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa. Frații mei, dacă vreunul va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

Aliluia, 8.

Stih: Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne.

2

Prochimen, 2: Tăria mea și cântarea mea este Domnul, și s-au făcut mie spre mântuire.

Stih: Certându-mă, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

**DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 1-7)**

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră, ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Christos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris: “Ocările celor ce te ocăresc pe tine au căzut asupra mea”. Că toate câte s-au scris mai înainte s-au scris spre învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea, care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Isus Christos, pentru ca toți împreună și cu o singură gură să preamăriți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Christos. De aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Christos v-a primit pe voi, spre mărirea lui Dumnezeu.

Aliluia, 5.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta

3

Prochimen, 3: Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 27 - XIII, 8)**

Fraților, voi sunteți trupul lui Christos și mădulare (*fiecare*) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi sunt minunile, apoi darurile vindecărilor, ajutorărilor, cârmuirile, felurimea limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale, care le întrece pe toate: de aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște, și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să

mut munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se mândrește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Aliluia, 2.

Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

4

Prochimen, 4: În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 16 - VII, 1)

Fraților, noi suntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis că: Voi locui în ei și voi umbla, și voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. De aceea, ieșiți din mijlocul lor și vă separați, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul atotțiitorul. Deci, având aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a spiritului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, 2.

Stih: Așteptând, am așteptat pe Domnul

5

Prochimen, 5: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 8-11)

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri am fost îngreunați, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Dar noi, întru noi înșine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a mântuit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne mântuiește, și în Care nădăjduim că încă ne va mântui, ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți pentru noi.

Aliluia, 5.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta.

6

Prochimen, 6: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea!

Stih: Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

**DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:**

(V, 22 - VI, 2)

Fraților, roada Spiritului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătațe, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Christos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Spirit, în Spirit să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei spirituali îndreptați-l pe unul ca acesta cu spiritul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă greutățile slăbiciunilor unii altora și așa veți împlini legea lui Christos.

Aliluia, 6.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

7

Prochimen, 7: Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt.

**DIN EPISTOLA ÎNTÂIA CĂTRE TESALONICENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 14-23)**

Fraților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune, unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Christos Isus, pentru voi. Spiritul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați; țineți ce este bine; feriți-vă de orice înfățișare a răului. Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi, desăvârșit și întreg spiritul vostru, și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Isus Christos.

Aliluia, 2.

Stih: Audă-te Domnul în ziua necazului.

LA SFÂNTUL BOTEZ

Prochimen, 7: Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

**DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 3-11)**

Fraților, au nu știți că toți câți în Christos Isus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat, deci ne-am îngropat cu El în moarte prin botez, pentru ca, precum Christos a înviat din morți, prin mărirea

Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții; că dacă am fost altoiți pe El, prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui, cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Christos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Christos înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Christos Isus, Domnul nostru.

Aliluia, 4.

Stih: Grăit-a inima mea cuvânt bun.

LA CUNUNIE

Prochimen, 8: Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine, și le-ai dat lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 20-33)

Fraților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Isus Christos, lui Dumnezeu (și) Tatăl. Supuneți-vă unul altuia întru frica lui Christos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Christos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Ci precum, Biserica se supune lui Christos, așa și femeile bărbaților, întru totul. Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Christos a iubit Biserica, și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Sieși Biserică mărită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană. Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește

femeia pe sine se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Christos Biserica, pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Christos și în Biserică. Astfel și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Aliluia, 5.

Stih: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

LA SFINȚIREA CEA MICĂ A APEI

Prochimen, 3: Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 11-18)

Fraților, pentru că și Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sunt toți, de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: “Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul Bisericii Te voi lăuda”. Și iarăși: “Eu voi fi încrezător în El”; și iarăși: “Iată Eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu”. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavol. Și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era într-o toată să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Că prin ceea ce a pățit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, 1.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

LA SFINȚIREA BISERICII

1

Prochimen, 2: Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11-18)

Fraților, pentru că și Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sunt toți, de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: “Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul Bisericii Te voi lăuda”. Și iarăși: “Eu voi fi încrezător în El”; și iarăși: “Iată Eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu “. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărțășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavol. Și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Că prin ceea ce a pățit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, 3.

Stih: Iar eu către Domnul am strigat.

LA SFINȚIREA BISERICII

2

Prochimen, 3: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei.

Stih: Cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1-7)

Fraților, adevărat este că și cel dintâi (*Așezământ*) avea orânduiele pentru slujba dumnezeiască și un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturie. În el se aflau, mai întâi, sfeșnicul și masa și pâinile

punerii înainte; partea aceasta se zicea Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua era cortul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur și chivotul Așezământului, ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau întotdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Aliluia, 3.

Stih: Temeliile lui sunt munții cei sfinți.

LA SFINȚIREA BISERICII

3

Prochimen, 3: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 1-4)

Fraților sfinți, părtași chemării cerești, luați aminte la Apostolul și Arhiereul mărturisirii noastre, la Isus Christos, Care credincios a fost Celui ce L-a rânduit, precum și Moise în toată casa Domnului. Pentru că Isus S-a învrednicit de mai multă mărire decât Moise, după cum are mai multă cinste decât casa cel ce a zidit-o. Că orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

Aliluia, 3.

Stih: Lucruri preamărite s-au grăit de tine, cetatea lui Dumnezeu.

LA MULTĂ PLOAIE

Prochimen, 4: Mântuiește-mă, Dumnezeu, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund.

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină ...

(Vezi: Joi, în săptămâna a treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 69)

LA TIMP SECETOS

Prochimen, 4: Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă; cu ele faci roditor pământul.

Stih: Potolești setea lui și verși peste ei belșug de bogăție.

DIN EPISTOLA CATOLICĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE: (V, 7-9, 17-18)

Fraților, fiți îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți, dar, și voi îndelung-răbdători, întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți judecați; iată, judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om, cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa.

Aliluia, 4: Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade grase.

Stih: Îngrășa-se-vor pășunile pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

LA TUNDEREA ÎN MONAHISM

Prochimen, 3: Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

LA BOLNAVI

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungă-răbdare ...

(Vezi: 20 iulie, pag. 398)

LA NĂVĂLIREA DUȘMANILOR

Prochimen, 1: Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Stih: Al Domnului este pământul și plinirea lui.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 176)

LA CUTREMUR

Prochimen, 3: Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeul meu, ia aminte!

Fraților, orice mustrare, la început nu pare că e de bucurie ci de întristare, ...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 307)

Aliluia, 4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

LA FOC SAU MOARTE GRABNICĂ

Prochimen, 4: Ridică-ne iar, Dumnezeul mântuirii noastre, și-Ți abate mânia Ta de la noi.

Stih: Au, doară, pururea va fi mânios pe noi?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 14-24)

Fraților, căutați pacea cu toți și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul, veghind cu luare-aminte ca nimeni să nu rămână lipsit de harul lui Dumnezeu și ca nu cumva, odrăslind vreo pricină de amărăciune, să vă tulbure, și prin ea mulți să se molipsească. Și să nu fie vreunul desfrânat sau întinat ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut. Știți că mai pe urmă, când a dorit să moștenească binecuvântarea, nu a fost luat în seamă, că, deși cu lacrimi a căutat, n-a mai avut cum să schimbe hotărârea. Că voi nu v-ați apropiat nici de muntele ce putea fi pipăit, nici de focul care ardea cu flacără, nici de nor, nici de beznă, nici de vijelie, nici de glasul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor despre care cei ce îl auzeau s-au rugat să nu li se mai grăiască, deoarece nu puteau să sufere porunca: “Chiar și fiara, dacă s-ar atinge de munte, să fie ucisă cu pietre, sau să fie străpunsă cu săgeata”, și atât de înfricoșătoare era arătarea, încât Moise a zis: “Sunt înspăimântat și mă cutremur!” Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri, în adunare sărbătorească, și de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de spiritele dreptilor celor desăvârșiți, și de Isus, Mijlocitorul noului testament, și de sângele stropirii care grăiește mai bine decât al lui Abel.

Aliluia, 4: Măinile Tale ne-au făcut și ne-au zidit, înțelepțește-ne și vom învăța poruncile Tale.

LA ORICE CERERE

Prochimen, 4: Cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine!

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul ...

(Vezi: Luni, în săptămâna a întâia după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 55)

LA BIRUINȚA OȘTIRII

Prochimen, 2: Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

Stih: După dorirea inimii lui i-ai dat lui.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui ...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorârea Spiritului Sfânt, pag. 197)

SFÂRȘITUL APOSTOLULUI ȘI LUI DUMNEZEU, CELUI ÎNTREIT, LAUDĂ

Prin voința Tatălui, prin puterea Fiului și prin lucrarea Spiritului Sfânt s-a terminat tipărirea acestei noi ediții a **APOSTOLULUI**, în vreme ce pe scaunul Apostolic al Sfântului Petru stă succesorul său, Sfântul Părinte **Papa Ioan Paul al II-lea** și Înalt Preasfinția Sa,

L U C I A N

în scaunul de Arhiepiscop și Mitropolit al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică.

Întocmirea acestei cărți de cult s-a făcut, sub supravegherea Prea Sfinției Sale **Virgil Bercea**, Episcop de Oradea, de către Pr. **Olimpiu Todorean**.

Ediția de față o reproduce pe cea din anul 1918, revizuită și completată cu rânduiala cântărilor după ediția din 1958, apărută la Grottaferrata, Italia.

Tehnoredactor: *Pr. Olimpiu Todorean*

Corectori: Pr. Prof. Dr. Cornel Dârle, Pr. Iosif Brazdău,
Pr. Gavril Buboii, Pr. Zorel Zima și Ioan F. Pop.

APOSTOL 434 p.

Apărut 2003

Comanda nr.

EDITURA BUNA VESTIRE